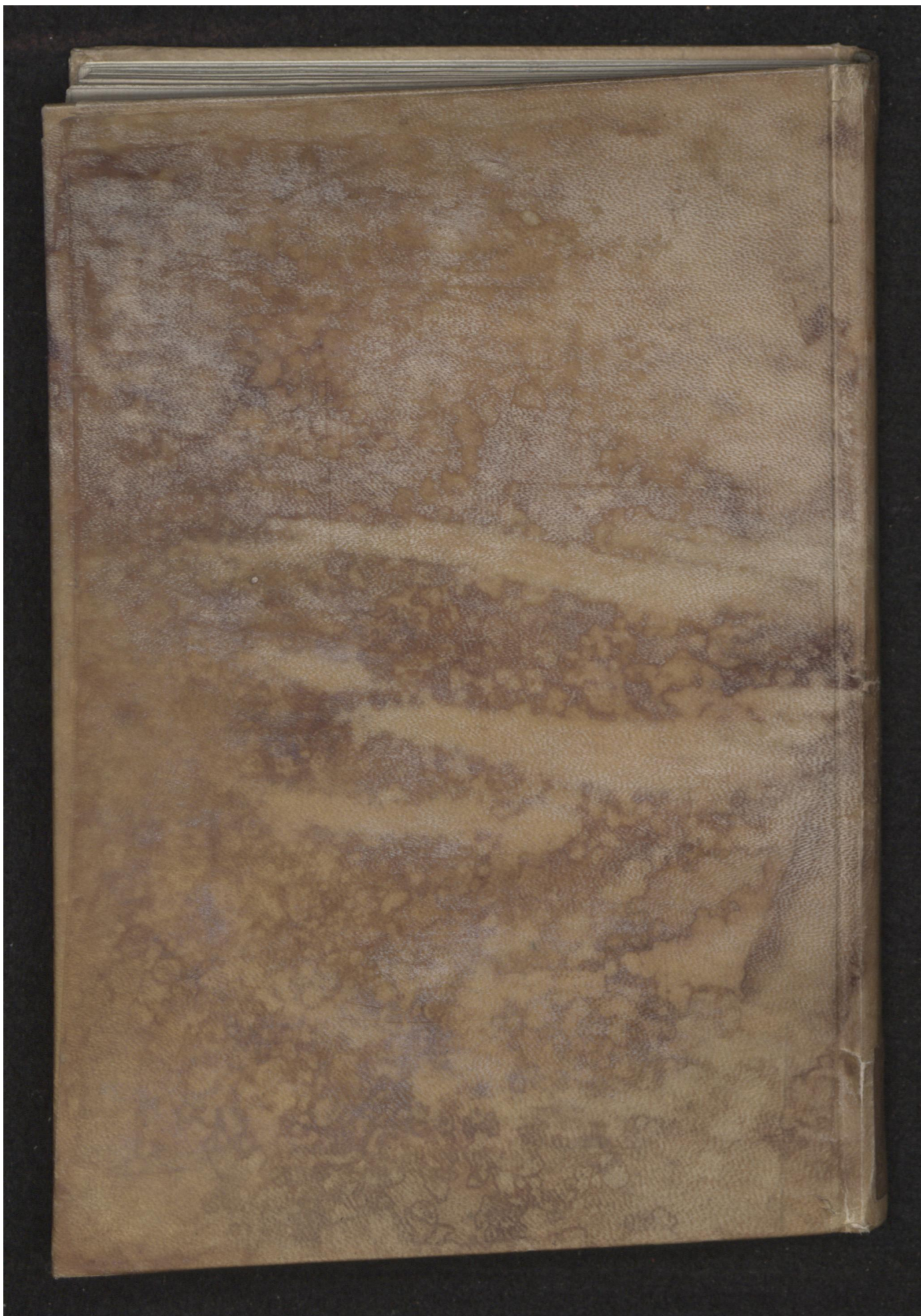

Early European Books. Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL 2.6.530

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL 2.6.530

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL 2.6.530

Early European Books. Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL 2.6.530

XXXIX
in GREG. M.
V. Dec. 1AM.

2. 6. 530.

2 R 6

1613
VINDICIÆ
GREGORIANÆ.

Seu
RESTITVTVS INNVMERIS
PÆNE LOCIS GREGORIVS M.
EX VARIIS MANVSRIPTIS,
vt magno labore, ita singulari
fide collatis.

Cura & studio

ERVEDITISSIMI VIRI D. THOMÆ
IAMESII, SS. THEOL. DOCTORIS,
Ecclesiæ Wellensis Subdecani, olim Collegij
N. Socij & Oxon. Bibliothecarij.

Apud Petrum & Iacobum Chouët.

M. D C. XXV.

VINDICIA

GREGORIANA

154

RESTITVTVS IN VNIVERSIS

ET ANE LOCIS GREGORIVS M.

IN VARIIS MANUSCRIPTIS

VT MAGNO LABORE IN VNIVERSIS

ET DE COLLATIS

Curat & Audit

ER. V. D. TISSIMI VIRI D. THOMAE

JAMESII, SS. THEOL. DOCTORIS

Eccliae Willelmi & Mariani Collegii

N. 506 & Oxon. Bibliothecae

LIBRARY

Apud Petrum & Jacobum Chent.

M. DC. XXV.

AD LECTOREM

PRÆFATIO.

VENIAM MODUM
nihil est Antiquitatis nomine,
ad authoritatem dogmatis in
Ecclesia conciliandam, specio-
sius : ita nulla fraus exitia-
lior, nulla perfidia detestabi-
lior ; quàm si, pro veteribus noua, pro genuinis
falsa, dolosè subijciantur, & adulterini fœtus
nobilissimo stemmati impudenter inserantur:
quo viri simplices, & vetustatis admiratores,
nisi summa cura sibi ab impostoribus caueant,
circumueniantur, & in errorum genus omne, fi-
dem nequissimorum quadruplatorum secuti,
naſo ducantur & raptentur; dum nouos libros
Vaticano pumice expolitos, & Iesuitica spongia
emaculatos, eximiis titulis & veneranda vetu-
statis imaginibus exornatos, veteribus, qui an-
tiqua fide, sine arte, sine fūco prodierant, longè

PRÆFATIO

præferendos esse putant. Atque, ut olim Israeli-
tas Gabaonitarum legati, longam profectionem
mentiti, veste detrita, calceis resartis, pane mu-
cido, sefellerunt; eadem hodie techna, Christia-
nis illuditur & imponitur. Quare primum, ne à
vero, hominum commentis, abducamur, Israe-
litarum periculo sapere, & veridicum atque
^{αἱ ἀληθεῖς} os Dei, in diuinis scripturarum fontibus,
consulere oportet: quæ quidem breuissima est, tu-
tissimaq; veritatis exploranda via. Nam, si ad
diuinæ traditionis caput & originem re-
uertamur, cessat error humanus, teste Cy-
priano. Deinde laudatissima est illa quoque, ad
veteris Ecclesiæ consensum exquirendum (ut
certò constet, utrum, qui Patres suos esse iacti-
tant, verè, an falsò, gloriètur, ^{ἢ κατὰ τὴν ἀλήθειαν ἢ κατὰ τὴν ψευδῆ})
cuius hodie vestigia non alibi quàm in Prisco-
rum Doctorum monumentis obseruari possunt:
Atque utilisima sanè ratio, non in lutulentis e-
ditionum nouissimarum riuis morari, sed fontes
ipsos, nimirum manu exaratos codices, repetere
& reuoluere: & hac ratione, ea quæ à primo au-
thore profecta, ab iis quæ à corruptoribus assuta
sunt, dignoscere. Quo consilio Reu. & Eximius
vir D. Thomas Iamesius, olim Bibliotheca nobi-
lissima custos, nunc ipse Bibliotheca ^{ἡ τοῦ} & eru-
ditionis recondite penu, summa fide & diligen-
tia

AD LECTOREM.

tia collatis Greg. Romani cum editione Romana
manuscriptis (qui Britannicarum Bibliotheca-
rum Thesaurus est inestimabilis) de omnibus
veritatis amantibus optimè meritus est, atque,
libro amicis communicato, maioris operis speci-
men, aliarumq; lucubrationum edendarum bo-
nis omnibus gratissimum pignus exhibuit. Hu-
ius collationis usu Ecclesia diutius non erat
frustranda. Quis vero inde fructus, & quæ ad
Gregorium, quem tanquam suum Romanenses,
multis de suo adiectis, sibi vindicare nituntur,
observanda sint, Reuer. amantissimiq; Symmy-
stæ C. Calandrini hac de re scripta, et cum Vin-
diciis ad me missa docebit Epistola.

Reuerendo Doctissimog³ viro

D. BENEDICTO TVRRETTINO.

*SS. THEOLOGIAE PRO-
fessori & Pastori in Ecclesia &
Academia Geneuensi
C. Calandr. S.*

V A S I M V S vtrique , & iam per-
suasimus Clariss. D. Iamesio , hoc,
& quæ sequentur in dies elabora-
tissima scripta, ad publicam depromere vtilitatem , quæ dudum , & plusquam nonum in annum, apud se premebat , Vir Præstantissimus, de suis laboribus nimis profectò modestè sentiens : & adhuc premeret, & vereor opprimeret, nisi tandem exorassemus. Sed, quia maioris momenti, quibus distinetur, negotia, ista curandi tempus hætenus præriperunt, quod publico dari efflagitabam, ipse mihi pro singulari sua humanitate tradidit : & quum nonnulla me, à Vindiciarum scopo non aliena, collatis Pontificiorum quorundam locis, obseruare animaduerteteret , pro tantillo officio totum mihi, quæ est liberalitate, permisit, atque vt edi curarem , quàm commodissimè fieri posset, commisit. Quo consilio, quod ab illo insigne beneuolentiæ symbolum acceperam, ad te, ipso quoque non improbante, sed vehementer laudante, amoris nostri argumentum , publicæque fidei, & verorum studiorum in Antiquorum lectione vtilissimum instrumentum, trans-

EPISTOLA.

transmittendum esse, & fidei tuæ commendandum iudicauis paucis, quæ ad editionem pertinent, & quorum, si ita videatur, moneri Lectores interest, adiectis. Audiui profitentem hunc laboris indefessi, & incredibilis industriæ Virum, habere se in numerato plusquam *tredecim* millia locorum in vno *Gregorio*, quibus vltima, & correctissima scilicet, editio *Vaticana* 1589. ab omnibus simul Mss. dissentit. Videbis hic ipse supra 160. integras Epistolas *Gregorio* manifestè suppositas, tanquam degeneres aquilæ columbas, quæ hunc Solem non ferunt. In plerisque earum, quibus aliquid est nasi, procliue erit alium stylum agnoscere, alium animum, sæculo paulatim se demergente in profundissimam barbariem, & Papatu tantundem se exaltante *ὅτι πάντα λεγόμενον Θεὸν, ἢ σέβασμα.* Quinquam non his coniecturis vllam damnamus. Stent, vel cadant suo Iudici. Summum & irrefragabile Criticorum tribunal, ipsi Codices Mss. pronuncient, quod ius est. Ipsorummet oraculum consulat, qui volet. Sunt enim in clara luce positi & fideliter asseruantur, suis quique designati locis in celeberrima Oxoniensi Academia, omnibus obuij. Et illi quidem ipsissimi codices, nec aucti, nec imminuti, nec immutati, quos & quales nobis superiori sæculo reliquerunt ipsi: siquidem ita vult appellari *Posseuinus*, Catholici: quos verius dixerim Pontificios, non quidem ad conuitium, sed tamen ad discrimen. Accedat ad hoc examen, quisquis adhuc inter ipsos sincero genuinæ Antiquitatis studio ducitur, qui, si quis est, comperiet nihil hic partium auribus dari, omnia vt coram Deo *καρδιωγῶς*, intemerata fide, inculpatissima conscientia & diligentia incomparabili collecta. Ac minus mirum sit, ne sic quidem omnia restitui potuisse. Pro lucro deputandum, quod nonnulla: nec minimi momenti ista. In hoc specimine non fuerunt consecretanda minutissima quæque: obrueret Lectorem copia. Communicabit tamen Author & illa libentissime, sicubi noua huius Patris fidelior adornabitur Editio: quod sane pridem inter nos factum oportebat, si vel doctiores, tam

in Appar.

EPISTOLA

possent quàm vellent, in excellenti opere, sed sumptuoso: vel potentiores, tam vellent, quam possent. Dispellendæ saltem erant pro viribus, unicuique nostrum, densæ tenebræ, quas identidem offundit Veritati puteus Vaticanus. Indigni hac luce, ni facimus. Ita est, dudum Lux ipsa prædixit, *Filij huius sæculi in sua generatione prudentiores filiis Lucis*. Cæterum, quid in hoc opusculo præstitum sit, tute cito iudicabis. Transeundum fuerat Eloquentissimo Scriptori per sæcula sentibus & spinis horrida, quæ orationem eius laceram multis in locis, & ipsa obscuritate intractabilem, ad nos transmiserunt. Accessit Correctorum, nostro & patrum nostrorum sæculo, seu oscitantia stupenda, seu ingens perfidia. Notatu dignum est inter alia, quod Episcopus Venusinus, qui editioni Romanæ præfuit, apertè profitetur in Epistola Dedicatoria ad Sixtum V. Papam Vaticanæ Typographiæ fundatorem; ut & in Argumento operibus Gregorij præfixo, se multa *obscura elucidasse, & nova addidisse hinc inde magno conquesta labore*. Credo, & laudo ingenium, sed fidem requiro. Hoc testor me observasse, omnia fere obscurissima loca, ab ipso ad tolerabilem redacta sensum, paucissimis additis, detractis, transpositis, quem tamen sæpe ab ipsa Gregorij mente & elegantia, heu, quantis parafangis distitum! Addam & hoc in ipsius gratiam, quo antiquiora exemplaria Gregorij, hoc inuenies exiliora. V. g. quæ mihi est Epist. 128. Bellarmino erat paucis elapsis annis 126. Crescunt eundo. His (inquit idem Venusinus) *annexuimus Epistolas nuper inuentas*. Sed malè metuo Gregorio ab istis incrementis, quin sint tumores hydropici, omnino studio euacuandi potius, quàm fouendi. Inueniet ibi, quisquis attentius considerabit, vix quicquam pium, humile, sincerum, tersum; nihil inquam verè Gregorianum, seu verba intueatur, seu res ipsas, curas omnes magna ex parte mundanas, verba insolentia, præscriptiones superstitiosas: & quæ per omnia ferè repræsentant typhum istum Antichristianum, vero Gregorio tantopere exosum. Non omnia, equidem fateor, huc spectant: nimis
crassa

EPISTOLA

crassa foret impostura : fuerunt aliena quædam inferenda ad fucum. Quod si liberet indulgere coniecturæ, suspicarer protonotarios vel apocrisiarios Apostolicos, quos vocant, subinde ex Archiuis Romanæ Curia immiscuisse Acta temporum posteriorum, modò Gregorij nomen præ se ferrent, nullo habito discrimine, inter tot Gregorios & promiscuè assignasse huic Primo & Optimo, quicquid præsertim facere viderent in rem Romanam, quod liquebit eunti in rem ipsam. Prælibabo, in gratiam curiosi Lectoris, nonnulla loca ad controuersiam spectantia, plura occurrent omnia studiosè peruestiganti.

V. G.

Loco 1. *illud secularem habitum contemnere, pro seculari habitu contegi*, vt habent Mss. patet deprauatum fuisse ab aliquo Monastices studioso. Pro Monachis.

Loco 53. *Vocula Fontem* identidem inserta ad faciendam fidem Vulgato Interpreti ex eminentis præfcorum citationibus. Pro Vulgata.

Loco 100. *Caro vel impalpabilis vel ipsa non erit*, pro eo quod est in Mss. *Caro vel palpabilis, vel ipsa non erit*, in gratiam Transsubstantiationis seu præsentia corporalis. Pro Transsubst.

Loco 147. *Expuncta vox Impij, & elumbata sententia Gregorij*, scil. quia sic fortius impugnabat merita. Pro Meritis.

Loco 198. *Liberum arbitrium sequimur*, pro *Liberum arbitrium sequitur* (quomodo legit verus Gregorius) ad eneruandam eius de Gratia Efficaci sententiam. Pro Lib. Arb.

Loco 554. *Illa lacinia, Considera iudicium Dei quod mereatur qui semetipsum Deo vouit, continuoq; mundi desiderijs irretitus, mētitus est quod vouit. Et paulo post, hæc verba intrusa* Pro Monachis.

Loco 556. *qualibet occasione, ad amplificandum Monachatum.* Pro Monachis.

Loco 663. *Bonorum operum luce, & miraculis coruscant.* Pro Miraculis.
Supposita hæc vocula & *miraculis*, utique ab aliquo ex ista officina, vbi prostant *negata & aduersa*.

EPISTOLA

Pro tit Vni- Loco 665. *Nemo se unquam Vniuersalem vocare voluit,*
 uersalis. pro *vocari*: vt excusentur successores Gregorij, qui,
 dum se seruos seruorum vocant ipsi, vocari tamen
 non modo sinunt, sed volunt, ab omnibus *Vniuersa-*
les & Domini Dominantium & Vice Dei. Degeneres,
 in hoc, ab auita humilitate, cum Gregorius nec vo-
 care se, nec ab aliis, imo ne quidem à Synodo inte-
 gra (si qua illi Epistolæ fides) vocari Vniuersalem
 Episcopum, nedum Vice deum, permiserit.

Pro Prima- Loco 857. Clausula, *Nisi forte ubi maior est autoritas,*
 tu. quæ ex margine Papist. irrepsisse videtur in tex-
 tum, quo animo, & cuius authoritati caueat, non
 est obicurum.

Pro Reli- Loco 874. Bellum illud fragmentum cum sua clau-
 quiis & Cõ- à *sacratissimo B. Petri corpore*, quæ redoleat sæcula, &
 lecratione. quos mores.

De Mini Loco 616. & 623. *Baptizatos pro Baptizandos &c.*
 stro Confir- consentientibus Mss. Porro cui bono ista depraua-
 mationis. tio, viderit Bellarminus, cum sic inquit, De Con-
 firm. lib. 2. c. 12. *Corruptus est hic locus Gregorij forte à*
fautoribus contrariae sententia: nam dicit se *permittere*
vt Baptizandos ungant, cum dicere deberet *vt Baptiza-*
tos: & hoc probat ex collatione Epistolæ 9. Probus
 Corrector, qui, quod in vno loco bene legit, corrigi
 vult ex altero mendoso!

Pro Prima- Loco 664. Videtur Pontificiis *ἐμφατικώτερον*, si legant
 tu Petri. *Petrus Apostolus primum membrum S. Ecclesiæ vniuer-*
salis: quàm, vt habent Mss. *Petrus Apostolorum primum*
membrum sanctæ Ecclesiæ vniuersalis, vt præparetur
 locus, progressu temporis, intromittendæ Stapleto-
 ni imposturæ, de qua consulendus Iamésius de Cor-
 rupt. Patrum pag. 59. parte 2. Corruptè citat hunc
 locum Theod. Petreus Confess. Gregor. lib. 1. pag.
 93. quo prober Petrum esse fundamentum Eccle-
 siæ: Eodem sensu Pontificij passim.

de Anti- Loco 666. Nobilissima corruptio. *Sacerdotum est præ-*
 christo. *paratus exitus*, pro *Sacerdotum ei præparatur exercitus*.
 Bel-

EPISTOLA.

Bellarminum mire premebat hic locus, quia tunc eum bene legebant, cui si occurrisset nuperum inuentum styli Vaticani, vnica confossa syllaba totum sensum inuertendi, non passus fuisset se contrudi in istas angustias, *non vt sacerdotes, sed vt superbos.* Vide Bellarm. de Rom. Pont. l. 3. cap. 13.

Loco 600. Supposititium illud *Præuilegium Monast. S. Medardi* inseruit egregie Pontificiis athleticis, cui superstruant articulum fundamentalem Pontificiæ fidei *De Primatu Romanæ sedis.* Huc citatur à Bellarmino de Rom. Pont. l. 2. c. 19. & l. 5. c. 8. Citatur item à Coccio Tom. 2. p. 726. pro Altaribus & Luminaribus.

Primatu, & potest. temporali, Altaribus, & lumin.

Loco 912. *In natura quidem Humanitatis nouit diem & horam iudicij, pro In natura quidem Diuinitatis.* Citat Coccius vitiosè To. 1. p. 155. ad probandam Omniscentiam humanæ in Christo naturæ.

Omniscientia Christi human.

Loco 806. Supposititium fragmentum, quod allegatur pro Traditionibus à Theod. Petreo l. 1. Confess. Gregor. c. 8. p. 89. vbi hic est titulus capitis, *Gregorium præter verbum Dei scriptum, etiam Apostolorum ac maiorum Traditiones, agnoscere, iisque multum deferre.*

Pro Traditionibus.

Loco 807. Supposit. fragm. pro *Imaginibus.* Citatur solenniter inter palmaria argumenta à Bellarm. de Imag. SS. lib. 2. cap. 10. & 12. & 16. A Coccio To. 1. p. 560. A Theod. Petr. Confess. Greg. lib. 4. p. 284. A Pet. Cotonio Instit. lib. 1. c. 22. pag. 112.

Pro Imaginibus.

Loco 834. Epist. Supposititia, quam citat Cocc. To. 1. p. 475. pro SS. intercessione.

Pro Intercess. SS.

Loco 1016. Epist. Supposititia, quam citat Bellarm. de Pont. Rom. l. 3. c. 11. & de Ecclesia l. 1. c. vlt. vt probet Iuramentum præstandum Pontifici Rom. sic Grat. Causa 1. q. 7. c. 9. Petr. l. 1. p. 50.

Pro Primatu.

Loco 1055. Epist. Supposit. quam citat Bellarm. in Epist. ad Blakwellum Archipresbyterum Angliæ, ad conuellendum Ius Regium.

Pro Primatu.

EPISTOLA

Pro Exēpt. Loco 1060. Epist. suppos. quam citat Bellar. de Cler.
Cleric.

l. i. c. 28. pro Exemptione Clericorum.

Pro Exēpt. Loco 1061. Epist. suppos. quæ citatur à Grat. D. ii. q.
Cler.

1. c. 38. in eundem finem.

Pro Cereis. Loco 1069. Epist. suppos. quam in subsidium vocat
Cocc. To. 2. p. 551. pro usu Cereorum.

THOMAS IAMES

LECTORI.

Collatio Gregoriana facta est per viros eximios & spe-
ctatæ fidei, videl.

D. Prideaux S. Theol. Doct. & nunc Oxon. Theolog.
Professorem Regium.

D. Hackwel S. Theol. Doct.

D. Holloway S. Theol. Doct.

D. Twiste S. Theol. Doct.

D. Hamden Iuniorem, S. Theol. Doct.

D. Porter S. Theol. Baccal. ante annos 20.

D. Greenwood Artium Mag. & ante annos multos
huius Academiæ Procuratorem, & alios.

Ad explicandum Notas Marginales.

A. denotat Ms. Codicem lib. Moral. in Iob. 2. vol. &
continet libros 16. Moral. in Bibl. Bodleiana. Reli-
qui omnes lib. Moral. continentur in Bibliotheca pu-
blica Bodleiana sub eadem litera.

B. 35. Moralium vno vol. qui exstant in Bibliotheca
Collegij Merton.

C. 35. Moral. vno vol. scriptum minutiorib. literis, ma-
nu Rob. Grosheade Lincoln. Episcopi celeberrimi.

D. 16. Libros priores Moral. ex Bibliotheca Collegij
Corp. Christi, qui Codex spectauit ad Foxum eius-
dem collegij fundatorem.

E. 35. Lib. Moral. ex accommodato P. Hookeri, eius-
dem Collegij Socii.

F. Secundam partem Moral. à Lib. ii. ad finem Lib. 22.
in Bibliotheca Publica.

In

EPISTOLA

G. Libros posteriores Moral. à 14. ad 35. ex Bibl. Collegii Balliolensis.

H. Libros Moral. 2. vol. in Collegio Nouo ex dono Thomæ Cravvley.

V. Libros Moral. excusos & diligentissime emendatos in officina Nic. Kessler. Basil. 1503.

Ex vngue Leonem. Hinc coniicias quid in reliquis operibus Gregorii factum sit. Ego vero omnium minimus in Rom. Codice ad marginem fideliter annotaui differentias ex Mss. Et ad singulos dies ostendo quibus exemplaribus vsi sint collatores, & quousque progressi fuerint hoc vel illo die, ad facti fidem asserendam.

In conferendo Ezechiele 4. Mss. Cod. mihi adiumento fuerunt.

- { Ms. A. ex Bibl. Bodl.
- { B. Ms. ex Bibl. Coll. Mertonensis.
- { C. Ms. Cod. ex eod. Coll.
- { D. Ms. Cod. ex Bibliotheca Coll. Balliol.

In Collatione hom. in Euangelia naeti sumus 4. exemplaria Mss. A. B. C. D. pleraque ex Bibliotheca publica.

In Collat. lib. Epistolarum vsi sumus 5. exempl. Mss. vnde petitis, per errorem, factum est, vt nesciatur.

- { In Lib. de Pastoralis Cura octo Mss.
- { A. B. C. D. Ms. ex bibl. Publ.
- { E. ex bibliotheca Coll. Merton.
- { F. ex Bibl. Coll. S. Ioannis præcursoris.
- { G. ex eod. Coll.
- { M. ex Bibl. Ecclesiæ Cathedralis Winton.

In collat. lib. Dialogorum 4. exempl. Mss. A. B. C. D.

IN EPISTOLAS GREGORII.

- A. Sign. Ms. in Bibliotheca publica Oxon.
- B. Ms. in Collegio Omnium -- Animarum Oxon.
- C. Ms. in Collegio Orialeſi Oxon.
- D. Ms. vetuſtiſſimum in Bibliotheca Archiepiſcopi
Cantuar. Lambethæ , quod creditur ſcriptum
tempore Theodori Archiepiſcopi Cant.
- E. Opera Greg. excuſa Pariſ. 1531.

Bartol.

Barthol. Kekermannus Systematis Log. lib. 3. c. 8.

QUAM falsariæ Pontificij hodie, & inter hos imprimis Iesuitæ Patrum scripta edant, & quam grauem, ex lege Cornelia de falsis, pœnam incurrant. testimonio esse possunt, tum Editiones Patrum quæ intra annos 40. Romæ, Parisiis, Lugduni prodierunt: tum Index Expurgatorius triplex, & ille imprimis Hispanus qui exstat apud Posseuinum in select. Bibliot. lib. 1. cap. 19. Detexit nonnulla falsi crimina Andreas Crastouius in Bello Iesuitico, & Clarissimus Theologus Io. Rainoldus in lib. de Idololatria Romana. Sed detegent porro plura spero, & magis enormia, duo doctissimi & diligentissimi homines, in Anglia Thomas Iamesius, in Germania Petrus Felckmannus amicus meus singularis, quorum labor in vindicandis Patrum scriptis, magnorum Principum patrocinio susceptus, vt feliciter succedat, ex animo precor & opto.]

Ioseph Hall Decad. 4. Epist. 8.

S^R. I know noe man so tike as you to make posteritie his debter. I doe heartily congratulate unto you so worthe labours; so noble a proiect your industrie hath offered (& that motion is liuely & heroicall) to challenge all their learned & elegant pages, from iniurie of corruptiōs, to restoye them to themselves & to us; that which all the learned of our times haue desired to see done, you proffer to effect. Your assaye in Cyprian & Austine is happy & iustlye applauded. All our libraries whom your diligent hand hath ransackt, offer their aide in such abūdans of manuscripts, as all Europe would envie to see met in one lland.]

Doctor Hall in the Honour of Priests mariag, sect. 28.

WHAT I said in my Epistle to my Reuerend & Worthy Friend M^r. Dor. James, the incomparably industrious & learned Bibliothecary of Oxford, (a man whom their Posseuin thought so well of, that he hath handsomely stolen a booke of his & clapt it out for his owne, a man whome so base a tongue as my Detectors cannot disgrace) I professe still. -- But with what face can any Papist tax us for this; when all the world may see a boue three hundred & twentie of their authors, Whom after the first allovvance they haue either suppressed or censured to their eternall & opem conuiction. Dor. James (vvhome they may revile but shall neuer answeare) hath collected & published the names & pages.]

Camdenus in Britannia.

DE priuilegio Medardi apud D. Gregorium, ostendit Hacke vvil-
lus noster (quod monuisset antea exquisitæ vir industriæ Tho-
mas Iamesius) tale nil exstare in manuscriptis codicibus vetustis aut
recentibus. In bello Gregoriano.]

Io. Prideaux in apol. pro Isaaco Casaubono cap. 4. §. 3.

THomas Iamesius Oxoniensis, vir eruditus & verè φιλοβιβλος,
qui se totū literis & libris inuoluit, & iam Publici boni studio in
Angliæ Bibliothecis excutiendis (Deus opus secundet) id molitur
quod Reip. literariæ imprimis erit vsui.]

Doctor Beard in his Retractions from the Romish religion
Motive 12. sect. 100.

IF any desire to be fully satisfi'd concerning their dealing in this
kind, lett them haue recourse to D^r. James his learned et labo-
rious discourse vvhere he shall see this vvound searched to the
quicke, et the corruption thereof discouered to the vvhole vvorld
& so searched & discouered, that by all their vvitt & policie they
shall neuer be able to hide the filthines thereof.]

VINDI-

VINDICIA GREGORIANAE.

Lib. 1. Moralium. To. 2.

I.
P. ad Leandrum cap. 1. p. 305. Diu longé-
que conuersionis gratiam distuli : & post-
quam cælesti sum desiderio afflatus *secula-*
rem habitum contemnere melius putavi. Ape-
riebatur enim mihi iam tunc de æternitatis
amore , quod quærerem : sed inolita me
consuetudo deuinxerat , ne exteriorem
cultum mutarem. *Lib. Excusi Roma 1589.*
& Paris.

Inter omnia opera qua merito S. Gregorij M. Papa censentur, ab omnibus pri-
mum locum obtinent Libri Moralium idq, duplici iure, Ordinis & dignitatis. Or-
dinis, quia primo conscripti sunt ab eodem Sanctissimo Patre , cum adhuc Apo-
crisiarius Romana Ecclesie in Constantinopoli degeret: dignitatis, quia in huius
libri expositione copiosa & eleganti ceteros enarratores tanto post se interval-
lo reliquit quanto in omnium rerum cognitione, scientia experientia coniuncta
superior fuit. Et quanquam è scriptis illius posterius editis , postquam ad culmen
dignitatis sacerdotalis prouectus esset, quadam plusculum fermèti haberent pon-
tificij, tamen in hisce commentariis non facile quisquam inueniet quod possit in-
currere in reprehensionem alicuius mature & cum iudicio legentis. Caterum,
quod dolendum est, post mortem illius à successoribus suis scripta grauisimi Patris,
partim flammis vastatricibus, partim manibus deprauatricibus absumpta sunt.
Ita Pontifices Romani, non modororum, sed etiam verborum domini dictatoriam
potestatem exercentes pro arbitrio suo mutarunt, immutarunt, interpolarunt
verba, sententias, Libros, aut hoc saltem fieri per alios curauerunt, qui, vt verbo
dicam fecerunt na intelligendo vt nihil intelligerent. Et ne longe abeanius (oc-
currunt sexcenta loca ad hoc probandum) exorsi à primis verbis Gregorianis,

quis non videt nisi admodum cecutiatur Gregorium, ut ipsi fingunt, pugnantia secum loqui. Nam dicitur post afflatum Spiritus S. secularem habitum contemneré voluisse, & tamen diu longéque conuersionis gratiam distulisse ab inolita consuetudine deuinctus, ne exteriorem cultum mutaret. Sed praesto est huic malo remedium optimum, si ex manuscriptis omnibus conformiter legamus & postquam celesti sum desiderio afflatus saecula in habitu contegi melius putauimus. Lectionem hanc firmat auctoritas Io. Diaconi, qui scribit eum dum conuersionis suae gratiam longius protraheret, tutius se Christo famulaturum putasse, si sub Pratoris urbane habitu, mundo specietenus deseruiret. Hem Romano: correctores vel profanos potius corruptores librorum; agunt nobiscum non fide Romana, hoc est optima & antiqua, sed fide Punica, perfide sceleratè cuncta immutanda. Sed, quid in istis immoramur: transeamus ad alia menda literaria eadem opera, hoc est membranacea similiter emendanda.

Mss. a. b. c.
d. e. h.

Io. Diaconus.
Lib. 1. c.
4. P. 3.

Sed quis hæc scripserit valde superuacue quaeritur: cum tamen Auctor libri Spiritus Sancti fideliter credatur. Præf. cap. 1. pag. 308. D. l. 7.

Mss. a. b. c.
d. e. h.

Baf. 1503.
1564.

Legendum est sine dubio, Spiritus Sanctus ex Mss. a. b. c. d. e.

3.

Pag. 309. lb. c. 1. B. 4. Quod ipse Deus sit verè, profecto non dicit: nec tamen per hoc, quod dicit, veritatis regulam deserit: quia cui ministerium lectione exhibet, eius dominum voce præterdit.

Mss. a. c.
d. e. h.

Baf. 1503.
1564.

Pro dominum, lege dominium nec quisquam repugnabit facile hoc impetrantibus Mss. A. c. d. e.

4.

Pag. 311. c. 4. in fine cap. D. 2. Qui quidem (loquitur de amicis Iob.) quia seniores erant, de eorum verbis minus fortasse dolere poterat. Helii iunior subrogatur, ut sanctum pectus, tanto acriori vulnere percuteret, quanto contra illud ictus brachij validioris excitaret.

Nisi pro Validioris, Vilioris substituamus, minus sana erit lectio, præterea omnis gratia sermonis Gregoriani concidet, conspirant Mss. A. b. c. d. e.

Mss. a. b. c.
d. e. h.

5.

* sumpsit
Mss. a. b. c.
d. e. v.

† Et corpus
eius quod
est Ecclesia.
Ex Mss. a.
b. c. d.

Isa. 61. 10.
et 70.

Pag. 113. c. 6. A. 4. Quia Redemptor noster vnam se personam cum S. Ecclesia quam * assumpsit exhibuit: de ipso enim dicitur: qui est caput omnium nostrum, & de Ecclesia eius scriptum est: † Corpus Christi, quod est Ecclesia. Quisquis eum in semetipso significat, modo hunc ex capite, modo ex corpore designat: ut non solum vocem capitis, sed etiam corporis teneat. Vnde & Isaias Propheta eiusdem Domini verba exprimens, ait: Quasi sponso posuit mihi mitram: & quasi sponsam ornauit me ornamento. Quia igitur ipse in capite sponsus, ipsa est in corpore sponsa, necesse est, ut cum nunquam aliquid de capite dicitur, sensim ac subito etiam ad vocem corporis deriuetur: & rursus eum de corpore aliquid dicitur, repente ad vocem capitis ascendatur.

Cum

Lib. 1. Moral.

3

Cum Mss. omnes conformiter legant ipse in capite sponsus, ipse, est in corpore sponsa, id quod præcedentia docent & res ipsa clare loquitur, quid Correctoribus Romanis in mentem venit, ut hanc sanam lectionem temere in insanam commutarent. Mss. a. b. c. d. e.

Mss. a. b. c.
d. e. h.
Basil. 1503.
1564.

6.

Ib. pag. 114. c. 9. C. 2. Helii Latino sermone dicitur, Deus meus iste, vel Dominus meus. Arrogantes enim viri intra sanctam Ecclesiam, quamvis Deum elatè viuendo refugiant, eum tamen veraciter credendo confitentur. Quid est enim, Deus meus iste, nomine dicere, nisi eum, cui credidit, aperta professione monstrare? vel quid est, Dominum Deum dicere, nisi hunc & Deum per diuinitatem credere, & Dominum ex incarnatione perhibere?

Legendum est ex Mss. A. b. c. d. e. Helii Latino sermone dicitur, Deus meus iste, vel Deus Dominus. patet hoc ex sequentibus -- quid est Dominum Deum dicere.

Mss. a. b. c.
d. e. Basil.
1503.

7.

Pag. 323. Lib. 1. c. 8. B. 3. Rectè sanctis Apostolis post prædicationem Dominus pedes lavit, ut videlicet apertè monstraret: quia plerumque & in bono opere peccati pulvis* contrahitur, & inde† inquinantur vestigia loquentium, unde audientium corda mundantur. Nam sæpe nonnulli dum exhortationis verba faciunt* quam tenuiter, sese intrinsecus, quia per eos gratia prædicationis deriuatur, extollunt. Cùmque verbo aliena opera diluunt, quasi ex bono itinere puluerem malæ cogitationis sumunt.

Restituendus est locus ex Mss. A. b. c. d. e. reponendo vocem purgationis loco prædicationis, quemadmodum clare constat, tam ex præcedenti verbo, mundantur, quam ex sequenti, diluunt.

* contrahitur Mss. a. b. c. d. e. & Paterius. † inquinantur Mss. & Pat. a. b. c. e. v.

* quamlibet Mss.

Mss. a. b. c. d. e. h.

Basil. 1503.
1564.

8.

Pag. 325. c. 13. C. 5. Nos ergo cum easdem terrenas cognitioni Trinitatis dispensationes subdimus, quasi camelos [intra indiuisibilem numerum] fide possidemus.

Illa verba intra indiuisibilem numerum obelisco iugulanda sunt ex Mss. ut quæ sententia sint euertenda vel obscuranda potius quam illustranda.

Mss. a. b. c. d. e. h.

9.

Pag. 329. c. 19. E. 4. In tenuissimum puluerem, aromata vniuersa conterimus, cum bona nostra quasi in pilo cordis, occulta discussione tundimus.

Legunt Mss. concorditer cum † Paterio pro pilo, pila, prior lectio vitiosa est si non absurda.

Mss. a. b. c. d. e. h.

† Pater. p. 39.
Basil. 1503.

Lib. 2. Moraliū Pagina 335. cap. 5. E. 1.

10.

Cum -- bona diuini muneris narrat, putat quod fortis operarij facta leuiget: ut cuius vitam reprehendere de operibus non valet, eius mentem quasi ex cogitationibus addiscat.

A 2

Restitue vocem addicat qua voce crebro vitur D. Gregorius in eum sensum
 Mss. a. b. c. vt significet, culpet, reprehendat, vel condemnet pro ea qua corruptè legitur addi-
 d. e. h. scat, Ita Mss.

Baf. 1503.
 1564.

11.

Ib. Pag. 341. c. 15. E. 8. Deus -- qui ita est intra omnia, vt etiam sit
 extra omnia: nec dextra, nec sinistra concludit.

* Mss. a. b. c. Absurda lectio nisi legatur ex * Mss. vna cum Paterio facta vocis actiua in
 d. h. passiuam mutatione, concluditur.

Baf. 1503.
 1564.

12.

Ib. Pag. 342. c. 15. A. 1. Dextera Dei, Angelorum pars electa: si-
 nistra autem Dei, pars angelorum reproba designatur. Non enim
 ministrant Deo solummodo boni, qui adiuuent: sed etiam mali, qui
 reprobent. Non solum, qui à culpa redeunt subleuent: sed etiam
 qui redire nolentes grauent. Nec quòd cæli exercitus dicitur, An-
 gelorum pars reproba in eo intelligi posse perhibetur.

pro bent.
 Mss. a. b. c.
 d. v. h. Pat.

Mss. a. b. c.
 d. h.
 Baf. 1503.

Mss. omnes vna cum Paterio & Par. 1586. legunt pro reprobent, pro-
 bent & loco perhibetur, † prohibetur quod sonat contrarium.

1564.
 Paf. 1586.

13.

Ib. Pag. 344. c. 16. A. 3. Cum Satan exiisse à Domino dicitur, fi-
 lij & filia in Domino fratris primogeniti conuiuari referuntur.

† Mss. a. c.
 d. v. Pat.

Par. 1586.

Mss. a. b. c.
 d. e. h.

Baf. 1503.

Quisquàmne dubitabit, pro Domino, domo reponendum esse, quod sane
 mendum operis adscripsissem nisi à Parisiensibus in sua postrema editione tam
 accuratè expressum fuisset.

1564.

14.

Pag. 346. c. 21. D. 2. Dominus -- his nunc vestitur à quibus dili-
 gitur, Paulo attestante, qui ait: vt exhiberet sibi gloriosam Eccle-
 siam, non habentem maculam aut rugam. Quæ enim maculam aut
 rugam non habere dicitur, profecto vestis rationalis & per actionem
 munda & per spem tersa monstratur.

Vnius litera mutatione facta: sed longe elegantius habent Mss exemplaria
 quibus consentit Paterius tensa, ita vt munda referatur ad maculam, tensa
 ad rugam.

Mss. a. b. c.
 d. e. h.

Baf. 1503.

1564.

15.

Pag. 347. c. 21. B. 7. Ad Iacob missum verbum in Israel cecidit:
 quia eum ouem ad se venientem Iudaicus populus respuit, hunc re-
 pente confitens populus Gentilis inuenit.

Mss. a. b. c.
 d. v. h.

Baf. 1503.

1564.

Ang Roc-

cha in Ap-

pen. Bibl.

Val. p. 414.

Nisi Typographus Romanus toties assereret summam diligentiam à suis adhi-
 bitam, existimasse vtique ouem pro quem mendo typographico irrepsit.
 se. Sed Vaticana Typographia ceteras Typographias longè antecellit, viris e-
 ruditis ad exemplaria (quod caput est) recognoscenda & illustranda selectis.
 Quicquid id est Typographum Vaticanum secutus est ad verbum & ad literam
 Parisiensis maiore fide quàm iudicio.

16.

Pag. 348. c. 23. B. 6. In flagello positus [de Christo sermo insti-
 tuitur] pati gratias agit æqualis.

Factam

Lib. 3. 4. 5. Moral.

5

Factum Christi in illa vltima cena Matth. c. 26. v. 27. exprimitur quod cum minus animaduersum esset à Censoribus Romanis loco Patri, quod extat in omnibus * Mss. substituerunt pati, minuentes, tum venustatem sermonis Gregor. riani, tum etiam detrahentes equalitati Patris cum Filio.

Mss. a. b. c.
d. e. h.
Baf. 1503.
1564.

Lib. 3. Moral.

17.

Lib. 3. c. 6. Pag. 359. E. 4. Dignum -- erat vt fluxam mentem virilis censura restringeret, cum profecto & de ipso primo lapsu humani generis, docet, quod docere mulier recta nesciret.

Multo melius habetur in omnibus Mss. nosset.

Mss. a. b. c.
d. e. Mss. h.
nosceret.
Baf. 1503.
1564.

18.

Ib. Pag. 360. c. 7. D. 2. Inter hæc -- sanctum virum intueri libet, foris rebus vacuum, intrinsecus Deo planum.

Similitudo literarum a & e occasionem erroris dedit mendo Typographico: legendum ex Mss. plenum.

Mss. a. b. c.
d. e. h.
Baf. 1503.
1564.

19.

Ib. D. 8. Foris per vulnera crepuit, sed indeficienter interius nascens thesaurus sapientiæ verba sanctæ eruditionis, emanauit.

Post verbum sapientiæ interserenda est vocula per ex Mss. vt melius currat sententia & facilius intelligatur.

Mss. b. c. d.
e. h. a.
Baf. 1503.

20.

Ib. Pag. 369. c. 14. C. 11. Diues qui in inferni igne exurit, Abraham filius vocatur.

Quis sano iudicio præditus hoc diceret! nam si filius Abraham fuisset, opera Abraham fecisset: sed blando sermone & filij nomine comiter appellat Abrahamus: legatur itaque iuxta codices scriptos Ab Abraham filius vocatur.

Io. 8. v. 39.
Mss. a. b. c. e.
Baf. 1503.

Lib. 4. Moral.

21.

Ib. Pag. 387. c. 17. D. 7. Si -- ipse [de Christo loquitur] vtrâmq[ue] [scil. mortem] susciperet, nos à nulla liberaret. Sed vna misericorditer accepit, & iustè vtrâmq[ue] damnavit.

Corrigenda est lectio vitiosa ex Mss. in hunc modum legendo, Sed vnam & c.

Mss. a. b. c.
d. e. h.
Baf. 1503.
1564.

22.

Ib. Pag. 387. E. 7. Quia -- in caligine oculus confunditur, ipsa per pœnitentiam, menti nostræ confusio caligo nominatur.

Legatur mentis nostræ: confirmatur hac lectio ex membranis.

Mss. a. b. c.
d. e. h.
Baf. 1503.
1564.

Lib. 5. c. 3.

23.

Ib. Pag. 403. c. 3. D. 7. Cor quod nouit amaritudinem animæ suæ in gaudio illius non miserebitur extraneus.

A 3

Mss. a. b. c.
d. e. h. Baf.
1503. Pate-
rius.

Extant verba Prou. 14. v. 10. legendum itaque tam ex vulgata edit. quam ex
Mss. miscebitur non miserebitur.

24.

Ib. Pag. 405. c. 5. A. 7. Subleuatio est laboris, visitatio collabo-
rantis.

Mss. a. b. c.
d. h. Baf.
1503.

Rectius ponunt Mss. visio pro visitatio.

25.

Ib. Pag. 406. c. 6. A. 5. viro -- via sua abscondita est: quia sic pedera
ponit operis, ut tamen praeuidere nequeat exitum consummationis
eius. Est autem & alia vita nostrae absconsio. & c.

Mss. a. b. c.
d. h. Baf.
1503. 1564.

Legendum sine dubio viae ut habent omnia exemplaria Mss.

26.

Ib. Pag. 409. c. 9. B. 5. Magna -- arte doctrinae dicturus verba, prae-
tulit recte facta, ut hinc unusquisque consideret, quae peccantes post-
modum supplicia maneant, si etiam iustos tam valida hic flagella ca-
stigent.

Mss. a. b. c.
d. e. h. Baf.
1564.

Loquitur Gregorius de persecutionibus & tribulationibus, quas sustinent etiam
filij Dei quos amat ut ex hac pana colligant, quomodo feriat quibus irascitur, itaq;
corrigatur ex Mss. lectio vitiosa alia interpunctione, atq; aliis verbis in hunc mo-
dum. Magna quippe arte doctrina, dicturus verbera prae tulit recte facta & c. &
in verbis Gregorianis maior erit gratia & venustas.

27.

Ib. Pag. 409. c. 10. D. 10. Loqui recte linguam consolantium ma-
gistri dolor erudiret.

Mss. a. b. c.
d. e. h. Baf.
1503.

Substitue quod habent omnia exemplaria Mss. magister loco magistri &
consistet gratia Sermonis Gregoriani, sui minus da magistrum, nam & hic Delio
natare opus erit, ad expiscandum g. nuinum sensum huius loci.

28.

Ib. Pag. 411. c. 10. B. 2. Amici Iob reconciliationis suae sacrificium
eiusdem sancti viri manibus offerunt, atque ad superni iudicis gra-
tiam vel adducti reuocantur.

Mss. a. b. c.
d. h. Baf.
1564. in
marg.

Pro adducti lege addicti. Est vnum hoc e tribus solennibus verbis Pratoris
quod familiare erat Greg. utpote qui diu sub Pratoris vrbani habitu mundo de-
seruierat & causis secularibus se immiscuerat. significat autem condemnare adiu-
dicare, damnare, destinare, & hoc in loco corrumpere vel reprehendere. vide Mss.

29.

Ib. Pag. 412. c. 11. A. 4. Qui -- festiue ad indiscussa tendimus, pro-
latu replicare devitamus.

Mss. a. b. c.
d. e. h. Baf.
1503. 1564.

illud prolato obscurat lectionem satis perspicuam per se: nam constanter le-
gunt Mss. Codices prolata.

30.

Ib. Pag. 412. c. 11. A. 9. Agit de 3. amicis Iob Plane semper blan-
da sunt quae proponunt, sed aspera quae prosequendo subinferunt.

Mss. a. b. c.
d. e. h. Baf.
1503.

Mutetur verbum plane in pæne, quam lectionem retinent conformiter o-
mnes Mss. & multo verior erit lectio.

Ib.

31.

Ib. pag. 414. c. 15. D. 1. Nec innocens petit, nec nectus deletur: quia et si carne hic atteritur, in conspectu æterni iudicis vera salute reparatur.

M r r r cecitatem Romanensium, qui nisi oculis capti fuissent, toties in plano & de die, non offendissent. Non difficilis est correctio legendo petit pro petit ex Mss, vel si illis desituri fuissent, saltem ex ingenio vel coniectura.

Mss. a. b. c.
d. h.
Basil. 1503.
1564.

32.

Ib. pag. 415. c. 16. E. 2. Iam Myrmicoleon perfidiam non habet quia timida tua elatio, dum verberibus premitur, ab aliena læsione prohibetur.

Quis suspicaretur aliquid mendii inesse in his verbis, & tamen manifestum est pro timida, timida legendum, ne aliquid de gratia sermonis eius amittatur. Nam cum myrmicoleon significet ex vi nominis formicam pariter & leonem, & Eliphas in B. 106 Myrmicoleonis nomine pauorem & audaciam reprehendat, quis non videt veriorum esse lectionem quam adhibent Mss. codices utrumque his verbis timida elatio faceret & eleganter coniungendo.

Mss. a. b. c.
d. c. h.

33.

Ib. pag. 416. c. 17. C. 1. [Rugitus leonis, & vox leonæ, & dentes catulorum leonum contriti sunt.] Ac si diceretur: Nos ideo nonnulli flagellis atterimur, quia & virtutem antiqui hostis, & cupiditatem terrenæ gloriæ, & suasionem reproborum hominum vitæ meritis superando calcauimus.

Per leonem & catulorum leonum dentes, antiquum hostem & reproborum persuasionem intelligit Gregorius ab his omnibus pios immunes esse docet, quia & virtutem antiqui hostis, & cupiditatem terrenæ gloriæ, & suasionem reproborum hominum vitæ meritis superando calcant, itaque contrario planè sensu legendum ex omnibus Mss, Nos ideo nullis flagellis atterimur, &c.

Mss. a. b. c.
d. h. e.
Basil. 1503.

34.

Pag. 425. c. 28. D. 3. Vnaquæque res quasi tot passibus ad aliud tendit, quod mutabilitatis suæ motibus subiaceret.

Lege tot--- quot suffragantibus Mss.

Mss. a. b. c.
d. h.

35.

Ib. Pag. 425. c. 28. E. 5. (Et in Angelis suis reperit prauitatem) ex quorum comparatione bene casus infirmitatis humanæ considerationem colligit.

Diuerſa est lectio in membranis: legit Mss. A. vna cum Gillotio, ex quorum casu bene infirmitatis humana considerationem colligit. Mss. b. c. d. casus verbum velut indignum textu expellit cateroquin cum Rom. edit. conueniunt, sed prior lectio magis idonea visa est.

Mss. b. c.
d. c. h.

36.

Ib. Pag. 427. c. 29. C. 3. Mundi reliquos auferre Dominus dicitur, quia despectos huius sæculi eligere designatur.

Restius Mss. codices habent conformiter dignatur.

Mss. a. b. c.
d. h.
Basil. 1503.
1564.

37.

Ib. Pag. 427. c. 29. D. 5. Qui Amalechitam sequi non voluit, dux Dauid efficitur.

Agitur de Aegypto puero in via lassescere cuius historia traditur in lib. 1. Reg. c. 30. Regum, qui cum Amalechitam persequeretur in itinere ita lassatus est, ut cum Mss. a. b. c. eo currere nequaquam valeret: itaque substituendum est pro voluit, valuit, ex Mss. d. h.

38.

Ib. Pag. 430. c. 30. C. 4. Plerumque ira per silentium clausa intra mentem vehementius æstuat, & clamorosas tacita voces format--- Sicque fit ut perturbatus animus maiorem strepitum sui silentij sentiat, eumque gravius causa iræ flamma consumat.

Elegans locus & quasi commentarioli vicem præbens in illud Poëta, strangulat inclusus dolor, atque exæstuat intus, sed malè acceptus à malè feriatis hominibus: restituenda itaque lectio ex Mss. legendo clausæ iræ, &c.

Mss. a. b. c.
d. v.
Basil. 1503.
clausa. Basil.
1564.

Lib. 6. Moral. 39.

Ib. Pag. 441. c. 11. E. 4. Impij---phreneticorum similes insaniam qua prævalent virtutem putant, quia ex morbo esse nesciunt hoc quod amplius sani possunt.

Nisi cum Mss. legatur hoc quod amplius sanis possunt, tum à scopo Auctoris, tum etiam à veritatis regula longe aberrabimus.

Mss. a. b. c.
d. e. h. Basil.
1503. 1564.

40.

Ib. Pag. 449. c. 16. A. 5. Video aliam legem in membris meis repugnantem legis meæ.

Lege suffragantibus Mss. Grammaticis, & textu sacra Scriptura, video aliam legem in membris meis repugnantem legi mentis meæ.

Mss. a. b.
c. d. h.
Basil. 1503.
Rom. 7.

41.

Ib. Pag. 449. c. 16. D. 6. Species hominis est alter homo. Rectè enim species nostra dicitur proximus noster, quia in illo cernimus, quid ipsi sumus. Speciem ergo suam visitat quisquis ad Deum, quem sibi similem per naturam conspicit, passibus amoris tendit: ut in altero sua considerans ex seipso colligat, qualiter infirmitati alterius condescendat.

Parum abest à blasphemia, cum dicitur ad Deum pro ad eum, scilicet proximum, passibus tendit: neque enim Deus factus est ad similitudinem & imaginem nostram, sed nos ad diuinam conformamur: & humanas infirmitates alienas à se putat. Vera itaque lectio est mutando ad Deum, in ad eum, sic enim Mss.

Mss. a. b.
c. d. e. h.
Basil. 1503.

42.

Pag. 452. c. 18. D. 3. Sicut infertur aceruus in tempore suo.

Liquidò apparet, tam ex antiquis codicibus, quàm ex textu Scriptura legendum esse, Sicut infertur acervus tritici, &c. Corrige hunc errorem bis in sequenti capite, ubi de grano & frumento non pauca. Pag. 453. cap. 18. C. 8. & Ib. D. 6.

Mss. a. b. c.
d. h.

Lib. 7.

Lib. 7. Moral.

43.

Ib. Pag. 459. c. 6. D. 4. Per me si quis introierit, saluabitur, & ingredietur, & pascua inueniet.

Post & ingredietur, addatur & egredietur: nam consonat hoc textui S. Scriptura. Miror Pontificē Rom. in citandis testimonijs S. Scriptura tam negligentem extitisse. Quibus Paulinum illud sepiusculum in alendum. O Timothei depositum custodite.

Mss. a. b. d.
c. h.
Basil. 1503.
564.
1. Tim. 6. 20.

44.

Ib. Pag. 460. c. 7. E. 11. Plerumque vitiorum contritionem in nobis agere Dominus inchoat, sed cum meus ex ipso exordio profectus extollitur, cumque se iam quasi de virtutibus erigit, seuien-
ti contra se aduersario aditum pandit, qui cordis intima penetrans, omne, quod in ea de studio bonæ inchoationis inuenit, confringit: tantoque se vehementius in eius confractione exhibet, quanto & grauius, quia vel ad modicum fuerat proiectus, dolet.

Profectus
Mss. a. b.
d. c.

Non est scribendum proiectus: sed huic contrarium verbum prouectus: liquet hoc tam ex circumstantijs loci, quam ex Mss.

Mss. a. b.
d. c.
Basil. 1503.

45.

Ib. Pag. 463. c. 10. B. 7. Qui amare Deum negligit, profecto diligere proximum nescit, & tunc plenius in delectione Dei proficimus, si in eiusdem dilectionis gremio, prius proximi charitate ligamur.

Mss. a. b.
c. d. e.
Lactamur
Basil. 1503.
1564.

Probatur nobis lectio qua extat in omnibus scriptis exemplaribus lactemur vice ligamur: hoc enim longè elegantius sonat.

Lactemur
Mss. h.

46.

Ib. Pag. 464. c. 10. B. 10. Augeri sibi optant tempora, sed quia concessa subsistere nequeunt, quot augmenta viuendi percipiunt, diu viuendi spatia totidem perdunt.

Obscura est lectio in vulgatis codicibus, lucem afferamus ex Mss. legendo de viuendi spatio.

Mss. a. b. d.
c. h.

47.

Ib. Pag. 465. c. 12. C. 8. Restringere ergo voluptatum fluxa deliberat, & resultare consuetudini, quasi totis se viribus parat. Sed vel obiecta oculis specie, vel ad memoriam reducta, cum subiecta tentatione concutitur, protinus à pristina præparatione dissipatur.

Legendum, id quod luce meridiana clarius est ex Mss. subita.

Mss. a. b. d.
c. h.
Basil. 1503.

48.

Ib. Pag. 468. c. 14. B. 3. Qui dissoluta mente, ea quæ terrena sunt, appetunt, nec gressu libero ad Deum pergunt, ipsi se suis inordinatis conatibus ligant.

Non malè in cufis codicibus legitur terrena: sed quod sequitur, nec gressu libero ad Deum pergunt, ostendit legendum esse æterna, quam lectionem adprobant omnes Mss.

Mss. a. b. d.
c. h. e.

B

Ib. Pag. 470. c. 14. B. 8. Quæ est vita nostra? vapor est ad modicum parens.

Mss. a. b.
d. h.
Baf. 1503.

Verba extant Iac. 4. v. 14. sed pro nostra scribas vestra: consentit cum Mss. textus Iacobi.

Lib. 8. Moral.

Ib. Pag. 479. c. 3. B. 4. Loquitur D. Gregorius de hominibus prophetiæ spiritu repletis, eoque nomine in sui confidentiam deductis, sed malo suo, cum eum qui haberi semper non potest, semper sibi adesse prophetiæ spiritum existimant -- Quia sibi hanc & cum non habet tribuit, & in quantum habere potuit amittit -- Deinde sequitur. Sicque fit ut inde post aliorum merita tristis redeat: unde æstimatione omnium lætus præibat.

Mss. a. d.
c. h.

Legas ex Mss. post ad aliorum merita, &c.

Ib. Pag. 479. c. 3. D. 2. In illa verba [militia est vita hominis super terram:] Quia dum per spatia temporum crescere appetit, ad eorum spatium, quod perdendo colligit, crescendo pertransit.

Mss. a. b. c.
d. e. h.
Baf. 1503.

Lectio obscura, nec facilis intellectu, patet ex Mss. si legatur cum Mss. ab eodem spatio, quod perdendo colligit, crescendo pertransit.

Ib. Pag. 479. c. 3. E. 12. Qui sit decursus præsentis temporis pensat, dies cum operibus munerat: ne à labore vacua transeant vitæ momenta formidat.

Mss. a. b. d.
c. e. h.
Baf. 1503.
1564.

Facili errore substituunt Romani munerat, pro numerat, tam ex metathesi literarum, quam ex præmij commemoratione in præcedentibus verbis decepti, repugnant per omnia Mss.

Ib. Pag. 480. c. 4. B. 5. Sitiuit anima mea ad Deum fontem viuum, quando veniam & apparebo ante faciem Dei.

Mss. a. b. c.
d. h.
Baf. 1503.

Extant verba iuxta computum vulg. Ps. 41. ver. 3. sed perperam reddita & mala fide, idq; de industria, ut intelligatur fraus Pontificiorum Hebraicè legitur ad verbum Sitiuit anima mea ad Deum, ad Deum viuum, quando veniam, & videbor coram Deo? Sic enim Pagninus. Gregorius (si credimus antiquitati) citat crebro in Commentariis, Sitiuit anima mea ad Deum viuum: verum Pontificij, ut vulgata Editioni Bibliorum deprauatissimè edita, fidem conciliarent, repugnantibus Mss. Codicibus legunt ad Deum fontem viuum, quam lectionem in perpetuum sancit Sixtus V. in sua Vaticana Editione (quam omnibus suis numeris absolutam clamat in præfatione) sub pœna anathematis. Sed malè cecidit. Nam cum Louanienſes ad marginem Libri annotassent 14. Mss. exemplaria fortem legere, Hebraicos Græcò que codices huic lectioni conformes esse, qua lectio consonat etiam vulgata Editionis textui, qui in Bi-

in Bibliis Regiis est, nec non Chaldaica Paraphrasi sicut litera * maiuscula indicant, & cum fatente Bellarmino, vitiato loco aliquo manifesto errore Librariorū liceat nobis recurrere ad fontes Hebraos & Gracos, ut SS. Patres monent; Clemens octauus vir optimè meritis de vulgata Editione, quia illud Augia stabulum perpurpare voluit, voluit, sed non potuit, Gracis Hebraicisq; fontibus inspectis, nec non loci circumstantiis libratis: nō fontem in nō sortem mutauit, directè contra mentem Sixtinam & expressam lectionem Gregorij. si veri sunt Romani Correctores, in sua Gregoriana legunt, Sitiuit anima mea ad Deum fontem viuum, ita ut iam periculum sit ne in posterioribus Editionibus operum D. Gregorij corrigant vitiosam lectionem ex decreto Clementino, à quo nulla sit appellatio, vipote summo iudice in negotio Religionis & Sacrarum Scripturarum interprete fidissimo, fidelissimo, infallibili, nisi quod fraterculus quidam ordinis Eremitici dictus Fortunatus Fauensis reuocauit non ita pridem in medium & quasi ex Edicto vnde vi, restituit Sixtina Biblia hoc modo: Sitiuit anima mea ad Deum fontem viuum, quando veniam & apparebo ante faciem Dei. Quod Plautus dicit verum esse quod Dij nos homines pro pilis habent, vero verius quadrat in Pontificios, sed longe maiore audacia, qui cum homines sint, Sacram paginam & Sacrosanctæ Scriptura verba Deūque opt. max. quasi pro pilis habent, ut huc vel illuc sūsque deūque pro arbitrio mutent, immutent, figant, refigant ad libitum verba Dei.

54.

Ib. Pag. 482. c. 6. C. 6. Amorem Dei, veram scilicet stationis arcem deserens, nec in se consistere potuit; quia lubricæ mutabilitatis impulsu, infra se per corruptionem proruens, etiam à semetipso discessit.

Legunt Mss. conformiter -- lubricæ mutabilitatis impulsu, semper per corruptionem corruens, etiam à semetipso discessit. Mss. a. b. d.

55.

Ib. Pag. 484. c. 7. C. 2. In illa verba Iob [Dies mei velocius transierunt, quam à texente tela succiditur.] Tela quippe tarditatē * profectus habet: vita autem præsens moram defectus non habet. In illa quoque cum laborantis manus figitur, aduentus terminus elongatur: in ista verò quia tempus semper definens indefinenter consumimus, ad finem nostri transitus, etiam quiescendo peruenimus: & per cursum nostri transitus, etiam dormientes imus.

Antiqui libri legunt non figitur quam ob causam viderint textores: nobis visum est monere lectorem ne incautus in contrarium sensum abducatur. Incerta res omnino est: consultò autē hoc notamus, quod etiam facimus in lectionibus dubiis, ut quam velit sententiam, eligat lector. Mss. a. b. d. h. e. c. Basil. 1503.

56.

Ib. Pag. 486. c. 8. A. 1. Vir sanctus humani generis damna considerans, dicat: Nec aspiciet me visus hominis, quia nimirum Redemptoris gratia, quem nunc intuetur, ut corrigat: tunc respicit, ut ab interitu abscondat.

* Fortè 14.
Mss. R. G.
H C.
Bell Lib. 2.
de verbo
Dei. c. 11. §.
ad aliud &
§. Sic illud
p. 120. &
121.

Anno superiore
1609.

* prouectus
Mss. a. b. d.

Mss. a. b. d.
h. e. c.
Basil. 1503.

Mss. a. b.
d. h.
Baf. 1503.

Non est omittenda utrobique negatiua particula, ita ut scribendum sit iuxta mentem Gregorij, quemadmodum luce clarius constat ex negatiua priore. Nec aspiciet me visus hominis -- ratio est -- quia nimirum Redemptoris gratia, quem nunc non intuetur, ut corrigat, tunc non respicit, ut ab interitu abscondat: confirmant hanc lectionem Antiqui libri, & ex verbis precedentibus abunde patet.

57.

Ib. Pag. 487. c. 10. C. 6. In illa verba [Quapropter & ego non parcam ori meo] Ori etenim suo non parcat, qui confiteri malum quod fecit, non erubescit. -- Sed iustus ori suo non parcat, quia iram iudicis districti praeueniens verbis contra se propriae confessionis scruit.

Hoc in loco è contrario textu expellende sunt utrobique negatiua, non, Legendo ori suo parcat qui confiteri malum quod fecit, erubescit. -- Sed iustus, & quae sequuntur Nam alias quorsum euaderet aduersatiua. Sed in his & huiusmodi locis iudicium damus, non praeiudicium cuiquam facimus, fidem nostram liberantes ex antiquissimis libris.

Mss. a. b.
d. h.

58.

Ib. Pag. 493. c. 18. D. 5. Quia hoc ipsum, quod utrumque iam super nos cognoscimus, ex pietate parcentis est, quod verò hoc percipere perfectè non possumus, adhuc ex poena vetustae damnationis, recte nunc dicitur [usque quo non parcis mihi, &c.]

Mss. a. b.
d. h.
Baf. 1503.

Obscura lectio, cui illustranda sunt per antiqui codices. Sic enim scribunt Quia hoc ipsum, quod utrumque iam superna cognoscimus, &c.

59.

Ib. Pag. 497 c. 22. B. 1. Despectat quippe vox confessionis est, quam format iucunditas prosperitatis.

Mss. a. b.
d. h.
Baf. 1503.
1564.

Legendum ex Mss. Despecta quippe vox confessionis est, quam format iucunditas prosperitatis. Sequitur, Sola autem confessio habet magni meritum ponderis, quam à veritatis rectitudine nequaquam separat vis doloris.

60.

Ib. Pag. 502. c. 28. C. 8. Ante solem -- scirpus humidus cernitur, quia priusquam diuina districtio in iudicio cadat, omnis hypocrita infusum se sanctitatis gratia ostendat.

Mss. a. b.
d. h.
Baf. 1503.
1564.

Explanat Gregorius illud B. Iob [Humectus videtur scirpus antequam veniat sol] sed ut sua venustas seruetur verbis Gregorianis, lege pro cadat: cādeat, verbum eleganter & loco suo positum & loco ostendat, ostendat. Habes consentientes Mss. Codices.

61.

Ib. Pag. 506. c. 30. B. 5. Despiciatur iustorum simplicitas: atque à calliditate duplicium fatuitas vocetur. Cui despectus simplicium transit, citius duplicium gloria percurrit.

Mss. a. b. c.
d. e. h.
Baf. 1503.

Verba obscura, de sensu diuinandum est, ceterum tollitur omnis ambiguitas, si cum antiquis codicibus legamus Citius despectus simplicium transit, &c.

Lib. 9.

62.

Ib. Pag. 514. c. 6. D. 8. In illa verba Iob. c. 9. [Et interiora Austri.] Quid namque in hoc loco Austri nomine, nisi feruor S. Spiritus designatur? Quo dum repletus quisque fuerit, ad amorem patriæ spiritalis ignoscit.

Mss. a. b. d.
e. h.
Baf. 1503.
1564.

Lege ignescit cum Mss. & Gillotio, absurda prius lectione mutata in meliorem.

63.

Ib. Pag. 515. c. 6. B. 8. Vir sanctus exteriora nominans, interiora considerans, aperta narrans, occulta penetrans, omne quod interius exteriusque agitur dicere conatur: sed opera summæ magnitudinis quando explicet lingua carnis? unde & aptè mox hæc eadem opera melius definiendo comprehendit, dicens: [Qui facit magna & inscrutabilia & mirabilia, quorum non est numerus.]

Rectius habent antiqua exemplaria Mss. voce propemodum contraria definiendo, pro eo quod legitur definiendo.

Mss. a. b. d.
h.

64.

Ib. Pag. 515. c. 6. C. 6. Laudate eum in potentatibus eius, laudate eum secundum multitudinem magnitudinis eius: laudat, qui se succumbere in eius laudis expletione considerat.

Imperfecta locutio, nisi restituatur in hunc modum ex scriptis Codicibus: Laudate eum in potentatibus eius, laudate eum secundum multitudinem magnitudinis eius: Ille quippe Dominum secundum multitudinem magnitudinis eius laudat, qui se, &c.

Mss. a. b. d.
e. h.
Baf. 1503.
1564.

65.

Ib. Pag. 520. c. 13. D. 5. Quasi latrunculus -- est appetitus laudis humanæ, qui recto itinere gradientibus ex latere iungitur, ut ex occultis educto gladio gradientium vita trucidetur.

Solent latrones avia querere & in occultis insidiari probis hominibus recto itinere, & quasi via Regia incedentibus: pro recto itaque legatur recto, suffragantibus huic lectioni Mss. Codicibus una cum Gillotio.

Mss. a. b. c.
d. e. h.
Baf. 1503.
1564.

66.

Ib. Pag. 528. c. 20. C. 10. Possunt recti quilibet per acceptæ penitentiae meritum aliquando præsentis motibus animaduersionis obviare: non autem valent virtute propria ab humano genere supplicia secururæ mortis expellere.

Substituere loco penitentiae, innocentiae & pro præsentis lege præsentibus ex Mss. tam Oxoniensibus quam Parisiensibus, & sana erit lectio.

Mss. a. b. d. h.
præsentis
Mss. h. e. c.
* Indicat
hoc Gillotius loco citato ad eam librariam.

67.

Ib. Pag. 528. c. 21. E. 3. Redemptor -- humani generis, mediator Dei & hominis per carnem factus, quia iustus in hominibus solus apparuit, & tamen ad pœnam culpæ, etiam sine culpa peruenit, & hominem redarguit ne delinqueret, & Deo obstitit ne feriret: exem-

B. 3

pla innocentiae praeiuit, poenam malitiae suscepit. Patiendo ergo vtrunque arguit, quia & culpam hominis per iustitiam aspirando corripuit, & iram iudicis moriendo temperauit.

Mss. a. b. c. *Dele prepositiunculam per, & liquidius apparebit institutum Gregorij.*
d. e. h. 68.

Ib. Pag. 531. c. 25. D. 7. Qui distractione iudicis nequaquam innocentem, sed paupertatem suam obiicit, non iam de vita audaciam arripit: sed quam se infirmum conspiciat, ostendit.

Mss. a. b. c. *Legatur ex Gillotio & Mss. innocentiam, verbum oppositum aduersus paupertatem.*
d. e. h. 69.
Basil. 1503. 1564.

Ib. Pag. 532. c. 26. C. 6. Quid tibi restat nisi parcere, cuius virtuti nullus valet obuiare? Quoniam non est, qui animaduersionem tuam ex merito suae virtutis retineat, eo à se facilius tua pietas exigit ut parcat.

Mss. a. b. c. *Muta quoniam, in, quo enim, sequitur enim, eo quod respondet: & ita habetur in Mss.*
d. e. h. 70.
Basil. 1503. 1564.

Ib. Pag. 536. c. 33. C. 8. Suadente antiquo hoste, [Adamus] ad cibum prohibitum manum intendit, sed in fouea protinus caueam inuenit.

Mss. a. b. *Manum intendit minus proprie dicitur, legatur potius ex Mss. tene-*
d. h. *dit.*
Basil. 1503. 1564.

Ib. Pag. 536. c. 33. C. 10. Sed cum multa agere conatur, & non valet, eiusdem corruptionis suae obstaculis, quasi caueae vectibus ligatur, atque ad auras liberas, gratia interueniente, reducitur.

Mss. a. b. *Legas secutus membranas leuatur, pro ligatur.*
d. h. 71.

Ib. Pag. 536. c. 33. D. 7. Post foueam itaque caueam patitur, quae erecta ex aeterno supplicio, à prauae voluntatis motibus, sub caelestis artificis dispensatione religatur.

Mss. a. b. c. *Retinenda lectio quam habet Gillotius cum Mss. erepta.*
d. e. h. 72.
Basil. 1503. 1564.

Lib. 10. Moral.

Ib. Pag. 549. c. 6. A. 7. Sitiuit anima mea ad Deum fontem viuum.

Mss. a. b. *Dele fontem, ex Mss. de qua re videnda scholia nostra. supra ad locum 52.*
d. h. 73.
Basil. 1503.

Ib. Pag. 554. c. 11. B. 11. Cum stabitis ad orandum, dimittite, si quid habetis aduersus alterum. Hinc rursus ait: Date, & dabitur vobis: dimittite, & dimittetur vobis. Hinc contra institutionem postulationis,

lationis, conditionem posuit pietatis, dicens : Dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris &c.

Legendum ex Mss. Hinc constitutioni postulationis &c. sensu planè diverso.

Mss. a. b.
d. h.
Baf. 1503.

75.

Ib. pag. 556. c. 12. C.3. Hinc sanctorum gloria Ioanni Angelus indicans, ait : Hi sunt, qui venerunt de tribulatione magna, & lauerunt stolas suas, & dealbauerunt eas in sanguine agni.

Perspicua erit lectio si ex Mss. legamus gloriam.

Mss. a. b.
d. h.
Baf. 1503.
1564.
Par. 1586.

76.

Ib. Pag. 556. c. 12. D. 4. Sæpe -- transitoriis occupati, pensare negligimus per quanta peccamus : sed, si reducto considerationis malo oculo, à sinu cordis terrenæ cogitationis ager excutitur, quicquid in mente latebat, inuenitur.

Pro ager lege, agger, confirmant hanc lectionem Mss. Codices vnà cum Gillotio.

Mss. a. b.
d. h.
Baf. 1503.

77.

Ib. Pag. 557. c. 13. C. 1. In illa verba contextus [Oculi autem impiorum deficient, & effugium peribit ab eis] Quod oculorum nomine vera intentio exprimitur, per Euangelium veritas attestatur Matth. 6.

Quod oculorum nomine vis intentionis exprimitur &c. Clarè constat ex Mss. tam Anglicanis quam Gallicanis sic legendum esse.

Gillotius
notat ita ha-
beri in Mss.
Mss. a. b.
d. h.
Baf. 1503.

78.

Ib. Pag. 557. c. 13. E. 3. Tunc voluntas subtrahitur, sed voluptatis culpa seruat, & repente miseri pereundo discunt, quia peritura tenent.

Proculdubio legendum est ex Gillotio & Mss. Tunc voluptas subtrahitur.

Mss. a. b. c.
d. e. h.
Baf. 1503.
1564.

79.

Ib. Pag. 559. c. 14. A. 2. Ergo vos estis soli homines & vobiscum orietur sapientia? Et paulo post -- quid aliud quam hanc eandem secum oriri sapientiam purat! Nam quam adesse aliis abnuat, soli sibi hanc tribuens, profecto intra tempora suæ breuitatis claudit.

Legendum utrobique ex Mss. morietur & mori : assentitur huic lectioni textus.

Mss. a. d. h.

80.

Ib. Pag. 563. c. 1. A. 10. Qui -- ad studiosè legendum non vacat, huius partis ei breuitas placeat.

Manifestum est mendum, corrige ex membranis substituendo Cui, pro qui.

Mss. a. b. c.
d. e. f. h.

81.

Ib. Pag. 565. c. 4. C. 8. Induendum est, quia cum vna sit sapientia,

aliud minus, aliud magis inhabitat.

Mss. a. b. c. *Et hic pro induendum, substitue, intuendum ex Mss. & perspicua e-*
d. e. f. h. *rit lectio.*

Bal. 1503.
1564.

82.

Ib. Pag. 575. c. 17. C. 10. De reprobis -- sensu scriptum est: Confitebitur tibi, cum benefeceris ei.

Mss. a. b. c. *Lege reprobi, consentiunt Mss. Codices cum Gillotio.*
d. e. f. h.

83.

Ib. pag. 577. c. 20. B. 8. In conspectu tuo iustus esse non valet, qui tibi non per dilectionem, sed per formidinem seruit. Vnde & ipsam conditoris sui praesentiam, qua familiariter ac corporaliter quaerit.

Mss. a. b. c. *Lege quasi familiariter &c. consentiunt membrana.*
d. e. f. h.

84.

Ib. pag. 577. c. 21. D. 7. Inter scelera & delicta hoc distat, quod scelus etiam pondus peccati transit, delictum verò pondus peccati non transit. -- Et nonnunquam scelus in opere est, delictum verò plerumque in sola cogitatione.

Mss. a. b. c. *Legunt Mss. conformiter nunquam scelus nisi in opere est, &c.*
d. e.

Lib. 12. Moral.

85.

Ib. Pag. 588. c. 12. B. 10. [Signasti quasi in sacculo delicta mea, sed curasti iniquitatem meam] Signantur quasi in sacculo delicta nostra, quia hoc quod nos exterius agimus, nisi poenitentia interueniente diluamus, in secreto iudiciorum Dei sub quadam occultatione seruetur: ut quandoque etiam de sigillo secreti exeat ad publicum iudicij.

Mss. a. b. c. *Ex contextu perspicuum est mendum, legendum itaque de sacculo se-*
d. e. *creti.*

86.

Ib. Pag. 595. c. 21. E. 7. Sciendum quoque est, quia rex qui praeparatur ad praelium, sic de hoste suspectus est, ut eundem quoque quem ducit exercitum metuat, ne labefactetur, ne destitutione militum, iaculis pateat inimicorum.

Mss. a. b. c. *Lege eidem, sic est in veteribus Mss.*
d. e. f. h.

87.

Ib. pag. 597. c. 22. B. 1. [Non habitabitur, nec perseverabit substantia eius, nec mitter in terram radicem suam.] Quod hic: Non habitabitur, dictum est: in quibusdam codicibus reperi, non ditabitur: sed sensus non discrepat, quamvis à se sermo discorder. Ille enim virtutibus ditatur, cuius mentem inhabitat omnipotens Deus. Sed quia superbi cogitatio ab auctoris sui gratia non inhabitatur, profecto per hoc virtutibus non ditatur. Propter hoc ergo quod in-
terius

terius est vacuus, ditatur, non inhabitatur.

Si verum sit quod habet Gregorius, ditari & habitari sensu non discrepare, corrigenda est vitiosa lectio ex membranis, scribendo, dicatur; non, inhabitabitur: nam alias pugnantia secum loqueretur.

Mss. a. b. c.
d. e.
Baf. 1503.
1564.
dicitur Mss.
h. f.

Lib. 13. Moral.

88.

Ib. Pag. 601. c. 2. D. 4. Electi frequenter aliena mala quasi sua audiunt, & ab his eis crimen impingitur, à quibus crimina impincta perpetrantur.

Quia insolens est vox impincta, Gillotius ex veteribus libris eius loco reponit impacta: consentiunt nostri Codices.

Mss. a. b. c.
d. e. f. h.

89.

Ib. Pag. 602. c. 3. C. 3. Consolamur prauos in flagello constitutos, cum de exteriori percussione interiorum in eis conualescere salutem inducamus.

Pro inducamus, substituas ex Mss. indicamus.

Mss. a. b. c.
d. e. h. f.
Baf. 1503.
1564.

90.

Ib. Pag. 603. c. 4. D. e. Cum sanctam Ecclesiam subdita aduersitatis procella turbauerit, illico ostendunt quid in perfida mente moriuntur.

Surrogandum est in locum subdita, subita, ex veteribus libris.

Mss. a. b. c.
d. f. h.
Baf. 1503.
1564.
subito Mss.
c.

91.

Ib. Pag. 605. c. 6. A. 5. Lachrymæ eius in maxillis eius: quia in aduersitate Ecclesiæ illi amplius plangunt, qui vitam carnalium constringere prædicando nouerunt.

Dixerat in prioribus maxillas Ecclesiæ sanctos Prædicatores existere, itaque inueniuntur legitur constringere, subiciat loco eius ex Mss. confringere: consentit Gillotius.

Mss. a. b. c.
d. e. h. f.
Baf. 1503.
1564.

92.

Ib. Pag. 607. c. 9. E. 3. Tunc in cælo testem, & conscium in excelsis habuit, quando hi, qui eum morientem in carne cernebant, diuinitatis eius potentiam considerare nesciebant. Et cum ignorarent homines, in morte tamen mediatoris Dei & hominum nouerat, qui cum ipso operabatur pater.

Falso adductus locus & contra fidem antiquissimorum exemplarium. Sic illa: in morte tamen mediator Dei & hominum nouerat, quid cum ipso, &c.

Mss. a. b. c.
d. e. h. f.
Baf. 1503.

93.

Ib. Pag. 610. c. 11. B. 1. Dum in infirmis voluptatibus dimissi, terrena bona semper desiderant, cor ad superna gaudia nunquam leuant.

Pro infirmis, lege infimis, vna cum membranis & Gillotio.

Mss. a. b. c.
d. e. f. h.
Baf. 1503.
1564.

24.

Ib. Pag. 610. c. 11. B. 3. Qui per disciplinam custodire vitam minime student, sed ex desiderio in imis iacent.

Mss. a. b. c.
d. e. h. f.

Sic legendum est, semper per desideria in imis &c. ex Mss.

95.

Ib. Pag. 613. c. 17. B. 8. Quia ergo tunc electi ante aduentum Domini, & in labore vitæ præsentis se esse cernebant, & tamen post præsentem vitam necdum cœlestia bona percipere, multis cogitationibus verebantur.

Mss. a. b. c.
d. e. h. f.

Basil. 1503.

Non male veteres codices cum Gillotio legunt vrebantur.

Lib. 14. Moral.

96.

Ib. Pag. 615. c. 2. E. 2. Omnes hæretici sanctam Ecclesiam, in quibusdam incognitis superbiere putant, quædam verò nec intelligere suspicantur.

Mss. a. b. c.
d. e. h. f.

In quibusdam cognitis: sic legendum, non ut cusi: in quibusdam incognitis.

97.

Ib. Pag. 632. c. 25. D. 3. Quis mihi tribuat, ut scribantur sermones mei! Quis mihi det ut exarentur in libro stylo ferreo, & plumbi lamina, vel celte sculpantur in filice.

Mss. a. b. c.
d. e. f. h.

Verbum celte de industria mutatum est, loco certe, quod magis responderet Hebraicæ veritati. Obseruatum est à Louaniensibus ad oram libri, in vno Mss. exemplari extare hanc lectionem, quæ causa fuit ut in textum Editionis Clementinae admitteretur non ita pridem. Præclare nobiscum agitur, si sub specioso vnius aut alterius membranae obtentu, S. Scripturæ textum corrumpant, & vitiato contextu in aliqua Editione, protinus ad illius normam corrigant scripta sanctissimorum Patrum.

98.

Ib. Pag. 633. c. 26. D. 2. Leuavi oculos meos, & vidi: & ecce duæ mulieres egrediētes & spiritus in alis earum -- deinde sequitur -- Quæ & in aliis suis spiritum habere narrantur: quia in actionibus suis Sata-næ voluptati deferuiunt.

Mss. a. b.
c. d. e. f. h.
Basil. 1503.
1564.

Scriptura vitiata additione facta vnius literulæ, cuius loco scribendum est alis. Abundè probatur ex constanti lectione Mss. & Gillotio.

99.

Ib. Pag. 634. c. 26. B. 10. Duris cordibus loquitur stilo ferreo in plumbi lamina, vel celte in filice scribit.

Mss. a. b. d.
e. f.

Quicquid vrgent Pontificij de hoc verbo nec somniauit quidem Gregorius, sicut prius monui: nam repugnat per omnia commentarius.

100.

Ib. Pag. 637. c. 29. A. 2. Eutycius [scil. hæreticus qui negabat resurrectionem carnis, aut saltem affirmabat corpus palpabile, & veram carnem non

non posse resurgere Pauli testimonium indiderat, dicentis: Tum quod seminas, non viuificatur nisi prius moriatur: & quod seminas, non corpus, quod futurum est, seminas, sed nudum granum. Hoc nimirum ostendere festinans, quia caro vel *impalpabilis*, vel ipsa non erit: dum sanctus Apostolus de resurrectionis agens gloria, non corpus quod futurum est, seminari dixerit.

Manuscripti libri summa verborum consensione legunt cum Io. Diacono, quia caro vel palpabilis, vel ipsa non erit, &c. quid faceres in tanta diuersitate lectionum repugnantium? certe quidem, tamen si prior lectio videatur primo aspectu verior indicanda, quam retinent excusi Codices, tam veteres quam qui noui: tamen tū quia argui potest subtiliter in contrarium, tum propter auctoritatem Ioannis Diaconi, & consensum codicum satius videtur lectorem monere quam mutare lectionem. Eo quod hoc ratum atque fixum sit apud omnes in Arte Critica exercitatos, sine exemplaribus (modo suppetant, & sit copia adeundi) nihil esse mutandum, proinde in medio relictam rem discutiatur atque dispiciatur cordatus lector.

Mss. a. b. c.
d. e. f. h.
Baf. 1503.
Io. Diac.

101.

Ib. Pag. 638. c. 30. A. 11. Omnis, qui peruersa agit, eo ipso quo hoc despicit, esse Dei iudicium nescit.

Mancus atque mutilus locus, reficiendus ex membranis in hunc modum -- eo ipso quo hoc timere despicit, esse Dei iudicium nescit.

Mss. a. b. c.
d. e. h.

Lib. 15. Moral.

102.

Ib. Pag. 639. c. 1. D. 10. In illa verba [Doctrinam, qua me arguis, audiam: &c.] -- Nam qui dicentis verba despiciunt, doctrinam eius non ad adiutorium, sed ad occasionem certaminis sumunt.

Rectius habetur in membranis docentis, ut ex superioribus apparet, & sequentia probant.

Mss. a. b. c.
d. e. f. h.

103.

Ib. Pag. 640. c. 2. A. 10. Ponamus -- quemlibet hominem à primo die mundi conditum, usque ad hodiernum diem vitam ducere, hodie tamen eandem vitam, quam quasi longam ducere videbatur, finire: ecce finis adest, præterita iam nulla sunt, quia cuncta transierunt.

Non quasi scribendum, sed sic: ita seruabimus tum gratiam Auctoris, tum lectionem in membranis.

Mss. a. b.
d. e.
in marg.
Mss. e.

104.

Ib. Pag. 644. c. 9. E. 11. Illi [scil. aspidi] mors in suctione capitis, viperæ autem in lingua esse perhibetur: quia repentina tentatio sæpe inopinatam mentem mox ut fugit interficit, longa verò tentatio, quia praua diutius persuadendo suggerit, velut ex lingua vipera, occidit.

Pro fugit malim surgit, nos in libris antiquis ita inuenimus.

Mss. a. b. c.
d. e. f.

105.

Ib. Pag. 646. c. 12. D. 8. Solent -- tardius apparere diuina iudicia, cum præpediuntur, ne impleri debeant mala vota. Non quanto citius malum votum impleri permittitur, plerumque tanto celerius punitur.

Mss. a. b. c.
d. e. f. h.
Basil. 1503.
1564.

Sic legitur, mendose proculdubio: dele negatiuam particulam non, & eius loco legatur Nam, ex antiquis exemplaribus.

106.

Ib. Pag. 646. c. 12. E. 3. [Remansit de cibo eius.]

Mss. a. b. c.
d. e. f. h.
Basil. 1503.
1564.

Locus est Iob. 6. 20. v. 21. corruptus sine dubio. Negatiua particula necessaria hic est, scribas Non remansit, ex antiquis exemplaribus.

107.

Ib. Pag. 647. c. 13. C. 4. Ipsa quoque [vir auarus] quæ congesta sunt, curat magnopere, ne ex naturæ propriæ defectu per negligentiam consummantur.

Mss. a. b. c.
d. e. f. h.
Basil. 1503.
1564.

Vitio operarum sic scriptum est, corrige vitiosam lectionem ex Gillorio & Mss. legendo consumantur.

108.

Ib. Pag. 648 c. 16. E. 7. Sæpe -- videas iniquum in terrena potestate constitutum, graui furore commoueri, quicquid ita suggesserit exequi.

Mss. a. b. c.
d. e. f. h.
Basil. 1564.

Corruptè legitur ita, pro quo ita scribemus, cum hac lectio sit veterum exemplarium.

109.

Ib. Paulo post. c. 16. E. 11. Cum * rex exigit, vt loqui quid humiliter debeat, quasi postposito terrore superbiæ, remissa locutione blanditur, & cum superbus videri desierit, duplex effici non pertimescit.

* Basil. 1503.
1564.

Sic Roma impressi Codices: Apud Mss. legitur, cum res exigit vt loqui quid dupliciter debeat: & non abest quin hac sit Greg. mens & scriptura.

110.

Ib. Pag. 650. c. 19. B. 5. Possunt per terram non [solum] peccatores & reprobī, sed & hi, qui terrenis actibus occupati, eleemosynarum & lachrymarum ope ad æternam vitam perueniunt, designari: de quibus per Psalmistam dicitur, cum venire Dominus ad iudicium nuntiaretur: Aduocauit cælos sursum & terram, vt discerneret populum suum: Cælos quippe sursum aduocat, cum hi qui sua omnia relinquentes, conuersationem cælestis vitæ tenuerunt, ad confedendum in iudicio vocantur, atque cum eo iudices veniunt. Terra etiam sursum vocatur, cum hi, qui terrenis actibus obligati fuerant, in eis tamen plus cælestia quam terrena lucra quæsierunt, quibus dicitur: Hospes eram, & collegistis me, &c.

Ps. 49.

Mss. a. b. d.
c. h. f.

Quis non videt illico, legendum ex veterum librorum consensu: Possunt per terram non peccatores & reprobī, sed hi qui terrenis &c. Illud solum additum est ab aliquo sciolo: sed non illud solum contra sententiam Greg. neque enim existimauit

stimauit reprobos ad eternam vitam peruenire, aut cum Deo ad confedendum in extremo iudicio vocari, aut hoc eis iure competere quod dicitur Matth. 25. Hospes eram &c. &c.

III.

Ib. Pag. 650. c. 19. D. 10. Nunc -- & peccantem considerat iudex & tolerat -- Sed in furoris die detrahetur, quia vindictæ tempore raptus ad supplicia, ab interni iudicis vultu separatur.

Non malè scriptum est interni, sed multo rectius æterni damus, ex fide membranarum. Mss. a. b. c. d. e. f. h.

III.

Ib. Pag. 655. c. 29. D. 2. Sæpè impius opes terræ & substantiæ adesse sibi, quasi magnam luminis lucernam putat: sed dum irruente damno, diuitias quas plus se amabat, perdiderit, quid iste aliud quam lucernam, in cuius lumine gaudebat, amisit.

Constat ex veterum lectione scribendum esse gradiebarur.

Mss. a. b. c. d. e. f. h.

III.

Ib. Pag. 657. c. 31. B. 3. Cui -- sua sapientia iam tunc minime proderit: quia hoc vbi operari iuxta sapientiam debuit, tempus amisit.

Hic, pro hoc, potius legendum existimo ex Mss.

Mss. a. b. c. d. e. f. h.

III.

Ib. Pag. 661. c. 39. E. 9. Post se omnem hominem trahit, & ante se innumerabiles: quia & tunc minus tollit cum omnes tulerit: & nunc amplius diripit, cum corda omnium inuadit.

Sensus clarus erit, & oratio venusta, si pro omnium, legatur innumerabilium, quod in membranis omnibus lectum est constanter.

trahit.
Mss. a. b. c. d. e.
Mss. a. b. c. d. e. f. h.

Lib. 16. Moral.

III.

Ib. Pag. 664. c. 3. D. 7. Sancta -- Ecclesia -- si iam sunt sibi cognita, modeste supprimit: aut si adhuc videtur incognita, humiliter fatetur.

Corrigo sine dubio ex libris perantiquis, scriboque videntur, sin minus quis erit sensus huius loci, qua mens. Greg. ? rectè verèque Gillotius cum Mss. videntur.

Mss. a. b. c. d. e. h. f.
Basil. 1503.
1564.

III.

Ib. Pag. 664. c. 3. E. 5. Quia -- S. Ecclesia ab infirmis mentibus prohibet alta perscrutari, beati Iob dicitur Esurientem subtraxisti panem.

Neque hic etiam excusare negligentiam Correctoris Romani possumus, qui cum animaduertisset probè lectum iri à Gillotio beato, qua lectio est omnium exemplarium fide probata, nihilo secius tamen beati vocem posuit, mendosè proculdubio.

Mss. a. b. c. d. e. h. f.
Basil. 1503.
1564.

117.

Ib. Pag. 665. c. 4. A. 8. Quia subtractis hæreticorum magistris, eorum discipulos in suo opere *firmari* suspicantur, quasi lacertos pupillorum comminutos ab Ecclesia esse conqueruntur.

Mss. a. b. c.
d. e. h. f.
Basil. 1503.
1564.
Par. 1586.

Non potest hoc verbi consistere, ac propterea emendamus ex antiquis codicibus, substituendo eius contrarium quod est infirmari: Locum autem hunc vitiatum antea, ac etiam non intellectum, si perspicaces Rom. oculos animaduertamus, etiam atque etiam mirari queas.

118.

Ib. Pag. 665. c. 4. B. 4. Quia ergo eos à carnali intentione suâ superstitionis reuocat, hæretici cum hos aspiciunt aliter viuere quam docuerunt, lacertos eorum ab operatione, quam prius tenuerant, comminutos esse ab Ecclesia *detestantur*.

Mss. a. b. d.
e. h. f.
conqueruntur

Quid opus est de, voce neque huic loco apta, neque vsu recepta: testantur scribimus, & iudicium nostrum, & membranas secuti.

119.

Ib. Pag. 666. c. 5. E. 2. Videas -- plurimos temporalia sola cogitare, honores quærere, ambiendis rebus inhiare, nil post hanc vitam requirere. Quid itaque isti nisi in prima se generatione dedicant? [Et] videas electos nil præsentis gloriæ quærere, libenter inopiam sustinere, mala mundi æquanimiter perpeti, vt possint in fine coronari. Electio ergo Enoch in septima generatione nascitur: quia sui dedicationem gaudij in extremæ retributionis gloria requirunt.

Mss. a. b. c.
d. e. h. f.
Basil. 1503.
1564.
Paterius

Electio ergo Enoch &c. quis hæc caperet, malim itaque Electis ergo &c. nam & in omnibus Mss. exemplaribus constanter inuenitur, nec dissentit Gillotius.

120.

Ib. Pag. 667. c. 7. E. 2. Etsi mortuam suam carnem relinquunt, ipsam quoque in resurrectione recipiunt.

Mss. a. b. c.
d. e. f. h.
Basil. 1503.
1564.

Habetur in Mss. & Gillotio particula Hic: legunt enim, Etsi hic mortuam, &c.

121.

Ib. Pag. 668. c. 8. D. 9. Eloquia Domini casta, argentum igne examinatum.

Mss. a. b. c.
d. e. f. h.

Postremum verbum, culpa Typographi, in multis editionibus prætermisum sic ex Mss. Cod. restituimus - argentum igne examinatum terræ.

122.

Ib. Pag. 671. c. 11. C. 11. Rectè dicitur: [Nunc quoque] vt apertè monstretur: quia electorum mens, sine amaritudine, & in prosperitate non fuerit.

Mss. a. b. c.
d. e. f. h.

[Nunc quoque in amaritudine sermo meus] scribo ex omnibus Mss. deerant enim antea verba sine quibus non potest esse.

123.

Ib. Pag. 673. c. 14. B. 6. In altitudine -- sua diuinitas à nobis vtpote paruulis, apprehendi non potuerat, sed strauit se hominibus per humi-

militatem, & quasi in iacentem ascendimus: surrexit, & leuati sumus.

Non male sic lectum est excepto mendo literario, sed conuenientius habent Mss. omnia exemplaria, humanitatem, vt diuinitati respondeat: quo loquendi vtitur modo creberrimo D. Gregorius; & hanc lectionem haberi in Mss. Parisiensibus annotatum est ad oram libri Gillotiani.

Mss. a. b. c.
d. e. f. h.
Par. 1. 86.
& Basl. 164.
in margine.

124.

Ib. Pag. 678. c. 20. C. 8. Quoties in æternitate ista cogitamus, æternitatem necdum cognouimus. Ibi quippe est quod nec initio incipitur, nec fine terminatur, vbi neque expectatur, quod veniet, neque percurrit quod debeat recordari.

Mss. a. b. d. f.
præcurrit
Mss. h. e. c.

Ridicula lectio est quam hic relinquunt, ita corrigenda: recurrit quod debeat recordari, sic habent Mss. exemplaria.

125.

Ib. Pag. 678. c. 20. D. 4. Adhuc æternitas non habet, quæ semper esse habet, in qua nulla pars suæ longitudinis præterit, vt pars alia succedat, sed totum simul esse est, & nil deesse, quod cernat, in qua omne quod est, animus videt, & tardum non esse, & longum esse.

Mss. Codices -- totum simul esse est, vt nil deesse videatur quod non cernat, in qua & c. rectius mea sententia, quam impressi.

Mss. a. b. c.
d. e. f. h.

126.

Ib. Pag. 680. c. 23. E. 2. Quasi quidem quippe intra S. Ecclesiam senatores sunt viri doctiores: qui cum scientiam in corde multiplicant, veris apud se diuitiis abundant.

Legas ex Mss. Quasi quidam -- & paulo post, veri doctores.

Mss. a. b. c.
d. f. h. e.
viri doctiores
Basl. 1503.

127.

Ib. Pag. 681. c. 23. D. 5. In Euangelio, Dominus conuiuantium populorum etiam per locorum distinctionem concordiam designauit, cum satiaturus de quinque panibus populum, quinquagenos per turmas, vel centenos discumbere præcepit.

Muto conuiuantium populorum, in conuiuentium famulorum. Imperiti Librarij a pro e sapissime scripserunt.

Mss. a. b. c.
d. e. f. h.

128.

Ib. Pag. 686. c. 29. A. 8. Caro -- cum concupiscitur, pensetur quis sit exanimis, & intelligitur quid amatur.

Elegantissime modum explicat fragilitatis humane, & si pro quis, quid legatur, iuxta consensum vetustiss. Codicum, sensus clarus erit, & oratio perfecta.

Mss. a. b. c.
d. e. f. h.
Basl. 1503.

129.

Ib. Pag. 686. c. 1. E. 7. Sanctus vir -- sic præsentibus differat vt de futuris reticescat.

Mss. a. b. c.
e. f. h.
Basil. 1503.
1564.

Supinitate Correctoris Romani, ita prius editum est Nam in membranis & Gillotio, lectum est constanter sic de presentibus differat.

130.

Ib. Pag. 688. c. 4. C. 10. In illa verba [Dedit ei Deus locum pœnitentiæ, & ille abutitur eo in superbia] Qui quis delinquit & viuit, idcirco hunc diuina dispensatio in equitate tolerat, vt ab iniquitate compescat. Sed qui diutius toleratur, nec tamen ab iniquitate compescitur, munus quidem supernæ patientiæ percipit, sed reatus sui vinculis, eo ipso se munere arctius astringit.

Mss. a. b. c.
e. f. h.
Basil. 1503.

Quia praeceperat delinquit & viuit, & periculum sit ne possit aliquando de Deo dici, in equitate tolerat impios, adscripsimus, verbum huius contrarium iniquitate ex Mss. Consulto autem hoc notamus, quod etiam facimus in omnibus lectionibus dubiis, vt quamlibet sententiam eligat lector quam voluerit.

131.

Ib. Pag. 689. c. 5. A. 8. Quæ mea sunt, iam videre refugio: quia per imitationis tuæ viam pergere conuersionis gressibus inardesco.

Mss. a. b. c.
e. f. h.
Basil. 1503.

Pro conuersionis, lege conuersionis, sic legendum esse constat ex superioribus. Has namq; humana conuersionis vias videre contempserat qui dicebat &c. tuentur hanc lectionem membrana.

132.

Ib. Pag. 689. c. 5. C. 1. Cum repentinus hanc [scilicet iniquorum gloriam] finis intercipit, breuem proculdubio fuisse redarguit: quoniam determinas innotescit, quia quod præterire potuit, modicum fuit.

Mss. a. b. c.
e. f. h.
Basil. 1503.

Sic habent Mss. exemplaria, -- quoniam finis determinans innotescit, &c.

133.

Ib. Pag. 689. c. 5. D. 7. Sic spumosa aquarum bullæ inchoantibus pluuiis excitatæ, ab intimis certatim prodeunt, sed eò celerius diruptæ depereunt, quo inflatæ citius extenduntur.

Mss. a. b. e.
c. f. h.

Altius extenduntur: ita habent omnia exemplaria, similia legas apud Greg. multa, dum verbum verbo ita respondet, quamuis disparis significationis, vt significantius animi sui sensa dicendo efferat: exempli causa in hoc loco componitur, siue opponitur potius, altius, verbo celerius, inflatæ, diruptæ: extenduntur, depereunt, & huius generis amplificationibus admodum delectatur Gregorius, vt compertissima veritatis est.

134.

Ib. Pag. 695. c. 13. E. 7. Omnipotenti Deo suppetit, etiam vasa Diaboli, cunctis virtutibus vacua, suæ gratiæ munere implere, in eisq; diuini amoris soliditatem ponere, quos nulla conspicit rectitudinis actione roborare.

Mss. a. b. c.
c. f. h.
In marg.
Basil. 1564.

In hunc sensum forte accipienda sunt verba D. Gregorij: sed malo tueri librorum consensum, & aliter scribere, seruata lectione in membrana, in eisq; diuini

rimo-

timoris soliditatem ponere, qua lectio est in margine apud Gillotium.

135.

Ib. Pag. 700. c. 19. E. 6. Quia Apostolorum virtutem premere, nec flagella valuerunt, potenter ostenditur.
Scriberem patenter, ex membranis.

Mss. a. b. c.
c. f. h.
Basil. 1503.

136.

Ib. Pag. 701. c. 19. A. 4. Sancti -- spiritus iam virtute solidatus, huius mundi altitudines libertatis calce deprimebat; ut in imo esse decerneret, quicquid contra Creatoris gratiam altum tumeret.

Lege pro decerneret, cerneret, & substitue, pro gratiam, gloriam, ista n. Mss. Codices.

gratiam.
Mss. c. e.
Mss. a. b. c.
f. h. e.

137.

Ib. pag. 702. c. 21. C. 6. Si humilitatis eius admiranda vix ferimus: horrendum atque terribilem maiestatis eius aduentum, qua virtute tolerabimus? Hunc tonitruum aduentus illius, etiam Psalmista innuat, dicens: Deus manifeste veniet -- & non filebit. Ignis in conspectu eius ardebit, &c.

Ps. 49.

Lectio verior & argutior est, quam habent omnia Mss. exemplaria scribendo sonorum -- & insonat sprete ea qua in contextu.

Mss. a. b. c.
c. f. h.
Basil. 1503.

Lib. 18. Moral.

138.

Ib. Pag. 703. c. 1. A. 2. Sæpe dicta talia in eadem historica narratione permixta sunt, per quæ superficies historiæ cuncta cassentur: quæ nil historicum resonat, aliud in eis inquirere lectorem cogunt.

Sermo confusus & saucius, nisi legamus qua dum nihil historicum resonat &c. fidem Mss. Codicum secuti.

Mss. a. b. c.
c. f.
Basil. 1503.
1564.

139.

Ib. Pag. 708. c. 7. B. 2. Propheta ait: Quærite Dominum dum inueniri potest, inuocate eum dum prope est: tunc videbitur, & prope non erit.

Desunt nonnulla verba in editis libris -- inuocate eum dum prope est: modo enim non videtur, & prope est, tunc videbitur & prope non erit. Quæ verba reperiuntur in libris scriptis.

Mss. a. b. c.
c. f.
Basil. 1503.
1564.

140.

Ib. Pag. 711. c. 11. B. 5. Sæpe hæretici in contemptu vniuersalis Ecclesiæ, potentum sæculi patrociniis fulciuntur, eiusque diuites protectione atque administratione quanta prævalent opitulari non cessant.

Ut sensus integer constet pro eiusque, eisque, legendum est, ex membranis.

Mss. a. b. c.
c. f.
Basil. 1503.
1564.

141.

Ib. Pag. 716. c. 16. E. 8. In illa verba [Ferrum de terra tollitur --

D

An non Matthæus inuentus est, qui terrenis negotiis implicatus, telonij vñibus seruiebat?

Mss. a. b. Inest orationi vitium, desunt enim hæc duo verba in terra: nam ita reposuimus has duas voces ex membranis. An non Matthæus in terra inuentus est.
e. c. f.
Basil. 1503.
1564.

142.

Ib. Pag. 720. c. 20. C. 4. In illa verba. Non calcauerunt eam filij institutorum, nec pertransiuit per eam læna.] In cunctis Latinis Codicibus *institores* positos reperimus, in Græcis verò negotiatores inuenimus. Ex qua re colligi valet, quod hoc in loco, pro negotiatoribus *institores* scriptores ignorando posuerunt.

Mss. a. b. Longè aliter Mss. Codices. -- In cunctis latinis Codicibus institutores positos reperimus -- ex qua re colligi valet, quod hoc in loco pro institutoribus, institutores, scriptores ignorando posuerunt. Ariolor hanc lectionem germaniorem esse ex verbis proxime sequentibus. Sequitur: Institores enim negotiatores dicimus, pro eo quod exercendo operi insistant. Sed vterque sermo [scil. institutorum & institutorum] licet in voce dissonet, in intellectu non discrepat: quia omnes qui fidelium mores instituunt [allusum est ad institutorum nomen, in his verbis] spiritale negotium gerunt, quasi diceret, verique cum institores, tum institutores, quod ignoranter positum est in lat. Codicibus, idem sonat, hoc est negotiatores, quod nomen Græcè inuenitur.

Mss. a. b.
e. f.
institutores
Mss. a. b.

143.

Quid Ib. Pag. 720. c. 20. D. 2. Qui hoc loco institores, nisi Prophetæ sancti vocati sunt, qui synagogæ mores ad fidem instituere curauerunt prophetando?
Mss. a. b. f. v. c.
Mss. a. b. c. e. f.
Basil. 1564.

144.

Ib. Pag. 721. c. 20. A. 7. Scribantur hæc stylo ferreo, in plumbi lamina, vel celte sculpantur in silice.

Mss. a. b. e. f. Quod neque in Hebraicis neque in græcis Codicibus legitur, nec Latinis, aut apud Gregorium vsquam loci inuenitur in membranis, miror qua audacia Celte scriptum sit, nisi, forte prauiderunt Spiritu prophetia, sublatum iri aliquando verbum celte, quod prius editum erat, & eius loco celte restituendum fore. Si hoc non sit Sanctissimorum patrum & sacrosanctæ Scriptura verba scdare, quid rogo est eadem toties in peiorem partem commutare pro captis Pontificiorum?

145.

Ib. Pag. 721. c. 20. D. 7. Infirma mundi elegit Deus, ut confunderet fortia. vidit pretiosum cum humanam animam de se abiectam, sapientia gratiæ suæ illustratione respexit.

Mss. a. b. e. f. c. Iure legas ex Mss. -- cum humanam animam de se abiecta sapientem gratia, &c.

146.

Ib. Pag. 722. c. 21. B. 2. Doctrina S. Ecclesiæ, riui & lati & patentes sunt:

sunt: quia eius dicta & inuenientibus multa sunt, & quærentibus plena.

Scribimus plana, fidem secuti Mss., qua lectio germanior est.

Mss. a. b. e.
f. c.
Baf. 1503.
1564.

147.

Ib. Pag. 723. c. 22. A. 7. Cum adhuc-- peccatores essemus, secundum tempus, Christus pro impiis mortuus est. Qui ergo veniente sapientia inuenti sumus, quid boni operis dedimus, quo accipere eandem sapientiam mereremur?

Mss. a. b.
c. f. c.
Baf. 1503.
1564.

Quis rogo sensus erit, nisi legatur iuxta Mss. Codices. Qui ergo veniente sapientia impij inuenti sumus.

148.

Ib. Pag. 723. c. 23. E. 7. Ab eo-- accipimus recta consueri, à quo nobis & magna dantur operari.

Mss. a. b. e.
c. f.
Baf. 1503.
1564.

Non capio quid sit consueri, apud impressos codices. Malim itaque cum membranis legere confiteri, ut paulo post, pro dantur, datur.

149.

Ib. Pag. 727. c. 27. D. 10. Quam fucationem tincturæ bene Paulus despexerat, cum dicebat: quæ & loquimur in doctis humanæ sapientiæ verbis, sed in doctrina spiritus.

Mss. a. b. f.
h. e. c.
Baf. 1503.
1564.

Ecce errore vitiatum est textus S. Scriptura, in hunc modum restituendus ex veterum lectione. Quæ & loquimur non in doctis humana sapientia verbis, sed in doctrina spiritus. verba sunt Pauli Apostoli, 1. Cor. 2.

150.

Ib. pag. 728. A. 6. Quia-- constat quod quædam terrena agent[videlicet Patres Test. veteris de quibus sermo instituitur] non immerito per Sardonicum lapidem, qui ut prædiximus terræ rubræ tenent speciem, designatur.

Mss. a. b. e.
c. f.
Baf. 1503.
1564.

Scriberem utique tenet: nam in libris nostris ita inuenimus.

Lib. 19. Moral.

151.

Ib. Pag. 745. c. 11. D. 2. Sanctam-- Ecclesiam vident nunc iuvenes & absconduntur, senes verò ei assurgentes assistunt: quia vigorem eius atque rectitudinem immutari formidant, grandæui glorificant.

Mss. a. b. c.
c. f.
Baf. 1503.
1564.

Procul dubio legendum est immaturi, ut habent scripta exemplaria, error natus est ex metathesi literarum, quod operarum vitio factum credidisse in Rom. editione, nisi consentirent cum Romana cusi Codices varij.

152.

Ib. pag. 752. c. 15. D. 2. In illa verba. [Conterebam molas iniqui, & de dentibus illius auferere prædam.] O qualem de ore Diaboli prædam tulit, quando ipsum raptorem Saulem conuertendo rapuit, quando adhuc spirans minarum, acceptis epistolis pergebat Damascum, & dum persequendo fideles, congregaret plebem Dia-

Mss. a. b. e. bolo, cognoscendo fidem ipse aggregatus est Christo.
f. c. Lege prædam, non plebem, ut in membranis scriptum reperitur.

Lib. 20. Moral.

153.

Ib. Pag. 759. c. 5. A. 6. Vnusquisque ensis super femur suum propter
Mss. a. b. c. timores nocturnos.

e. f. Dicatur potius sicuti scripti Codices habent: Vnius cuiusque ensis, &c. Ita
Baf. 1503. habetur in vulgata.
1564.

154.

Ib. Pag. 766. c. 14. C. 7. Trahunt -- quos valent ad perditionem
suam: & se sub peccatis esse, vel culpis culpas addere non credunt: sed
virtutum opulentiam cumulare.

Mss. a. b. c. Dispari sensu lectum est apud veteres. Trahunt -- quos valent ad perditionem
e. f. h. suam & sub peccatis esse, vel culpis culpas addere credunt, se virtutum opulentiam
Basil. 1503. cumulare, sequitur.

155.

Ib. Pag. 768. c. 15. B. 4. Arborum -- cortices mandunt, cum ma-
nu peruersi consilij à vita recte credentium, tegumine bonorum ope-
rum subtrahunt.

Mss. a. b. c. Fortè melius habetur in Mss. crescentium: nam alludit author ad arborum
e. f. augmenta, quod præludit semel atque iterum in superioribus.
Baf. 1503.

156.

Ib. Pag. 769. c. 15. C. 2. Cauernæ -- terræ, sunt cogitationes prauæ,
in quibus se ab humanis oculis abscondunt. Pravi quippe ut sunt,
ab hominibus videri refugiunt: dumque aliud quam sunt, simu-
lant, sese in conscientia suæ latibulis, quasi in cauernis occul-
tant.

Mss. a. b. Quasi in terra cauernis occultant, ita edidimus ex fide membranarum, nam
e. f. c. fecit auctor contendere inter se cauernas terræ, cum latibulis conscientia, mo-
re suo.

157.

Ib. Pag. 771. c. 16. A. 7. Loquitur de ollis carniū explicans lo-
cum Exodi 16. Quid per ollas carniū, nisi carnalia opera vitæ, in tri-
bulationum laboribus quasi ignibus excoquenda?

Mss. a. b. Ita habent impressi Codices: scripti autem hoc modo legunt conformiter, Quid
e. c. f. per ollas carniū, nisi carnalia opera, vix tribulationum laboribus quasi ignibus
excoquenda?

158.

Mss. a. b. c. Ib. Pag. 773. c. 17. D. 3. Necessè est, ut aliquando toleremus [sup-
e. f. ple prauas] tacendo quod sunt, quatenus in nobis discant videndo
Baf. 1503. quod non sunt.
1564.

Par. 1586. Sensus constabit hoc modo: sed clarior erit atque ad mentem Greg. propius ac-
in marg. cedens, si cum veteribus libris scribamur quatenus, in nobis discant, bene vi-
uendo,

uendo, quod non sunt: sic accipiendum esse hic, probant sequentia: dicit n. Quia in quibusdam prouectum non vidi prædicationis, ab eis impetum temperavi, ut vitam meam saltem per patientiam discerent, cum verba mea admittere per oblatam prædicationem nollent. Eleganter & piè.

159.

Ib. Pag. 774. c. 18. B. 9. Quia ab oriente lux surgit, rectè oriens dicitur, cuius iustitiæ lumine, nostræ iustitiæ nox illustratur.

Mss. a. b. c.

Omnes membrane, vna excepta legunt iniustitiæ, quod verbum melius quadrat cum vocabulo noctis & sensu Gregorij.

c.
Basil. 1503.

160.

Ib. Pag. 777. c. 21. A. 1. [Nocte os meum perforatur doloribus] ac si apertè dicat: Tribulationum tenebris pressi, ita afflictione tenebrantur, ut & ipsi, qui in me habebant vigorem fortitudinis, quasi iam quoddam habeant foramen timoris.

Quis faudo audiuit verbum tenebrantur, auctor utitur nomine conuenientissimo terebrantur, id quod liquet ex membranis, & abunde declarant verba mox sequentia -- quasi iam quoddam habeant foramen timoris.

Mss. a. b.
terrebantur,
Ms. f.

161.

Ib. Pag. 778. c. 23. B. 7. In scriptura sancta, cum de Deo aliquid indignum dicitur, mouetur legentis animus velut si aliquando de Deo aliquid indignum dicatur.

Hoc est quod vulgò dicimus idem per idem; ceterum hanc identitatem sublatam volunt membrane, cum scribant, velut si aliquando de Deo aliquid dignum dicatur.

Mss. a. b. c.
c. f. h.

162.

Ib. Pag. 781. c. 26. C. 1. Nisi -- dantis manum bona voluntas vinceret, eiusdem prædicator egregius discipulis non dixisset: Qui non solum facere, sed & velle cœpistis ab anno priori.

Mendose legitur pro idem, eiusdem, consule membranas.

iisdem
Ms. f.
id est
Ms. b.
Mss. a. c. f.

163.

Ib. Pag. 781. c. 26. C. 2. Facile -- est in bono opere, obedire etiam volentem.

Rectius & verius Mss Gallicani, Anglicani, nolentem scribunt. Nam sequitur confestim, Sed hæc magna in discipulis virtus extiterat, eos bonum, quod illis præceptum est & ante voluisse.

Mss. a. b. c.
c. f.
Par. 1586.
in marg.

164.

Ib. Pag. 782. c. 28. D. 7. Admodum negligentes sunt, quod etiam atque etiam inculcandum est Pontificiis in proferendis testimoniis Sacrarum Scripturarum. Nam in principio huius capitis scribunt, Mærens incedebam, sine furore, consurgens in turba clamaui; & post aliquot periodos quasi horum obliti citant in hæc verba: sine furore consurgens in terra clamaui. Prior lectio congruit scriptis Codicibus, posterior nedum auctoritatem habet à vulgata, in qua ex editione Louaniensium legere est turba, & in margine turba, 8. Mss. R. Hieronymus Greg. H. C. G. & in Bibliis

Mss. a. b. c.
c. f.
Basil. 1503.
1504.

Mss. 11. 7.

Pontificalibus, quod prius delituit in margine, iam assumptum est in Textum, quod vulgo in contextum irrepere dicunt. Valeant itaque Protestantes qui videntes accommodant illud Salomonis in Pontificios: Vidi seruos in equis: & principes ambulantes super terram quasi seruos, Non si malè nunc & olim sic erit.

165.

Ib. pag. 783. c. 29. C. 11. Sicut lilium inter spinas, sic anima mea inter filias.

Mss. a. b. c.
e. f.

Basil. 1503.

1564

Antiquum obtinent Pontificij, non curant verba S. Scripturae, lege, sic amica mea ex Mss.

166.

Ib. Pag. 784. c. 31. In illa verba [versa est in luctum cithara mea, & organum meum in vocem flentium.] Quia organum per fistulas, & cithara per chordas sonat: potest per citharam recta operatio, per organum verò sancta praedicatio designari. Per fistulas quippe organi, ora praedicantium, per chordas vero citharæ, intentionem rectè viuientium non inconuenienter accipimus. Quæ dum ad vitam a-liam per afflictionem carnis tenditur, quasi extenuata chorda in cithara per intuentium admirationem sonat.

Mss. a. b. c.
f. 6.

Visum est locum integrum adscribere vt ex inspectione loci possit prudens lector discernere an germanior sit lectio extenta, pro extenuata, quam lectionem veteres Codices exigunt. & quod proximè præcesserat verbum tenditur, non tam rogare, quam flagitare videtur.

Lib. 21. Moral.

167.

Ib. Pag. 788. c. 2. A. 2. Sanctus -- vir, qui acceptis corporis sensibus velut subiectis ministris quidam æquissimus iudex præest, culpas conspicit antequam veniant, & velut insidianti morti fenestras corporis claudit, dicens: [Pepigi fædus cum oculis meis, vt ne cogitare quidem de virgine.]

Mss. a. b. c.
a.

Non hoc queritur verumne sit cum dicitur morti, sed num præstet dicere hosti, cum membranis.

168.

Ib. Pag. 790. c. 4. C. 6. Qui dixerit fratri suo: Racha, reus erit concilio. Qui dixerit: Fatue, reus erit gehennæ ignis. Racha quippe in Hebræo eloquio vox indignantis est, quæ quidem animum irascentis ostendit, nec tamen plenum verbum iracundiæ exprimit.

Mss. a. b. c.
e. f.

Lege pro indignantis, interiectionis, qua voce vitur Greg. qua de causa viderint Hebraica lingue professores.

169.

Ib. Pag. 793. c. 8. B. 3. Mulier filium, quia extinxit proprium, quæ fuit alienum. Sed tamen veram matrem Salomonis gladius inuenit; quia vir cuius fructus viuat, vel cuius intereat, extremo examine

ita

Lib. 22. Moral.

31

ita districti iudicis demonstrat.

Sapius occurrit in his libris ita pro ira, qua de re sapius monendi estis, ut inde constet supinitas vel Typographi, vel Correctoris Romani.

170.

Ib. Pag. 793. c. 8. D. 4. Beatus Iob -- adhuc se de iniqui natione prauis operis discutiens subdit, Si deceptum est cor meum super muliere &c.

Ita corrupte legitur, vel ineptè potius; scribo cum Mss. Beatus Iob se de iniqui natione prauis operis &c. Similitudo mater fuit erroris.

171.

Ib. Pag. 793. c. 9. D. 8. [Si deceptum est cor meum super muliere, & si ad ostium inimici mei infidatus sum.]

Fædo errore vitiarunt contextum S. Scripturæ scribendo inimici loco amici, hoc verò scimus quod obseruatum habemus in vulgata Editione sic legi, & conueniunt cum vulgata editione omnia exemplaria Mss. Occurrit hoc mendum sapius in hoc capite eadem opera corrigendum.

172.

Ib. Pag. 798. c. 16. E. 9. Sua -- bona pergit operari, qui aliena mala tenuit perpeti.

Etiā legitur in Mss. perdit, pro pergit, nec displicet lectio.

Lib. 22. Moral.

173.

Ib. Pag. 801. c. 2. C. 1. Prius curandum est, ne quis temporalia diligat: ac deinde in eisdem temporalibus quæ non ad delectationem sibi, sed ad vsum retinet, fiduciam ponat, quoniam coniunctus decurrentibus, mox statum suum animus perdit.

Ne quem in errorem abripiant verba Greg. ita scribemus; ac deinde ne in eisdem temporalibus &c. in antiquorum libris ita legimus.

174.

Ib. Pag. 802. c. 2. C. 1. Quid hoc in loco aurum accipimus, nisi præclari intellectus ingenium, quid obryzum nisi humanam mentem! quæ dum igne amoris excoquitur, semper in se seruat charitatem pulchritudinis, quotidiana inuolutione feruoris.

Sic legitur, imperfecto tamen loquendi modo, nam claritas ad pulchritudinem, non charitas, refertur: accedit quod interpretatur ibidem loci verba [Si vidi solem cum fulgeret, & lunam incedentem clare &c. & multa in toto illo capite claritatis est mentio: de pulchritudine ne gry quidem. Postrema Mss. Codices legunt conformiter claritatem pulchritudinis.]

175.

Ib. Pag. 804. c. 5. E. 5. Paulus -- ut posset se bonis, quæ agebat, humiliter studebat ad animum præterita mala reducere dicens: Qui prius fui blasphemus, & persecutor, & contumeliosus.

Scripti sic: ut posset se de bonis, &c.

Mss. a. b.
c. f.
in margine.
Mss. c.

Mss. a. b.
c. c. f.

Mss. a. b. c.
c. f. h.
Basil. 1503.

Mss. a. b. c.
c. f.
Basil. 1503.

Mss. a. b. c.
c.
Basil. 1503.

Mss. a. b. c.
c. f.
Basil. 1503.

Mss. a. b. c.
c. f.
Basil. 1503.
1564.

176.

Ib. Pag. 805. c. 5. A. 1. Sicut -- dum viuimus, debemus bona nostra à memoria repellere, ne extollant: ita appropinquante exitu, plerumque ea ad memoriam *iuste* reuocamus, vt videlicet fiduciam præbeant, & desperatum timorem premant.

Mss. a b. c.
c. f.

Pro iuste, iterum habetur in Mss.

177.

Ib. Pag. 809. c. 7. B. 5. Sunt nonnulla, quæ in ipsa quoque familiarium conuersatione corrigi nequeunt sine culpa corrigentis: atque idè cum vel corrigentem inquinant, vel omnimodo hac agentem grauant, magna magisterij arte dissimulanda sunt, ipsaque hac dissimulatione toleranda.

Mss. a. b. c.
c. f.
Basil. 1503.

Legendum proculdubio cum membranis -- vel non omnino hæc agentes grauant, magna, &c.

178.

Ib. Pag. 812. c. 10. A. 8. Plerumque agitur, vt (homo) & turbetur exterius, & imperturbabilis daret interius: & quod vane conturbari potest, de infirmitate carnis sit, quamuis [quod] in imagine Dei ambulet de virtute mentis: quatenus & roboretur intus diuino adiutorio, & tamen adhuc foris sarcina prematur humana. Vnde bene Abacuc iterum vnā sententiam protulit ad vtraque seruientem. Ait enim: & introiuit tremor in ossa mea, & subtus me turbata est virtus mea. Ac si diceret: non mea virtus est in qua superius raptus imperturbabilis maneo: sed *mea infirmitatis* est, in qua inferius turbor. Ipse ergo super se imperturbabilis est, ipse sub se perturbabilis.

Mss. a. b. c.
c. f. h.

Longe aliter Mss. Codices ac multò conuenientius legunt. Hoc pacto -- Non mea virtus est, in qua superius captus imperturbabilis maneo, & mea virtus est in qua inferius turbor.

179.

Ib. Pag. 813. c. 12. B. 10. Sancti viri ex Deo loquuntur, & coram Deo: quia ab eo se sciunt habere, quod dicunt, & ipsum suis sermonibus adesse iudicem adiutoremque, considerant.

Mss. a. c. f.
in marg.
Ms. c.

Lege auditorémque, vocabulo conuenienti huic loco, ex per antiquis exemplaribus.

180.

Ib. Pag. 816. c. 14. C. 3. Verba -- Dei in terra iacentes audimus, cum in peccatis positi, terrenæ pollutioni coniuncti, sanctorum voce spiritalia præcepta cognoscimus. Ad quæ præcepta quasi super genua, & super manuum nostrarum articulos erigimur, quia à terrenis contagiis recedentes, quasi iam ab infimis ventrem leuamus.

Mss. a. b. c.
c. f.

Postrema verba leguntur mendosè, ita corrige, mentem leuamus ex Mss.

181.

Ib. Pag. 817. c. 14. D. 4. In illud: Per singulos gradus meos pronūciabo illum, quia nimirum ille ad doctrinam Dei veraciter ascendit,

dit, qui ad obtinendam hanc gradibus sanctæ operationis eruperit. Et quasi per singulos gradus suos librum pronunciat, qui præcepisse se eius scientiam, non per verba tantummodo, sed etiam per opera demonstrat.

Mss. a. b. c.
c. f.
Baf. 1503.
1564.

Lege percepisse ex omnibus Mss.

182.

Ib. Pag. 818. c. 15. A. 8. Terra contra possessorem clamat, si contra eum, qui sibi præest, aliquid iniustum, vel priuata domus, vel S. Ecclesia murmurat. Clamare quippe terram est, contra regentis iniustitiam rationabiliter subiectos dolere.

Mss. a. b. c.
c. f. h.

Quia mox sequitur, rationabiliter, lego in prioribus iustum pro iniustum, quæ lectio emendatio est.

183.

Ib. Pag. 818. c. 15. C. 3. Perfecti -- cum semper de spiritualibus moueantur, tanto sciunt de alienis corporalibus damnis ingemiscere, quanto iam edocti sunt non dolere de suis. Omnis ergo, qui præest, si peruersa in subditis exercet, contra hunc terra clamat, & sulci deflent: quia contra eius iniustitiam rudes quidem populi in murmurationis vocibus erumpunt, sed perfecti quique pro prauo eius opere, sese in fletibus affligunt: quodque imperiti clamant & dolent, hoc probatoris vitæ subiecti deflent, & tacent.

Elegans & digna Gregorio sententia, sed malè accepta: legendum est ex Mss. ut sermonis Gregoriani gratia seruetur -- Quodque imperiti clamant, & non dolent, hoc probatoris vitæ subiecti deflent, & tacent. Hac loci huius mens, hic verborum istorum vsus.

Mss. a. c. e.
f. h.
Baf. 1503.
1564.

184.

Ib. Pag. 819. c. 17. E. 3. Plerumque contingit, ut rector qui præest, dum iniusta contra subditos exercet, dum nullo bonos blandimento refouet, dum quod grauius est, benè operantes quousque ex inuidia affligit, etiam quædam bona aliquando faciat, ac si frumentum ferat, seseque dispensandis terrenis rebus nonnunquam in avaritiæ studio, pro vtilitate carnalium misceat: & sic eiusdem laboris fructum, velut messem hordei expectet.

Mss. a. b. c.
c. f. h.
Baf. 1503.

Desideratur particula non, substituenda loco in; non avaritiæ studio, sed pro vtilitate carnalium &c. & ita inuenimus in omnibus Mss.

185.

Ib. Pag. 833. c. 10. B. 1. Mens arrogantium dictorum suorum sensum non penetrat: quia ab interno gustu recto iudicio, in eos fauores redigitur.

De iis agitur qui recta quæ intelligunt, non ex sola scientia, sed [etiam] ex sententia dicere appetunt, qui nequaquam tantummodo sciendo dicere, sed sentiendo desiderans experiri, hoc est, qui theoriam ad praxim, contemplationem

E

Mss. a. b. c.
g. c. ad actionem transferunt ab quibus arrogantes longè distant: mutanda lectio redigitur, in reliditur, id est repellitur, quia mox præcedit non penetrat. Hæc lectio confirmatur ex membranis.

186.

Ib. Pag. 833. c.10. C.7. Paulo post. Sciendum præterea est, sicut & superius dixi, quod arrogantes viri inflatis suis sermonibus sæpe fortia dicta permiscunt, nec considerant aliquando quid iuuent, sed pensant studiosè quid doceant.

Mss. a. b. c.
g.
Baf. 1503. Lege ex membranis viuant, pro eo quod perperam legebatur iuuent, conuenit hoc verbum appositè cum eo quod præcedit.

187.

*Ita frequenter citatur in hoc cap. non loquitur. Ib. Pag. 834. c.11. C.9. In illa verba semel * loquitur Deus, & secundo id ipsum non repetit. -- Quod autem non ait locutus est, sed loquitur, non videlicet tempus præteritum, nec futurum ponens: liquet omnibus quia Deo nec præteritum tempus congruit nec futurum. Tanto ergo in eo, quodlibet tempus ponitur liberè, quanto nullum verè.

Mss. a. b. c.
g. Greg. perpetuo citat in hoc capite in futuro tempore loquitur, quemadmodum manifestum est ex membranis, itaque facile inducor in eam sententiam ut credam veriolem esse lectionem antiquorum exemplarium. Quod non ait locutus sed loquitur: non videlicet tempus præteritum, sed futurum ponens: liquet omnibus, quia Deo nec præteritum tempus congruit, nec futurum.

188.

Ib. Pag. 836. c.12. A.1. In illud. Anima mea desiderauit te in nocte. -- Dauid -- huius noctis caliginem videns, claritatem veri luminis præstolatus ait: mane astabo tibi, & videbo.

Mss. a. b. c.
g. c. Pro videns, vitans habetur in antiquis Libris.

189.

Ib. Pag. 837. c.13. A.1. In illa verba: Ego dixi in pauore meo: proiectus sum à vultu oculorum tuorum. Subleuatus in ecstasi, quod nostri interpretes pauorem non propriè vocauerunt, à vultu oculorum Dei vidit se esse proiectum.

Mss. a. b. c.
c. g. h. Dele particulam negatiuam non, & scribe: pauorem propriè vocauerunt, ex Mss.

190.

Ib. Pag. 840. c.17. D.2. Cum -- paulo vehementius impulsu tentationis afficitur, quia exerere vim solitæ fortitudinis non valet, eam iam velut perditam dolet: seque ex se vacuum sentiens, infirmitatem suam ex ipsa sua vanitate recognoscit.

Mss. a. b. c.
c. g. Lege inanitate: rectius quadrat ad institutum Greg. & habetur præterea in omnibus exemplaribus.

191.

Ib. Pag. 841. c.18. A.7. Quia ergo sæpe virium merita per flagellorum aduersa patefaciunt: apte Helium subiungit dicens: Tabescet, caro

Lib. 24. Moral.

35

caro illius & ossa quæ tacta fuerant nudabuntur.

Emenda ex antiquis Codicibus, & Gillorio, substituendo, patefiunt, & tecta, loco eius quod habetur in contextu.

Mss. a. b. c.

c. g.

Bal. 1503.

1564.

192.

Ib. Pag. 842. c. 19. A. 11. Quid est -- quod vir Dei contra altare Samariæ ad prophetandum directus, præsentis rege auctoritatem liberæ vocis exercuit, eiusdemque regis extensum brachium in rigorem miserabiliter astrinxit, quod tamen mox misericorditer saluti restituit.

Mss. a. b. c.

c. g.

Bal. 1503.

Scribemus cum Mss. mirabiliter.

Lib. 24. Moral.

193.

Ib. Pag. 843. c. 2. A. 9. Mox medicinæ est, ut aliquando similia similibus, aliquando contraria contrariis curet.

Mss. a. b. c.

c. g.

Bal. 1503.

Non est dubium quin legendum sit Mos, quod ratio postulat, & res ipsa loquitur.

1564.

Par. 1586.

194.

Ib. Pag. 843. c. 2. E. 4. Omnes nos inimica illa persuasio in culpa contagio ab ipsa radice polluerat, nullusque erat qui apud Deum pro peccatoribus loquens, a peccato liber appareret: quia ex eadem maxa editos æquè cunctos par reatus inuoluerat.

Mss. a. b. c.

c. g.

Bal. 1503.

Lege massa, ita enim scripti Codices.

1564.

195.

Ib. Pag. 843. c. 2. E. 10. [Christus] -- in eo quod similis apparuit, æquitatem hominis annuntiavit. Intercedens enim pro peccatoribus, semetipsum iustum hominem, qui pro aliis indulgentiam mereretur ostendit.

Mss. a. b. c.

c. g.

Scribatur ex Mss. -- in eo quod similis nobis apparuit.

196.

Ib. Pag. 844. c. 3. B. 11. Omnis -- qui scditatem infirmitatis suæ considerare negligit, sed per elationis fastum virtutis suæ gloriam attendit, unde pulchrior est inde descendit: quia extollendo se de suis meritis, inde in ima * deterius corrui, unde gloriosum se esse iudicavit -- bene ergo de eo dicitur libera eum, ut non descendat in corruptionem: ut [ex] eo magis euadat pœnam, quo oculos suos non auertit à culpa.

* Mss. interitus a. b. g.

Mss. a. b. c.

c. g.

Ridiculè & falso: lege ex quo oculos suos non aduertit ad culpam.

197.

Ib. Pag. 845. c. 5. D. 8. Prius à mentis acie exurente tristitia interposita malorum caligo detergitur: & tunc resplendente raptim coruscatione incircumscripti luminis illustratur. Quo utcumque conspecto in gaudio cuiusdam seueritatis absorbetur: & quasi post defectum vitæ præsentis ultra se rapta, in quadam nouitate aliquo

Mss. a. b. c. modo recreatur.

e. g.

Bal. 1503.

Paterius.

Lege, securitatis, ita enim membrana omnes.

198.

Ib. pag. 849. c. 6. D. 2. In illa verba [Liberavit animam suam, ne pergeret in interitum] Quia præueniente diuina gratia, in operatione bona nostrum liberum arbitrium *sequimur*, nosmetipsi nos liberare dicimur, qui liberanti nos Domino consentimus.

Mss. a. b.

c. c. g.

Pro sequimur, habetur in Mss. sequitur.

199.

1. Cor. 15.

Ib. Pag. 849. c. 6. D. 5. Sequitur: vnde Paulus cum diceret, Abundantius illis omnibus laboravi: ne labores suos sibi tribuisse videret illico, adiunxit. Non autem ego, sed gratia Dei mecum. Quia enim præuenientem Dei gratiam, *etiam ipse* per liberum arbitrium fuerat subsecutus, apte subiunxit, mecum: vt & diuino muneri non esset ingratus, & tamen à merito liberi arbitrij non remaneret extraneus.

Mss. a. b. c.

g.

Lege ex membranis præuenientem Dei gratiam in se per liberum arbitrium fuerat subsecutus.

200.

Ib. Pag. 850. c. 7. D. 9. Hoc -- in seipso Dominus sub quadam dispensatione figurauit, qui Diabolum non nisi post baptismum tentare permisit, vt signum nobis quoddam futuræ *conuersionis* innueret, quod membra eius postquam ad Deum proficerent, tunc accriores tentationum insidias tolerarent.

Mss. a. b. c.

c. g.

Pro conuersionis, lege, conuersionis ex membranis.

201.

Ib. Pag. 854. c. 7. A. 3. Quia -- prædicatores iusti dum quoslibet corripunt, sæpe per humilitatis gratiam ad *cognitionum* suarum intima reuertuntur, atque in eo ipso, quod corripunt, ne quid fortasse fallantur exquirunt, correptisque licentiam tribuunt, vt si quid *pro seipsis* iustius sentiant, fateantur, hoc nonnunquam etiam arrogantes

Mss. a. b. c.

e. g.

Basil. 1564.

Lege pro cognitionum, cogitationum -- & pro se ipsis, se ipsi ex Mss.

202.

Mss. a. b. c.

e. g.

Bal. 1564.

Ib. Pag. 855. c. 8. D. 5. Auris -- verba probat, & guttur escas *gustus* diiudicat.

Lege gustu, consentiunt Mss.

203.

Ib. Pag. 855. c. 8. E. 1. Arrogans -- non illos appetit erudire, sed se ostendere: nec intuetur, quam iusti, qui audiunt, fiant, sed ipse quam doctus cum auditur, appareat.

Mss. a. b.

s. c. g.

Malim scribere ex membranis, sed ipse quam doctus, cum à doctis auditur, appareat.

Ib.

204.

Ib. pag. 856 c. 9. B. 6. Superiores [intelligit arrogantes p[re]dicatores] quippe videri desiderant, & magis gaudent cum eorum animum ita eleuat, quam cum charitas exæquat.

Perperam legitur ita pro ira, quemadmodum liquet ex his verbis precedentibus -- Plus student, vt mala obiurgando increpent, quam bona laudando confirmant, præterea abunde probatur ex omnibus Mss.

Mss. a. b. c.
c. g.
Basil 1503.
1564.

205.

Ib. Pag. 858. c. 11. C. 4. In expositione horum verborum [Si direxerit ad eum cor suum, spiritum illius & flatum ad se trahet] -- Spiritum illius pro internis cogitationibus, flatum verò qui per corpus trahitur, pro æternis actionibus ponit.

Æternis, ponitur perperam pro externis, quod est in omnibus exemplaribus.

Mss. a. b. c.
c. g. h.
Basil 1503.
1564.

206.

Ib. Pag. 861. c. 16. C. 3. Penset -- qui ad satisfaciendum districto iudici de sua tantummodo anima fortasse vix sufficit: quia quot regendis subditis præest, reddendæ apud eum rationis tempore, vt ita dicam, tot solus animas habet.

Mss. legunt -- tot solus animas debet, eleganter & piè.

Mss. a. b. c.
c. g.

Lib. 25. Moral.

207.

Ib. Pag. 867. c. 7. D. 4. Ne diuina præcepta nos terreant, antiquorum patrum nos exempla confortant: & ex eorum comparatione facere nos nosse præsumimus, quod ex nostra imbecillitate formidamus.

Scriberem posse, quam lectionem firmant membrana cum Gillotio.

Mss. a. b. c.
c. g.
Basil 1503.
1564.

208.

Ib. Pag. 868. c. 7. C. 1. Nunquam culpam suam reprobi nisi in p[œ]na cognoscunt. Et quia p[œ]na differtur, culpa despicitur. -- Si enim ad illud quod illic passuri sunt, oculos suos mitterent, hoc quod hic fugiunt timerent.

Lege ex Mss. hoc quod hic faciunt timerent.

Mss. a. b.
c. e. g. h.
Basil 1503.
1564.
Par. 1586.

209.

Ib. Pag. 875. cap. 13. A. 1. Sic --- intenduntur diuina iudicia super vnam animam, sicut super vnam urbem: sic super vnam gentem, sicut super vniuersam generis humani multitudinem.

Desiderantur quadam verba in impressis Codicibus, restituenda ex Mss. -- sicut super vnam urbem, sic super vnam urbem: sicut super vnam gentem, sic super vnam gentem, &c.

Mss. a. b.
c. e. g.
Basil 1503.

210.

Ib. Pag. 875. c. 14. C. 8. Ille -- principaliter hypocrisim fumat, qui

E 3

cam sit damnatus homo & nequaquam spiritus, Deum se esse mentitur.

Mss. a. b. c.

e. g.

Basil. 1503.

Codices Mss. habent -- homo & nequam spiritus. Agitur de Antichristo, eiusque regno, seu tyrannide potius.

Lib. 26. Moral.

211.

Ib. Pag. 878. c. 1. C. 7. Helium -- postquam de errore doceri se petiit, postquam iniquitatem non se ultra locuturum promisit, subito ab humilitatis specie ad verba tumida excusationis exiliuit. Nam subdidit dicens. [Numquid à te Deus expetit eam, quia displicuit tibi?]

Mss. a. b. c.

e. g.

Illud tumida adiectum verbo excusationis satis indicat per se magis conuenire quod habent Mss. causationis.

212.

Ib. Pag. 880. c. 5. D. 2. -- Arrogantes viri, quia charitatis viscera non habent, non solum non compatiuntur etiam iustis dolentibus, sed eos insuper, sub specie iustæ increpationis, affligunt: & vel si qua in eis sunt praua mala exaggerant, vel ea quæ verè bona sunt, malè apud se interpretando commutant.

Mss. a. b. c.

c.

Basil. 1503.

1564.

Lege vel si qua in eis sunt parua ex Mss.

213.

Ib. Pag. 881. c. 5. B. 5. Solent -- sancti Doctores grauiter minuta discutere, ut ab externis erroribus ad occulta possint maiora peruenire.

Mss. a. b. c.

g. c.

Legatur ab extremis exterioribus ad occulta & c. Ita Mss. Ac sane allusum est ad illa verba, quæ præcesserant, Notandum est, quia prius, foramen in pariete, ac deinde ostium cernitur, & tunc demum occulta abominatio demonstratur.

214.

Ib. Pag. 889. c. 14. E. 6. Sicut -- sæpe Dominus suorum vitam temporaliter pro inimicorum conuersatione eripit: ita sæpe suorum voces propter damnationem persequentium non exaudit: ut videlicet inde reatum suum cumulent, vnde præualuisse se nequiter gaudent.

Mss. a. b. c.

g.

Basil. 1503.

1564.

Sine dubio legendum est, ut habent Mss. Codices pro inimicorum conuersatione, hoc est, ut ipsemet interpretatur, propter aduersarios -- ut eorum duritia conuertatur.

215.

Ib. Pag. 889. c. 14. E. 8. Qui inuisibilia despiciunt, moueri nonnunquam visibilibus miraculis possunt. Sed iccirco cum iustis plerumque nil mirum visibiliter agitur, quia eorum aduersarij illuminari visibiliter non merentur.

Mss. a. b. c.

g. h. e.

Quia eorum aduersarij illuminari inuisibiliter non merentur. Ita habent Codices.

Codices Mss. Nam quorsum aliàs legitur illuminari?

216.

Ib. Pag. 891. c. 17. D. 7. Exponens illa verba [Nunc enim non infert furorem suum , nec vlciscitur valdè scelus.] Diu quippe Deus tolerat , quia in perpetuum damnat : & furorem nunc inferre dissimulat , quem effundendum sine fine in posterum seruat.

Mss. a. b. c.
c. g.

Lege, transposito ordine, -- quem in perpetuum damnat -- & quia effundendum, &c. ex Mss.

217.

Ib. Pag. 896. c. 19. B. 5. Quid est hoc? & quomodo istud sacrificium Deo placere cognouerat, quod in conspectu eius tanta iteratione vocis immolabat?

Mss. a. b. c.
e. g.

Lege non nouerat: sic habent omnes Mss. Codices.

218.

Ib. Pag. 897. c. 20. E. 1. Sicut non iudicantur, & pereunt, qui suadente perfidia legem tenere contemnunt: ita non iudicantur, & regnant, qui suadente pietate, etiam vltra generalis diuinæ legis præcepta proficiunt.

lege teneri.
Mss. a. b. g.

Vltra generalia: ita locum hunc emendauimus tum ex præcedentibus verbis -- plus exhibere appetunt, quam præceptis generalibus audire potuerunt, tum ex Mss. omnibus.

Mss. a. b. c.
g. c.
Basil. 1503.
1564.

219.

Ib. Pag. 903. c. 26. C. 8. Arrogantes -- sæpe cum vident ab Ecclesia districtè prauos corrigi, quasi queruntur iniustè nocentes affligi, & nitorem disciplinæ eius commutant appellatione nequitiae.

Ita cusi codices omnes perperam, lege innocentes, in libris scriptis ita inuenimus.

Mss. a. b. c.
c. g. h.

Lib. 27. Moral.

220.

Ib. Pag. 910. c. 4. E. 6. In illa verba [Numerus annorum eius inæstimabilis] -- Quia ergo per amplum quiddam dicere voluit, sed quid diceret latius non inuenit: ideo annos sine æstimatione numeri multiplicauit dicens.

Pro ideo, lege, in Deo ex fide membranarum.

Mss. a. b. c.
c. g.

221.

Ib. Pag. 917. c. 8. E. 6. Humana fragilitas -- confidat cælos, speret supernam patriam, angelorum se sociam sciat, arque in suo capite prælatam se etiam Angelis gaudeat.

Pro confidat cælos, scribimus consideret cælos, seruata lectione in membranis.

Mss. a. b. g.

- Ib. Pag. 934. c. 17. C. 6. Sunt -- nonnulli, qui de semetipsis humilia sentiunt: quia in honoribus positi nil se esse nisi puluerem fauillamque perdunt.
- Mss. a. b. c. c. g. Basl. 1503. 1564. Perperam legitur perdunt: rectius Gillotius ducunt, & membrana omnes perpendunt.

Lib. 28. Moral.

- Ib. Pag. 935. c. 1. C. 8. Vidi seruum meum Iob, quod non sit ei similis vir super terram?
- Mss. a. b. c. c. g. Basl. 1503. Est corruptus textus, vt fieri amat, à Romanis: scribunt veteres Codices, vidisti.

- Ib. pag. 937. c. 2. B. 1. In illa verba [Respondens autem Dominus Iob de turbine dixit.] Notandum video, quia si sano atque incolumi loqueretur, ex tranquillitate Dominica locutio facta diceretur: sed quia flagellato loquitur, de turbine locutus fuisse describitur.
- Mss. a. b. c. c. g. Desunt nonnulla, restituenda ex Mss. -- ex tranquillitate Dominica locutio facta diceretur, & nequaquam de turbine Dominus locutus fuisse scriberetur: Sed quia flagellato, &c.

- Ib. Pag. 938. c. 2. B. 10. Aliquando per Angelos verbis simul & rebus loquitur Deus, cum quibusdam motibus insinuat hoc quod sermonibus narrat. Neque enim Adam post culpam in diuinitatis substantia videre Dominum potuit, sed increpationis verba per Angelum audiuit, de quo scriptum est: Cum audisset vocem, &c.
- Mss. a. b. c. g. Proculdubio legendum est audire: id quod tam superiora, quam subsequenter monent; & consentiunt membrana.

- Ib. Pag. 938. c. 2. E. 10. Per succensum rubum [scil. Deus] Moysen alloquens, quid aliud ostenditur -- nisi quod ex illo populo exiret, qui in igne deitatis, carnis nostrae dolores quasi rubi spinas susceperet, & in consumptam humanitatis nostrae substantiam, etiam in ipsa diuinitatis flamma serualet?
- Mss. a. b. c. g. Lege carnis nostra peccata: ita habent hunc locum Codices Mss. rectè & verè.

- Ib. Pag. 941. c. 6. D. 10. Fundamentum aliud nemo potest ponere, præter id quod positum est, Christus Iesus.
- Mss. a. b. c. g. c. Basl. 1503. 1564. Locus habetur 1. Cor. 3. 11. sed negligenter, vt assolet fieri, productus, præter id quod positum est, quod est, Christus Iesus: sic corrigimus ex membranis.

Ib. Pag.

228.

Ib. Pag. 942. c. 6. E. 10. Coniunctæ binæ bases singulis tabulis superponuntur: quia dum prophetae sancti in verbis suis de mediatoris incarnatione concordant, subsequentes prædicatores Ecclesiæ indubitanter ædificant: ut cum à semetipsis non discrepant, illos in se robustius figunt.

Lege supponuntur, quia moris est ut bases tabulis supponantur, non superponantur, ad robur & firmamentum; consentiunt Mss.

Mss. a. b. c.
g. c.
Basil. 1503.
Paterius.

229.

Ib. Pag. 944. E. 1. Si dixerit pes: Quoniam non sum manus, non sum de corpore; non ideo non est de corpore. Et si dixerit auris: quoniam non sum oculus, non sum de corpore: non ideo non est de corpore.

Aliter distingue, & lege ex membranis utrobique, Num ideo non est de corpore?

Mss. a. b. c.
g.

230.

Ib. Pag. 946. c. 6. B. 9. Fecit [de Paulo sermonem instituit] quod fieri fide amore prohibuit: sed ad fidei retorfit ministerium, quod quasi non fideliter fecit.

Ita corrigimus hunc locum ex Mss. & Gillotio: Fecit quod fieri amore fidei prohibuit, &c.

Mss. a. b. c.
g. c.
Basil. 1503.
1564.

231.

Ib. Pag. 948. c. 8. D. 4. In illa verba B. Iob. [Quis conclusit ostiis mare, quando erumpebat, quasi de vulua procedens?] -- Erumpebat -- mare quasi de vulua procedens, cum miseriarum sæcularium fluctus de carnalis cogitationis iniquitate concepti, in S. Ecclesiæ inseritum ætrent.

Pro eo quod legitur miseriarum, reponimus ex Mss. minarum.

Mss. a. b. c.
g.
Curarum
Ms. c.

232.

Ib. Pag. 954. c. 2. A. 7. Dum ipse [videl. Christus] umbras nostræ temporalitatis suscepit, lumen nobis suæ æternitatis infudit: rectè per hunc ortum, quem Creator sibi in tempore condidit, locum suum sine tempore aurora cognovit.

Quis excusare poterit extremam supinitatem Romanensium, qui ut hunc locum corrigerent, animum non aduerterunt ad verba Contextus [Num. quid post ortum præcepisti diluculo? accedit quod hac lectio inualeat in cunctis Mss.]

Mss. a. b. c.
c. g.

233.

Ib. Pag. 956. c. 4. D. 5. Gentilis populus, qui in mortalitate perdita, ad Deum pœnitendo reuertitur, per fidei signaculum munitur.

Pro in mortalitate legunt longè aliter Mss. immortalitate.

Mss. a. c.
c. g.
Basil. 1503.
1564.

234.

Ib. Pag. 957. c. 5. C. 2. Dum plus terrena quàm cælestia, plus quæ vident, quàm quæ audiunt, pulsante persecutionis articulo, quod rectum credere videbantur, amittunt.

Mss. a. b. c.
c. g.
Basil. 1503.
1564.

Hic locus est perspicue mancus & luxatus, deest enim verbum sine quo non potest esse. Legas itaque, dum plus terrena, quàm cælestia, plus quæ vident quàm quæ audiunt, diligunt: pulsante, &c. & in hac lectione omnia consentiunt exemplaria.

235.

Ib. Pag. 959. c. 6. B. II. Verba -- quasi Dei pigmenta quædam nostri sunt adiutorij.

Mss. a. b. c.
c. g.
Basil. 1503.
1564.

Transpono, & lego in hunc modum. Verba - Dei quasi pigmenta quædam nostri sunt adiutorij: ita Codices Mss. omnes.

236.

Ib. Pag. 959. c. 6. C. 1. Sequitur -- Et sicut pigmentum quanto plus teritur, tanto plus in poculo eius virtus augetur, ita diuina eloquia, quo magis exponendo conterimus, eo audientes amplius quasi bibentes iuuamur.

Mss. a. c.
c. g.

Postremum verbum perperam mutatum est ex actiua in passiua: itaque restituimus ex fide membranarum, iuuamus.

237.

Ib. Pag. 962. c. 8. E. 3. Eos quos innumera mala præsentis vitæ nequeunt angustare, considera [&] de statu cordis tui inter verba gloriari cessa.

Mss. a. b. c.
c.

Mss. a. b. c.
c. g.

Lege verbera: ita habent veterum libri.

238.

Ib. Pag. 967. c. 12. B. 2. Neque -- facile aduersarius [scil. Diabolus] captiuaret, si aut luxuriosis præmia, aut auaris scorta proponeret, si aut voraces de abstinentiæ gloria, aut abstinentes de gulæ imbecillitate pulsaret, si mites per studium certaminis, aut iracundos capere per fauorem formidinis quæreret.

Mss. a. b.
c. c. g.

Muta fauorem, in pauorem, secutus membranas.

239.

Ib. Pag. 973. c. 15. E. 2. Quia si sola nobis assunt prospera, solidamur, rectè subiungitur [in similitudinem lapidis aquæ durantur.]

Mss. a. b. c.
c. g. h.
Basil. 1503.
1564.

Libri impressi perperam legunt: sic itaque restituenda est lectio. Quia si sola nobis assunt prospera, soluiamur, ad virtutem verò melius per aduersa solidamur: rectè subiungitur, &c.

240.

Ib. Pag. 974. c. 16. D. 1. Simul micant [scil. Pleiades quarum similitudinem constituit sanctos prædicatores] quia vnum prædicant: sed non semetipsos tangunt, quia in diuersis temporibus patiuntur.

Mss. a. b.
c. c. g.
Basil. 1564.

Præferenda est lectio, quam habent scripti Codices, patiuntur.

Ib.

241.

Ib. Pag. 975. c. 16. D 5. Ecce per Iacobum de fide *sine opere* superbientibus dicitur: sicut corpus *sine spiritu* mortuum est, ita fides *sine operibus* mortua est.

Iac. 2.

Scriberem. Ecce per Iacobum de fide contra opera superbientibus dicitur, Mss. a. b. c.
&c. ex fide Mss. c. g.

242.

Ib. Pag. 977. c. 17. C. 4. In illa verba, [Et ad hæc quis tam idoneus?] ac si diceret: Idonei quidem sumus ad hæc consideranda quæ fiunt, sed idonei non sumus ad hæc inuestiganda cur fiant.

Conueniet hoc in loco sequi membranas, in quibus constanter habetur quia Mss. a. b. c.
fiunt, non quæ fiunt. c. g.

243.

Ib. Pag. 977. c. 18. E. 10. Quis -- ista iudiciorum cælestium secreta discutiatur? quis intelligat *discretam* lancem æquitatis occultæ? Ad cognoscendos quippe istos iudiciorum secretorum sinus nullus a-
fcendit.

Mss. a. b. c.
c. g.

Pro discretam lege secretam, consentiunt Mss.

Lib. 30. Moral.

244.

Ib. Pag. 979. c. 1. B. 2. De hoc aquarum impetu per Prophetam clamat: Circumdederunt me simul.

Mss. a. b. c.

Quis non videt statim, legendum esse, prout habent antiqua exemplaria, Cir- c. g.
cumdederunt me sicut aqua tota die, circumdederunt me simul. Bal. 1503.
1564.

245.

Ib. Pag. 979. c. 1. D. 2. Ecce iam verba Dei intrinsecus, per semetipsum loquentis, audimus, iamque amoris eius quæ continuatione, quo studio inhærere debeamus agnoscimus, & tamen ab internæ considerationis culmine, ad consuetam nostram, ex ipsa mortalitatis huius mutabilitate relabimur, & imminentium peccatorum mole sedula importunitate tentamur.

Legunt multò elegantius antiqua & vetera exemplaria malè sedula impor- Mss. a. b. c.
tunitate. c. g.

246.

Ib. pag. 980. c. 2. B. 5. Arma -- cum iaculis, sunt miracula cum prædicamentis. Sancti enim prædicatores verbis suis quasi quibusdam iaculis aduersarios feriunt: armis verò, id est, miraculis semetipsos tuentur: & quantum sint audiendi, sonent per impetum iaculorum, ut & quantum sint reuerendi, clarescant per arma miraculorum.

Illud ut posteriori loco sede sua motum est; quamobrem lege ex probatis co- Mss. a. b. c.
dicibus -- ut & quantum sint audiendi, &c. -- Et quantum sint reueren- c. g.
di, &c. Bal. 1503.
1564.

247.

Ib. Pag. 980. c. 2. A. 3. [Nunquid mittes fulgura, & ibunt, & reuerentia dicent tibi: Assumus?]

Mss. a b c.
e g. Lege reuertentia: nec inuitis Mss. neque repugnante vulgata Editione: occurrat hoc verbum bis vel ter in hoc capite similiter emendandum.

248.

Ib. Pag. 981. c. 3. B. 4. Qui hoc loco alij galli nomine designantur, nisi modo alio reperiti iidem prædicatores sancti, qui in tenebras vitæ præsentis student venturam lucem prædicando, quasi cantando, nunciare?

Mss. a. b. c.
e. g.
Basil. 1503.
1564.

Legendum proculdubio inter tenebras, &c. ex Mss.

249.

Sequitur -- Ib. Pag. 981 c. 3. B. 6. Dicunt enim: nox præcessit, dies autem appropinquauit. Qui vocibus suis somnum nostri torporis exciunt, clamantes: Hora est iam nos de somno surgere. Et rursum: Euigilate iusti, & nolite peccare.

Mss. a. b. e.
c.
Basil. 1503.

Contrario sensu & multo veriore habent veterum exemplaria -- somnum nostri torporis excutiant, eleganti metaphora à gallis deducta.

250.

Ib. Pag. 982. c. 4. C. 3. Quasi -- horas noctis discernere, est prædicatorum merita diiudicare. Quasi horas noctis discernere, est actionum tenebras apra increpationis voce corripere.

Mss. a. b. c.
e g.
Basil. 1503.

Mirum est quod prædicatores cum peccatoribus confuderint, an eiusmodi sunt eorum prædicantes. ceterum lege peccatorum, non prædicatorum, ut assequi valeas mentem Gregorij & fidem Mss. Cod.

251.

Ib. Pag. 985. c. 6. E. 6. Explicans illa verba [Quando fundabatur pulvis in terram, & glebæ compingebantur.] Glebæ -- ex humore coagulantur & puluere. In hac itaque terra glebæ compunctæ sunt: quia vocati peccatores, & per Spiritus sancti gratiam in fali, in collectione sunt charitatis vniti.

Mss. a. b. c.
e g.
Basil. 1503.
1564.

Melius compactæ ex omnibus Mss. ut ad vocem vniti referatur.

252.

Ib. Pag. 995. c. 11. C. 2. Verba -- tunc docentium, quasi quosdam humanæ linguæ riuiolos non quærunt, quando de ipso iam veritatis fonte debriantur.

Mss. a e g

Tametsi non negarem, posterius istud verbum esse purum putum Gregorianum, quod ex diuersis locis perspicue colligitur; tamen hoc in loco, scribendum censeo, cum membranis, loco eius deriuantur.

253.

Ib. Pag. 998. c. 13. C. 7. Esau primatum per lenticulam perdidit; & Elias in eremo per virtutem spiritus carnes edendo seruauit.

Mss. a. b.
c. e. g.

Longè aliter Mss. -- Elias in eremo virtutem corporis carnes edendo seruauit.

Ib.

254.

Ib. Pag. 998. c. 14. E. 10. Eo tempore quo necessitati debitum soluitur, quia per esum voluptas necessitati miscetur, quid necessitas petat, & quid, sicut dictum est, voluptas suppetat, ignoratur. Sape vero & discernimus: & quia utramque per experientiam sibi coniunctam nouimus, in hoc quod extra metas rapimur, liberè reficiendo fallimur: & dum sibi mens ex necessitate blanditur, ex voluntate decipitur.

Locus obscurus & difficilis quem non facile quis intelliget nisi iuxta Mss. Codices legatur hoc modo, in hoc quod extra metas rapimur, libet ut sciendo fallamur, &c.

Mss. a. c.
c. g.
Bal. 1507.
& in marg.
Par. 1586.

255.

Ib. Pag. 1000. c. 15. A. 6. Christus -- vocatur leo, sed propter potentiam. Aliquando etiam serpenti comparatur, sed propter sapientiam.

Lege, sed propter mortem vel sapientiam: ex membranis. Liquido patet Christum propter mortem serpenti comparatum fuisse: sed propter sapientiam haud scio an verum sit, neque crederem nisi me auctoritas Gregorij commoueret.

Mss. a. b. c.
g. c.

256.

Ib. Pag. 1000. c. 15. B. 6. Quia incarnatus Dominus particeps nostræ factus est naturæ, non culpæ, liber dimissus dicitur, quia sub peccati dominio non tenetur. De quo alias scriptum est: Inter mortuos liber. Dimissus dicitur, quia naturam nostram suscipiens, iniquitatis iugo nullo modo tenetur. Quem quamuis macula culpæ nostræ non attigit, passio tamen nostræ mortalitatis astrinxit.

Legendum inter mortuos liber. Liber dimissus dicitur, &c. Liber antea decedat, adiecimus ex Mss.

Mss. a. b. c.
c. g.
Bal. 1503.

Lib. 31. Moral.

257.

Ib. Pag. 1005. c. 1. C. 7. Contra -- superbientem Diabolum apparuit inter homines homo factus humilis Deus. Hunc potentes huius sæculi, id est, membra Diaboli superbientis, eo despicabilem crediderunt. quo humilem conspexerunt: vulnus enim cordis eorum quanto magis tumuit, tanto amplius medicamentum vitæ despexit.

Perit omnis gratia sermonis Gregoriani, nisi pro vitæ, mite legamus, secuti membranas.

Mss. a. b. c.
g.

258.

Ib. Pag. 1008. c. 3. B. 10. Quia sola diuina virtute agitur, ut terreni regni culmina ad perfectum regni cælestis inclinentur, rectè nunc dicitur: [Aut confinget gl'bas vallum post te?]

Romani Correctores, tum hic tum alibi sapissimè mutarunt prouectū, verbū Gregorij.

F. 3,

Mss. a. b. c. gorianum, in perfectum verbum insolens & inusitatum, qua freti auctoritate
e. g. viderint: priori lectioni Mss. etiam consentiunt exemplaria.
Basil. 1503.

259.

Ib. Pag. 1010. c. 5. B. 10. Postquam speciem struthionis huius in-
tulit, mox facta subiungit, dicens: [Quæ derelinquit in terra ova sua.]
Quid enim per ova nili tenera adhuc proles exprimitur, quæ diu fo-
uenda est, ut ad vitum volatile perducatur?

Mss. a. b. c. Assentior Mss. qui corrigunt, terrena legentes, summa librorum consensione.
e. g. Bene, rectè & ad verba contextus.

260.

Ib. Pag. 1015. c. 9. C. 7. Eat -- Hypocrita, & nunc suas laudes ap-
petat, postmodum vitam proximorum premat, & quandòque se in
irrisione sui cordis exerceat: ut quo elatiora semper excogitat, eo se sup-
pliciiis atrocioribus immergat.

Mss. a. b. c. Illa verba, quo elatiora, quæ proximè sequuntur probant lectionem germanio-
g. c. rem esse in Mss. se in irrisionem sui Conditoris exerceat.
Basil. 1564.

261.

Ib. Pag. 1019. c. 10. D. 9. Quia Antichristus extrema mundi appre-
hendere nititur, cerastes iste equi ungulas mordere perhibetur. Un-
gulas quippe equi mordere, est extrema sæculi feriendo contin-
gere.

Mss. a. b. c. Cum observatum habeamus, Cerasti hoc propriè competere, ut in gyrum se
e. g. vertens & circumiens rem aliquam apprehendat, & mordeat: ideo ubi habes con-
tingere, malim constringere, Nam hæc lectio germanior videtur: & habe-
tur in Mss.

262.

Ib. Pag. 1022. c. 12. C. 4. Iste [scil. vir sanctus.] labores suos confi-
derans, mercedem retributionis quærit: & causæ suæ meritum sciens,
præsentiam [sui] iudicis expetit, cumque ut veniat in flamma ignis
dans vindictam impiis, & contemplationis suæ speciem in retributio-
ne deferens, piissimo ardore concupiscit.

Mss. a. b. c. Locum qua verbis, qua interpunctione vitiatus. Nos ex antiquissimis Codicibus
e. g. ita corrigimus: præsentiam sui iudicis expetit, cumque ut veniat in flamma ignis
Basil. 1503. dans vindictam impiis, & contemplationis suæ speciem in retributionem de-
ferens piis, summo ardore concupiscit.

263.

Ib. Pag. 1024. c. 14. B. 12. Infracta -- virtus est concupiscentia vitæ æ-
terna, terrenæ contemptus.

Mss. a. b. c. Lege ex Mss. Infracta - virtus est, concupiscentiæ terrenæ contem-
g. ptus.
Basil. 1503.

264.

Ib. Pag. 1033. c. 17. B. 3. Avaritia -- denitum animum quasi ex ra-
tione solet exhortari, cum dicit: valde sine culpa est, quod quædam
habenda concupiscis: quia non multiplicari appetis, sed agere perti-
nuescis: & quod male alius retinet, ipse melius expendis.

Pro

Pro valde lege vade, & pro agere, * egere & sana erit lectio, nec abhorrens
à membranīs. * Mss. c.
Mss a. c. g.

Lib. 32. Moral.

265.

Ib. Pag. 1039. c. 1. A. 11. Mens nostra -- cum neglectam se deferit,
& noxio tepore torpescit, vel otiosa verba, vel inutiles cogitationes
minoris esse reatus omnimodo credit. At si igne compunctionis in-
calescens, à torpore suo tacta subito afflatu contemplationis euigilet,
illa quæ lenia paulo ante credidit, mox ut graua ac mortifera per-
horrescit.

Duo genera teporis constituit D. Gregorius, noxij, & pij: noxij de quo in su-
periori periodo: pij, qui ab igne compunctionis proficiscitur: quamobrem legendum
censo à tepore suo tacta, ut vis atque energia omnis sit in pronomine suo, noxio
tepori opposito per antithesin: porro ita legunt membrana. Mss. a. b. c.
c. g.

266.

Ib. Pag. 1043. c. 6. D. 1. Quo pacto diuinitatis eius vim obli-
uio dissipat, cui ipsa quoque laudabilis memoria essentialiter con-
cordat.

Frigide: rectè membrana omnes -- cui ipsa quoque laudabilis memoria essen-
tialiter non concordat? Hoc agit Greg. ut abunde probet Deo proprie neque me-
morie, neque obliuionis nomen competere: sed more mentium, & per Anthropopa-
thiam, tum obliuisci, tum recordari dicitur. Mss. a. b. c.
c. g. h.

267.

Ib. Pag. 1051. c. 12. A. 4. Quæ -- pœnarum genera non nouimus,
quæ non iam vires martyrum exercuisse gaudemus?

Rectius membrana, sublata negatiua priore, Quæ pœnarum genera noui-
mus, &c. Mss. a. b. c.
c. g. h.

268.

Ib. Pag. 1052. c. 15. E. 4. Agitur de Behemoth: exponens illa verba
[Cartilago illius quasi laminæ ferreæ.] Qui [scil. in illo debiliores
sunt, & tamen ad perpetranda mala nequiores existunt, qui in eius
corpore, ad ostensionem virtutum non sufficiunt, & tamen contra
necem fidelium acrius accenduntur] rectè non ferro tantummodo,
sed laminis ferreis comparantur: quia dum se circumquaq; in creduli-
tate dilatare ambiunt, quasi in ferri se laminas extendunt.

Credulitate pro Crudelitate, fatali Lat. Typographorum errore, scriptum
est: nam ex similitudine literarum vel potius transpositione ac metathesi hæc
menda ut plurimum. Mss. a. b. c.
c. g.
Bibl. 1503.
1564.

269.

Ib. Pag. 1056. c. 17. A. 7. Alius fractis plene voluntatibus suis, mul-
ta iam vetusti hominis vitia & mutatione vitæ, & lamentatione pœ-
nitentiæ correxit.

Lege pro plene, pœne secutus membranas. Mss. a. c.

270.

Ib. Pag. 1056. c. 17. B. 1. An non perdis, quia cum ad aliena extenderis, erga ea curanda quæ tua sunt minor inueniris.

Mss. a. b. c.
e. g.
Basil. 1503.
1564.

Mendo Typographico, irrepit loco eius quod habetur in omnibus membranis, & apud Gillotium, perpendis: sed quia transit in exemplum Parisiensibus, in sua postrema & accuratè recognita editione operum D. Greg. post Romanam, non grauate adscripsimus saltem incuria vtrorūque.

Lib. 33. Moral.

271.

Ib. Pag. 1062. cap. 3. B. 10. Umbra mortis electos Dei opprimit, cum mors carnis, quæ imago mortis æternæ est, ab hac eos vita disiungit: quia sicut illa animam à Deo: ita hæc ab anima separat corpus.

Mss. a. b. c.
e. g.

Legas operit, & hic, & in sequenti periodo quod vmbra proprium est; accedit, quod præcesserat, cooperuit nos vmbra mortis: & quod hoc verbum in antiquis exemplaribus inuenitur.

272.

Ib. Pag. 1063. c. 3. B. 4. Recte -- Behemoth iste in secreto calami dormire perhibetur: quia quorum studia ad appetitum temporalis nitoris, atque altitudinis commouet, eorum corda tenacius tener, & quasi ipse ibi quietus dormit, ubi eos quos possidet, quiescere non permittit.

Mss. a. b. c.
e. g.

Tacitus tener, &c. sic accipiendum esse clamant, tum præcedentia, tum etiam sequentia: probant & libri Mss.

273.

Ib. Pag. 1073. c. 14. D. 7. Irrationabile -- & quadruplex animal est, per actionis immundæ fatuitatem: Draco per nocendi malitiam, auis per subtilis naturæ leuitatem.

Mss. a. b. c.
e. g.
Basil. 1503.
1564.

Conatur D. Greg. ostendere Leuiathan cur bellua, vel iumentum, cur Draco, cur auis appelletur: lege itaque Irrationale -- & quadrupes animal est, &c. confirmant hanc lectionem membrana.

274.

Ib. Pag. 1079. c. 20. A. 5. Nemo -- Deum meritis præuenit, ut tenere eum quasi debitorem possit: sed miro modo æquus omnibus conditor, & quosdam præeligit, & quosdam in suis prauis moribus iuste derelinquit.

Mss. a. b.
e. g. c.

Hic potius legendum existimo cum Mss. reprobis.

275.

Ib. Pag. 1088. c. 28. B. 3. In illa verba [Halitus eius prunas ardere facit] -- Toties Leuiathan halitus prunas accendit, quoties eius occulta suggestio humanas mentes ad delectationes illicitas protrahit. Alias namque superbiæ, alias inuidiæ, alias luxuriæ, alias auaritiæ facibus inflammat. Superbiæ quippe faciem menti Euxæ supposuit, cum

Lib. 34. Moral.

49

cum hanc ad contemnenda verba Dominica iussione instigauit.

Nullus in toto Greg. magis perspicuus locus, quem tamen Romani correctores in emendatum reliquerunt, sed faciem nobis praefertunt Mss. Codices.

Mss. a. b. c.
g.
Basil. 1503.
1564.

Lib. 34. Moral.

276.

Ib. Pag. 1090 c. 2. A. 6. Explicans verba Osee 2. Ecce ego sepiam viam tuam spinis, & sepiam eam maceria, & semitas suas non inueniet, &c. -- Spinis -- electorum viae sepiuntur, dum dolorem punitionis inueniunt in hoc quod temporaliter concupiscunt. Quasi interposita maceria vis eorum obuiat, quorum nimirum desideria perfectionis difficultas impugnat.

Pro viis vnius literula defectu, peperam legitur, & nullo sensu vis contra fidem Mss. Codicum.

Mss. a. b. c.
c. g.
Basil. 1503.

277.

Ib. Pag. 1094. c. 8. B. 9. In illud Iob [Cum apprehenderit eum gladius, subsistere non poterit, &c.] -- Antiqui -- hostis est gladius ille tunc damnatus homo, in usum ministerij eius assumptus. -- Hunc ergo Leuiathan gladium apprehendit, cum eum suus damnatus homo suscepit.

Lege ex antiquis exemplaribus, hunc ergo Leuiathan istius gladius apprehendit, &c.

Mss. a. b.
c. e. g.
Basil. 1503.

278.

Ib. Pag. 1102. c. 17. C. 1. [Omne sublime videt.] id est, cunctos velut intra se positos quasi de sublimi respicit: quia dum per intentionem contra auctorem nititur, aestimare sibi quemlibet similem dedignatur.

Subijcias loco eius, infra, quod est in antiquis libris.

Mss. a. b. c.
c. g.
Basil. 1503.
1564.

279.

Ib. Pag. 1102. D. 10. Dauid -- illi se humiliter postponebat (Saullem intelligit,) cui per elationis gratiam incomparabiliter se nouerat esse meliorem.

Fædo errore ita habent impressi Codices: pulcherrima emendatio hac est, quam nos ita exemplarium ope restituumus, legendo quo per electionis gratiam, &c.

Mss. a. b. c.
c. g.
Basil. 1503.

280.

Ib. Pag. 1102. c. 17. E. 1. Discant ergo quomodo humiliari proximis debeant, qui adhuc quo loco apud Deum habeantur, nesciunt, si sic se electi etiam illis humiliant, quibus iam se per interna iudicia, interpositos deprehendunt.

Non scribas interpositos, sed antepositos, ita enim sincerè legunt antiqui libri.

Mss. a. b. c.
c. g.
Basil. 1503.

281.

Ib. Pag. 1104. c. 18. C. 2. Nonnunquam -- ad tantam elationem

G

50 *Vindicia Gregoriana Lib. 35. Moral.*

mens ducitur: ut in eo quod *tumet*, etiam per ostentationem locutionis effrenetur. Sed tanto facilius ruina sequitur, quanto apud se quif-
que impudentius exaltatur.

Mss. a. b. c.
e. g.
Basil. 1503.

Subiungunt Mss. Codices rectè & verè tumet.

Lib. 35. Moral.

282.

Ib. Pag. 1110. c. 6. E. 10. Quamvis Dominus ad Diabolum loquens, bona illius præsencia prætulit, non autem eius perseverantiam spondit: sciendum tamen est, quia nequaquam eius iustitiam permit-
tendo *tentatori prætulisset*, si eum iustum in tentatione persistere non
posse prævideret.

* Mss. b. g.
† Mss. c.
* Mss. a. e.
Basil. 1503.

*Pleraque * omnia Mss. legunt, eius iustitiam permittendo † tentari præ-*
*tulisset, vel ut * quadam habent protulisset.*

283.

Ib. Pag. 1118. c. 10. B. 8. Conuersi -- cum muneribus veniunt: quia
eum quem paulò ante in passione deriserunt, tunc virtutum opera
quasi munera offerendo, venerantur. Illud proculdubio hac sua o-
blatione complentes, quod & cernimus magna ex parte iam factum,
& adhuc credimus ex magna parte faciendum.

Mss. a. b. c.
e. g.

Lege ex Mss. & adhuc credimus perfectè faciendum.

284.

Psal. 44.

Ib. Pag. 1122. c. 14. D. 9. Sanctæ Ecclesiæ, quæ electorum pulchri-
tudine decoratur per Psalmistam dicitur: Concupiuit rex speciem
tuam. De qua paulo post subditur: Omnis gloria eius filiæ regum ab-
intus. Nam si foris gloriam quæreret, intus speciem quam rex concu-
pisceret, haberet.

Mss. a. b. c.
e. g.
Basil. 1503.
1564.

Intus speciem quam rex concupisceret non haberet. Sic enim Mss. exem-
plaria.

285.

Ib. Pag. 1123. c. 15. E. 1. Sancta Ecclesia -- plena -- dierum moritur:
cui labentes anni non transeunt, sed statim actuum retributione soli-
dantur.

Mss. a. b. c.
e. g.
Basil. 1503.
1564.

Legas, stantium ex Mss.

286.

Ib. Pag. 1124. cap. 16. E. 5. *Desideratur in impressis Codicibus*
hec conclusio pia & frequens in eius libris, Deo & Domino nostro Iesu
Christo, cui, cum Patre & Spiritu sancto, honor & imperium, per æ-
terna sæcula sæculorum, Amen.

Mss. a. b. c.
e. g.

Quam, quia inuenimus in omnibus antiquis exemplaribus, restituiimus.

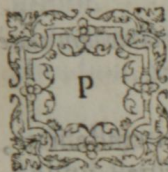
Mss. a. b. c.
d. e. f. h.

Additio post n. 109. Pag. 649. c. 17. B. 7. *Quidam Codices habent*
corporeus.

H O M I.

HOMILIA PRIMA IN EZECHIELEM.

287.

Ag. 1234. C. 4. Hoc -- Euangelij sacramentum est, quia vnigenitus patris incarnatus atque perfectus homo factus est, qui crucifixus, mortuus, & sepultus, die tertia surrexit: die quoque quadragesima ascendit in celum, atque in dextera patris sedet.

Lege resurrexit, quod verbum receptum est in symbolo fidei, & habetur in antiquis membranis.

288.

Pag. 1236. Ib. A. 1. Ipse -- super occasum ascendit, qui mortem resurgendo calcauit. Cui dum cantamus iter, facimus vt nostrum cor veniat, & sui nos amoris gratia accendat.

Codices Mss. ita distinguunt & legunt. Cui dum cantamus, iter facimus, vt ad nostrum cor veniat, &c.

Mss. a. b. c.

d.

Hom. 2. in Ezech.

289.

Pag. 1238. A. 3. Quia -- ipse [videl. Christus] est Dei sapientia, de ipso angeli videndo viuunt, hoc quod beatitudine æterna satiantur.

Lege bibunt ex membranis: lectionem hanc confirmant sequentia.

290.

Ib. Pag. 1238. C. 1. Profecto -- vt ostendatur cuius auctoritatis sit in prædicatione, ætatis solidæ esse describitur, quatenus ei cum vita & spiritu omnia, quæ ad prædicandum congruunt, concordare videantur.

Legas ex antiquis Codicibus Propheta -- vt ostendatur: constabit hoc ex sequentibus. Nec contra hæc quempiam mouere debet, quod Hieremias atque Daniel prophetia spiritum pueri perceperunt, &c.

Mss. a. b. c.

d.

Mss. a. b.

c. d.

291.

Ib. pag. 1238. C. 6. Aliud est quod nos de doctrinæ vsu atque disciplina dicimus, aliud quod de miraculo scimus.

Scribendum censeo discimus cum Mss.

292.

Ib. Pag. 1239. C. 8. Quia -- in locutione prophetica alter est qui

Mss. a. b. d.

præsider, alter qui obsequitur: cum de seipso propheta loquitur, persona obsequentis est: cum verò per prophetam spiritus loquitur, sublimitas præsidentis ostenditur.

Mss. a. b. c. d. *Lege cum membranis, cum verò per Prophetam Spiritus loquitur de propheta sublimitas, &c.*

293.

Ib. Pag. 1239. D. r. [Et vidi, & ecce ventus turbinis veniebat ab Aquilone.] Nunc itaque discutiendum nobis est, quid sit quod dicit: [Et ecce ventus turbinis veniebat ab Aquilone, & nubes magna]

Mss. a. b. c. d. *Defunt verba & nubes magna, in prima periodo, quemadmodum clare constat ex iis quæ sequuntur: accedit quod Mss. Codices ita legant.*

294.

Ib. Pag. 1240 A. 9. Quanto plus quisque exarsit in crudelitate, tanto amplius obcæcari meruit in ignorantia suæ caligine -- unde actum est, ut eorum mens magna ignorantia suæ nube regeretur, ne hunc post inquirentes agnoscerent, quem prius & denunciare poterant, & amare renuebant.

Mss. a. b. c. d. *Subijcias ex Mss. tegetur.*

295.

Ib. Pag. 1240 C. 9. In illa verba [Ollam succensam ego video &c.] - Iudæorum -- mens in persecutione sæuens, atque in credulitate malitiæ vndas cogitationum voluens, quid aliud quam olla succensa fuit?

Mss. a. b. d. *Pro credulitate lege crudelitate ex antiquis Codicibus.*

296.

Ib. Pag. 1241. A. 2. Claritatem suæ magnitudinis temperavit nostris oculis Deus, ut dum nobis eius claritas temperatur, etiam nostra infirmitas per eius similitudinem in eius luce claresceret, & per acceptam gratiam, ut ita dicam, suæ habitudinis calorem mutavit.

Mss. a. b. c. d. *Eleganter & appositè Mss. colorem substituunt.*

297.

Ib. Pag. 1241. A. 9. Paulo post -- Si quis hæc quæ de primo Domini aduentu diximus, etiam de secundo velit accipere, celeri assensu sequendus est: quia sæpe prophetia spiritus minimum quid loquitur, multa simul intuetur.

*Mss. a. b. d. † Ms. c. *Lege ut * pleraque exemplaria habent in vno quid -- vel ut alia † in vnum, &c.*

298.

Ib. Pag. 1241. E. ii. [Et hic aspectus eorum similitudo hominis in eis.] Quis hoc loco homo describitur &c -- Similitudo hominis in eis.] Cum paulo post, sancta hæc animalia, singulis distincta imaginibus describantur; ut aliud homini, aliud leoni, aliud vitulo, aliud aquile simile dicatur. Quid est quod

Hom. 3. 4. in Ezech.

53

quod hoc loco de omnibus simul dicitur: Similitudo hominis in eis. Sed quis hic homo describitur, &c.

Mss. a. b. c.
d.

Desunt hæc omnia in impressis, curauimus adijcienda ex omnibus Mss.

299.

Ib. Pag. 1242. A. 4. Quicquid in eis [id est sanctis animalibus] de visceribus pietatis, qui quid de mansuetudinis spiritu, quicquid de custodia humilitatis, quicquid de feruore charitatis est, hoc ab ipso fonte misericordiae, ab ipsa radice mansuetudinis, ab ipsa virtute iustitiae, id est, à mediatore Dei & hominum Deo Domino traxerunt.

Legunt Mss. quicquid de mansuetudine spiritus, quicquid de zelo rectitudinis, quicquid de custodia, &c.

Mss. a. b. c.
d.

300.

Ib. Pag. 1242. B. 7. Cum Redemptori nostro diceretur: Dæmonium habes: non iniuriam reddidit, sed mansuetudinem respondit, dicens: Ego dæmonium non habeo.

Io. 8.

Haud scio an rectius, certe magis perspicue, habent antiqua exemplaria mansuetè respondit, &c.

Mss. a. b. c.
d.

Hom. 3. in Ezech.

301.

Ib. Pag. 1244. C. 8. Candens -- æs scintillas proiicit, quando vix tenuiter prædicator loqui sufficit hoc vnde ipse fortiter ignoscit.

Haud ignosco supinitati Correctoris Romani, qui prætermissa voce ignescit, substituit eius loco ignoscit, contra fidem Mss.

Mss. a. b. c.
d.

302.

Ib. Pag. 1247. E. 6. Sunt -- nonnulli qui bona quidem quæ nouerunt, operantur, atque hæc operantes meliora deliberant, sed retractantes meliora, quæ deliberant, immutant, & quidem bona agunt quæ cœperunt, sed à melioribus quæ deliberauerant, succumbunt. Hi nimirum ante humana iudicia stare videntur in opere, sed ante omnipotentis Dei oculos ceciderunt in deliberatione. Vnde fit plerumque vt bonum opus eorum minus Deo placeat, quia cum pauore mentis in meliori gradu deliberationis inconstanter ponitur, hos ipsa cogitationis inconstantia accusat.

Pro succumbunt lege * immutantur: pro pauore, † pes: & pro * hos, hoc, ex fide membranarum.

* Mss. a. b.
† Mss. a. b.
c. d.
* Mss. a. b.
c. d.

Hom. 4. in Ezech.

303.

Ib. Pag. 1248. C. 3. Per sanctum prophetiae spiritum pennata

G. 3.

animalia subtiliter describuntur, ut per hæc Euangelistarum significari personas ipsa nobis subtilitas discretionis aperiat, nihilque sermo

Mss. a. b. c. Dei nostro intellectu dubietatis relinquat.

d. Lege subtilitas descriptionis ex Mss.

304.

Ib. Pag. 1249. A. 1. Omnis [scil. perfectus homo] quia sublimiter contemplatur ea, quæ cælestia atque terrena sunt, aquila est.

Mss. a. b. c. Insigni errore Romani Correctores terrena, pro æterna perperam accipientes, posuerunt.

d.

305.

Ib. Pag. 1251. B. 7. Quare hoc quod in nobis esse videbatur, graue esse videtur in proximo, nisi quia nec nos sicut proximum, nec proximum conspiciamus sicut nos?

Mss. a. b. c. Alia est lectio in membranis. Quare hoc quod nobis vile videbatur in nobis, graue videtur in proximo, &c.

d.

Hom. 5. in Ezech.

306.

Ib. Pag. 1252. C. 11. Impetus -- spiritus ad charitatem, ad humilitatem, ad continentiam, ad largitatem misericordiarum, ad interiorum profectum, ad pietatis opera, ad æternorum fidem, ad spem sequentis gaudij, ad patientiam, ad pacem, ad considerationem vitæ immortalis, ad lachrymas mentem pertrahit.

Mss. a. b. c. d.

Lege prouectum, & mortalis, ex antiquis Codicibus.

307.

Ib. Pag. 1254. C. 10. In his -- virtutibus sine quibus ad vitam minime peruenitur, Sanctus Spiritus in electorum suorum cordibus permanet. In his vero per quas sanctitatis virtus ostenditur, aliquando misericorditer præsto est, & aliquando misericorditer recedit. Discurrens ergo & mobilis spiritus dicitur, &c.

Mss. a. b. c. d.

Desunt nonnulla reponenda ex membranis -- in electorum suorum cordibus permanet, unde recte stabilis dicitur -- & aliquando misericorditer recedit, unde recte mobilis nuncupatur. Discurrens ergo.

308.

Ib. Pag. 1255. D. 8. Hæc -- animalia -- postquam mira sancti inter homines faciunt, postquam corda audientium sparso lumine incendunt, ad quandam auctori suo gloriam redeunt, ut illi laudem reddant per quem se posse talia sciunt.

Mss. a. b. c. d.

Lege ad dandam ex antiquis. Cod.

Hom. 6. in Ezech.

309.

Ib. Pag. 1256. E. 8. Iacob primogeniti benedictionem non per frau-

fraudem surripuit, sed ut sibi debitam accepit, quam concedente fratre, data alentis mercede emerat.

Admodum negligenter, ut moris est, productum testimonium, ex Gen. 26. v. 34. sic ex vulgata lectione, & membranarum restituimus hunc locum -- lentis datæ Mss. a. b. d. mercede emerat.

310.

Ib. pag. 1258. C. 7. Quid ora doctorum nisi scyphi sunt, qui vino nos scientiæ ebriant, &c.

Ita è Cod. Mss. hic locus restituitur. Quid -- mentes auditorum nisi scyphi sunt, quæ à sanctis prædicantibus, vino scientiæ replentur? Huic lectioni subscribit Gillotius. Mss. a. b. c. d.

311.

Ib. Pag. 1261. A. 10. In illa verba Ezechielis [Statura quoque erat rotis, & altitudo, & horribilis aspectus.] -- Statura -- in rectitudine prædicationis est: altitudo in celsitudine supernæ promissionis, horribilis verò aspectus in minis, atque terroribus supplicij sequentis.

De prædicantibus ne gry quidem hoc in loco, agitur de statera Scripturæ sacræ eiusq. præceptis: legatur itaque præceptionis, non prædicationis, ut perperam prius lectum est. Mss. a. b. d.

312.

Ib. pag. 1262. C. 4. Habet altitudinem, cum promittit dicens: Si commorimur, & conuiuemus: si sustinemus, & conregnabimus. Rom. 8.

Lege multò significantius -- si consultinemus & conregnabimus. Mss. a. b. d.

Hom. 7. in Ezech.

313.

Ib. Pag. 1264. A. 6. Hoc -- ideo dicimus, ut votum nostræ dilectionis faciamus: quia in nostro bono opere aliquando cauendum est scandalum proximi, aliquando verò pro nihilo contemnendum.

Ut notum vestræ dilectioni faciamus, &c.

Mss. a. b. d.

314.

Ib. Pag. 1264. C. 3. Sciendum nobis est, quia sæpe dum alios reprobos intendimus, fit ut alia negligamus, & ubi negligimus, ibi proculdubio oculum non habemus.

Nos in omnibus Mss. exemplaribus inuenimus, quia sæpe dum aliis rebus intendimus, fit ut * alias negligamus, &c. Mss. a. b. d. * Mss. a. b.

315.

Ib. Pag. 1264. E. 1. [Totum corpus eorum in circuitu.]

Verba sunt perspicua contextus sacri, emendatio facilis ex superiori periodo in qua verè citantur, nisi quod admodum supini sunt Correctores Rom. Lege itaque totum corpus eorum plenum oculis in circuitu. Mss. a. b. d.

316.

Ib. Pag. 1271 C. 1. Redemptor -- noster peccatricis mulieris mentem extergebat, cum de culpa compungeret: suscipiebat, ut à culpa liberaret.

Mss. a. b. c. d. Peccatricis mulieris mentem & trahebat, & suscipiebat: trahebat, cum de culpa compungeret, &c. Ita Mss.

317.

Ib. Pag. 1272. B. 3. Quia angustum est spiritui omne os hominis, id est, foramen carnis, ad explendam illam immensitatem, quæ conspicitur, proferendo lingua variatur.

Mss. a. b. c. d. Prætermissa sunt verba quæ sequuntur: modo hoc, modo illud quod aspicit, proferendo, &c.

318.

Ib. Pag. 1273. C. 7. Debet -- ab exortu sanctæ Ecclesiæ fidei oculos, usque ad finem mundi tendere, & hæc eadem castra quomodo ambulent, videre.

Mss. a. b. c. d. Libet, pro debet, scriberem ex Mss.

319.

Ib. Pag. 1275. C. 8. Ecce [Isaias] ad superiora subleuatus, sibi metipsum de labiorum pollutione displicuit. Nisi enim cælestis munditiæ ala conspiceret, esse se iudicabilem non inuenisset.

Mss. a. b. c. d. Mutamus ala, in alta, freti auctoritate veterum exemplarium.

320.

Ib. Pag. 1277. A. 3. Christus -- postquam mortem resurgendo calcavit, humanitatem suam, etiam maiestatis Angelorum superposuit.

Mss. a. b. c. d. Lege Archangelorum, quæ lectio emendatior est, consentiunt vetera exemplaria.

321.

Ib. Pag. 1277. B. 1. Indumento -- utriusque naturæ huic & angeli ministrare, hunc & angelus confortare describitur.

Mss. a. b. c. d. Christus non dicitur diuinam naturam induisse, quæ semper ornatus ab æternitate; sed humanam assumpsisse, in plenitudine temporum. Sed non erit opus ampliori probatione: rem manifestam faciunt Mss. Codices, clarè legendo, In documento ergo, &c.

322.

Ib. Pag. 1277. B. 7. In cuius persona ut propheta sanctus, adiunctionem utriusque naturæ se vidisse ostenderet, protinus adiunxit.

Mss. a. b. c. d. Caue legas adiunctionem utriusque naturæ: quin potius legas ex antiquis codicibus, adunationem. Prior lectio hæresim sapit, nisi sano modo accipiatur.

Ib. Pag.

Ib. Pag. 1277. C. 1. In Redemptore -- nostro, natura diuinitatis & humanitatis inconfuse vnita sibi met, atque coniuncta est, vt & per humanitatem diuinitatis eius claritas nostris potuisset oculis temperari, & per diuinitatem humana natura in eo claresceret, atque exaltata fulgorem vltra hoc, quod creata fuerat, haberet.

Melius, vt puto, Mss. In Redemptore nostro, * vtraque natura [vel vt alij Codices habent] † vtraque -- naturæ diuinitatis & humanitatis inseparabiliter sibi met sunt vnitæ, vt per humanitatem.

* Mss. a. b.

† Ms. c. d.
Mss. c. d.

324.

Ib. Pag. 1279. A. 6. Quantalibet se intentione mens humana tendat, etiam si iam phantasias imaginum corporalium à cogitatione compescat, si iam omnes circumscriptos spiritus ab oculis cordis amoueatur, adhuc tamen in corde mortali posita, videre gloriam Dei, non valet, sicuti est.

Legendum proculdubio cum membranis, in carne mortali posita, &c.

Mss. a. b. c.
d.

325.

Ib. Pag. 1279. B. 3. Hæc dixit Isaias quando vidit gloriam eius, & locutus est de eo. Etsi Ezechiel vidit, quid est, quod iste similitudinem gloriæ, & ille eius gloriam vidisse describitur.

Sermo confusus & saucijs, persanandus ex Mss. hoc pacto. Etsi Ezechiel non gloriam, sed gloriæ similitudinem vidit, quid est quod iste, &c.

Mss. a. b. c.
d.

326.

Ib. Pag. 1279. D. 3. Ecce cœlestis gratiæ dono largiente, obuolutum mysteriis libri initium in Ezechiel propheta discussimus & dicta myltica moraliter differentes, volentem prophetiæ historiam à terra extraximus; vt quæ prius paruulorum anima, mihi que similitum volabat, sed non eleuabatur, iam nunc ab eis legatur, & cognoscatur, euolet & leuet.

Longe aliter habent veterum libri, atque haud scio an melius -- volentem prophetiæ theoriam ad terram traximus: vt quæ prius paruulorum animis, mihi que similitum volabat, sed non leuabat, iam nunc ab eis legatur & cognoscatur, & volet & leuet: vtra lectio praeferenda sit videat cordatus & pius lector.

Mss. a. b. c.
d.

Hom. 9. in Ezech.

327.

Ib. Pag. 1285. C. 2. Quia -- ipsi vel cœlestis regni præmia, vel gehennæ esse supplicia non credunt, in suis grauitatibus dimissi, à fide & opere etiam alios subuertunt, vt regnum quod ipsi appetere non volunt, alter assequatur.

Legendum prauitibus: ita enim Mss. Codices.

Mss. a. b. c.
d.

328.

Ib. Pag. 1287. A. 6. In hoc -- cum malis etiam boni simul Deum

H

exasperant, quia cum peruersa non increpant, bis per suum silentium proficiendi licentiam præstant.

Mss. a. b. c.
d.

Ita mendose legitur, corrigunt vitiosam lectionem Mss. vna cum Gal-
lotio iis.

Hom. 10. in Ezech.

329.

Ib. Pag. 1291. C.1. Sæpe -- quosdam vidimus ad vocem prædicationis quasi ex conuersione compunctos, habitum non animum mutasse, ita vt religiosam vestem sumerent, sed antea cta vitia non calcarent, iræ stimulis inaniter agitati, malitia doloris in proximi læsionem feruescere, de ostensis quibusdam bonis ante humanos oculos superbire, præsentis mundi lucra inhianter quærere, & de solo exterius habitu, quem sumpserunt, sanctitatis fiduciam habere.

Mss. a. b. c.

Substituas immaniter agitari, malitiæ dolore &c.

330.

Ib. Pag. 1291. E. 2. Explicans locum Apostoli quo dicitur: Quia vetera transierunt, ecce facta sunt omnia noua. -- Tunc (inquit) -- in nostris mentibus noua fiunt, cum à nobis vetusti hominis vitia transeunt, quando sacri verbi præceptum venter comedit, & viscera medullitus replentur.

Mss. a. b. c.

Lectum est in antiquis Codicibus, cum à nobis vetusti hominis vitia transeunt, & tunc à nobis vetusti hominis vitia transeunt, quando sacri, &c.

331.

Ib. Pag. 1291. E. 10. Horum venter sacrum volumen comedit, & viscera repleta sunt: quia præcepta vitæ quæ sensus capere potuit, memoria non amisit, sed hæc collectus in Deo animus lugendo semper & recolendo seruabit.

* Mss. b. c.

† Mss. a. b.

c.

* Legendo semper & recolendo † seruauit. Ita habent veteres Cod.

332.

Ib. Pag. 1297. D. 7. Vnde fit vt [Deus regioni] huic vini, alij verò olei abundantiam tribuat. Hanc multitudine pecudum, illam verò vbertate abundare fructuum: vt cum illa defert quod ista non habet, & ista reddit quod illa non detulit, per communionem gratiæ, sibi simul etiam diuixæ terræ coniunctæ sint.

Mss. a. b. c.

d.

Lege, -- illam vero vbertate abundare frugum faciat: Nam ante de-
erat verbum sine quo sententia esse non potest quod ex antiquis Codicibus re-
stituimus.

333.

Ib. Pag. 1298. D. 4. Cum testamenta Dei in ore cordis sonare co-
perint, audientium spiritus ex amore compunctus ad lamenta com-
mouetur.

Mss. a. b. c.

d.

Legas, ex membranis, in aure cordis, &c.

Hom.

Hom. II. in Ezech.

334.

Ib. Pag. 1302. A. 10. Cogor -- modo Ecclesiarum, modo monasteriorum causas discutere. Sape singulorum vitas actusque pensare: modo quædam citium negotia sustinere, modo &c.

Pro, sæpe, scribas modo, vt cum reliquis conueniat: ita habent Mss. exemplaria. Mss. a. b. c.

335.

Ib. Pag. 1305. A. 7. Nulla -- modestia in exordio, inuehendo redarguit.

Nulla -- modestiæ, patientiæ præmissa, nulla locutionis dulcedine prærogata, eos quos a fide discessisse cognouit, ab ipso epistolæ suæ exordio, inuehendo redarguit, &c. Ita Mss. Mss. a. b. c. d.

336.

Ib. Pag. 1305. E. 2. Distincta sunt omnipotentis Dei iudicia. Et qui peccatorem diu expectat vt redeat, non redeunti atque contemnenti ponit adhuc vbi grauius impingat Peccatum quippe, quod per pœnitentiam citius non deletur, aut peccatum est, aut causa peccati, simul & pœna peccati. Omne enim quod prius committitur, peccatum est. Sed si citius pœnitendo non tergitur, iusto iudicio omnipotens Deus obligatam peccatis mentem etiam in culpam alteram permittit cadere, vt qui flendo & corrigendo noluit mundare quod fecit, peccatum incipiat peccato cumulare.

Mss. a. b. c. d. peccatis.

Scribas ex Mss. peccatum quod per pœnitentiam citius non deletur, aut peccatum est, & causa peccati, aut peccatum & pœna peccati, aut peccatum simul, & pœna, & causa peccati: -- & paulo post -- Deus obligatā peccantis mentem -- & -- vt qui flendo -- noluit emendare quod fecit peccatum peccato cumulet.

Mss. a. b. c. d.

Hom. 12. in Ezech.

337.

Ib. Pag. 1309. C. 5. Includi -- propheta in medio domus suæ præcipitur: quia antichristi tempore, ab eis gentibus, quæ in infidelitate remanserint, plebs conuersa Iudæorum, duris persecutionibus coangustantur.

Legendum ex membranis -- quæ in infidelitate -- & pro coangustantur, angustatur. Mss. a. b. c. d.

338.

Ib. Pag. 1310. C. 3. Propheta -- post campum in domo includi præcipitur, vt prædicator post gratiam doctrinæ quam proximis ministrat, ad conscientiam redeat, seque ipsum subtili examinatione discutiat, ne de his quæ foris prædicat, aliquid ipse apud se in-

trinfecus transitoria laudis quærat.

Mss. a. b. c. *Vt prædicator semper post gratiam &c. Ita Mss.*
d.

339.

Ib. Pag. 1312. E. 9. Recte -- nunc dicitur: qui audit, audiat; quatenus sic fiat sermo in ore corporis, vt sonet in aure cordis.

Mss. a. b. c. *Scriberem ex Mss. in aure corporis.*
d.

340.

Ib. Pag. 1313. A. 4. Et tu fili hominis, sume tibi laterem, & pones eum contra te.

Mss. a. b. c. *Satis constat ex contextu. vt nihil dicam de Mss. legendum esse coram te.*
d.

341.

Ib. Pag. 1313 C. 6. Quamuis omne hoc quod in descriptione lateris, sub signo Hierosolymorum ciuitatis, legitur, iuxta literam factum sit, nobis tamen sciendum est, quia typicum aliquod per sartagine figuratur, & obsessio Hierosolymorum vera describitur. Quare instruimur, vt dum aliud completum iuxta historiam scimus, & aliud iuxta allegoriam à ratione vacare cognoscimus, quatenus & obsessionem Hierosolymorum, quæ iuxta literam postmodum facta est, in prophete verbis & factis credamus esse figuratam, & tamen per eandem obsidionem, obsidio alia, id est, interior designatur.

Mss. a. b. c. *Legendum ex membranis -- Ex qua re -- & aliud iuxta historiam à ratione vacare cognoscimus, in sacro verbo vtraque teneamus, quatenus & obsessionem, &c.*
d.

342.

Ib. Pag. 1314. A. 3. Quasi interna visio pacis describitur, quando mens, quæ prius terrena sapuerat, per amorem iam, ad contemplandam gloriam regni cœlestis eleuatur.

Mss. a. c. d. *Manifestum est: pro interna, in terra legendum esse: probatur tam ex circumstantiis loci, quam ex vetustis exemplaribus.*

Hom. 13. in Ezech.

343.

Ib. Pag. 1317. D. 8. Dicturus mysticam narrationem, historicam præmittit, vt fiat ex tempore, quod credatur in reuelatione.

Mss. a. b. *Lege ex Mss. Dicturus mystica narrationem historicam præmittit, vt figat ex tempore &c.*

344.

Ib. Pag. 1319. A. 4. Quod dixerat, adduxit me illuc, hoc replicans subdidit: adduxit me in terram Israel. Manus quippe in visione est, virtus in contemplatione.

Mss. a. b. c. *Lege ex Mss. -- adduxit me in terram Israel: Ait enim facta est super me manus Domini, & adduxit me illuc in visionibus Domini. Manus etenim virtutem potestatis, visiones verò ipsam quam acceperat reuelationem significant, Manus quippe &c.*
d.

Ib. Pag.

345.

Ib. Pag. 1319. E. 4. Si -- ego vos portare negligo in moribus *meis*, & vos me tolerare contemnitis in moribus *vestris*, charitatis ædificium inter nos vnde surgit, quos vicaria dilectio per patientiam non coniungit?

Lege transposito verborum ordine -- si -- ego vos portare negligo in moribus *vestris*, & vos me tolerare contemnitis in moribus *meis*, &c. sic veterum libri. Mss. a. b. c. d.

346.

Ib. Pag. 1320. D. 9. Intrare -- est ædificium super montem, electos S. Ecclesiæ aspiciere.

Electos S. Ecclesiæ, qualiter in domino proficiant, amando considerare. Iste enim, &c. Mss. a. b. c. d.

347.

Ib. Pag. 1323. B. 2. Redemptor -- noster pro bonis misericorditer incarnatus, ante humanos oculos quasi in porta stetit: quia & per humanitatem visibilis apparuit, & sese inuisibilem per diuinitatem seruauit.

Lege pro bonis, nobis ex Mss. & pro, per diuinitatem, in diuinitate. Mss. a. b. c. d.

348.

Ib. Pag. 1324. C. 5. Hebraicus populus de Ægypti seruitute liberatus, cum loquente Deo columnam nubis cerneret, vnusquisque in tabernaculi sui foribus stabat, & orabat.

Lege tam ex vulgata editione, quam ex membranis, adorabat. Mss. a. b. c. d.

Hom. 14. in Ezech.

349.

Ib. Pag. 1326 B. 2 Si -- sic contemplatio attolleret, vt tentatio funditus decisset, in superbia animus caderet. Et si sic tentatio premeret, vt contemplatio non leuaret, pœne in culpa laberetur.

Legendum *vtig*, ex Mss. in superbiam, & pro pœne in culpam laberetur, * Mss. a. b. c. d. † Ms. c. d. * plene (vel vt † alij codices habent plane) in culpam laberetur.

350.

Ib. Pag. 1326. D. 1. In hortis S. Ecclesiæ, in hortis vnaquæque anima habitat, quæ etiam viriditate spei est, & bonorum operum repleta.

Lege ex antiquis Codicibus, quæ iam viriditate spei est, & bonorum operum charitate repleta. Mss. a. b. c. d.

351.

Ib. pag. 1328. E. 11. Designat Angelus Domini, & Iacob qui cum Angelo contendit, vniuscuiusque perfecti viri, & in contemplatione positi animam.

Scribas, Designat Angelus Deum, & Iacob -- perfecti viri -- animam exprimit, ex Mss. Mss. a. b. c. d.

352.

Ib. Pag. 1329. B. 7. *Contemplatiua* -- *vita amabilis valde dulcedo est* quæ super semetipsam animam rapit, cœlestia *aperit*, terrena autem debere esse contemptui ostendit & spiritualia mentis oculis patefacit, corporalia abscondit.

Mss. a. b.
c. d.

Legas ex Mss. Contemplatiuæ -- vitæ amabilis valdè dulcedo est -- cœlestia appetit, &c.

353.

Ib. Pag. 1329. E. 6. Cum -- *quies contemplatiuæ vitæ agitur in mente*, silentium fit in cœlo: quia terrenorum actuum strepitus quiescit à cogitatione, *vt ad secretum intimum auris animum apponat.*

Mss. a. b. c.
d.

Legas ex Mss. quia cum terrenorum -- ad secretum intimum aurem animus apponit.

Hom. 15. in Ezech.

354.

Ib. Pag. 1331. D. 6. Nec mirum si de virtute in virtutem gradus sunt, quando vnaquæque virtus, quasi quibusdam gradibus *agitur*, & sic per incrementa meritum ad summa perducitur. *Aliud namque sunt virtutis exordia, aliud perfectus, aliud perfectio.*

Mss. a. b. c.

Legendum ex Mss. pro agitur, augetur & alia -- sunt virtutis exordia, aliud prouectus, aliud perfectio. Prouectus legitur etiam apud Gillotium, vt & perfectio pro perfectio.

355.

Ib. Pag. 1333. E. 6. Quia *vi amoris intimi* ardere ad cœleste desiderium nesciunt, quasi adhuc deuincti corporeis sensibus tenentur, quia per eorum ducatum qui visionem Dei perfecte diligunt, & ipsi ad perfectum mentis diriguntur.

Mss. a. b. c.

*Desunt nonnulla restituenda ex Mss. deuincti corporeis sensibus tenentur: isti itaque thalami non sunt, sed inter thalamos continentur, quia per eorum ducatum, &c. pro vi amoris intimi, lege, amore intimo, vt * quidam Codices habent, vel vt alij, † amoris intimi facibus.*

* Mss. a. b.

† Ms. c.

356.

Ib. Pag. 1334. C. 6. Est -- cum columnis argenteis reclinatorium aureum: quia per hoc, quod à sanctis prædicatoribus lucidè dicitur, mentes audientium, fulgorem *charitatis* intimæ, in qua reclinentur, inueniunt.

Mss. a. b. c.

Legas ex Mss. fulgorem claritatis.

357.

Ib. Pag. 1336. A. 10. Quod ergo illic per paxillos & columnas, hoc hic per limen exterius designatur.

Mss. a. b. c.

Adde, & limen interius designatur, ex antiquis Codicibus.

Ib.

358.

Ib. Pag. 1336. E. 5. Torpere quisque appetit, & laborem subire pro Domino etiam, cum praeualet refugit. In collo ergo Ecclesiae, &c.

Mss. Cod. aliter interpungunt, & legunt hoc pacto. Torpere quisque appetit, & laborem subire pro Domino etiam, cum praeualet, refugit? Audiatur quod illic scriptum est: Qui mecum non colligit, spargit. In collo, &c.

Mss. a. b. c.

359.

Ib. Pag. 1337. B. 4. Mansuetudinem atque patientiam obtinere quaerimus? Moysen ante oculos deducamus, qui exceptis paruulis ac mulieribus, sexcenta millia armatorum regens, mitis fuisse describitur omnes homines, qui habitabant super faciem orbis terrae.

Adde vocem super, super omnes homines, quae sine damno sententia abesse non potest, legitur, tum apud Gillotium, tum apud Mss.

Mss. a. b. c.

360.

Ib. Pag. 1338. A. 10. Ibi - cognoscimus quod alius potuit -- vmbra aegros curare, alius per suam sententiam infirmantium febribus obuiare.

Legas in Mss. per sua semicinctia.

Mss. a. b. c.

Hom 16. in Ezech.

361.

Ib. Pag. 1339. A. 11. In illa verba, Domine ne in ira tua arguas me, neque in furore tuo corripas me: modo enim quisquis per flagella corripitur, & correptionibus emendatur in mansuetudine corripitur non in ira. In districto autem illo examine omnis argutio atque correptio ira est.

Adde in furore atque in ira est, ex Mss.

Mss. a. b. c.

362.

Ib. Pag. 1340. D. 1. Iuxta viam ergo orientalem, tres hinc, & tres inde sunt thalami, quia dum inter veteres & novos patres Dominus incarnari dignatus est, quasi in medio thalamorum via orientalis apparuit, qui thalami ad veram speciem, ex Trinitatis sunt cognitione decorati.

Legas ex Mss. -- ad veram virtutum speciem.

Mss. a. b. c.

363.

Ib. Pag. 1340. E. 10. Iob -- in coniugio positus, & curam domus propriae exercens placuit.

Lege, Deo placuit.

Mss. a. b. c.

364.

Ib. Pag. 1341. A. 3. Redemptorem nostrum non iam desideramus incarnatum, sed in maiestatis suae gloria contemplandum.

Duriusculè dictum, Legendum ex Mss. Non iam desiderant incarnandum.

Mss. a. b. c.

365.

Ib. pag. 1341. B. 8. Trium vna mensura est, quia in retributione vltima, quamuis eadem dignitas omnibus non sit vna, tamen erit omnibus vita beatitudinis.

Mss. a. b. c. *Locum hunc ita distinguas. & legas: quamuis eadem dignitas omnibus non sit, vna tamen erit omnibus vita beatitudinis.*

366.

Ib. Pag. 1341. B. 11. Qui in ea ducti sunt, quamuis diuersis horis venerint, vnum denarium perceperunt.

Mss. a. b. c. *Legendum sine dubio ex Mss. Qui in vineam ducti sunt.*

367.

Ib. pag. 1342. C. 6. Omnipotentem Deum, sanctam videl. Trinitatem cum prophetæ prædicarent, populus, solum decalogum tenebat in fide, legem Trinitatis nesciens.

Mss. a. b. c. *Legas ex Mss. perspicue contrarium, solum decalogum tenebat in lege, fidem Trinitatis nesciens.*

368.

Ib. Pag. 1342. E. 10. Sanctis patribus ante legem actiua & contemplatiua vita non fuit.

Mss. a. b. c. *Legendum ex Mss. non defuit.*

369.

Ib. Pag. 1345. B. 8. Vnde ergo faciat opus suum? alienum opus eius, & vt operetur opus suum, peregrinum est opus eius ab eo: quia incarnatus Deus vt nos ad suam iustitiam colligeret, dignatus est pro nobis tanquam peccator homo vapulare.

Mss. a. b. c. *Locus aliter interpungendus. Vt ergo faciat opus suum, alienum opus eius, & vt &c.*

Hom. 17. in Ezech.

370.

Ib. pag. 1346. A. 9. Saluator -- noster a sellum sedens, Hierusalem tendit, quando vniuscuiusque fidelis anima, regens videlicet iumentum suum, ad pacis intimæ visionem ducit.

Mss. a. b. c. *Legas longe aliter ex Mss. -- quando vniuscuiusque fidelis animam regens, videlicet iumentum suum, ad pacis intimam visionem ducit.*

371.

Ib. Pag. 1346 C. 10. Sæpe iam diximus portam fidem, & per eandem fidem ipsum Dominum, ac Redemptorem nostrum mediatorem Dei, & hominum Iesum Christum posse signari, quia per fidem quæ in eo est, introitus ad fidem patet.

Mss. a. b. c. *Legas ex Mss. pro Dominum, Creatorem: & pro fidem, subijcias, vitam.*

372.

Ib. Pag. 1346. D. 7. Habet quoque & porta tectum, quia scriptura,

ptura, tota quidem propter nos scripta est, sed non tota intelligitur à nobis. Multa quippe in illa ita aperta sunt ut pascant paruulos, quædā verò obscurioribus sententiis, ut exerceant fortes, quatenus cum labore intellecta, plus grata sint.

Legendum ex Mss. quia Scriptura sacra tota &c. & deinde multa in illa ita aperte scripta sunt, ut pascant paruulos: quædam verò ita obscurioribus sententiis velantur, ut exerceant fortes. Mss. a. b. c.

373.

Ib. Pag. 1347. A. 11. Quinque -- carnis sensibus præditi sumus, videlicet visu, gustu, olfactu, auditu, atque tactu. Isdem verò quinarium numerus per semetipsum multiplicatus, ad vicesimum & quintum numerum surgit.

Legatur Idem ex Mss. vel Isdem, ut habet Gillotius. Mss. a. b. c.

374.

Ib. Pag. 1347. D. 11. In quorundam -- ore charitas ficta est, in quorundam cordibus vera. Et sæpe de charitate ostenditur quod non est, & demonstratur quod est.

Legas cum Mss. -- Sæpe de charitate ostenditur quod non est, & non demonstratur quod est. Mss. a. b. c.

375.

Ib. Pag. 1348. A. 1. Latitudo viginti & quinque cubitorum à thalamo ad portam tenditur: quia charitatem quam semel in Deo & proximo concepimus, usque ad ingressum regni debemus omne quod possumus, multipliciter atque incessanter operari.

Aldatur necessario præpositiuncula per ex Mss. & legatur, quia per charitatem, &c. Mss. a. b. c.

376.

Ib. Pag. 1348. A. 8. Debemus -- proximos sicut semetipsos diligere, eorum bona nostra credere, eorum mala quasi propria dehere.

Pro semetipsos, proculdubio legendum, nosmetipsos ex Mss. Mss. a. b. c.

377.

Ib. Pag. 1349. A. 5. Anima -- etsi per naturam sibimetipsi diuersa non est, per cogitationem tamen diuersa est. Eo enim momento iste quo de visu cogitat, de auditu cogitare obliuiscitur: & eo momento iste quo de auditu, vel gustu cogitat, de odoratu, vel tactu cogitare non præualeat: quia per contentionem, & obliuionem fit semper sibimetipsi dissimilis, ut nunc hoc, nunc illud cogitatione teneat.

Legas, eo momento & ictu, quo de visu &c. & sequente linea eo momento & ictu quo de auditu -- quia per intentionem: ita Mss. Codices. Mss. a. b. c.

378.

Ib. Pag. 1349. A. 10. Omnipotens Deus, qui sibimetipsi dissimilis non est, in virtute videt omnia, quæ audit omnia: & ea virtute iudicat omnia, quæ creauit omnia.

Mss. a. b. c. Legendum ex Mss. omnipotens autem Deus, quia sibi metipso dissimilis non est, ea virtute videt omnia quae audit omnia, ea virtute creat, quae iudicat creata.

379.

Ib. Pag. 1349. C. 7. Ipse est interior & exterior: inferior & superior: regendo superior, portando inferior, replendo interior, circumdando exterior. Sicque est intus, ut portet, sic circumdat ut penetret, sic praesidet ut portet, sic portat ut praesideat.

Mss. a. b. c. Lege ex membranis: Sicque est intus ut extra sit: sic circumdat &c.

380.

Ib. Pag. 1350. C. 5. Ipsa -- angusta porta amantibus lata fit, ipsae viae durae specialiter currentibus molles & planae fiunt.

Mss. a. b. c. Lege spiritualiter ex Mss.

Hom. 18. in Ezech.

381.

Ib. Pag. 1354. D. 1. Habet -- pauimentum in circuitu gazophylacia, quia vita audientium erudit quotidie & custodit linguam doctorum.

Mss. a. b. c. Longe aliter habetur in scriptis Codicibus: quia vitam audientium erudit quotidie & custodit lingua doctorum.

382.

Ib. Pag. 1355. B. 1. Secundum longitudinem portarum pauimentum erat inferius: quia quantum tenere locus portarum poterat, tantum tenebatur, & pauimentum quod erat inferius.

Mss. a. b. c. Lege tendebatur ex Mss.

383.

Ib. Pag. 1356. C. 3. Cum vox ista de caelo venit, Petrus Apostolus cum Domino stetit.

Mss. a. b. c. Lege ex Mss. Petrus Apostolus in monte cum Domino stetit.

384.

Ib. Pag. 1357. A. 2. Quare hoc postmodum longe positus scribit: Ne omnimodo discipuli incorrecti remanerent, & quales magistro in tenacia fuerant, aliis quoque fratribus tales non essent.

Mss. a. b. c. Dempta particula negativa, legatur ex Mss. tales essent.

385.

Ib. Pag. 1357. E. 8. Priores -- patres coniugiis utebantur, filios procreabant, substantias possidebant, curis rei familiaris intendebant. Istos autem prophetiae iam spiritu prauident substantias deferere, nihil in terra quaerere, nihil possidere, non eos vel homines per terram ambulantes, sed nubes volantes nominat: volant enim qui terram quasi non tangunt, quia in ipsa nil appetunt.

Mss. a. b. c. Legunt Mss. hoc modo: Istos prophetiae iam spiritu videntes, substantias deferere, coniugia non appetere, filios non procreare, nihil in terra possi-

possidere, non eos per terram velut homines ambulantes, sed vt nubes volantes nominant. Volant etenim quia mente ea quæ sunt cœlestia contemplantur, qui terram quasi non tangunt &c.

386.

Ib. Pag. 1358. E. 8. Redemptor noster, cum per nos facta hominum, vel approbat, vel iudicat non intrinsecus meretur.

Mss. a. b. c.

Non intrinsecus (adde ex Mss.) sed extrinsecus meretur.

Hom. 19. in Ezech.

387.

Ib. Pag. 1363. B. 10. Ea -- habere dicitur porta ad Aquilonem, quia & conuersi peccatores sic ditantur virtutibus, sicut illi sunt diuites, qui cadere in peccati poenitentiam vitauerunt.

Legendum ex Mss. Ea -- habere dicitur porta ad Aquilonem, quæ habet porta ad orientem, quia & conuersi &c. -- qui cadere in peccatum vitauerunt.

Mss. a. b. c.

Ib. Pag. 1363. E. 6. -- Peccata -- quæ feriri gehennæ ignibus possunt, disciplinæ verberare sunt corrigenda. Sed inordinata pietas cum temporaliter parcit, ad æternum supplicium pertrahit. Vt ergo vera & ordinata sit pietas, ad gradum est alium subleuanda, id est, ad scientiam: vt sciat, vel quid ex misericordia puniat, vel quid ex pietate dimittat.

Lege inuerso ordine -- vt sciat, vel quid ex iudicio puniat, vel quid ex misericordia dimittat.

Mss. a. b. c.

389.

Ib. Pag. 1364. C. 6. Neque poterat [Cornelius] bona agere, nisi ante credidisset. Scriptum namque est: sine fide impossibile placere Deo. Fidem ergo habuit, cuius operationes & eleemosynæ placere potuerunt.

Scribendum ex Mss. cuius orationes & eleemosynæ placere deo potuerunt.

Mss. a. b. c.

390.

Ib. Pag. 1365. A. 3. Mensuretur -- atrium interius, quod à portis exterioribus vsque ad portam interiorem tenditur centum cubitis: vt qui intrare amando cœpit, latitudinem perfectionis habeat in mente, quatenus in eo quem diligit hunc nec aduersa coangustant, sed transitoria cuncta despiciens, quousque ad gaudia secreta perueniat, per atrium perfectionis currat.

-- Hunc nec aduersa coangustent, nec prospera eleuent, sed transitoria &c. Ita Mss. omnes.

Mss. a. b. c.

391.

Ib. Pag. 1365. D. 10. Hi -- cum à portis exterioribus vsque ad interiorem portam per boni studij atrium deferuntur, hoc ipsum in eis atrium

centum cubitis mensuratur, quia dilectione & exercitio in sancta quotidie perfectione proficiunt. Per quotidiana enim desideria in mente perfici, quasi centum est cubitis interius atrium mensurari. Idcirco ergo à portis usque ad portam centum sunt cubiti, ut quasi quædam mora: unde sit ipsa dilatio viuendi, per quam quotidie in virtutibus crescitur, ut ad interiorem aditum perfectius perueniatur.

Locus malè acceptus à Typographo Rom. vel potius corruptus à sciolis. Sic enim membrana: - per boni studij atrium differuntur -- quia dilatione & exercitatione sancta, quotidie ad perfectionem proficiunt. Et dum per quotidiana desideria in mente proficiunt, quasi centum cubitis interius atrium mensuratur. Idcirco ergo -- ut quasi quædam mora eundi sit ipsa dilatio viuendi, &c. Rectè & verè.

392.

Ib. Pag. 1366. A. 9. Quæri potest, cum quatuor huius mundi partes sint, cur in hoc ædificio, hæ exteriores non quatuor, sed tres portæ esse memorantur.

Mss. a. b. c. *Lege, Cur in hoc ædificio exterioris atrij non quatuor, &c. Ita enim Mss.*

393.

Ib. Pag. 1366. B. 4. Porta ad Aquilonem spes, quia unusquisque in peccatis positus si de venia desperauerit funditus perit.

Mss. a. b. c. *Lege ex Mss. misericordiam funditus perdit.*

394.

Ib. Pag. 1367. D. II. Sæpe quod auaritia ex appetitu suggerit, necessitatem putat. Et cum minora sufficiant, dolet maiora deesse, atque incautus animus quandam quasi necessitatem patitur quam parit. Et cum minima sunt quæ desiderat, suam sibi auaritiam aliquo modo excusat.

Mss. a. b. c. *Lege pro minima, nimia ex Mss. quod verbum inuenitur in exemplaribus Gallicanis Mss.*

395.

Ib. Pag. 1368. A. 6. Caro nobis aliquando adiutrix est in bono opere, aliquando autem seductrix in malum. Si igitur ei plusquam debemus, tribuimus, hostem nutrimus. Et si necessitati eius, quæ debemus, nos reddimus, ciuem necamus. Satianda ira que est caro, sed ad hoc usque, ut in bono nobis opere famulari sufficiat.

Mss. a. b. c. *Elegans & facetè dictum sed deprauatè hætenus editum: subiicias ita negationem ex Mss. & pro, nos reddimus, lege, non reddimus.*

396.

Ib. Pag. 1371. A. 8. Cum iam omnia dimitti præcipiunt, cum nihil in hoc mundo diligi admonent, nil per affectum teneri, vim con-

contemplationis caelestis patriæ intendi, atque in eius suadent mysteriis delectari, gradum addunt, & ad interiora traiciunt.

Lege ex Mss. Cum contemplationi &c.

Mss. a. b. c.

397.

Ib. Pag. 1371. C. 8. Ibi -- locum iam carnis propagatio non tenet, ubi resurgens caro perseverantiam æternitatis habet. Per hoc verbum mater virgo descendit, quæ Deum in utero sine virilis carnis admixtione concepit, qui primus nobis æternæ patriæ gloriam in sua resurrectione monstravit.

Caue legas verbum, agitur enim de membro per quod carnalis propagatio generatur: scribas itaque, idque ex Mss. Per hoc membrum mater virgo descendit.

Mss. a. b. c.

398.

Ib. Pag. 1372. B. 11. Arbusta æstivis temporibus plena foliis & frugibus videmus.

Pro frugibus legas ex Mss. fructibus, rectius, ut opinor, plena foliis floribus ac fructibus.

Mss. a. b. c.
d.

399.

Ib. Pag. 1374. A. 8. Ante Synagogam gentilitas fuit. Nam & vir ipse à quo Hebræi appellati sunt, ex gentibus est electus.

Legatur ex Mss. Nam & Heber ipse &c.

Mss. a. b. c.

400.

Ib. Pag. 1374. B. 1. Dicatur narratione subsequenti porta Austri, Orientis & Aquilonis: quia Redemptor noster in humana natura inter Iudæam & Gentilitatem nasci dignatus est: quia & in fide Synagogæ venit, & ante initium Ecclesiæ, quam ex gentibus collegit.

Lege Qui & in fine Synagoga. Ita Mss.

Mss. a. b. c.

401.

Ib. Pag. 1376. A. 8. Ostendit D. Greg. quid sit lauare holocaustum in ostio portarum. Nos itaque inter hæc ad vitam præteritam mentis oculos reducamus, reminiscamur qui fuimus, cum mundi huius concupiscentias sequeremur. Et si iam Domino toto corde seruiamus: quia nos peccasse meminimus, defluamus in fletibus, lauemus holocaustum.

Elegantius sine dubio Mss. -- Reminiscamur quid fuimus -- quia nos peccasse meminimus, defleamus, in fletibus lauemus holocaustum.

Mss. a. b. c.

402.

Ib. Pag. 1377. D. 3. Adhuc ad latus exterius, quod ascen-

I 3

dit ad ostium portæ, quæ pertingit ad Aquilonem, duæ mensæ esse memorantur.

Mss. a. b. c. d. Pro pertingit, lege pergit: vel ex ipso contextu quem producant in principio huius homilia. Corrige hunc errorem bis vel ter in hac homilia.

403.

Ib. Pag. 1378. D. 5. Hoc -- inter peccatum & delictum distat, quod peccatum est mala facere, delictum verò est bona derelinquere: quæ summopere sunt tenenda.

Mss. a. b. c. Quæ [duo scilicet] summopere sunt cauenda ita vetera exemplaria.

404.

Ib. Pag. 1380. B. 5. Quæ -- mensæ habuerunt sacrificium, quod iuxta solam literam tenuerunt: unde & ad torporem frigoris lapsi sunt, quia flamma spiritus succensi non sunt. Interiores autem mensæ holocaustum non habent, quia siue in cordibus Apostolorum, atque prophetarum, seu in mente Euangelistarum atque doctorum, ignis spiritus & arsit, & ardet.

Mss. a. b. c. d. Lege ex Mss. holocaustum habent.

405.

Ib. Pag. 1380. C. 3. Verba -- Scripturæ sacræ lapides quadri sunt, qui ubique stant: quia ex nullo latere reprehensibilia inueniuntur. Nam in omne quod præteritum narrant, in omne quod venturum annunciant, in omne quod mortaliter prædicant, in omne quod spiritaliter sonant, quasi in diuerso latere statum habent: quia reprehensionem non habent.

Mss. a. c. d. Lege in superiori periodo: quia ubique stant quæ &c. & in sequenti, pro mortaliter, scribas mortaliter ex Mss.

406.

Ib. Pag. 1380. E. 1. Sancti patres atque doctores, qui se longanimitate ad secreta spei intimæ extendunt, per hoc quod in virtutibus viuunt, quantum ad humanam quidem mensuram pertinet, valde perfecti sunt: quantum verò ad diuina mysteria, quæ plenè ab homine capi non possunt, quamdiu in hac mortali carne subsistit, perfecti non sunt.

Mss. c. d. Legas, suffragantibus Mss. perfecti esse non possunt.

407.

Ib. Pag. 1381. B. 1. Mensura amoris minor est, ubi adhuc mensura minor est cognitionis: Super vnum ergo cubitum habent & dimidium: quia hoc eis iam in amore integrum est, quod valde minus est in charitate cum proximo, atque illud quod eis valde maius est, adhuc in amore Dei quem non vident, integrum non est.

Locus malè acceptus: legas ex membranis: -- hoc eis iam in animo integrum est, quod valde minus est, id est charitas cum proximo, atque illud quod in eis valde maius est, id est amor Dei quem non vident &c.

408.

Ib. Pag. 1381. D. 11. Holocaustum -- sicut & superius diximus, vltima

Etima est, non tamen victima holocaustum.

Scribas ex Mss. non tamen victima semper holocaustum.

409.

Ib. Pag. 1383. A. 6. Malus doctor qui non vult operari quæ dicit. -- Habet -- gladium, sed hunc in bello non adiuuat; quia cum aduersitas tentationis eruperit, verbi obliuiscitur quod dicebat. Ecce enim de patientia forsitan sermo doctori est, doctrinæ suæ magisterio docere cogitur qualiter contra illata damna, contra auditas contumelias patientia seruetur. Sed cum ipse vel damno, vel contumelia fuerit lacesitus, oblitus quod docuerit, vel in læsione proximi, vel in reddendo grauius contumeliam excedit.

Lege ex vetustis Codicibus -- verbi obliuiscitur quod docebat -- & paulo post, -- doctrina suæ magisterio dicere cogitur.

410.

Ib. Pag. 1384. C. 8. Saper eos lora dependere, est custodiæ vincula subditis tenere.

Lege ex Mss. Subter eos -- & in subditis.

411.

Ib. Pag. 1384. E. 7. Inter hæc [agitur de fratribus Ioseph,] ducuntur ad carcerem, & post triduum, adhuc in eadem asperitate terrentur.

Lege post triduum educti ex Mss.

412.

Ib. Pag. 1385. A. 1. In prosecutione eiusdem historiæ. Post hæc vntis religatur in vinculis, dimittuntur cæteri cum frumentis, vt vnus frater veniat.

Legendum, ex Mss. & iubet vt vnus frater veniat.

413.

Ib. Pag. 1385. A. 5. Paulo post -- Mittitur, vt reducantur addicti in seruitutem, decernitur, apud quem scyphus fuisset inuentus.

Longe alia est interpunctio ac lectio in vetustis exemplaribus. Mittitur vt reducantur, additi in seruitutem decernitur, &c.

414.

Ib. Pag. 1385. B. 1. Deterfa est ira, quæ apparebat, & non erat ostensa misericordia quæ erat, & non apparebat.

Sic interpungas hunc locum ex Mss. exemplarium fide. Deterfa enim ira, quæ apparebat, & non erat; ostensa misericordia quæ erat, & non apparebat: ita. Gillotius.

Hom. 22. in Ezech.

415.

Ib. Pag. 1387. A. 10. Nobis -- vt se aspirante Domino intellectus aperiat, ipsa prius narratio iuxta literam pate fiat.

Legendum ex membranis intellectus interior aperiat.

416.

Ib. Pag. 1387. D. 4. Quo modo possumus extra portam interiorum atrium, gazophylacia, cantores, sacerdotes, templum, altare, sacrificia dicere, si per eandem prophetiam interior hoc loco sancta Ecclesia designatur.

Scribas ex Mss. si per eandem portam interiorum hoc loco &c.

417.

Ib. Pag. 1388. C. 11. Quis ita iustus est, ut eius sibi æternum iudicium ante mentis oculos reuocet, & non contremiscat: An potius venire ad illud examen tanti iudicis præsumat, festinet, & gaudeat? Quisquis ille est, magnus est: quia iam misericordiam Domini & iudicium cantat. Cantat quippe iudicium, ad quod intrare non trepidat.

Lege ex Mss. pro An potius -- Ac potius -- & paulo post -- misericordiam Domini & iudicium cantat. Cantat: restitue quæ defunt misericordiam Domini & iudicium, cantando omnipotentem Deum, qui eius peccata misericorditer relaxat, toto mentis affectu diligit, ac propterea eius iudicium non pertimescit. Charitas namque perfecta, (ut ait Apostolus) foras mittit timorem. Cantat, quippe iudicium &c.

418.

Ib. Pag. 1389. A. 9. Ex sancta charitate feruentes calor nos amoris liberet à culpa teporis & frigoris.

Legas torporis ex Mss.

419.

Ib. Pag. 1390. B. 6. In illa verba [Altare erat ante faciem templi.] Apertè ostenditur illos esse maioris ordinis sacerdotes, qui in custodiis templi excubant, quia profecto in altari quod est interius ministrant. Hi autem qui ad altare quod intra faciem templi est excubant, tanto inferiores sunt, quanto exterioribus ministrant.

Legendum necessario quod ante faciem templi -- & paulo post, quanto in exterioribus ministrant. ita Mss.

420.

Ib. Pag. 1392. C. 3. Meriantur -- fidelis populi virtutes in quadrum: quia unusquisque qui in hoc vitæ exercitio versatur, tantum credit, quantum sperat & amat, & tantum operatur, quantum credit, amat, & sperat.

Legendum ex Mss. qui in actiue vitæ exercitio versatur, tantum credit, quantum sperat, & amat, & operatur: tantum sperat, quantum credit, operatur, & amat: Tantum amat, quantum credit, sperat & operatur: tantum operatur, quantum credit, amat, & sperat, &c.

421.

Ib. Pag. 1392. D. 5. Magna est temperantia, sed si minus intelligit unde se temperat, si aduersa sustinere per fortitudinem minus valet, atque in timore animum deiicit, si per praeceptionem suam, aliquando ad iniustitia opera prorumpit, minus est temperans.

Locus

Locus fœdis erroribus corruptus: ita Mss. -- si per præcipationem suam, aliquando, ad iniustitiæ opera prorumpit &c. Quicquamne dici potuit magis dissimile, aut contrarium?

422.

Ib. Pag. 1392. E. 2. Mensuretur -- perfectorum fidelium vita per quadrum -- quia unusquisque tantum prudens est, quantum temperans: & iustus tantum, quantum prudens, temperans, & fortis fuerit.

Desant nonnulla, ad iustum quadrum constituendum, reponenda ex membranis: unusquisque tantum prudens est, quantum temperans, fortis, & iustus: tantum temperans, quantum prudens, fortis, & iustus: tantum fortis, quantum prudens, temperans, & iustus: tantum iustus, quantum prudens, temperans, & fortis fuerit.

HOMILIA PRIMA IN EVANGELIA.

423.

AG. 2. C. 1. In illa verba [Erunt signa in sole & luna, &c.] Ex quibus profectò omnibus alia iam facta cernimus: alia in proximo ventura formidamus. Nam gentem contra gentem exurgere, earumque pressuram terris insistere, plus iam in nostris temporibus cernimus, quam in codicibus legimus.

Legendum ex Mss. plus iam in nostris tribulationibus cernimus &c.

Mss. a. b. c. d.

424.

Pag. 3. E. 1. Quanti ad vesperum sani atque incolumes, auctores se in crastinum aliquid putabant: & tamen nocte eadem, repentina morte defuncti sunt, in laqueo ruinæ deprehensi?

Lege acturos ex Mss. & Gillorio.

Mss. a. b. c. d.

Hom. 3. in Euang.

425.

Pag. 7. B. 1. In illa verba [ipse meus frater, & soror, & mater est.] -- Mater eius cum quasi non agnoscitur, foris stare perhibetur: quia videlicet Synagoga idcirco ab auctore suo non recognoscitur, quia legis observationes tenens, spiritalem intellectum per-

K

Mss. a. b. c. didit, & sese ad custodiam literæ foris fixit.
d.

Lege ex Mss. Mater eius cum fratribus quasi &c.

426.

Pag. 7. D. 10. Optauit nullum post se relinquere, si quem haberet superstitem, non posset habere consortem.

Mss. a. b. d. ret
Ms. c. Legendum ex Mss. ne si quem haberet &c.
nisi quem.

427.

Ib. Pag. 8. B. 2. Nos iniuriam maledictionis in aurem maledictoris impingimus: hæc ad regnum etiam per ferrum exiit, nihilque esse quod oblittebat, æstinauit.

Mss. a. b. c. Nos in aura
maledictio- Legendum ex membranis Nos in auram maledictionis impingimus.
nis im- Acute sane & admodum eleganter auram opposuit ferro vt constantiam sancte
gimur. virginis magis magisque illustraret.
Ms. d.

Hom. 7. in Euang.

428.

Pag. 16 B. 6. Qui per matrem in tempore nascitur, sine matre ante tempora est, à patre generatus.

Mss. a. b. c. Lege ex Mss. sine tempore est à patre generatus.
d.

429.

Pag. 17. A. 1. Contra superbientem Saul dicitur: Cum tu te paruulum conspiceres, ego te præ cæteris magnum feci.

Mss. a. b. c. Desunt nonnulla in impressis Codicibus - Cum esses paruulus in oculis
d. tuis, caput te constitu in tribubus israel. Ac si aperte diceretur, Cum tu te paruulum conspiceres &c. Ita Mss.

430.

Ib. Pag. 17. A. 4. Quem non extolleret, ora leonum frangere, vt forum brachia dissipare, despectis prioribus fratribus eligi, reproba-
to rege ad regni tabernacula, vngi &c.

Mss. a. b. c. Impropiè dicimus regni tabernacula, lege ex Mss. gubernacula.
d.

Hom. 13. in Euang.

431.

Pag. 31. B. 1. Qui conuertit à prauitatibus suis in pueritia neglexit, ad vias saltem in tempore iuuentutis euigilet.

Mss. a. b. c. Lege ex Mss. ad vias vitæ saltem &c.
d.

Hom. 14. in Euang.

432.

Pag. 32. E. 1. Istæ sunt -- mercedes mercenarij, vt pro eo ipso quod in regimine laborat, hic quod quærit, inueniat, & ab hæreditate re-
gis in posterum alienus existat.

Mss. a. b. c. Lege gregis ex Mss.
d.

Hom.

Hom. 15. 16. 17. in Euang.

75

Hom. 15. in Euang.

433.

Pag. 34. E. 3. Homilia -- habita ad populum in basilica Sancti Petri.

Lege Pauli, ex Mss.

Mss. a. c.
d.

434.

Pag. 35. A. 4. Exponendo -- quod dixit, figuratè se loqui innotuit: quatenus certos *nos* redderet, cum vobis nostra fragilitas verborum illius figuras aperiret.

Mss. a. b. c.
d.

Lege ex Mss. certos vos redderet. --

Hom. 16. in Euang.

435.

Pag. 38. D. 1. Hostia -- & immolatur, & viua est, quando ab hac vita homo deficit, & tamen se à carnalibus desideriis occidit.

Mss. a. b. c.
d.

Lege ex Mss. quando & ab hac vita homo non deficit & tamen se &c.

Hom. 17. in Euang.

436.

Pag. 41. A. 5. [Dignus est operarius mercede sua.] Quia iam de mercede operis, *sicut* ipsa alimenta sustentationis.

Mss. a. b. c.
d.

Lege ex Mss. sunt ipsa alimenta sustentationis.

437.

Pag. 41. C. 4. Vix pro culpa sua quempiam aperta voce reprehendimus. Et adhuc quod est grauius, aliquando si persona in hoc mundo potens sit, eius forsitan errata laudamus, ne si aduersumur, per iracundiam *vnus* subtrahat quod impendebat.

Mss. a. b. c.
d.

Lege ex Mss. munus subtrahat, quod impendebat.

438.

Pag. 42. D. 2. In ornamento -- tabernaculi, bis tinctus coccus offerri præcipitur, ut ante Dei oculos, charitas nostra, Dei & proximi amore coleretur.

Mss. a. b. c.
d.

Lege ex Mss. coleretur, eleganter & pie.

439.

Pag. 42. D. 7. Ira -- Sacerdotis nequaquam debet esse præceptus & perturbata, sed magis ex consilij grauitate *metuenda*.

Mss. a. b.

Lege ex Mss. mitiganda.

440.

Pag. 44. A. 6. Dispersi sunt lapides sanctuarij in capite omnium platearum: quia hi qui per vitam *reprobam* & orationem intus sem-

per esse debuerant, per vitam foris vacant.

Mss. a. b. c.
d.

Ridiculè & falsò sic legitur -- per vitam reprobam -- intus semper esse debuerant -- scribas ex Mss. quia hi qui per vitam & orationem intus semper esse debuerant, per vitam reprobant, foris vacant.

Hom. 18. in Euang.

441.

Pag. 47. D. 1. Per Paulum dicitur: date locum iræ. Quanta humilitate iram proximi ferre debeat, perpendat homo, si furor irascens abscindendo se declinauit Deus?

Mss. a. b. c.
d.

Lege sensu diuerso -- iram proximi fugere debeat. -- Hoc loquitur D. Greg. ut exemplo Christi nos etiam cum resistere possumus iram superbientium humiliter declinemus.

Hom. 19. in Euang.

442.

Pag. 50. E. 4. Cum habitu seculari viuebat in monasterio, verbis leuis, nutibus instabilis, mente tumidus, veste incompositus, actione dissipatus.

Mss. a. b. c.
d.

Lege compositus multo elegantius ex Mss.

Hom. 20. in Euang.

443.

Pag. 56. A. 11. Ad hoc -- cedrus in Ecclesia ponitur, ut quisquis à proximo odorem virtutum spiritualium trahit, ipse quoque in terrena vita dilectione non torpeat, sed ad bonorum celestium desideria ignescat.

Mss. B. C. d.

Ipse quoque internæ vita Ms. B. C. vel, ipse quoque ab internæ Ms. A.

Hom. 21. in Euang.

444.

Pag. 58. A. 8. Quid -- per sinistram, nisi via præsens, quid per dexteram nisi perpetua vita designatur?

Mss. a. b. c.
d.

Lege vita præsens ex Mss.

445.

Pag. 58. E. 3. Prius eum [scilicet Petrum] ostendit sibi, & tunc præposuit cæteris, ut ex sua infirmitate cognosceret, quem misericorditer aliena infirma toleraret.

Mss. a. b. c.
d.

Lege quàm misericorditer ex Mss.

Hom.

Hom. 22. 24. 25. 27. in Euang. 77

Hom. 22. in Euang.

446.

Pag. 61. B. 6. Bene -- additur: *in vnum locutum*, qui in scissura mentium Deus non est. Deus quippe in vnitare est, & illi eius habere gratiam merentur, qui se ab inuicem per sectarum scandala non diuidunt.

Lege, * in vnum locum vel † in vno loco.

* Mss. a. b.

d.

† Ms. c.

447.

Pag. 63. D. 5. Renes vestros accingetis.] Quid in renibus, nisi delectatio carnis accipitur? Vnde & Psalmista postulat dicens: *vre renes meos*. Si enim *voluptate* libidinis in renibus esse nesciret eos *vti* minime petisset.

Lege, *voluptatem & vri ex Mss.*

Mss. a. b. c.

d.

Hom. 24. in Euang.

448.

Pag. 68. B. 4. Piscem comedit, & panem. Qui enim *assa* vt piscis: potuit ex humanitate, pane nos reficit ex diuinitate, qui ait: Ego sum panis viuus qui de cœlo descendi.

Lege *pro assa, assari ex Mss.*

Mss. a. b. c.

d.

Hom. 25. in Euang.

449.

Pag. 73. D. 1. Iuxta primi pastoris vocem, sicut modo geniti infantes, lac concupiscite. Redite ergo paruuli filij ad sinum matris vestræ æternæ sapientiæ, fugite larga vbera pietatis Dei, transacta plangite, imminetia vitare.

Legendum *proculdubio* fugite, *pro* fugite, *ex Mss.*

Mss. a. b. c.

d.

Hom. 27. in Euang.

450.

Pag. 79. C. 10. Per calicem -- pertingitur ad maiestatem. Si mens vestra appetit, quod demulcet, prius bibite quod dolet. Sic sic, per amarum poculum confessionis peruenitur ad gaudium salutis.

Lege confessionis: nam de confessione ne gry quidem in tota hac homilia.

Mss. a. b. c.

d.

451.

Pag. 79. E. 8. Ne putes quod sic magni, forsitan pauci sunt, subiunxit: Dinumerabo eos, & super arenam multiplicabuntur.

Lege *ex Mss. ne putes quod si magni forsitan pauci sunt.*

Mss. a. b. c.

K. 3

Hom. 28. in Euang.

452.

Pag 82. E. 2. Notate fratres, notate quod dicitur: si enim quod hominibus altum est, abominabile est apud Deum, cordis nostri cogitatio tanto apud Deum in *animo* est, quanto hominibus in alto.

Mss. a. b. c.
d.

Lege ex membranis tanto apud Deum in imo est.

Hom. 29. in Euang.

453.

Pag 85. D. 8. Henoch translatus, Helias verò ad cælum subuectus esse memoratur: ut veniret postmodum qui nec translatus, subuectus, cælum æthereum sua virtute penetraret.

Mss. a. b. c.
d.

Lege, nec translatus, nec subuectus ex Mss.

Hom. 30. in Euang.

454.

Pag 87. E. 10. Rectè si domum *nostram* quisquam diues, aut præpotens amicus intraret, omni festinantia domus tota mundaretur, ne quid fortasse esset quod oculos amici intrantis offenderet. Tergat ergo sordes prauis operis, qui Deo præparat domum mentis.

Mss. a. b.
c. d.

Legendum ex Mss. pro nostram, vestram: & pro regat, tergat.

455.

Pag 89. A. 11. Terra-- vocata sunt corda terrena, quæ dum semper *infirmas* in se cogitationes congerunt, à malignis spiritibus conculcantur.

Mss. a. b. c.
d.

Lege infimas ex Mss.

Hom. 33. in Euang.

456.

Pag 101. A. 5. [Intraui in domum tuam, aquam pedibus meis non dedisti: hæc autem lachrymis rigauit pedes meos.] Aqua quippe extra nos est, lachrymarum humor intra nos: quia videlicet infidelis ille populus, nec ea quæ intra se erant, umquam pro Domino tribuit, conuersa autem gentilitas pro eo non solum rerum substantiam dedit, sed etiam sanguinem fudit.

Mss. a. b. c.
d.

Lege ex Mss. nec ea quæ extra se erant &c.

Hom. 34. in Euang.

457.

Pag 109. E. 2. Quod negans Abbas compulsi eum dicere quid vidisset.

Lege

Hom. 36. 38. 39. in Euang.

79

Lege ex Mss. Quo negante Abbas compulsus est dicere &c.

Mss. a. b. c.
d.

Hom. 36. in Euang.

458.

Pag. 116. C. 9. Notandum est quomodo describantur qui ad cœnam vocantur & veniunt. Pauperes & debiles dicuntur, qui iudicio suo apud semetipfos infirmi sunt.

Lege ex Mss. vocantur & veniunt pauperes & debiles. Debiles dicuntur qui &c.

Mss. a. b. c.
d.

Hom. 38. in Euang.

459.

Pag. 125. C. 4. Qui ergo per tauros, nisi Patres Testamenti veteris significantur? Nam dum ex *promissione* legis acceperant, quatenus aduersarios suos odij retributione percuterent, vt ita dicam, quid aliud quam tauri erant, qui inimicos suos virtutis corporeæ cornu feriebant?

Lege, ex permissione legis acceperant. ita Mss. Codices.

Mss. a. b. c.
d.

Hom. 39. in Euang.

460.

Pag. 128. A. 1. Vt charitas vestra bis tinctus coccus esse valeat, & ad amorem se Dei & ad amorem proximi *accendant*, quatenus nec ex compassione proximi contemplationem relinquat Dei, nec plusquam debet inhærens contemplationi Dei compassionem abiciat proximi.

Lege pro accendant, accendat numero singulari ita Mss.

Mss. a. b. c.
d.

461.

Pag. 128. D. 1. Inter hæc sciendum est, quia quisquis hanc vestem virtutis habet, sed tamen adhuc perfectè non habet, ad pij regis ingressum desperare de venia non debet: quia ipse quoque spem nobis per Psalmistam tribuens dicit: Imperfectum meum viderunt oculi tui, & in libro tuo omnes scribentur: Sed quia pauca hæc in consolatione *labentis* & infirmantis diximus, nunc ad eum qui hanc omnimodo non habet, verba vertamus.

Lege ex Mss. in consolatione habentis & infirmantis diximus.

Mss. a. b. c.
d.

462.

Pag. 129. A. 3. Nonnulli bona nec incipiunt, nonnulli vero, in bonis quæ incœperunt, minimè persistunt. Alter plene totam vitam ducere in prauitate conspicitur, sed iuxta finem vitæ à prauitate sua per districtæ pœnitentiæ lamenta reuocatur.

Lege pœnè ex Mss.

Mss. a. b. c.

463.

Pag. 130. A. 7. Ante biennium frater quidam in monasterium meum -- gratia conuersationis venit: qui diu regulariter protractus, quandoque *suspectus* est.

Mss. a. b. c.
d.

Lege susceptus est, ex Mss.

464.

Pag. 130. B. 8. In hac -- pestilentia quæ nuper huius *verbis* populum magna ex parte consumpsit, percussus in inguine, est perductus ad mortem.

Mss. a. b. c.
d.

Legas urbis, pro verbis, ex Mss.

Hom. 40. in Euang.

465.

Pag. 138. C. 7. Vt probaretur amplius (loquitur de Lazaro & Diuite epulone) simul hunc & paupertas & ægrotudo tabefecit. Atque insuper *viuebat* procedentem diuitem obsequentibus cuneis circumfulciri, & se infirmitate & inopia à nullo visitari.

Mss. a. b. c.
d.

Lege pro viuebat, videbat. -- & paulò post se in infirmitate &c.

466.

Pag. 139. D. 1. Iustorum animæ quamuis in suæ naturæ bonitate misericordiam habeant, iam tunc auctoris sui iustitiæ coniunctæ, tanta rectitudine constringuntur, vt nulla ad reprobos compassione

Mss. a. b. c.
d.

moueamur.

Lege moueantur ex Mss.

467.

Pag. 140. D. 9. Omnes [scilicet abiecti & pauperes] venerandi sunt, tantòque te necesse est, vt omnibus te humiliare debeas, quanto quis sit *ipse* ignoras.

Mss. a. c.
quis sit
proximus
Ms. d.

Lege, quanto quis, si sit Christus ignoras.

PASTO.

PASTORALIS CURÆ

PART. I.

468.

PAG. 145. cap. 2. B. 10. Sic David -- factus est in morte *Vria* crudeliter rigidus, qui in appetitu *fœminæ* fuit eneruiter fluxus.

Mss. a. b. c.
d. e. f. h. i.

Lege viri ex Mss.

469.

Ib. Pag. 148. c. 9. B. 3. *Timens* -- ne non perueniat, trepidat : sed repente perueniens iure sibi hoc debitum ad quod peruenierit, putat.

Mss. a. b. c.
d. e. f. h.

Lege ex Mss. *Tendens* -- ne non perueniat, trepidat &c.

Pastor. Curæ Part. 2.

470.

Pag. 151. c. 2. A. 6. Necesse est vt esse munda studeat manus quæ diluere aliorum sordes curat : ne tacta quæque deterius inquinat, si sordida in se mens lutum tenet.

Mss. a. b. c.
d. e. i.

Lege ex Mss. *si sordida insequens lutum tenet.*

471.

Pag. 151. c. 3. E. 5. Qui cœlesti prædicatione vitur, iam iam terrenorum operum delerens in rerum culmine stare videatur.

Mss. a. b. c.
d. e. i.

Lege ima iam &c. ex Mss.

472.

Pag. 152. c. 3. A. 2. Blandimenta -- mundi respecto intimo terrore despiciat, terrores autem *consideratio* internæ dulcedinis blandimento contemnat.

Mss. a. b. c.
d. e. i.

Lege, *considerato* ex Mss.

473.

Pag. 153. c. 4. B. 7. Scriptum est, vt audiat sonitus quando ingreditur sanctuarium Domini, & non moriatur.

Mss. a. b. c.
d. e. i.

Lege, *quando ingreditur & egreditur sanctuarium &c.* ex Mss.

474.

Pag. 154. c. 5. E. 8. Quisquis intrare æternitatis ianuam nititur, tentationes suas menti pastoris indicet, & quasi in bonum lutere cogitationis vel operis manus lauet.

Mss. a. b. c.
d. e. f. i.

Luterem 12. boues portabant, vt habetur 3. Reg. 7. 24. itaque corrigatur *le-*
ctio, & legatur in bonum lutere.

L

475.

Pag. 157. c. 7. D. 4. Sæpe -- nonnulli, velut obliti quod fratribus animarum causa prælati sunt, toto cordis adnifu sæcularibus curis inseruiunt: Has, cum adsunt, se agere exultant: ad has etiam cum desunt, diebus ac noctibus cogitationis turbidæ æstibus anhelant. Cumque ab his, cessante forsitan *opportunitate*, quieti sunt, ipsa deterius sua quiere fatigantur.

Mss. c. d. e.
f.

* Ms. a.

*Legendum potius ex Mss. cessante forsitan importunitate, vel, vt * alij habent inopportunitate.*

476.

Ib. Pag. 160. c. 3. B. 4. Sciendum -- est quod non oportet, vt rectores boni placere hominibus appetant, sed vt suæ æstimationis dulcedine proximos in affectum veritatis trahant, non vt se amari desiderent, sed vt dilectionem suam quasi quandam viam faciant, per quam corda audientium ad amorem conditoris sui introducant.

Mss. a. b. c.
d. e. f. i.

Lege ex Mss. quod oportet vt rectores &c.

477.

Ib. Pag. 161. c. 10. D. 8. Nonnulla -- sunt leniter arguenda: Nam cum malitia, sed sola ignorantia vel infirmitate delinquitur, profecto necesse est, vt magno moderamine ipsa delicti correptio temperetur.

Mss. a. b.
d. e. f. i.

Lege ex Mss. nam cum non malitia, sed sola &c.

478.

Ib. Pag. 162. c. 10. C. 3. Contra Hierusalem castra erigit, quando rectæ intentioni audientium hostis callidi *incircumspectas*, & quasi incomprehensibiles insidias prædicit.

Mss. a. b. d.
e. f.

Lege circumspectas ex Mss.

Pastoralis Cura Part. 3.

479.

Ib. Pag. 165. in Prologo. C. 7. De his igitur omnibus à principali sumen-

Mss. a. b. d.
e. f.

tes exordium. latius ex ordine per singula differamus.

Hæc verba desunt in Mss.

480.

Ib. Pag. 166. Admonitione 3. B. 8. Cum rectam sententiam quasi in alterum protulerint, tunc modis congruentibus de proprio reatu ferendi sunt: vt mens temporali potentia tumida, contra corripientem nequaquam se erigat, quæ suo sibi iudicio superbiæ *crucem* calcet: & in nulla sui defensione se exerceat quem sententia proprii oris

Mss. a. b. d.
e. f.

† Ms. i.

ligat. Lege ex Mss. pro crucem, † cervicem & pro quem, quam.

481.

Ib. Pag. 167. Admon. 5. B. 2. Apud extraneum manus defigitur.

tur: quia apud curam sollicitudinis, quæ ante deerant, mens ligatur.

Lege ex Mss. deerat.

Mss. a. b. d.
c. f. i.

482.

Ib. Pag. 170. Admon. 10. E. 3. Admonendi sunt patientes, in eo quod exterius portant, interius doleant: ne tantæ virtutis sacrificium, quod integrum foras immolant, intus malitiæ peste corrumpant.

Mss. a. b. c.
d. e. f. i.

Lege ex Mss. ne in eo quod exterius portant interius doleant.

483.

Ib. Pag. 172. Admon. 11. D. 1. Bene -- dicitur, via carnum sanitas cordis: quia si mentis innocentia custoditur, etiam si qua foris infirma sunt, quandoque roborantur.

Pro via, lege, vita ex Mss. accedit quod ita lectum sit in hoc ipso loco in superioribus.

Mss. a. b. c.
d. e. f. i.

484.

Ib. Pag. 173. Admon. 12. A. 1. Nihil -- est ad defendendum puritate tutius, nihil ad dicendum veritate facilius. Nam dum falsitatem suam rueri conantur, duro cor labore fatigatur. Hinc namque scriptum est: labor labiorum suorum operiet eos. Qui enim nunc implet tunc operiet: quia cuius nunc animum per blandam inquietudinem exierit, tunc per asperam retributionem premit.

* Mss. a. b.
c. d. e. f. i.

† Mss. a. c.
d. e. f.

* Mss. a. b.
c. d. e. f.

† Mss. a. c.
c. f. i.

Lege ex Mss. pro * falsitatem, fallaciam, pro † conantur, cogitur: pro * suorum, ipsorum: denique, pro † implet, implicat.

485.

Ib. Pag. 173. Admon. 12. E. 3. Dies igitur Domini vindictæ atque animaduersionis plena super ciuitates munitas & super excelsos angulos venit, quia ita extremi iudicii humana corda & defensionibus contra veritatem clausa destruit, & duplicitatibus inuoluta dissoluit.

Mss. a. b. c.
d. e. f. i.

Lege pro ita, ira ex familiari Correctorum Rom. errore.

486.

Ib. Pag. 175. Admon. 13. C. 11. Redemptor noster -- vocacione sua nos ab æternis suppliciis liberans, tacitus flagella tolerauit.

Mss. a. d. e.
f.

Lege ex Mss. aduocatione sua.

487.

Ib. Pag. 176. Admon. 14. D. 1. Propheta dicit: Frustra conflauit conflator, malitiæ eorum sunt consumptæ.

Hier. 6. 29.

Lege tam ex vulgata, quam ex Mss. addita negatione, malitiæ eorum non sunt consumptæ.

Mss. a. b. c.
d. e. f. i.

488.

Ib. Pag. 177. Admon. 15. C. 6. Humana -- mens aquæ more, & circumclusa ad superiora colligitur: quia illud repetit, vnde descendit, & relaxata deperit, quia se per infima inutiliter spargit. Quod enim

super se vacuis verbis à silentij sui censura dissipatur, quasi tot riuus extra seducitur.

Mss. c. d.
f. i.

Lege, ex Mss. aqua more circumclusæ. Et paulo post -- Quot enim superuacuis verbis &c.

489.

Mss. a. b. c.
d. e. f. i.

Ib. Pag. 177. Admon. 15. E. 2. Aqua profunda verba ex ore Dei.

Lege viri ex Mss. quæ lectio habetur in vulgata.

490.

Ib. Pag. 179. Admon. 17. D. 3. Quod melius ostendimus, si Abner factum ad medium deducamus. Hunc quippe cum Azael *ut in-*
Mss. a. b. c. cautæ præcipitationis impeteret, scriptum est.
d. f. i.

Legatur ex Mss. pro vt, vi.

491.

Ib. Pag. 179. Admon. 17. E. 11. Qui -- à furoris sui impetu sub lenitatis percussione resiliunt, quasi ferro moriuntur.

Mss. a. b. c.
d. e. f. i.

Substituas ex Mss. loco furoris, feruoris & pro, quasi ferro moriuntur, lege contrarium quasi sine ferro moriuntur.

492.

Ib. Pag. 183. Admon. 21. E. 6. Ne cum multa necesse sunt, parua largiantur, audiant quod scriptum est. Qui parçè seminat, parçè & metet. Ne cum pauca oportet, plurima præbeant, & ipsi postmodum *nimiè* inopiam tolerantes ad impatientiam erumpant.

Mss. a. b. c.
e.

Lege minime inopiam &c.

493.

Ib. Pag. 184. Admon. 21. D. 2. Quousque vos extenditis, qui habere in communi modo consortes minimè vultis?

Mss. a. b. c.
e. f. i.

Lege in communi mundo ex Mss.

494.

Ib. Pag. 195. Admon. 29. A. 5. Admonendi sunt carnis peccata experti, ut vigilantia cura conspiciant, post delicta nobis ad se redeuntibus Deus quanta beneuolentia sinum suæ pietatis *expandat.*

Mss. a. b. c.
e. i. h.

Lege ex Mss. expandat.

495.

Ib. Pag. 195. Admon. 29. E. 4. Singulariter -- canticum agno cantare, est cum eo in perpetuum præ cunctis fidelibus etiam de incorruptione carnis gaudere. Quod tamen electi *cæteris* canticum dicere possunt, licet dicere nequeant.

Mss. a. b. c.
e. i. h.

Lege cæteri ex Mss.

496.

Ib. Pag. 197. Admon. 30. B. 7. Nonnunquam -- ita mens baratro tentationis absorbetur, ut nullatenus renitatur, sed ex deliberatione sequitur hoc, unde ex delectatione pulsatur: & si facultas exterior suppetat, rerum mox *affectibus* interiora vota consummat.

Lege

Lege effectibus ex Mss.

Mss. a. b. c.
h. i.

497.

Ib. Pag. 201. Admon. 34. B. 2. Admonendi sunt qui in minimis frequenter excedunt, ut sollicitè considerent, quia nonnunquam in praua deterius, quam in maiori culpa peccatur. Maior enim quocitius quia sit culpa agnoscitur, eo etiam celerius emendatur. Minor verò dum quasi nulla creditur, eo peius quò & securius in usu retinetur.

Lege, in praua deterius quam in maiori culpa peccatur, ex Mss. exemplaribus.

Mss. a. b. c.
h. i.

498.

Ib. Pag. 201. Admon. 34. C. 1. Qui se à paruis custodiunt -- Dum foris sibi parua subiiciunt, sed per inanem gloriam intus intumescunt, languore superbiæ intrinsecus vitam, mentem etiam foris per mala maiora prosternunt.

Lege ex Mss. languore superbiæ intrinsecus victam mentem, etiam &c.

Mss. a. b. c.
h. i.

499.

Ib. Pag. 202. Admon. 35. D. 3. In hoc -- mundo humana anima quasi more nauis est, contra ictum fluminis condescendentis, vno in loco nequaquam stare permittitur, quia ad ima relabitur, nisi ad summa conetur.

Lege ex Mss. condescendentis.

Mss. a. b.
c. h. i.

500.

Ib. Pag. 202. Admon. 35. E. 7. Utinam frigidus esses, aut calidus: sed quia tepidus es, nec frigidus, nec calidus, incipiam emouere ex ore meo.

Lege te euomere, ex Mss.

Apoc. 3. 15.
Mss. a. b.
c. h. i.

501.

Ib. Pag. 202. Admon. 35. E. 11. Quisquis -- amisso infidelitatis frigore, sed nequaquam tepore superato exardescit ut ferueat, proculdubio calore superato, dum noxio in tepore demoratur, agit ut frigescat.

Legendum ex Mss. amisso infidelitatis frigore viuit, & eadem linea pro, exardescit, crescit, vel, excrefcit, ut alij Codices.

Mss. a. b. c.
h. i.

502.

Ib. Pag. 203. Admon. 36. D. 4. Quisquis -- laudis concupiscentiam calcare iam sufficit, ædificationis fraudem perpetrat si bona quæ agit occultat: & quasi iactato semine germinandi radices subtrahit, qui opus quod imitandum est non ostendit.

Lege quod imitandum est, ex Mss.

Mss. a. b. c.
h. i.

503.

Ib. Pag. 203. Admon. 36. E. 3. Cum nos iustitiam nostram coram hominibus facere Dominus prohiberet, illico adiunxit: ut videamini ab eis.

Lege proculdubio prohiberet, ex Mss.

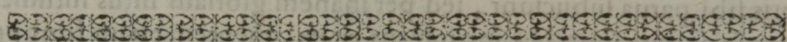
Mss. a. b. c.
h. i.

504.

Ib. Pag. 207. c. 1. A. 9. Plerumque omnipotens Deus idcirco rectorum mentes quamuis ex magna parte perficit, imperfectas tamen ex *praua* aliqua parte derelinquit: vt cum miris virtutibus rutilant, imperfectionis suæ tædio tabescant, & nequaquam se de magnis erigant, dum adhuc contra minima innitentes laborant, sed quia extrema non valent vincere, de præcipuis actibus non audeant superbire.

Mss. a. b. c.
d.

Lege ex Mss. imperfectas tamen ex parua aliqua parte derelinquit.

DIALOG. LIB. I.

505.

Pag. 210. c. 1. D. 7. A Dei homine irrisuonis deterisit opprobria piscis allatus de fonte.

Mss. a. b. c.
d.

Lege monte. Dixerant enim in superioribus. Comede, numquid piscem in his montibus, tibi allaturi sumus. Illo vero in loco pisces audiri consueuerant, non videri. Confirmant hanc lectionem Mss. Codices & Dialogi græcè editi.

506.

Ib. Pag. 211. c. 2. E. 3. Darida Gotthorum dux.

Mss. a. b. c.
d.

Lege Comes: ita Mss. Codices, & Dial. gr.

507.

Ib. Pag. 213. c. 4. E. 7. Hunc quem mihi commendas frater, ego non video monachum esse, sed Diabolum.

Mss. a. b. c.
d.

Lege pater, ex Mss. & græco Cod.

508.

Ib. Pag. 214. c. 4. E. 1. Opus Petre ex dono est, donum ex opere, alioquin gratia iam non est gratia. Omne quippe opus dona præueniunt, quamuis ex subsequenti opere ipsa etiam dona succrescunt.

Mss. a. b. c.
d.

Legatur contrarium ex Mss. & Gr. Cod. Opus -- ex dono est, non donum ex opere.

509.

Ib. Pag. 216. c. 5. D. 6. Cuius sanctitatis opinio sese ad notitiam hominum longè latèque detenderat.

Mss. a. b. c.
d.

Lege tetenderat ex Mss.

510.

Ib. Pag. 217. c. 5. A. 5. Cumque is qui ad videndum eum venerat, quisnam esset inquireret, atque obnoxie peteret, vt sibi debuisset ostendi.

Mss. a. b. c.
d.

Lege ex Mss. obnixè, ita etiam habetur Græcè.

Ib.

511.

Ib. Pag. 217. c. 7. E. 5. Laurio in illo monasterio quod iuxta urbem Nepestanam vocatur.

Mss. a. b.
Suppento-
nia
Ms. d.

Lege ex Mss. & Gr. Cod. quod iuxta Nepestanam urbem Suppentina vocatur.

512.

Ib. Pag. 218. c. 7. A. 5. Eandem molem quingenta boum paria mouere non possent.

Sic dicunt qui de magnis maiora loquuntur: corrigunt hoc mendum, siue potius mendacium, tum graeci, tum etiam Mss. Codices, quinquaginta.

Mss. a. b. c.
d.

513.

Ib. Pag. 221. c. 9. C. 2. Beatae Mariae virginis Ecclesiam ingressus est.

Lege ex Mss. B. Mariae semper virginis Ecclesiam ingressus est.

Mss. a. b. c.
d.

514.

Ib. Pag. 221. c. 9. E. 9. Mox ut nudum quempiam inuenit vestiebat, nunc se expolians, ut se ante Dei oculos illius mercede vestiret.

Lege ex Mss. mox ut nudum quempiam inuenit, vestiebat hunc, se expolians &c. Sic Gr. habetur.

Mss. a. b. c.
d.

515.

Ib. Pag. 222. c. 9. A. 4. Post paululum egressus ab horreo matrem reduxit.

Lege ad horreum: ita Mss. Cod. & Dial. Gr.

Mss. a. b. c.
d.

Dialog. Lib. 2.

516.

Ib. Pag. 229. c. 3. B. 7. Cuius congregationis frater defunctus est.

Legatur, Pater cum Mss. & Cod. Gr.

Mss. a. b. c.
d.

517.

Ib. Pag. 229. c. 3. C. 3. Hunc sibi praesse poposcerant: quorum scilicet fortitudo in norma eius rectitudinis offendeat.

Lege, tortitudo ex Mss. & Dial. Gr.

Mss. a. b. c.
d.

518.

Ib. Pag. 229. c. 5. E. 4. Quoties per contagionis motum, nimium extra nos ducimur, & nos sumus, & nobiscum non sumus: quia nosmetipfos minime videntes, per alia vagamur.

Lege per cogitationis motum cum Mss. & Gr. Cod.

Mss. a. b. c.
d.

519.

Ib. Pag. 234. c. 11. B. 1. Quem portare non nisi in sacco potuerunt: quia collapsi saxa parietis non solum eius membra, sed etiam ossa contriuerant.

Lege ex Mss. non nisi in sacco - & pro * collapsi, collapsa.

Mss. a. b. c.
d.
* Mss. b. c.

520.

Ib. Pag. 236. c. 16. A. 4. Cum - post annos multos omnes priores illius de hac luce migrassent, & minores suos sibi met supponi in sacris ordinibus cerneret, verba viri Dei, quasi ex longo tempore oblitus postposuit, atque ad sacrum ordinem accessit.

Mss. a. b. c. cessit.
d.

Legatur superponi: ita habent Mss. Cod. & Gr.

521.

Ib. Pag. 236. c. 16. E. 8. Incomprehensibilia sunt Dei iudicia, & tamen quæ de ore eius prolata fuerint, humanis labiis pronunciantur, quoniam sciri ab hominibus & prolata prodi possunt, & occultari non possunt.

Mss. a. b. c.
d.

Mss. a. b.
occultata
Ms. d.

Lege ex Mss. sciri ab hominibus & prolata per deum possunt, & occulta non possunt.

522.

Ib. Pag. 239. c. 22. A. 2. Liquet profectò, quia nobilioris naturæ est spiritus quam corpus.

Mss. a. b. c.
d.

Sequentia probant legendum esse mobilioris, id quod ex Mss. Latine & impressis Græcè probatur.

523.

Ib. Pag. 239. c. 22. A. 7. Obtinuit, quatenus iter per spiritum, & fratrum quiescentium spiritibus necessaria narraret.

Mss. a. b. c.
d.

Lege iret, ex Mss.

524.

Ib. Pag. 244. c. 35. C. 11. Hoc quod dictum est -- sicut nunquam apertus sum, ita nec conlicere scio.

Mss. a. b. c.
d.

Lege expertus sum, ex Mss.

525.

Ib. Pag. 244. c. 35. D. 8. Vir Dei, qui in turri globum igneum, angelos quoque ad cælum redeuntés videbat, hæc proculdubio cernere, non nisi in Dei lumine poterat.

Mss. a. b.
Gr.
intueri
Mss. c. d.

Lege ex Mss. qui intuens globum igneum &c.

Dial. Lib. 3.

526.

Ib. Pag. 247. c. 1. B. 2. Vir Domini Paulinus cuncta quæ ad Episcopi usum habere potuit, captiuis indigentibusque largitus est.

Mss. a. b. c.
d.

Lege ad Episcopij usum, ex Mss.

527.

Ib. Pag. 248. c. 2. D. 8. Cum ad -- Iustinianum seniore, principem pergeret.

Mss. a. b. c.

Lege ex Mss. Cum -- ad Iustinum &c.

528.

Ib. Pag. 253. c. 14. E. 1. Fit -- ut miro modo vna eademque mens, & ex

& ex virtute polleat, & ex infirmitate lassescat, quatenus & ex patre constructa sit, & ex parte se conspiciat esse destructam: vt per bonum quod quærit, & habere non valet, illud seruet humiliter quod habet.

Mss. a. b. c.
d.

Lege ex Mss. & ex parte constructa sit, & ex parte &c.

529.

Ib. Pag. 255. c. 14. E. 7. Agitur de electis Angelorum spiritibus, & dereprobis Angelis è cælo propter superbiam deiectis. Quando illa superna regio in ciuibus suis ex parte damna pertulit, & ex parte fortiter stetit, vt electi Angelorum spiritus, dum alios per superbiam cecidisse conspicerent, ipsi tanto robustius, quanto humilius starent? Illi ergo religionis suæ etiam detrimenta profecerunt, quæ ad æternitatis statum ex parte suæ destructionis est solidius instructa.

Legendum ex Mss. illi ergo regioni, sua etiam detrimenta profecerunt &c.

Mss. a. b. c.
d.

530.

Ib. Pag. 258. c. 16. E. 1. Cunctis patenter innotuit, quod ideo lædi non potuit: quia hunc in casu suo Marcij oratio portauit.

Lege Martini: ita enim Gr. legitur, cui lectioni assentiuntur Mss. Cod. occurrit sæpius in hoc capite eodem pacto corrigendum.

Mss. a. b. c.
d.

531.

Ib. Pag. 265. c. 28. E. 8. Nonnunquam in debilitatis formidinem corruunt, qui in Ecclesiæ prius fortiter stare videbantur.

Lege ex Mss. qui in Ecclesiæ pace prius &c. -- stare credebantur.

Mss. a. b. c.
d.

532.

Ib. Pag. 266. c. 30. D. 4. B. Stephani, & S. Martha.

Lege B. Sebastiani & S. Agathæ, ex Mss.

Mss. a. b. c.
d.

533.

Ib. Pag. 267. c. 31. E. 5. Pater perfidus (agitur de Ermigildo rege Liugildi Wisigothorum regis filio, pro fide Catholica ab eodem patre suo occiso) & patricida commotus pœnitentia, hoc fecisse se doluit, nec tamen vsque ad obtinendam salutem pertimuit.

Dele pertimuit ex consensu Mss. Cod. & pro patricida, lege, parricida: & pertinuit non extat in Mss. a. b. c.

Mss. a. b. c.
d.

534.

Ib. Pag. 272. c. 37. A. 9. Alio -- tempore -- B. Laurentij Martyris Ecclesia fuerat à Longobardis incensa. Quem vir Dei restaurare cupiens, artifices multos -- adhibuit.

Lege quam vir Dei &c. ex Mss.

Mss. a. b. c.
d.

Dial. lib. 4.

535.

Ib. Pag. 278. c. 3. C. 1. Qui spiritu & carne peccauerunt, semper

M

essentialiter viuentes, & carne spiritu sine fine moriantur.
 Mss. a. b. c. d. *Legas ex Mss. & carne & spiritu &c.*

536.

Ib. Pag. 280. c. 5. A. 4. Non quidem subtiliter, sed solerter dico.
 Mss. a. c. d. *Legas ex Mss. Non quidem similiter, sed dissimiliter.*

537.

Ib. Pag. 286. c. 19. B. 5. Messum quam sua manu secuerat.
 * Mss. a. b. *Legunt * Mss. A B. seuerat. Ms. † C. seminauerat: viramq; lectionem con-*
 † Ms. c. d. *firmit Graci Codices.*

538.

Ib. Pag. 289. c. 27. D. 8. Centerellensis vrbis.
 Mss. a. b. c. d. *Lege ex Mss. & Gr. Cod. Centumcellensis.*

539.

Ib. Pag. 291. c. 31. E. 3. Paratus fuerat roguis ingens, deductus autem Tyburtius presbyter in eo est superpositus, atque supposito igne non crematus.

Mss. a. b. c. *Lege ex Mss. & Gr. Cod. igne concrematus.*

540.

Ib. Pag. 294. c. 36. D. 6. Superna pietas ex magna misericordiae suae largitate disponit, ut nulli etiam post exitum repente ad corpus redeant, ut tormenta inferni, quae audita non crediderant, saltem visum pertimescant.

Mss. a. b. c. d. *Legendum siue dubio nonnulli, loco eius quod in textu habetur: & pro ut, & ex Mss.*

541.

Ib. Pag. 297. c. 38. C. 3. Vir in hoc mundo valde idoneus fuit, sed tantum plenus vitiis, quantum rebus.
 Mss. a. c. d. *Lege valde diues fuit, ex Mss.*

542.

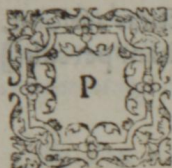
Ib. Pag. 303. c. 51. C. 9. Qua ex re aperte datur intelligi, quia hi quibus peccata dimissa non fuerint, ad euidentum iudicium sacris locis post mortem non valeant adiuuari.
 Mss. a. b. c. d. *Lege ex Mss. ad vitandum iudicium sacra loca post mortem non valeant adiuuare, M. 6.*

LIB. I.

LIB. I. EPISTOLA-

R V M.

543.

A G. 1. Epist. 2. C. 5. Quendam inter vos atque Ecclesiasticos simulationem subrepere comperi.

Lege, simulationem, ex Mss. sequitur enim ex quo inter vos vel parua dissensio, proueniat.

Mss. a. b. c.
d. e. f.
Par. 1571.
in marg.

544.

Ib. Pag. 2. Ep. 2. A. 9. Longe aliter vir magnificus Ciridanus asserit.

Et in margine libri adscripserunt hanc notulam Lib. 7. Ep. 21. Ind. 2. & Lib. 10. Ep. 37. 39. perinde ac si hoc argumento probari possit, Ciridanus scribendum esse, quia ad eundem ipsum tres aliae epistolae transmissae sunt. Sed neque haec epistolae genuinae sunt & Mss. omnes consentiunt legendum esse Citonatus, non Ciridanus. Inepta probatio mendacii ex mendacio.

Mss. a. b. c.
d. e. f.
Baf. 1564.
Par. 1571.

545.

Ib. Pag. 5. Ep. 8. D. 1. A praesenti tempore, sicut de propria Ecclesia, debeas cogitare, eique competenti tua prouisione disponere, quatenus deinceps, quod perire nunc usque potuit, pauperum ecclesiae tuae utilitatibus plerisque proficiat.

Legit cum Mss. 10. Diaconus pro competenti, competentia: & pro plerisque, clerique.

Mss. a. b. c.
d. e. f.
Baf. 1564.
Par. 1571.
Io. Diac.

546.

Ib. Pag. 6. Ep. 9. A. 1. Nos -- non solum nunquam mota suscitari volumus, verum etiam quae praua foris admouentur, sopire modis omnibus festinamus.

Lege ex Mss. nolumus, loco volumus: probatur haec lectio ex multis Editionibus.

Ms. b. c. d.
e. f.
Par. 1571.
Baf. 1564.

547.

Ib. Pag. 6. Ep. 11. E. 1. Vicedominum -- eum constituimus, cuius arbitrio Episcopum commissum disponendum.

Lege ex Mss. Episcopium: & in hunc modum citatur in Iure Canonico.

Mss. a. b. c.
d. e.
Gratianus.

548.

Ib. Pag. 10. Ep. 24. D. 2. Gregorius Iohanni Episcopo Constantino-politano, Eulogio Alexandrino, Ioanni Hierosolymitano & Anastasio Patriarcha Antiocheno, a paribus.

Legas ex Mss. Ioanni Constantinop. Eulogio Alexandrino, Gregorio Antiocheno, Ioanni Hierosolymitano, & Anastasio Expatriarchae a paribus.

Mss. a. b. c.
d. e. f. g.
Par. 1571.
Baf. 1564.
Io. Diac.

M 2

549.

Leuit. 7. 31.

Ib. Pag. 11. Ep. 24. D. 1. Diuina lege armum sacerdos in sacrificium & dextrum accipit & separat, ut non solum sit eius operatio utilis, sed etiam singularis: nec inter malos tantummodo quæ recta sunt faciat, sed bene quoque operantes subditos, sicut honore ordinis superat, ita etiam *mortua* virtute transcendat.

Mss. a. b. c.
d. e. f. g.
Par. 1571.

Lege morum virtute ex Mss.

550.

Ib. Pag. 14. Ep. 24. C. 4. Hic [dum à bene agente Cornelio venerari recusauit] communionem æqualitatis meruit sanctitas actionis, illic zelus ultionis [cum verbo Ananiæ & Saphiræ vitam perculit] vim aperuit potestatis.

Mss. a. b. c.
d. e. f. g.

Lege ius aperuit potestatis.

551.

Ib. Pag. 15. Ep. 24. A. 10. Bene dicitur, Tondentes tondeant capita sua: ut videlicet curæ temporalis sollicitudinis & ad quantum necesse est prodeant, & tamen recidantur citius ne immoderatus excrescant. Dum igitur & per administratam exteriori prouidentiam corporalis subditorum vita protegitur, & rursum per *immoderatam*, alta cordis intentio non impeditur, quasi capilli in capite sacerdotis, seruantur, ut cutem cooperiant: & resecantur ne oculos claudant. Sed hoc in loco huius discretionis moderamina video seruari non posse &c.

Mss. b. c. d.
e. f. g.

Manifestum est, tam ex circumstantiis loci, quàm ex membranis, legendum esse moderatam, non immoderatam ut est in cuss Codicibus.

552.

Ib. Pag. 17. Ep. 30. D. 7. Sicut peccata mea merebantur, non Romanorum, sed Longobardorum Episcopus factus sum, quorum *synthiciæ* spathæ sunt, & gratia pœna.

Mss. a. b. c.
d. e. f.
Io Diaconus.

Quæro quid sit *synthiciæ*: nos in membranis legimus *synthiciæ*, verbum à Grecis deductum, ut opinor, ita ut huius loci sententia hæc sit aliis verbis. Tamen si in Romana Ciuitate primatum obtineam, tamen peccatis meis hoc exigentibus ut rerum iam potiantur Longobardi: eorum nunc Episcopus factus sum, quorum amicitias, tantum abest ut expetam, aut iis bene velim, ut eorum consuetudinem pro gladio quo transfodior, & gratiam loco pœnæ qua excrucior haud immerito habeam.

553.

Mss. a. b. c.
d. e. f. g.
Io Diaconus.
lib. 3 c. 44.

Ib. Pag. 18. Ep. 33. D. 1. Greg. Venantio Cancellario Italiae.
Legendum ex Mss. & Io. Diacono Greg. Venantio Exmonacho patritio Syracusano.

554.

Ciratur à
Bell. To. 2.
de mona-
chis. l. 2. c. 27
p. 525. a.
Mss. a. b. c.
d. e. f. g.

Ib. Pag. 19. Ep. 33. B. 3. Confidera iudicium Dei, quod mereatur, qui temetipsum deo vouit, continuoque mundi desideriis irretitus, mentitus est quod vouit.

Hæc omnia desunt in Mss. & apud Io. Diaconum, & sine dubio adiecta sunt.

sunt ab aliquo Monachulo.

555.

Ib. Pag. 21. Ep. 39. Petro Diacono.

Lege, Subdiacono ex Mss.

Io. Diac. l. 3.
c. 48.

Mss. a. b. c.
d. e. f.

556.

Ib. Pag. 21. Ep. 40. D. 1. Si quos -- qualibet occasione à clericatu in monachicam conversionem venire contigerit, non liceat eis ad eandem, vel aliam Ecclesiam, quarum pridem milites fuerant, sua voluntate denuo remeare.

Verba hæc qualibet occasione, ad amplificandum monachorum ordinem spectant: adiecta sunt atque assuta textui ab aliquo tenebrione in membranis non comparent: lege conuersionem pro eo quod in textu habetur.

Cir. à Coc-
cio de vita
monastica
p. 363.

Mss. a. b. c.
d. e. f.

Par. 1571.
Grat. 16. q. 1.
c. 32. p. 728.
Basil. 1564.

557.

Ib. Pag. 22. Ep. 41. A. 6. Inter hæc omnia turbatus cogor modo in ipsam clauum aduersitate dirigere, modo incuruato nauis late-
re, minas & impetum fluctuum ex obliquo declinare.

Legendum ex Mss. in ipsam clauum aduersitatem dirigere.

Mss. a. b. c.
d. e. f. g.

Par. 1571.
Io. Diac.
l. 1. c. 52.

Basil. 1564.

558.

Ib. Pag. 22. Ep. 41. D. 1. Ea -- quæ in B. Iob expositione dicta fuerant, & vobis dirigenda scribitis, quia hæc verbis sensibilibusque petentibus per homilias direxeram, utcumque studui in librorum ductum permutare, quæ nunc adhuc à Librariis conscribuntur.

Mss. ita habent, Quia hæc verbis sensibilibusque tepentibus per homilias direxeram &c.

Mss. a. b. c.
d. e. f. g.
Par. 1571.
Io. Diac.

559.

Ib. Pag. 24. Ep. 42. C. 3. Suppositorium aliquod argenteum, pro vno solido dicitur esse oppositum, & calix pro sex solidis dicitur esse oppositus.

Lege appositum & - appositus ex Mss. & Io Diacono & pro suppositorium, suppostorium.

Mss. a. b. c.
d. e. f. g.

560.

Ib. Pag. 24. Ep. 42. C. 4. Interrogato Domino secretario.

Lege ex Mss. Interrogato Dominico secretario: suffragatur huic lectioni Io. Diaconus.

Mss. a. b. c.
d. e. f. g.
Par. 1571.
Io Diac.
Basil. 1564.

561.

Ib. Pag. 25. Ep. 42. D. 1. Antonius.

Lege, Antoninus ex Mss.

Mss. a. b. c.
d. e. f. g.

562.

Ib. Pag. 25. Ep. 42. D. 3. Amulas onychinas requisita subtiliter veritate restitue, quas per portitorem præsentium trans mitte.

Retransmisi, lege ex Mss. & Io Diacono.

Mss. a. b. c.
d. e. g.
Io. Diac.

563.

Ib. Pag. 25. Ep. 42. D. 5. Domina Campanie.

Lege Campanæ, Vide Io. Diaconum & Mss.

Mss. a. b. c.
d. e. g.
Io. Diac.

564.

Mss. a. b. c. Ib. Pag. 28. Ep. 48. A. 6. In insula Orphiaria.
d. e. f. g. Lege Eumorphiana ex Mss.

565.

Mss. a. b. c. Ib. Pag. 30. Ep. 54. B. 9. Dare debeas -- annona modios du-
d. e. f. centos.
Dare debeas -- agnos ducentos Mss.

566.

Mss. a. b. c. Ib. Pag. 30. Ep. 55 D. 1. In ipsius cuncti electione declinent.
d. e. f. Lege electionem. ex Mss.

567.

Mss. a. b. c. Ib. Pag. 30. Ep. 56. E. 4. Odeatini.
d. e. f. Lege Odeatini Mss.

568.

Mss. a. b. c. Ib. Pag. 31. Ep. 59. E. 6. Hæc omnia præceptionis nostræ intermi-
d. e. f. natione corrigite, ut si non rectitudinis contemplatione, saltem for-
midine nostræ iussionis à talibus se gloriosus Theodorus, vel homi-
nes eius abstineant.
Legatur vestræ utrobique ex Mss. Cod. fide.

569.

Mss. a. b. c. Ib. Pag. 32. Ep. 60. B. 5. Causas prædictæ fœminæ, siue sint, siue
d. e. f. fuerint, nostro volumus iudicio terminari.
Lege vestro, ex omnibus Mss. corrige eundem errorem in Ep. 62.

570.

Mss. a. b. c. Ib. Pag. 33. Ep. 65. D. 1. Anthemio Subdiacono.
d. e. f. Dele Subdiacono ex Mss. & pro Anthemio, lege, Petro.

571.

Mss. a. b. c. Ib. Pag. 33. Ep. 65. D. 8. Pro sustentatione eius annuos tritici mo-
d. e. f. dios 23, necnon & fabæ modios 11. dare non differas.
Legat ex Mss. tritici modios trecentos: nec non & fabæ modios totidem
dare non differas.

572.

Mss. a. b. c. Ib. Pag. 34. Ep. 66. A. 3. Pallia maiora sex, & minora septem.
d. e. f. Lege ex Mss. Pallia maiora, minora sex.

573.

Mss. a. b. c. Ib. Pag. 34. Ep. 66. A. 5. Oblitus vigorem legum, præsumpsit sacra
d. e. f. civiliter comparare.
Lege ex Mss. præsumpsit sacra comparare cimelia.

574.

Mss. a. b. c. Ib. Pag. 34. Ep. 67. C. 2. Ei monasterij ipsius generaliter debeas
d. e. f. constituto solatio commendare negotia.
Lege, constituto salario ex Mss.

575.

Ib. Pag. 35. Ep. 70. D. 2. Quod utilitatem patrimonij impendit, fie-
ri nullo modo permittat.

Lege

Lib. 2. Epist. Indict. 10.

95

Lege impedit ex Mss.

Mss. a. b. c.
d. e. f.
Par. 1571.
Basil. 1564.

576.

Ib. Pag. 36. Ep. 73. E. 6. Non parua loca patrimonij eius propriis nudata cultoribus, largitis *Datitiorum* habitatoribus restauraverit.

Lege *Datitiis* habitatoribus &c. ex Mss.

Mss. b. c. d.
e. f.

577.

Ib. Pag. 36. Ep. 73. E. 9. Præsentium -- latorem *Hilarium* nomine eminentiæ indicavimus commendandum vestræ.

Lege *Hilarum* eminentiæ iudicavimus commendandum.

Mss. a. b. c.
d. e. f.
Par. 1571.
Basil. 1564.

578.

Ib. Pag. 38. Ep. 76. A. 6. Ecclesiam *Aleriensē*.

Lege *Ecclesiam* Saonensem, ex Mss. corrige hunc errorem bis in sequentibus.

Mss. a. b. c.
d. e. f.
Sugonēsem
Par. 1571.
Basil. 1564.

579.

Ib. Pag. 39. Ep. 80. D. 4. Sanctitas vestra hac de re personam instituat, cum qua Romana Ecclesia aliquid debeat solidè definire, ut siue nihil debeat, ex iudicio pateat, seu aliquid debet, restituat: & personam quam instituitis securitatem solemniter emittat.

Lege ex Mss. seu aliquid debuit & restituit: persona quam instituitis &c.

Mss. a. b.
c. d. e. f.
Basil. 1564.

580.

Ib. Pag. 40. Ep. 81. A. 3. Nisi pontificis sui concessionem solenni more meruerit.

Lege cessionem, ex Mss.

Mss. a. b.
c. d. e. f.
Par. 1571.
Io. Diac.
Basil. 1564.

Lib. 2. Epist. Indict. 10.

581.

Pag. 40. lib. 2. C. 5. De anno ordinationis eius secundo &c.

Ista Præfatio, & altera qua sequitur & incipit, Charta quæ relicta est de letania maiore in Basilica S. Mariæ, in omnibus Mss. desiderantur.

582.

Ib. Pag. 43. Ep. 8. D. 3. Quisquis congrua ordinationi eius restiterit.

Quisquis incongrue ordinationi eius restiterit. Ita Mss.

Mss. a. b. c.
d. e. g.

583.

Ib. Pag. 47. Ep. 17. C. 7. Iobino Episcopo.

Legendum ex Mss. Iobino Præfecto.

584.

Ib. Pag. 50. Ep. 23. A. 2. Iustino Præsbytero.

Mss. Iustino Prætori.

Mss. a. b. c.
d. e. g.

585.

Ib. Pag. 50. Ep. 24. D. 3. Non -- grande est iis non esse humiles, &c.

Mss. a. b. c.
d. e. f. g.

Par. 1571.

Ant. Carafa
in Indice
Epist.

Mss. a. b. c.
d. e. g.

Io. Diac.

quibus honoramur: quia & hoc sæculares quilibet faciunt.

Legas ex Mss. Non -- grande est iis nos esse humiles.

586.

Ib. Pag. 50. Ep. 25. E. 8. Licet *statua Ecclesia sub hoste imminente* depulsus, aliam, quæ pastore vacat, Ecclesiam debes gubernare.

Lege ex Mss. Licet à tua, hoste sis imminente &c.

587.

Mss. a. b. c.
d. e. f. g. i.

Ib. Pag. 55. Ep. 34. A. 3. Ianuario *Episcopo.*

Mss. Ianuario Archiepiscopo.

588.

Ib. Pag. 55. Ep. 34. B. 6. Fraternitatem tuam scriptis præsentibus adhortamur, ut causarum apud se ante debeat merita pertractare. Etsi qua se *iuste* tulisse vel habere cognoscit, ante iudicium, sacerdotij contemplatione restituat.

Lege ex Mss. si qua se iniuste tulisse &c.

589.

Mss. a. b. c.
d. e. f. g.

Par. 1571.

Io. Diac.

Basil. 1564.

Ib. Pag. 57. Ep. 37. A. 7. Sanctissimam fraternitatem vestram auctori nostro non solum nomen, sed etiam *causam* coniungat.

Lege ex Mss. sed etiam causa coniungat.

Lib. 2. Epist. Indict. 11.

590.

Ib. Pag. 63. Ep. 7. B. 9. Sed nec in baptizatos eos mortis tempus professi sunt occupasse, sicut accusatorum inuidiosa continebat suggestio: cum in Demetriade Ciuitate baptizatos eos esse constitit.

Mss. a. b. c.
d. e. f.

Par. 1571.

Lege, Sed nec in baptizatos eos &c. ex Mss.

Mss. a. b. c.
d. e. f.

Par. 1571.

Basil. 1564.

Ib. Pag. 64. Ep. 8. B. 3. Natali *Episcopo.*

Legas ex Mss. Natali Archiepiscopo.

592.

Ib. Pag. 64. Ep. 8. C. 11. Quod si alias, quam de eo æstimatum, est, synodali fuerit inquisitione compertum: necesse est, ut & criminatores iusti distractionem iuris exhorreant, & in criminato innocentia suæ feruentur illibata suffragia.

Mss. a. b. c.
d. e.

Basil. 1564.

Lege cum Mss. & alibi impressis codicibus & incriminato &c.

593.

Mss. a. b. c.
d. e. f.

Par. 1571.

Ib. Pag. 66. Ep. 14. D. 1. Dilectionis, vestrae desideria insinuata nobis, quam *abstulistis*, peritio reserauit.

Lege obtulistis ex Mss.

Mss. a. b. c.
d. e. f.

Io. Diac.

Par. 1571.

Basil. 1564.

Ib. Pag. 66. Ep. 15. E. 3. Scholastico *Duci.*

Lege Iudici: ita habet Io. Diaconus cum Mss.

Ib.

595.

Ib. Pag. 66. Ep. 15. E. 8. Dum de -- cura -- vehementius angere-
mur superuenientes praesentium latrores -- aliquid nobis in tanto co-
gitationum pondere reuelationis innuerant.

Lege releuationis ex Mss. & Io. Diacono.

Mss. a. b. c.
d. e. f.
Par. 1518. &
1571.
in margine.
Io Diac.
Mss a. b. c.
d. e. f.

596.

Ib. Pag. 68. Ep. 21. E. 8. Cardolano.

Lege, Cartiolano ex Mss.

597.

Ib. Pag. 71. Ep. 27. C. 2. Si persona -- inuenta fuerit, eam ad no-
stram debeat cognitionem dirigere.

Lege ad vestram ex Mss.

Mss. a. b. c.
d. e. f.

598.

Ib. Pag. 71. Ep. 28. D. 6. Vniuersis Episcopis per Italiam.

Lege, Romano Patricio per Italiam, ex Mss.

Mss. B c. d.
c.

599.

Ib. Pag. 72. Ep. 29. A. 9. Mihi vnquam in illo quod reprehendi
passim potuisset inueni.

Lege nihil vnquam, ex Mss.

Mss. a. b. c.
d. e. f.
Par. 1571.

600.

Ib. Pag. 76. Ep. 38. Priuilegium monasterio S. Medardi. Citatur
à Bell. To. 1. de Rom. Pont. l. 2. c. 19. p. 796. C. & 16. l. 5. c. 8. p. 1087. C. & à
Coccio l. 2. de Eucharistia p. 726.

Deest hoc priuilegium in Mss.

Mss a. b. c.
d. e. f.

601.

Ib. Pag. 81. Ep. 47. E. 3. Plus in charitate animorum vnitas, quam
corporalis potest venerari praesentia.

Lege vnire ex Mss.

Mss. b. c. d.
c. f.

602.

Ib. Pag. 83. Ep. 51. D. 9. In hac -- vita miro Dei omnipotentis mo-
deramine agitur, vt vel prosperitatem aduersitas, vel aduersitatem
prosperitas subsequatur: quatenus & humilitati discamus quicquid
deliquimus flere, & iterum exaltati aduersitatis memoriam, quasi hu-
militatis anchoram in mente teneamus.

Quatenus & humiliati discamus quicquid deliquimus, & iterum exalta-
ti -- Ita Mss.

Mss b. c. d.
c.
Par. 1571.
Basil. 1564.

603.

Ib. Pag. 84. Ep. 52. C. 6. Adhuc de Deo nihil didicit, qui visce-
ra charitatis nescit, qui in scelestis rebus ab omnibus accusatur.

Lege in scelestis rebus, consonat hac lectio Mss.

Mss. b. c. d.
d. e. f.
Io. Diac.

604.

Ib. Pag. 84. Ep. 52. D. 1. Ego -- attestante mihi conscientia fateor:
quia cum nullo homine habere scandalum nolo, & quanta valeo vir-
tute declino.

Lege volo, ex Mss.

Mss. a. b. c.
d. e. f.
Par. 1571.

N

605.

Ib. Pag. 86. Ep. 54. A. 2. De ipsa consuetudine tuæ, quam oppo-
nis, Ecclesiæ, quæ vobis olim, vt à *patribus* vestris probaretur, scripsi-
mus: iam *non* satis sollicitudinem gessisse cognoscite, inquirentes fi-
lios nostros, &c.

Mss. a. b. c.
d. e.
Par. 1571.
Baf. 1564.

Lege *pro* patribus, partibus: & nos *pro* non, ex Mss.

606.

Ib. Pag. 86. Ep. 54. C. 1. Si vel ad tuum iudicium, vel ad nos, ma-
iorum fulti patrocínio, quod non credimus, venire despexerint, & in
obiectis sibi capitulis contumaciter respondere *noluerint*, volumus, vt
eis post secundā & tertiam admonitionem tuam, ministerium sacri
interdicis officij, atque nobis de contumacia eorum, scriptorum
tuorum tenore renuncies.

Mss. b. c.
d. e.

Lege, aut in obiectis sibi capitulis contumaciter respondere præsumperint:
ex fide Mss. Cod.

607.

Ibid. Pag. 86. E. 1. Epistola 55. Ioannis Rauennatis Episcopi, de-
sideratur in omnibus Mss.

608.

Ib. Pag. 89. Ep. 59. A. 7. Postulauit quod Patriciæ recordationis
Rustica - sepeliretur.

Mss. a. b. c.
d. e.
Par. 1571.

Legatur, Rustica, ex Mss.

609.

Ib. Pag. 89. Ep. 60. D. 2. Scripsisti -- nobis quosdam idolorum
cultores, atque Angelorum dogmatis in iis in quibus constitutus es
partibus inueniri.

Mss. a. b. c.
d. e.
Anglorum
Par. 1571.

Lege -- Angelliorum dogmatis, ex Mss.

610.

Ib. Pag. 90. Ep. 62. B. 5. Quod -- in eadem lege dicitur, vt ei mo-
nasterio conuerti non liceat, omnino miratus sum.

Mss. a. b.
c. d. e. f.

Lege, ei in monasterium conuerti non liceat, &c. ita Mss.

611.

Ib. Pag. 90. Ep. 62. C. 10. Respondebit Christus dicens: (in-
troducitur Christum loquentem ad Mauricium Augustum) Ego re-
de notario comitem excubitorum, de comite excubitorum Cæsa-
rem, de Cæsare Imperatoris, nec solum hoc, sed etiam patrem Impe-
ratorum feci.

Mss. a. b. c.
d. e. f.
Par. 1571.
Baf. 1564.

Lege ex Mss. de Cæsare Imperatorem: nec solum hoc &c.

612.

Ib. Pag. 90. Ep. 62. E. 6. Tunc magis dominorum exerci-
tus contra hostes crescit, quanto Dei exercitus ad orationem cre-
uerit.

Mss. a. b. c.
d. e. f.

Lege quando ex Mss.

613.

Ib. Pag. 93. Ep. 66. A. 4. Fuerunt quidam veterum philosopho-
rum,

rum, qui in duobus corporibus vnam esse animam dicerent, non affectus iungentes duos, sed vnam in duobus animæ substantiam partientes. At contra nos esse in duorum mentibus vnam animam dicimus, non diuidendo substantiam, sed corda iungendo.

Lege ex Mss. non affectu iungentes - sed vnam in duos &c. At contra nos esse in multis vnam animam dicimus.

Mss. a. b. c.
d. e. f.

Lib. 3. Epist.

614.

Ib. Pag. 96. Ep. 7. C. 3. Diuini auctoris æmulatione succendi.

Lege, amoris ex Mss.

Mss. a. b. c.
d. e.

615.

Ib. Pag. 96. Ep. 8. E. 6. Quod ad Xenodochi Thomæ quondam Episcopi iura peruenit.

Lege Xenodochij, ex Mss.

Mss. a. b. c.
d. e.

616.

Ib. Pag. 97. Ep. 9. E. 4. Presbyteri baptizatos infantes signare sacro in frontibus chrismate non præsumant: sed presbyteri baptizatos vngant in pectore, vt episcopi postmodum vngere debeant in fronte.

Mss.* sic, Episcopi baptizatos infantes signare in frontibus bis chrismate non præsumant: sed presbyteri baptizandos tangant in pectore, vt Episcopi postmodum tangere debeant in fronte.

Cir. à Bell.
To. 3. de Sacram. Con-
fir. l. 2. c. 3.
p. 404. B.
Et à Coccio
par. 1. de
Hierarchia
Ecclesiasti-
ca p. 919.
& à Theod.
Petro Cō-
fess. Greg.
l. 3. p. 216.
* Mss. b. c.
d. e.

617.

Ib. Pag. 99. Ep. 13. D. 5. Maximiano Episcopo Syracusano.
Clementio Episcopo, Primate Bizanceno Mss. †

618.

Ib. Pag. 101. Ep. 17. D. 6. Centum duodecim solidis se perhibet comparatum.

Legas ex Mss. " Duodecim solidis perhibet &c.

619.

Ib. Pag. 101. Ep. 17. D. 8. Supradictos solidos de Ecclesia redemptoris eius restitue.

Lege redemptori, ex Mss.

† Mss. a. b. c.
d. e. f.
" Mss. a. b. c.
d. e.
Mss. a. b. c.
d. e.
Par. 1571.
Baf. 1564.

620.

Ib. Pag. 104. Ep. 24. E. 10. Ne si tales personæ fuerint -- vastandarum rerum debilium, quæ illic reiacent, præbeatur occasio.

Lege vastandarum rerum debilium qui illic reiacent &c. ex Mss.

621.

Ib. Pag. 104. Ep. 24. E. 13. Nosti latorem præsentium -- quorundam sacerdotum literis criminaliter accusatum.

Legas ex Mss. quorundam Sardorum literis.

Mss. a. b. c.
d. e. f.

622.

Ib. Pag. 106. Ep. 26. A. 10. Videndum -- ne sine literis, aut obnoxius curiæ, compellatur post sacrum ordinem ad *exactionem* publicam redire.

Mss. a b c. *Lege ex Mss. videndum -- ne sine literis, aut ne obnoxius -- compellatur -- ad actionem publicam redire.*
d. e.

623.

Cit. à Bell. Ib. Pag. 106. Ep. 26. B. 4. Peruenit -- ad nos quosdam scandalizatos fuisse, quod presbyteros tangere *in fronte* eos qui baptizati sunt, prohibuimus. Et nos quidem secundum *vsu* veterem Ecclesiæ nostræ fecimus, sed si omnino hac de re aliqui contristantur, ubi Episcopi defunt, ut presbyteri etiam in frontibus baptizatos chrismate tangere debeant concedimus.

*Lege ex Mss. * Presbyteros chrismate tangere eos qui baptizandi sunt, prohibuimus -- & paulo post legas, in frontibus baptizandos.*

624

Theod. Ib. Pag. 108. Ep. 31. D. 1. Filiabus Iustæ ex Hebræis, id est, Iulianæ, Redemptæ & Fortunatæ.

Lege ex Mss. † Filiis - Iuliano, Redempto & Fortunæ.

625.

Ib. Pag. 110. Ep. 35. B. 3. Qualiter neglectus inter initia morbus vires accipiat, ex nostris necessitatibus, quas patimur, in hac ciuitate constituti probauimus.

Lege, ex nostris necessitatibus, quicumque sumus in hac vita constituti probauimus, ita Mss.

626.

Ib. Pag. 110. Ep. 35. C. 6. Denique Sacerdotes, canonicos prauissima de suis Ecclesiis temeritate repellere.

*Denique, ut Sacerdotes Catholicos, prauissima -- sic Mss. **

627.

Ib. Pag. 112. Ep. 38. C. 5. Quem, si Missarum solemnia celebrare præsumpserint, iam sacri corporis communionem priuauimus.

Lege, præsumpserit ex Mss. †

628.

Ib. Pag. 112. Ep. 39. D. 3. Clero, ordini, & plebi consistenti Hortonæ: non habetur in Mss.

629.

Ib. Pag. 113. Ep. 40. A. 4. Peruenit ad nos, quod in monasterio tuo passim mulieres ascendunt, & quod adhuc est grauius, monachos tuos sibi commatres facere, & ex hoc incautam cum eis communionem habere.

Lege ita ex Mss. mulieres sibi commatres facere.

630.

Ib. Pag. 113. Ep. 41. C. 6. Et vos de nostra ratione, & nos de vestra crudelitate gauderemus.

Lege

Lib. 4. Epist.

101

Lege ex Mss. credulitate.

Mss. a. b. c.
d. e.
Par. 1571.
Baf. 1564.

Lib. 4. Epist.

631.

Ib. Pag. 116. Ep. 3. A. 9. Omnino nos tetigit, ne per ea quæ apud vos gesta sunt, aliorum consiliorum primatibus, quod aueritat Dominus generetur scandalum.

Mss. a. b. c.
d. e.
Par. 1571.

Lege conciliorum ex Mss.

632.

Ib. Pag. 116. Ep. 4. C. 2. Latorem præsentium Gregorium nulla quidem ratio permittebat, ut post lapsum cellæ ipsius generali pœna, ultra & præesse debuisset.

Mss. a. b. c.
d. e. f.
pœnæ
Par. 1571.
Baf. 1564.

Lege ex Mss. ut post lapsum cellæ ipsius pœnæ generalem ultra ei præesse debuisset.

633.

Ib. Pag. 116. Ep. 4. D. 10. Multa -- mala in eodem monasterio per Anastasium medicum audio contigisse. Qui si quando in monasterium virginum seu ipse, seu alius fuerit ingressus, fraternitatem tuam culpa respiciet, quæ gregem commissum tenet, & custodire dissimulat.

Mss. a. b. c.
d. e. f.

Lege, seu ipsum, seu aliud ex Mss.

634.

Ib. Pag. 117. Ep. 6. C. 10. Ioanne subdiacono:

Lege Ioanne Diacono: ita Mss.

Mss. a. b. c.
d. e.

635.

Ib. Pag. 117. Ep. 6. D. 7. Si -- ex eo ut suspicor, minimè aliquid rescripsi, commonitione certa dandos solidos pro utilitate rusticorum non debes immorari: quando & res Ecclesiastica non perit, & ex ea utilitas rusticorum leuatur.

Mss. b. c. d.
e.

Lege commonitione capta ad dandos solidos &c. ex Mss.

636.

Ib. Pag. 118. Ep. 8. E. 2. Xenia -- vestræ sanctitatis suscipere omnino noluerant: quia valde esset incongruum, ut à prædatis atque afflictis fratribus munera percepisse videremur.

Mss. a. b. c.
d. e.
Par. 1571.
Baf. 1564.

Lege noluerant ex Mss.

637.

Ib. Pag. 118. Ep. 8. E. 6. Illud -- vobis præ omnibus studendum est, ut venturo iudici animarum, sicut prædiximus, non penitura munera procuretis, quatenus & vos de vestra mercedis operatione, & nos pariter de nostra adhortatione respiciat.

Mss. b. c. d.
e.

Lege ex Mss. quatenus & vos de vestra merces operatione &c.

638.

Ib. Pag. 119. Ep. 9. A. 4. Ecclesiæ Aleriensis.

Lege Mirmensis ex Mss.

Mss. a. b. c.
d. e.
Par. 1571.
Baf. 1564.
Mirmensis
Ms. b.

N. 35

Mss. a. b. c.
d. e.

Squillatrum
Par. 1571.

Baf. 1564.

Ib. Pag. 119. Ep. 9. A. 4. *Syllacium* - detulerat.
Lege Squillacium, ex Mss.

640.

Mss. a. b. c.
d. e.

Io. Diac.

Ib. Pag. 119. Ep. 11. E. 7. Cui [scilicet Adeodato Diacono loquente de usu pallij in letaniis] nequaquam credere debuimus, nisi quia multi apud ciuitatem fraternitatis vestrae responsales saepius fuerunt, qui se fatentur tale aliquid nunquam uidisse.

Dele nisi, ex auctoritate veterum Codicum.

641.

Mss. a. b. c.
d. e.

Ibid. Pag. 120. Ep. 13. & 14. Legatur *Fuscus*, ex Mss. non *Fusus*.

642.

Ib. Pag. 121. Ep. 15. D. 1. Vide quid in lingua, quid in actu Episcopum deceat. Esto totus purus. Fratribus tuis non aliud loquaris, & aliud in corde habeas. Nec appetas ultra videri, quam es, ut possis ultra esse quam videris.

Mss. a. b. c.
d. e. f.

Lege in hunc modum ex Mss. -- Esto totus purus fratribus tuis. Non aliud.

643.

Mss. a. b. c.
d. e.

Ib. Pag. 124. Ep. 20. Seuero Ficulino Episcopo non extat in Mss.

644.

Mss. a. b. c.
d. e.

Ib. Pag. 124. Ep. 21. Clero ordini & plebi consistenti Rauennae non extat in Mss.

645.

Mss. a. b. c.
d. e. f.

Par. 1571.

Baf. 1564.

Ib. Pag. 125. Ep. 23. A. 3. Nulla -- sit in hac electione venalitas, ne dum praemia appetunt, virtutem discretionis amittant: & illum dignum ad hoc esse arbitrentur officium, qui non meritis sed datione placuerit.

Lege ex Mss. discretionem electionis amittant.

646.

Mss. a. b. c.
d. e. f.

Ib. Pag. 125. Ep. 23. B. 3. -- Clericos -- ad nos sine mora trans mitte, ut ad ordinandam Dei Ecclesiam, nec excusatio, nec aliqua possit praeuenire dilatio.

Lege, prouenire, ex Mss.

647.

Ib. Pag. 125. Ep. 24. C. 7. Peruenit -- ad nos, Adeodatum quendam ciuem Pisarensem filio atque vernaculo suo de quibusdam haeredibus institutis, Thomam deputasse tutorem: hanc conditionem adiiciens, ut si forte haeredes ipsius in pupillari aetate de hac vita transirent, omnis eius substantia per manus antedicti tutoris debuisset pauperibus erogari. Sed ab iis qui haeredes fuerunt instituti, ne defuncti possit voluntas impleri, superscriptus tutor dicitur impediri.

Dele,

Dele, de quibusdam, in priore sententia, & pro, Sed ab iis, lege, Sed obitis: & paulo post, à quibusdam dicitur impediri.

648.

Ib. Pag. 126. Ep. 26. A. 6. Fraternitatem tuam præsentibus hortamur affatibus, ut Clericis Capuanæ Ecclesiæ, qui in Ciuitate Neapolitana consistunt, quartam in presbyterum eorum de hoc quod ante Ecclesiæ singulis omnis accesserit, iuxta antiquam consuetudinem distribuere secundum personarum studeat qualitem.

Lege presbyterium -- & antedictæ Ecclesiæ ex Mss.

649.

Ib. Pag. 127. Ep. 30. D. 5. Diaconus quidem factus est, sed quisquis semel in hac Ecclesia ordinem sacrum acceperit, egredienti ex ea ulterius licentiam non habet.

Legendum Egrediendi, ex Mss.

650.

Ibid. Pag. 128. Ep. 31. C. 10. Pro Arnulpho, lege, Nordulfo, ex Mss.

651.

Ib. Pag. 130. Ep. 32. A. 2. Quid -- dicturi sumus, qui populum Dei, cui indignè præsumus, peccatorum nostrorum oneribus premimus? qui quod per linguam prædicamus, per exempla destrui-mus? qui iniqua docemus operibus, & sola voce ea quæ sunt iusta prætendimus? ossa ieiuniis atteruntur, & mente turgemus. Corpus despectis vestibis tegitur, & elatione cordis purpuram superamus. Iacemus in cinere, & excelsa non despiciamus. Doctores humilium, duces superbiæ, ouina facie lupinos dentes abscondimus.

Lege ex Mss. Iacemus in cinere, & excelsa respicimus.

652.

Ib. Pag. 130. Ep. 32. D. 9. Si -- illud nomen in ea Ecclesia sibi quisquam arripuit, quod apud bonorum omnium iudicium fuit: vniuersa ergo Ecclesia, quod absit, à statu suo corrumpitur, quando is qui appellatur vniuersalis cadit.

Mss. Si -- illud nomen in Ecclesia sibi quisquam arripit, quo caput se bonorum omnium facit.

653.

Ib. Pag. 130. Ep. 32. E. 12. Ad vitam ergo rectam reuertatur auctor scandali, & omnia sacerdotum iurgia cessabunt.

Legatur, Ad viam ex Mss.

654.

Ib. Pag. 132. Ep. 34. B. 5. Cognoui -- contra quosdam superbos, humiles facietenus & blandos, quanta se iustitia vestra serenitas im-pendat.

Lege, contra quosdam superbè humiles, fictè blandos.

Mss. a. b. c.
d. e.
defunctis
Par. 1571.
Basil. 1564.

Mss. a. b. c.
d. e.

Mss. a. b. c.
d. e. f.
Par. 1571.
Io. Diac.

Mss. a. b. c.
d. e. f.

Mss. a. b.
c. d. e. f.
Par. 1571.
1564.

Mss. a. b.
c. d. e. f.

Mss. a. b. c.
d. e.

Mss. a. b. c.
d. e. f.

655.

Ib. Pag. 132. C. 1. Veste quidem despecti sunt, sed corde tument. Et quasi in hoc mundo cuncta despiciunt, sed tamen ea quæ mundi sunt, cuncta adipisci quærunt.

Mss. a. b. c.
d. e. f.
Io. Diac.
Basil. 1564.

Lege, ex Mss. simul cuncta. --

656.

Ib. Pag. 134. Ep. 36. E. 2. Sicut -- veneranda mihi vestra sanctitas nouit, vni per sanctam Chalcedonensem synodum Pontifici sedis Apostolicæ, cui Deo disponente deferuio, hoc vniuersitatis nomen oblatum est.

Mss. a. b. c.
d. e. f.
Par. 1571.

Dele voculam vni quia non habetur in Mss.

657.

Ib. Pag. 135. D. 5. Perpendite fratres charissimi, quid è vicino subsequitur, cuius & in sacerdotibus erumpunt tam peruersa primordia.

Mss. a. b. c.
d. e. f.
Par. 1571.
Basil. 1564.

Lege ex Mss. Perpendis frater charissime, quis è vicino.

658.

Ib. Pag. 136. A. 3. Obtestor ergo vt constanter ac sine præiudicio seruetis sicut accepistis Ecclesias, & nihil sibi in vobis hæc tentatio diabolicæ vsurpationis adscribat.

Mss. b. c.
d. e. f.
Par. 1571.

Lege Oportet ergo: ex Mss.

659.

Ib. Pag. 136. Ep. 36. A. 9. Si qua autem forsitan aduersa subsequuntur, vnanimiter persistentes, etiam moriendo debemus ostendere, quia in dammando generalitatis nomine, nostrum specialiter aliquid non amamus.

Mss. a. b. c.
d. e. f.
Par. 1571.
Basil. 1564.

Lege ex Mss. Quia in damno generalitatis, nostrum specialiter aliquid non amamus.

660.

Ib. Pag. 137. Ep. 38. B. 6. Quo ausu, quo ve timore nescio, nouum sibi conata est nomen arripere, vnde omnium fratrum corda potuissent ad scandalum peruenire.

Mss. a. b.
c. d. e. f.
Par. 1571.
Io. Diac.
Basil. 1564.

Lege tumore pro timore, ex Mss.

661.

Ib. Pag. 137. Ep. 38. C. 4. Confacerdotis nostri Gregorij causa congregata est.

Mss. a. b. c.
d. e. f.

Lege Coepiscopi, ex Mss.

662.

Ib. Pag. 137. Ep. 38. E. 9. Sic ergo ille membra Dominici corporis certis extra Christum quasi capitibus, & ipsis quidem Apostolis subiici particulariter euitauit: tu quid Christo, vniuersalis Sanctæ Ecclesiæ capiti in extremi iudicij es dicturus examine, qui cuncta eius membra tibimet conaris vniuersalis appellatione supponere?

Lege

Lege ex Mss. Si ergo ille -- & pro particulariter, lege partialiter: pro Sancta, scilicet.

663.

Ib. Pag. 138. Ep. 38. A. 10. An non vniuersi Episcopi nubes sunt, qui & verbis prædicationis pluunt, & bonorum operum luce, & miraculis coruscant?

Et miraculis, non habetur in Mss.

664.

Ib. Pag. 138. Ep. 38. B. 8. Certè Petrus Apostolus primum membrum sanctæ & vniuersalis Ecclesiæ est. Paulus, Andreas, Ioannes, quid aliud quam singulare sunt plebium capita: & tamen sub vno capite omnes membra -- sunt Ecclesiæ.

Lege ex Mss. Certe Petrus Apostolorum primus: & in fine huius periodi dele, sunt Ecclesiæ.

665.

Ib. Pag. 138. B. 10. Atque, vt cuncta breui cingulo locutionis astringam, sancti ante legem, sancti sub lege, sancti sub gratia, omnes hi perficientes corpus Domini, in membris sunt Ecclesiæ constituti, & nemo se vnquam vniuersalem vocare voluit.

Lege, ex Mss. vocari.

666.

Ib. Pag. 138. Ep. 38. E. 4. Omnia -- quæ prædicta sunt, fiunt. Rex superbiæ prope est, & quod dici nefas est, sacerdotum est præparatus exitus: quia ceruici militant elationis qui ad hoc positi fuerant, vt ductum præberent humilitatis.

Lege, ex Mss. sacerdotum ei præparatur exercitus.

667.

Ib. Pag. 140. Ep. 39. C. 5. Nos rectam vitam tenemus, nihil in hac causa aliud nisi omnipotentem Dominum metuentes.

Lege ex Mss. Nos rectam viam tenebimus.

668.

Ib. Pag. 140. Ep. 39. C. 8. Vocem veritatis recolat, dicentis: maior est, qui in cælis est, quam qui in mundo.

Lege, qui in vobis est, ex Mss.

669.

Ib. Pag. 142. Ep. 43. D. 7. Tua Ecclesia, iuuante Domino, suo tantummodo sit iure contenta, & monasterium illud nulli vltius aliqua ratione generali canonicæ iurisdictioni deseruiens, remotis vexationibus ac cunctis grauaminibus, diuinum opus cum summa animi deuotione perficiat.

Lege, ex Mss. † nulli vltius alij quam generali.

670.

Ib. Pag. 142. Ep. 44. * Gesta Synodi habitæ à B. Gregorio P. tempore Mauricij Augusti & in vrbe Roma.

Non extant in Mss.

Mss. b. c.
d. e. f.

participa-
liter

Ms. a.

Mss. a. b. c.
d. e. f.

10. Diac.

Par. 1571.

Bal. 1564.

Cit. à Theo.

Petr. l. i. Cō-

fess. Greg.

p. 93.

Mss. a. b. c.

d. e. f.

10. Diacon.

Cit. à Bell de

Sūmo. Pon-

tif To. i. in

append c. 7.

p. 150

Mss. a. b. c.

d. e. f.

Cit. à Bell.

To. i. de Ro.

Pontif l. 3. c.

3. p. 855. a.

& ib. c. 13. p.

892. c. & p.

898. c.

Mss. a. b. c.

d. e. f.

Bellarmin.

Mss. a. b. c.

d. e. f.

Par. 1571.

10. Diac.

10. 14.

Mss. a. b. c.

d. e. f.

10. Diac.

† Mss. a. b. c.

d. e. f.

* Citat Bell.

de Rom.

Pontif. l. 5. c.

10. p. 1097.

To. 2. de Cle-

ricis l. i. c. 13.

p. 34.

Cocc. part.

2. de ordine

p. 99.

Mss. a. b. c.

d. e.

671.

Mss. a. b. c.
d. e.Ib. Pag. 146. Ep. 49. A. 4. Petro & Prudentio.
Lege ex Mss. Petro & Prouidentio.

672.

Mss. a. b. c.
d. e. f.
Par. 1571.
Basil. 1564.Ib. Pag. 146. Ep. 50. E. 1. O quam bona est charitas, quæ ab-
sentia per imaginem, præsentia sibi metipsis exhibet per amorem,
diuisa vnit, confusa ordinat, inæqualia sociat, imperfecta con-
sumat.*Lege consummat: ex Mss.*

673.

Mss. a. b. c.
d. e. f.
Par. 1571.Ib. Pag. 147. Ep. 50. B. 4. Qui videlicet error in subditis cum ar-
gumento propagatur.*Lege ex Mss. cum augmento propagatur.*

674.

Mss. a. b. c.
d. e. f.Ib. Pag. 147. Ep. 51. E. 6. Ioanni Episcopo Corinthiorum.
Lege Archiepiscopo, ex Mss.

675.

Mss. a. b. c.
d. e. f.
Par. 1571.Ib. Pag. 148. Ep. 52. E. 1. Ad hoc dispensationis diuinæ proui-
sio gradus diuersos, & ordines constituit esse distinctos, vt dum re-
uerentiam minores potioribus exhiberent, & potiores minori-
bus dilectionem impenderent, vera concordia fieret ex diuersita-
te contextio, & recte officiorum gereretur administratio singu-
lorum.Cit. à Bell.
To 1. l. de
Pōtif Rom.
c. 9 p 634. b.
& à Coecio
par 1 de An-
gelis p. 347.
Mss. a. b. c.
d. e. f.*Lege pro vera, vna ex Mss.*

676.

Ib. Pag. 148. Ep. 52. E. 4. Quia vero quæq; creatura in vna eadē-
que qualitate gubernari vel viuere non potest, cœlestium militiarum
exemplar nos instruit.*Dele quæque, ex Mss. & pro qualitate, lege, æqualitate.*

677.

† Mss. a. b.
c. d. e.
* Ms. a.Ib. Pag. 151. Ep. 56. E. 2. Vniuersis Episcopis per Helladiam prouin-
ciam constitutis.*Lege, † Arellada, vel * Adrellada, ex Mss.*

678.

Ib. Pag. 151. Ep. 56. E. 9. Gaudendum -- de correctione faci-
noris, dolendum verò de casu fratris. Sed quoniam plerumque al-
terius casus, alterius solet esse cautela: quo quisque cadere timet
attendat, aditum hosti non præbeat, non putet latere quod a-
gitur.Mss. a. b. c.
d. e.*Lege, ex Mss. Hoc quisquis cadere timet attendat. --*

679.

Mss. a. b. c.
d. e.Ib. Pag. 152. Ep. 57. Seruis Domini nostri Iesu Christi. Deest
in Mss.

Lib. 5.

Lib. 5. Epist.

680.

Ib. Pag. 153. Ep. 1. A. 6. Et quamvis postquam hereditas illius, successioq³ repudiata est, ad hæc te satisfacienda ratio nulla constringat: verumtamen ex abundanti &c.

Lege ex Mss. Et quamvis post hæredem ipsius posthumam adhuc.

Mss. a. b. c.
d. e. f.

681.

Ib. Pag. 153. Ep. 2. C. 8. Mariani.

Lege Mariniani ex Mss. & hoc colligitur etiam ex argumento huius Epistolæ in Editione Romana. De Mariniano Episcopo quod recta fidei sit.

Mss. a. b. c.
d. e. f.
Maximiani
Par. 1571.

682.

Ib. Pag. 155. Ep. 6. B. 6. Sicut -- magnæ lampadis splendor, in terræ noctis obscuritate, luminis sui claritate fulgescit: ita fidei vestræ claritas inter aliarum gentium obscuram perfidiam rutilat ac coruscat.

Lege ex Mss. in tetræ noctis obscuritate.

Mss. a. b. c.
d. e.
Par. 1571.

683.

Ib. Pag. 155. Ep. 6. C. 1. Si qua sunt quæ eius animum offendere valeant, ea indiscussa non sinat.

Lege ea indiscussa non puniat.

Mss. a. b. c.
d. e.

684.

Ib. Pag. 155. Ep. 6. C. 2. Tunc -- verè regi regum, id est, omnipotenti Domino amplius placebit, si potestatem, suam restringens minus sibi crediderit licere quam potest.

Lege ex Mss. quod potest.

Mss. a. b. c.
d. e.

685.

Ib. Pag. 156. Ep. 7. A. 2. Nec -- callido hosti in cordibus vestris ullus erit accessus: quoniam scit se nullatenus nec capi posse nec recipi, ubi plene sincereq³ locum charitas inuenerit.

Lege vllatenus -- & paulo post, ubi plene sincera. --

Mss. b. c. d.
c.

686.

Ib. Pag. 156. D. 1. Epist. 8. Gregor. Dono Episcopo Messanenfi: deest in omnibus Mss. Codicibus.

687.

Ib. Pag. 156. Ep. 9. E. 5. Loci deserti habitatio.

Lege loci desertio, ex Mss.

Mss. a. b. c.
d. e.
Par. 1571.

688.

Ib. Pag. 157. Ep. 11. D. 1. Gratiarum -- diaconum.

Lege Gratianum, ex argumento huius Epistolæ, & Mss.

Mss. a. b. c.
d. e. f.
Par. 1571.

689.

Ib. Pag. 157. Ep. 11. D. 4. Petitionem tuam non præuidimus differentiam.

Lege non præuidimus differendam ex Mss.

Bal. 1564.
Mss. a. b. c.
d. e. f.
Par. 1571.
Io. Diac.

690.

Ib. Pag. 159. Ep. 14. A. 5. Charitas vestra sollicitudinem nostræ opinionis habens, scribere studuit, quid de illo Codice qui contra Athanasium presbyterum transmissus est, *sensi*.
 Mss. a. b. c. d. e. f. Par. 1571. *Lege, sensit, ex Mss.*

691.

Ib. Pag. 159. Ep. 14. D. 2. Romani -- Codices multo veriores sunt, *quam Græci* : quia nostri sicut non acumina, ita nec imposturas habent.

Mss. a. b. c. d. e. f. *Lege, ex Mss. veriores sunt Græcis: quia nos vestra sicut - ita nec imposturas habemus.*

692.

Ib. Pag. 161. C. 1. Epistola 18. Gregor. Ioanni Episcopo Syracusano: *deest in omnibus Mss. Codicibus.*

693.

Mss. b. c. d. e. Par. 1571. Ib. Pag. 163. Ep. 24. D. 4. *Virgilio Diacono.*
Lege, Virgilio, ex Mss.

694.

Ib. Pag. 163. Ep. 24. E. 3. Si -- de illa ciuitate vbi princeps est, ad nostram causâ cognitionem deducta est : quanto magis negotium quod *contra* vos est, hic est veritate cognita terminandum.
 Mss. a. c. d. e. d. e. f. inter Ms. b. *Lege, ex Mss. intra.*

695.

Ib. Pag. 164. Ep. 25. C. 9. Et nobis & omnibus notum est piissimos Dominos disciplinam *dirigere*, ordines seruare, canones venerari, & se in causis sacerdotalibus non miscere.
 Mss. b. c. d. e. *Legunt Mss. disciplinam diligere.*

696.

Ib. Pag. 165. Ep. 26. B. 1. *Dilectissimis filiis, Clero, & nobilibus Salone consistentibus.*
 Mss. a. b. c. d. e. *Lege, ex Mss. Presbyteris, Diaconibus, Clero, Nobilibus, populo Iadertæ consistentibus.*

697.

Ib. Pag. 166. Ep. 28. C. 7. Instante admono, quod *sic recte* consideres, vt non plus pecuniæ quam animabus studeas.
 Mss. a. b. c. d. e. *Lege, ex Mss. instante admono, quod districte considera.*

698.

Mss. a. b. c. d. e. Ib. Pag. 166. Ep. 29. E. 1. *Secundino seruo Dei, non à paribus.*
 † 10. Diac. *Lege ex Mss. † Secundo seruo Dei Rauennæ.*

699.

Ib. Pag. 167. Ep. 30. C. 1. *Fratribus & Coepiscopo, Sacerdotibus, Leuitis, & omni populo Rauennæ.*
 Mss. a. b. c. d. e. *Legas, ex Mss. Mariniano Episcopo Rauennati, cum cæteris fratribus & coepiscopis sacerdotibus, Leuitis, Clero, nobilibus, populo, militibus, ciuitate Rauennæ consistentibus, vel ex ea foris degentibus.*

Ib.

700.

Ib. Pag. 168. Ep. 31. A. 10. Si Paganos, quos mercimonij causa de externis finibus emerint, intra tres menses dum emptor cui vendi debeant, non inuenitur, fugere ad Ecclesiam fortè contigerit, & velle se fieri dixerint Christianos, vel etiam extra Ecclesiam, hanc talem voluntatem prodiderint, pretium eorum ibi à Christiano, scilicet emptore percipiant.

Lege ex Mss. dum emptor cui vendi debeant, inuenitur: & paulo post -- pretium eorum à Christiano &c.

Mss. b. c.
d. e.
Io. Diac.

701.

Ib. Pag. 169. Ep. 34. E. 9. Quoscunque -- redemeris, subtiliter notitiam, quæ nomina eorum, vel quis vbi maneat, siue quid agat, seu vnde sit contineat, facere modis omnibus studebis,

Lege, ex Mss. seu vnde sit, continuo facere. --

Mss. a. b. c.
d. e.

702.

Ib. Pag. 171. Ep. 38. B. 2. Pro stipendiorum suorum subsidio -- annis singulis octo solidos dare te volumus.

Legas, ex Mss. pro stipendiorum suorum subsidio.

Mss. b. c.
d. e.

703.

Ib. Pag. 176. Ep. 52. D. 9. Quem ad gubernationem patrimoniali Ecclesiæ nostræ transmisiimus.

Lege ex Mss. patrimoniali.

Mss. a. b. c.
d. e.
Par. 1571.

704.

Ib. Pag. 177. Ep. 55. D. 2. Promissio Episcopo de Aquis Gallia.

Lege ex Mss. Protagio Episcopo.

Mss. a. b. c.
d. e.

705.

Ib. Pag. 182. Ep. 63. C. 4. Insanis mentibus correptionis medicinali adhibeat, & errorum ab eis morbos expellat.

Lege, morfus, ex Mss.

Mss. a. b. c.
d. e.

Lib. 6. Epist.

706.

Ib. Pag. 185. Ep. 4. B. 10. Cum omnipotens Deus personam ad prædicandum quæreretur, dicens: Quem mittam, & quis ibit ex vobis? vltro se Isaias obtulit dicens: Ecce ego, mitte me.

Lege -- quis ibit nobis? ex Mss.

Isa. 6.
Mss. a. b.
c. d. e.

707.

Ib. Pag. 186. Ep. 4. A. 2. Illius -- nobis virtus quærenda est, & gratia postulanda, sine quo nusquam absque periculo & culpa, cum quo nusquam sine iustitia esse non possumus. Curandum ergo est, vt perturbatio cogitationum non exuperet animum: nam repellere funditus nullatenus potest.

Lege ex Mss. sine quo nusquam absque culpa, cum quo nusquam sine iustitia. Curandum &c.

Mss. a. b. c.
d. e. f.

708.

Mss. a. b. c. Ib. Pag. 186. Ep. 4. C. 10. Solliciti seruare vnitatem spiritus in vin-
d. e. f. cula pacis.
Par. 1571. Lege, in vinculo pacis ex Mss.

709.

Mss. a. b. c. Ib. Pag. 189. Ep. 8. C. 5. Magnas omnipotenti Deo gratias refero,
d. e. quia & diuisi corporibus, nobisque à vobis recedentibus longè, cha-
ritas inter nos permanet indiuisa.
Par. 1571. Lege diuisi corporibus ex Mss.

710.

Mss. b. c. d. Ib. Pag. 189. Ep. 8. D. 4. Vbi plurimæ segetes, ibi maxima forti-
tudo bouum. Manifestatur enim virtus prædicantium, vbi surgit se-
ges animarum.
c. Lege pro maxima, manifesta, ex Mss.

711.

Mss. a. b. c. Ib. Pag. 189. Ep. 9. E. 10. Nullius persona vos à vigore disciplinæ
d. e. f. emolliat, neque vehemens dedignatio in rigore, quod absit, aliquo
Par. 1571. immoderatæ distractionis obduret.
Legatur, ex Mss. indignatio.

712.

Mss. a. b. c. Ib. Pag. 190. Ep. 9. A. 1. Audio quod aliquo de his quæ scripsisse
d. e. f. me memini, fraternitas vestra ad mensam suam coram extraneis le-
gi faciat.
Par. 1571. Io. Diac. Lege, quod aliqua de his ex Mss.

713.

Mss. a. b. c. Ib. Pag. 190. Ep. 10. A. 7. Agnello Episcopo.
d. e. f. Lege, Agnello Abbati ex Mss.

714.

Mss. a. b. c. Ib. Pag. 190. Ep. 10. C. 4. Eos orationi decet instantius adhære-
d. e. f. re, quatenus pia cœpta eorum, suæ propitiationis dono perficiant, &
imperfecta ad cumulum faciant perfectionis ascendere.
Dominus dono perficiat, & imperfecta eorum ad cumulum faciat per-
fectionis accedere. Ita Mss.

715.

Mss. a. b. c. Ib. Pag. 191. Ep. 12. A. 10. Die -- Natalis -- Episcopo illic missarum
d. c. sacra conueniat celebrare.
Mss. Episcopus illuc.

716.

Mss. a. b. c. Ib. Pag. 192. Ep. 14. C. 2. Marianum defensorem nostrum.
d. e. f. Lege, Marinianum defensorem vestrum.

717.

Mss. a. b. c. Ib. Pag. 193. Ep. 15. A. 8. Cum hoc sit contrarium dicenti pro-
d. e. f. phetæ David: in Inferno autem quis confitebitur tibi? Et Apostolus:
Quotquot sine lege peccauerunt, sine lege peribunt.
Lege, & Apostolo, ex Mss.

Ib.

Lib. 6. Epist.

III

718.

Ib. Pag. 193. Ep. 16. Agnello Episcopo Terracinenfi.
Non extat in Mss. Codicibus.

Mss. a. b. c.
d. e.

719.

Ib. Pag. 194. Ep. 17. A. 4. Scriptis te presentibus adhortamur: quatenus ad nos mora submota venire non differas, sed & alios tecum, quos tamen potueris Episcopos, ceterosque religiosos festines adducere: ut causa subtilius examinata & nostra, si rex exegerit, congrue, decenterque debeat absolutio provenire, & hi qui in peccato eiusdem temeritate, collapsi sunt, ad viam salutis, reuocentur.

Mss. a. b. c.
d. e.
Par. 1571.

Lege ex Mss. ut causa subtilius examinata, & vestra si res exegerit -- & paulo post, qui in peccato eiusdem temeritatis.

720.

Ib. Pag. 196. Ep. 23. D. 1. Theotistæ pariter & Andrea.
Theotistæ patritiæ, ita Mss.

Mss. a. b. c.
d. e. f.

721.

Ib. Pag. 196. Ep. 23. D. 9. Agamus -- gratias ei spiritui, qui corda quæ implet, leuat, qui inter tumultus hominum, solitudinem in mente facit. In cuius presentia nullus locus compunctæ animæ est secretus.

Mss. a. b. c.
d. e. f.

Lege ex Mss. nullus locus -- non est secretus.

722.

Ib. Pag. 196. Ep. 23. E. 5. Inter causarum fluctus, quos assidue patitur, ex quibus velit nolit foras trahitur, semper ad amorem cælestis patriæ interitus reuocetur.

Mss. a. b. c.
d. e. f.
Par. 1571.

Lege interius, ex Mss.

723.

Ib. Pag. 197. Ep. 23. B. 2. Sunt -- nonnulli, qui iam in dono percipiunt libere pro iustitia loqui, oppressos tueri, propria tribuere, ardorem fidei habere, sed adhuc gratiam lachrymarum non habent. Hi nimirum terram Australem & arentem habent, sed adhuc irrigua indigent. In bonis enim operibus positi, in quibus magni atque feruentes sunt, optant valde, ut aut timore supplicij, aut amore regni cælestis peccata sine quibus vivere non possunt, quotidie plorent.

Ios. 15.

Lege in prima periodo ex Mss. perceperunt, & eloqui: & in posteriori, Quia in bonis operibus positi -- oportet valde &c.

Mss. a. b. c.
d. e. f.

724.

Ib. Pag. 179. Ep. 23. C. 8. Verba -- nutrientium aut lac dant, si bona sunt, aut venenum si mala.

Mss. a. b. c.
d. e. f.
Par. 1571.

Lege, aut lac erunt, si bona sunt.

725.

Ib. Pag. 97. Ep. 23. E. 9. Dum eam quidam Longobardorum ciuitatem ingressus -- inuenisset.

Mss. a. b. c. *Lege, ex Mss. dum eam quidam Longobardus.*
d. e. f.

726.

Ib. Pag. 198. Ep. 23. A. 8. Ipsam ergo vestrae excellentiae (his verbis concludit epistolam ad Theotistam patriciam) transmittere studui, per quam omnipotens Deus superbientem & perfidum hominem peremit, ut per eam vos qui eum timeris & diligitis, & praesentem salutem & aeternam habere valeatis.

Mss. a. b. c.
d. e. f.

Legas, ex Mss. quae cum timeris.

727.

Ib. Pag. 198. Ep. 24. D. 1. Haec mihi & piissimus dominus filius noster, pro cuius vita incessanter orandum est iam saepius scripsit, & quod ille ex potestate, scio quia hoc vos ex amore dicitis.

Mss. a. b. c.
d. e. f.
Par. 1571.

Lege, filius vester, ex Mss.

728.

Ib. Pag. 199. Ep. 25. B. 1. Scriptum est: Absconde eleemosynam

Eccl. 29. 15. in sinu pauperis, & haec pro te orabit.
Mss. a. c.
d. e. f.

Lege, exorabit, ex Mss.

729.

Ib. Pag. 199. Ep. 26. C. 7. Andreæ Scholastico.

Mss. a. b. c.
d. e. f.

Dele Scholastico, ex Mss.

730.

Ib. Pag. 199. Ep. 26. E. 1. Vita nostra nauiganti est similis. Is namque qui nauigat, stat, sedet, iacet, vadit: quia impulsu navis ducitur. Ita ergo & nos sumus, qui siue vigilantes, siue dormientes, siue tacentes, siue loquentes, siue ambulantes, siue volentes, siue nolentes, per momenta temporum quotidie ad finem tendimus.

Mss. a. b. c.
d. e. f.

Legas cum Mss. stet, sedeat, iaceat, vadit.

731.

Ib. Pag. 200. Ep. 26. A. 8. Cum glorioso Gallitio venerunt.

Mss. b. c.
d. e. f.
Callicimo
Ms. a.

Legas, ex Mss. cum glorioso Callicino.

732.

Ib. Pag. 200. Ep. 27. C. 10. Sic ignis flatu premitur ut crescat. Scio quidem quia ex tot malarum linguarum sermonibus peruersis tempestatem validam pateris, in mente contradictionem fluctus sustines.

Mss. a. b.
d. e. f.
Par. 1571.

Lege, contradictionum fluctus, ex Mss.

733.

Ib. Pag. 201. Ep. 27. A. 4. Christidoro.

Mss. a. b. c.
d. e.

Lege, Christidoro, ex Mss.

734.

Ib. Pag. 201. Ep. 27. A. 2. Quod scribitis ut -- filiae meae domnae Gurdiae -- domno Matino -- scribere debeam, -- bene scit vestra magnitudo, quia hodie in Constantinopolitana ciuitate, qui de
Graco

Græco in Latinum & de Latino in Græcum dictata bene transferant non sunt.

Mss. a. b. c.
d. e.
Par. 1571.

Dele hæc verba de Græco in latinum &, ex Mss.

735.

Ib. Pag. 202. Ep. 29. A. 6. Quia bonus homo de bono thesauro cordis sui bona profert, hoc tua charitas & spiritualiter viuendo, & modo mihi in epistola sua loquendo monstrauit.

Legas ex Mss. Quia -- proferat bona, hoc tua charitas, & semper viuendo, & modo in epistola sua.

Mss. a. b. c.
d. e. f.

736.

Ib. Pag. 202. Ep. 29. C. 2. In hoc -- te altum, in hoc te magnum aspicio, qui ante humanos oculos in magno atque in alto loco minimè profecisti: in quo sæpe dum exterius ab omnibus honor tribuitur, ad ima animus mergitur, quia curis discerpentibus grauatur.

Mss. a. b. c.
d. e. f.
Par. 1571.

Lege quia ante & ab hominibus: ita Mss.

737.

Ib. Pag. 203. Ep. 30. C. 2. Consecratorum meum studiose admodum curavi.

Mss. a. b. c.
d. e. f.

Lege, Coepiscopum -- ex Mss.

738.

Ib. Pag. 206. Ep. 33. A. 6. In quo iacula illius illisa frangantur, & cor nostrum percussione ipsius contactu non vulnerentur.

Mss. a. b. c.
d. e.
Par. 1571.

Lege vulneret, ex Mss.

739.

Ib. Pag. 206. Ep. 35. D. 2. Bono Episcopo.

Mss. a. b. c.
d. e.

Lege Dono Episcopo, ex Mss. Domino Gill.

Lib. 7. Epist.

740.

Pag. 210. A. 5. De causa Maximi Præuaricatoris eiusque satisfactione & pœnitentia.

Leuatus est Maximus præsumptor & c. Præfatio hæc desideratur in omnibus Mss.

741.

Ib. Pag. 211. Ep. 3. E. 1. Anastasio Episcopo Antiocheno.

Mss. a. b. c.
d. e. f.

Lege Anastasio Patriarchæ Antiocheno, ex Mss.

742.

Ib. Pag. 213. Ep. 4. A. 2. Bono Episcopo.

Mss. a. b. c.
d. e.

Lege, Dono, ex Mss.

743.

Ib. Pag. 213. Ep. 4. B. 5. Tabulam verò auream quam prædictus vir moriens pariter reliquit, considerare, ut arbitror, debuistis.

† Ms. b.
Par. 1571.
* Mss. a. c.
d. e.

Lege † fibulam, vel * phybulam cum Mss.

P

744.

Ib. Pag. 213. Ep. 4. B. 9. Noueris nos *illicitam* antiquam consuetudinem à nostra Ecclesia omnino vetuisse, nec cuiquam assensum præbere, vt loca *humani* corporis pretio possint adipisci.

Mss. a. b. c. *Lege ex Mss. Noueris nos antiquam consuetudinem nostram, à nostra -- & pro, humani, lege humandi.*
d. e.

745.

Mss. a. b. c. Ib. Pag. 215. Ep. 6. Venantio Episcopo Lunensi.
d. e. *Deest in Mss.*

746.

Ib. Pag. 216. Ep. 8. B. 2. Per *decimum quintum* nuper indictionem elapsam Ecclesiæ tuæ Acoluthi - quædam conquesti sunt.
Mss. a. b. c.
d. e. *Lege quintam decimam ex Mss.*
Par. 1571.

747.

Ib. Pag. 219. Ep. 14. B. 8. Tanto latius quanta in *nobis* sollicitudo Ecclesiastici ordinis, quantaque cura sit rectitudinis indicauit.
Mss. a. b. c.
d. e. *Legendum proculdubio, quanta in vobis, ex Mss.*

748.

Ib. Pag. 219. Ep. 14. C. 10. Eum ab inuio itinere lingua *ducite*, & actione reducite.
Mss. a. b. c.
d. e. *Lege ex Mss. lingua duce & actione, reducite.*
Par. 1571.

749.

Ib. Pag. 220. Ep. 16. C. 4. In defendendis partibus iustitiæ constanter insiste. Odia pro veritate, si qua sunt, sustinere non renuas: vt tanto maiorem in aduentu Redemptoris nostri fructum mercedis inuenias, quanto eius mandata non negligens, in fauorem iustitiæ & defensionem impenderis.

Mss. a. b. c. *Legas ex Mss. In defendendas partes -- & paulo post, in fauorem te iustitia, &c.*
d. e.

750.

Ib. Pag. 220. Ep. 17. D. 2. Bonifacio *primo defensori*.
Mss. a. b. c. *Lege ex Mss. Bonifacio de priuilegiis defensorum.*
d. e.

751.

Ib. Pag. 221. Ep. 18. C. 3. Interdicimus igitur, vt nullus episcoporum aut sæcularium vltra audeat de redditibus, de rebus vel chartis prædicti monasterij, vel de loco aliquo, qui ad id pertinet, quocunque modo, qualibet occasione minuere.
Mss. a. b. c. *Lege ex Mss. Nullus igitur vltra audeat -- qualibet exquisitioe minuere.*
d. e.

752.

Ib. Pag. 222. Ep. 19. A. 7. Quod communem filium Claudium -- longa apud nos -- mora retinuit, res illa fecit quod magnum nobis, sicut nostis, erat in verbo Dei solatium: quem etiam hic adhuc vlueramus diutius retinere, nisi & ipsum ad suum monasterium festinare, & nos congregationi fratrum eius præsentiam esse omnino necessariam sciremus.

Lege

Lege ex Mss. si & ipse ad suum monasterium non festinasset, & nos congregationi fratrum eius presentiam esse omnino necessariam nesciremus.

Mss. a. b. c.
d. e.

753.

Ib. Pag. 222. Ep. 20. D. 3. Quia -- comperimus multos se à muro- rum vigiliis excusare, si fraternitas vestra sollicita, ut nullum neque per nostrum vel Ecclesiæ nomen aut quolibet alio modo defendi à vigiliis patiatur.

Lege ex Mss. sit fraternitas vestra sollicita, & nullum neque per nostræ vel Ecclesiæ suæ nomen. --

Mss. a. b. c.
d. e.

754.

Ib. Pag. 222. Ep. 21. E. 2. Gregorij cuiusdam.

Lege Georgij cuiusdam, ex Mss.

Mss. a. b. c.
d. e.
Par. 1571.

755.

Ib. Pag. 223. Ep. 22. B. 1. Se -- per decem & nouem annos in eius as- ferit seruitio permanisse.

Lege per decem & octo annos, ex Mss.

Mss. b. c. d.
e.

756.

Ib. Pag. 224. Ep. 24. A. 2. Faustino defensori.

Lege Faudino, ex Mss.

Mss. a. b. c.
d. e.

757.

Ib. Pag. 225. Ep. 25. A. 1. Quicquid ad vtilitatem ac quietem cha- ritatis vestræ, vel filiorum vestrorum pertinet, Creatoris nostri auxi- lio suffragante augere strictè ac studiose festinet.

Lege, agere ex Mss.

Mss. a. b. c.
d. e.
Par. 1571.

758.

Ib. Pag. 225. Ep. 25. B. 1. De quibus scriptis charitatis vestræ non subtilius volumus informari.

Lege ex Mss. Nos subtilius volumus informari.

Mss. a. b. c.
d. e.
Par. 1571.

759.

Ib. Pag. 225. Ep. 25. B. 3. Ut quidquid ad honoris vestri reueren- tiam, vel gentium præfata Ecclesiæ pertinet, libenti animo parare pos- simus.

Lege pro gentium, genium -- & reparare loco eius quod est in con- textu.

Mss. a. b. c.
d. e.

760.

Ib. Pag. 227. Ep. 30. A. 2. Eulogio Episcopo Alexandrino.

Lege Patriarchæ Alexandrino.

Mss. a. b. c.
d. e. f.
Io. Diac.

761.

Ib. Pag. 227. Ep. 30. B. 1. De doctrina Alexandrinæ Ecclesiæ de conuersione hæreticorum.

Lege ex Mss. De doctrina Alexandrina vrbis hæreticorum.

Mss. a. b. c.
d. e. f.

762.

Ib. Pag. 227. Ep. 30. E. 7. Ego -- non verbis quæro prospera- ri, sed moribus. Nec honorem esse deputo, in quo fratres meos honorem suum perdere cognosco. Meus namque honor

est honor vniuersalis Ecclesiæ: meus honor est, fratrum meorum solidus vigor: Tum ergo verè honoratus sum, cum singulis quibusque honor debitus non negatur. Si enim vniuersalem me Papam vestra sanctitas dicit, negat se hoc esse, quod me fatetur vniuersum. Sed absit hoc. Recedant verba quæ vanitatem inflant & charitatem vulnerant.

Mss. a. b. c.
d. e. f.
Par. 1571.

Lege pro ergo, ego, ex Mss. & paulo post, quod in me fatetur vniuersum. Perstremo lege vanitatem inflant, charitatem vulnerant.

763.

Ib. Pag. 229. Ep. 33. B. 2. Eidem monasterio quædam contra ea quæ à prædecessoribus vestris promissa ac consuetudine longa seruata sunt, festinetis superinducere.

Mss. a. b. c.
d. e.
Par. 1571.

Lege, permilla, ex Mss. occurrit hoc mendum bis in eadem epistola eodem pacto corrigendum.

764.

Ib. Pag. 230. Ep. 34. A. 5. Ioseph in Ægyptum ductus terreno palatio seruiuit, curam ministerij in rebus temporalibus gessit, quicquid iniuste regno transitorio debebatur, exhibuit.

Mss. a. b. c.
d. e. f.
Par. 1571.

Lege, quicquid iuste regno -- ex Mss.

Lib. 7. Epist. Indict. 2.

765.

If. 65. 21.

Ib. Pag. 230. Ep. 1. E. 10. Propheta dicit: & puer centum annorum maledictus est.

Mss. a. b. c.
d. e. f.
Par. 1571.
Io. Diac.

Lege ex Mss. Et peccator centum annorum maledictus est. Confirmant hanc lectionem sequentia. Tanta autem nequitia ad aures meas de tua senectute peruenit vt eam nisi adhuc humanius pensarem, fixa iam maledictione ferirem.

766.

Ib. Pag. 231. Ep. 2. E. 9. Quicquid de his oratio suaferit, Domino valeat reuelante disponi.

Mss. a. b. c.
d. e.

Lege ex Mss. Quicquid de his ratio suaferit. --

767.

Ib. Pag. 232. Ep. 3. Marcellino proconsuli Dalmatiæ.

Mss. a. b. c.
d. e.

Non habetur in membranis.

768.

Ib. Pag. 232. Ep. 4. Andreæ Scholastico.

Mss. a. b. c.
d. e.

Non extat in Mss.

769.

Ib. Pag. 233. Ep. 6. D. 8. Quorum quia zelus non solum laudandus, verum etiam omnino fouendus est, hortamur te, vt cum omni viuacitate ac sollicitudine fraternitatis hoc vestræ rimari cura non desinat. Et si in hac eos fontes prauitate repererit, scandalum de filiorum suorum manibus habita eorum satisfactione remoueat.

Lege

Lib. 7. Epist. Indict. 2.

117

Lege, Et si ab hac eos infantes prauitate ex Mss. exemplaribus.

770.

Ib. Pag. 233. Ep. 6. E. 1. Sequitur, Atque inter omnes hæreses specialiter Seuerum ac Nestorium anathematizent, vt quibus sinistra de eis suspicio genuit discessionem, amor fidei remoueat, gignatque purificatio charitatem.

Legas, ex Mss. vt quibus sinistra de eis suspicio dissectionem amore fidei genuit, gignat purificatio charitatem.

771.

Ib. Pag. 234. Ep. 8. E. 6. Innocentio, Mariniano &c.

Legas ex Mss. Vincentio, Innocentio &c.

772.

Ib. Pag. 235. Ep. 9. D. 6. Vbi dominus Iustinus consilium præbet, qui pacem cum catholica Ecclesia non habet, ibi non possunt hæretici adduci.

Lege, addici, ex Mss.

773.

Ib. Pag. 237. Ep. 13. B. 5. Seuero Episcopo.

Lege, Sereno Episcopo, ex Mss.

774.

Ib. Pag. 237. Ep. 13. B. 6. Passius frater -- indicauit, argumentum Ecclesiæ suæ à decessore suo Fabio apud Serenum diaconum tuum pro temporis qualitate esse depositum.

Lege, argentum ex Mss.

775.

Ib. Pag. 237. Ep. 15. E. 7. Fortunato Episcopo Neapolitano.

Deest in Mss.

776.

Ib. Pag. 238. Ep. 16. B. 1. Romano defensori.

Deest in Mss.

777.

Ib. Pag. 238. Ep. 17. Romano defensori;

Non extat in Mss.

778.

Ib. Pag. 239. Ep. 18. A. 2. Colonis patrimonij Syracusani.

Deest in Mss.

779.

Ib. Pag. 239. Ep. 19. B. 5. Petro Sicillensi.

Deest in Mss.

780.

Ib. Pag. 239. Ep. 20. D. 1. Libertino Expræfecto:

Deest in Mss.

781.

Ib. Pag. 239. Ep. 21. E. 5. Libertino Ciridano:

Deest in Mss.

Mss. a. b. c.

d. e. f.

Par. 1571.

Mss. b. c.

d. e. f.

Par. 1571.

Mss. a. b. c.

d. e.

Par. 1571.

Mss. a. b. c.

d. e.

Mss. a. b. c.

d. e.

Mss. a. b. c.

d. e.

Par. 1571.

Mss. a. b. c.

d. e.

Mss. a. b. c.

d. e.

Mss. a. b.

c. d. e.

Mss. a. b. c.

d. e.

Mss. a. b. c.

d. e.

Mss. a. b. c.

d. e.

Mss. a. b.

c. d. e.

782.

Mss. a. b. c. Ib. Pag. 240. Ep. 22. A. 9. Ioanni Episcopo Syracusano.
d. c. Deest in Mss.

783.

Mss. a. b. c. Ib. Pag. 240. Ep. 23. C. 3. Romano Defensori.
d. c. Deest in Mss.

784.

Mss. a. b. c. Ib. Pag. 241. Ep. 25 B. 1. Fortunato Episcopo Neapolitano.
d. c. Deest in Mss.

785.

Mss. a. b. c. Ib. Pag. 241. Ep. 26. C. 7. Clero, ordini, & Plebi consistenti Me-
d. c. fanæ.
Deest in Mss.

786.

Mss. a. b. c. Ib. Pag. 241. Ep. 27. E. 5. Dometiano Abbati.
d. c. Lege ex Mss. Dometio, bis in hac Epistola.

787.

Mss. a. b. c. Ib. Pag. 242. Ep. 28. D. 3. Agit de contentione Adeodatae & ma-
d. c. tris eius. -- His fraternitatem vestram Epistolis adhortamur, vt præ-
Par. 1571. dictam matrem ipsius ad se faciat euocari, & tranquilla ei adhorta-
tione suadeat, vt facere sponte non desinat ad quod legali po-
test ratione compelli: quatenus nec iste videatur præiudicium susti-
nere.
Lege ex Mss. Quatenus nec illa affligi, nec hæc videatur præiudicium su-
stinere.

788.

Mss. a. b. c. Ib. Pag. 243. Ep. 30. B. 6. Consentius defensor.
d. c. Legas ex Mss. Constantius.

789.

Mss. a. b. c. Ib. Pag. 243. Ep. 31. C. 5. Anthemio Subdiacono.
d. c. Deest in Mss.

790.

Mss. a. b. c. Ib. Pag. 243. Ep. 32. D. 7. Andreae Scholastico.
d. c. f. Dele Scholastico: ex Mss.
Par. 1571.

791.

Mss. b. c. Ib. Pag. 244. Ep. 33. B. 7. Hæc consecratio & illis ante Deum ad
d. c. gloriam, & habitandi illic populo proficiat ad salutem.
Par. 1571. Lege habitanti, ex Mss.

792.

Mss. a. b. c. Ib. Pag. 245. Ep. 35. A. 4. Res quæ culpa caret, ad damnum vocari
d. c. non conuenit.
Par. 1571. Lege, ex Mss. Rem quæ culpa caret.

793.

Mss. a. b. c. Ib. Pag. 245. Ep. 37. E. 7. De quadringentis quinquaginta.
d. c. De trecentis quinquaginta, Ita Mss.

Ib.

794.
Ib. Pag. 247. Ep. 40. A. 2. Romano Defensori.
Deest in Mss.

Mss. a. b. c.
d. e.

795.
Ib. Pag. 247. Ep. 41. C. 5. Prodesse nobis eandem pacem quem-
admodum à nobis facta est sentiamus.

Mss. a. b. c.

Legas, à vobis, ex Mss. Nam Agilulpho Regi gratias agit de pace facta v-
trisque partibus profutura.

d. e.
Par. 1571.

796.
Ib. Pag. 247. Ep. 42. D. 3. Theodelindæ Longobardorum Reginæ.
Deest in Mss.

Mss. a. b. c.
d. e.

797.
Ib. Pag. 248. Ep. 43. A. 2. Felici in Sicilia.
Deest in Mss.

Mss. a. b.
c. d. e.

798.
Ib. Pag. 249. Ep. 46. C. 2. Sabino Diacono.
Legex Mss. Sauino Subdiacono.

Mss. a. b. c.
d. e.
Par. 1571.

799.
Ib. Pag. 249. Ep. 47. E. 1. Paulino Episcopo Taurenfi, Proculo
Episcopo Nicoteræ, Palumbo Episcopo Consentia, Venario Epi-
scopo Vinomenfi, Marciano Episcopo Locrenfi.
Deest in Mss.

Mss. a. b. c.
d. e.

800.
Ib. Pag. 251. Ep. 49. A. 2. Bonæ Abbatisæ.
Deest in Mss.

Mss. a. b. c.
d. e.

801.
Ib. Pag. 251. Ep. 50. E. 1. Cleri ciuiumque illinc venientium nōs-
que precibus arguentium.
Legatur, vrgentium ex Mss.

Mss. a. b. c.
d. e.

802.
Ib. Pag. 252. Ep. 52. C. 6. Sebastiano Episcopo.
Deest in Mss.

Mss. a. b. c.
d. e.

803.
Ib. Pag. 253. Ep. 53. B. 3. Quatenus & ipsi -- eligere debeant sa-
cerdotem, ne diu, & tali præsertim tempore, pastoris proprii sint re-
gimine destituta.
Lege, destituti ex Mss.

Mss. a. b. c.
d. e.

804.
Ib. Pag. 253. Ep. 54. D. 5. Nos quidem qui vitam cum pluribus du-
cimus, etli formidolosi ac timidi, tamen quia contra antiquum ho-
stem bella proposuimus, quasi in acie stamus. Vos autem qui solita-
riam vitam ducitis, quid aliud quam monachos dixerim, qui feruore
virtutis etiam ante aciem exire festinatis? Cur ergo eum non singu-
lariter hostis imperat, à quo se impeti singulariter spectat?
Lege, monomachos, ex Mss.

Mss. c. d.
e. f. g.

805.

Ib. Pag. 254. Ep. 54. B. 9. Quid tot labores proderunt, si in unitate fidei inuenta non fuerit quæ ante Dei omnipotentis oculos in bonis actibus animam præcipue custodit.

Mss. a. b. c.
d. e. f. g. h.

Lege, ex Mss. si in unitate fidei inuenti non fuerint.

806.

Citatur hæc
verba à Th.
Petreo lib.
Confess.
Greg. p. 89.

Pl. 40.
Ier. 8.
Isa. 30.
Pl. 50.

Ibidem.

Ezech. 18.

Ib. Pag. 254. Ep. 54. E. 10. Hæc paucis dixi, quia ex quibus præcipue causis hac in re dubitationem tua charitas habet, in epistolis non inueni. [Et quia tua sanctitas hoc à nobis requisivit, ut sibi de sacerdotali officio post lapsum resurgendi auctoritates scriberemus, dum se dicit de hoc canones diuersos legisse, & diuersas sententias inuenisse, alias resurgendi, alias nequaquam posse: Ideo sanctas nos generales synodos à Nicæna incipientes, hanc cum reliquis quatuor veneramur: quia ipsum sequentes, ceteræ in cunctis canonicis sententiis vnanimiter concordant. Nam & nos præcedentes Patres sequi debemus, qui auctore Deo à sacra doctrina illorum non discordamus. A capite itaque incipientes, usque ad quartum altaris ministrum, hanc formam seruandam cognoscimus, ut sicut minorem maior præcedit in honore, ita & in crimine, & quem maior sequitur culpa, maiori plectatur vindicta, & sic postea pœnitentia credatur esse fructuosa. Quid enim prodest triticum seminare, & fructum illius non colligere? aut domum construere, & non illic habitare? Post dignam igitur satisfactionem credimus posse rediri ad honorem, dicente propheta: Numquid qui cadit, non adiciet ut resurgat? Et: Qui auersus est, non reuertetur? Et peccatori ait; In quacunque die conuersus ingemueris, tunc saluus eris. Vnde & Psalmista ait. Cor mundum crea in me Deus, & spiritum tuum rectum innoua in visceribus meis. Ne proicias me à facie tua, & Spiritum sanctum ne auferas à me. Dum enim petiit, ne à Domino proliceretur pro culpa sua, alienam rex propheta simul rapuisse vxore tremefactus expauit. Et propheta indicante flagitium suum, pœnitentiam agens addebat: Redde mihi lætitiā salutaris tui, & spiritu principali confirma me. Si enim condignam Deo pœnitentiam non fecisset, nequaquam aliis prædicaret. Ait enim: Docebo iniquos vias tuas, & impij ad te conuertentur. Dum enim peccata prospexit propheta mundatus per pœnitentiam, non dubitauit prædicando curare aliena, & sacrificium de semetipso Deo offerre studuit, cum dicebat: Sacrificium Deo spiritus contribulatus. Ad hoc ista sufficerent, sed omnis sententia, quod plus sacræ Scripturæ testimoniis confirmatur, facilius creditur. De hoc enim propheta dicit: Nolo mortem peccatoris, sed ut conuertatur & viuat. De hoc peccantibus dicitur: Peccator in quacunque die conuersus ingemuerit, saluus erit: omnes iniquitates eius obliuioni tradentur. Si enim Redemptor noster, qui peccatores non perdere, sed iustificare venit, in obliuione peccantium delicta dereliquit: quis hominum condemnanda reseruat, cum Apostolus dicat:

Si

Si Deus iustificat, quis est qui condemnet? Ad fontem misericordiae recurrentes, Euangelij proferamus sententiam: Gaudio, inquit, super vno peccatore pœnitentiam agente, magis quàm super nonaginta nouem iustis, qui non indigent pœnitentia. Et ouem perditam, nonaginta nouem non errantibus relictis, humero pij pastoris ad ouile reportatam Dominus ipse testatur. Si ouis perditam errans post inuentionem ad ouile humero reportatur, cur iste post pœnitentiam ad Ecclesiae ministerium lapsus non reuocetur? Sicut in Apocalypsi dicitur, de ministerio Ecclesie: memento vnde excideris, & age pœnitentiam, & prima opera fac. Quid enim est grauius, aut carnale delictum admittere, sine quo pauci inueniuntur, aut Dei filium iureiurando negare? In quo verbo hunc ipsum B. Petrum Apostolorum principem, ad cuius sacrum corpus indigni sedemus, lapsum esse cognoscimus. Sed post negationem pœnitentia secuta est, & post pœnitentiam misericordia data est: quia postea ab Apostolatu eum non expulit, quia ante quidem ipsum se negare prœdixit. Tibi hæc fili carissime dicta sufficiant, vt illum quem conspicias delicta fletu delere, in conspectu diuinitatis non dubites misericordiam consequi: quia ille peccatorum reuersum non despicit, qui peccatores sanguine suo redimere venit.]

Rom. 8.

Luc. 15.

Apoc. 2.

Mss. a. b. c.
d. e. f. g. h.

Hæc omnia ab, in Epistolis non inueni, desunt in Mss.

807.

Ib. Pag. 256. Ep. 54. C. 1. Imagines quas tibi dirigendas per Dulcidum diaconum rogasti misimus. Vnde valde nobis tua postulatio placuit: quia illum toto corde, tota intentione quæris cuius imaginem per oculis habere desideras, vt te visio corporalis quotidiana reddat exercitatum: vt dum picturam illius vides, ad illum, animo inardescas, cuius imaginem videre desideras: Ab re non facimus, si per visibilia inuisibilia demonstramus. Sic homo qui alium ardentem videre desiderat, aut sponsam amans videre conatur, si contigerit eam, ad balneum, aut ad Ecclesiam ire, statim per viam incedenti se præparat, vt de visione eius hilaris recedat. Scio quidem quod imaginem Saluatoris nostri non ideo petis, vt quasi Deum colas, sed ob recordationem filij Dei in eius amore recalescas, cuius te imaginem videre desideras. Et nos quidem non quasi ante diuinitatem ante illam prosternimur, sed illum adoramus quem per imaginem aut natum, aut passum, sed & in throno sedentem recordamur. Et dum nobis ipsa pictura quasi scriptura ad memoriam filium Dei reducit, animum nostrum aut de resurrectione lætificat, aut de passione demulcet. Ideoque direximus tibi surtarias duas, imaginem Dei Saluatoris & sanctæ Dei genitricis Mariæ, beatorumq; Apostolorum Petri, & Pauli continentes per supradictum filium nostrum diaconum, & vnâ crucem, clauem etiam pro benedictione à sanctissimo corpore Petri Apostolorum principis, vt per ipsum à maligno defensu permanearis cuius signo te esse munitum credis, & ex eo te protegat, qui iuuenilia

Citatur hoc fragmentum à multis, à Bell. To. 2. de Imaginibus l. 2. c. 10. p. 968. & ib. c. 16. p. 996. & ib. c. 11. p. 972. 2. à Coccio par. 1. de Sanctis Ecclesiarum p. 560. & a Theod. Petreio l. 4. Confess. Greg. p. 184.

semper suggerit recordari, ut in bonis tuis actibus perseueres, ut in eius amore usque ad fidem permanes, pro cuius amore solitarius consideras habitare, ut alios in eius amore accendas, propter quem te fecisti haberi, ut vitæ huius mala quæque inimicus suggerit retro acta mentis proventibus quasi facibus inardescas, pro cuius amore vitam etiam velis finire, ipse quoque te protegat usque in finem, qui cunctum mundum dignatus est redimere Iesus Christus Dominus noster, qui vivit & regnat, in sæcula sæculorum, Amen.

Hæc omnia desunt etiam in Mss. vno tantum excepto, qui in finem Epistolarum reijcit sub hac inscriptione. SENTENTIA B. GREGORII P. DE IMAGINIBVS EXCERPTA DE DECRETIS CANONVM.

808.

Mss. a. b. c. Ib. Pag. 258. Ep. 57. B. 2. Villa Auriana.
d. c. Lege, Mauriana, ex Mss.

809.

Mss. a. b. c. Ib. Pag. 258. Ep. 58. C. Anatholio Diacono Constantinopolitano.
d. c. Deest in Mss.

810.

Mss. a. b. c. Ib. Pag. 258. Ep. 59. E. 1. Fantino Defensori Panormitano.
d. c. Deest in Mss.

811.

Mss. a. b. c. Ib. Pag. 259. Ep. 60. B. 3. Fantino Defensori. Deest in Mss.
d. c.

812.

* Mss. a. b. c. Ib. Pag. 259. Ep. 62. E. 5. De negotiis civilibus exorta causatio, maioris - requisitionis indiget.
d. c. f. Legas, vilibus ex Mss. *

813.

Th. Petreus Ib. Pag. 260. Ep. 64. E. 7. Fecistis -- Subdiaconos spoliatos prodere.
† Mss. a. b. c. Lege, procedere, ex Mss.
d. c. f.

814.

Io. Diac. Ib. Pag. 261. A. 1. Magis in hac sede illam consuetudinem amputauimus, quæ hic à Græcis fuerant tradita.
Par. 1571. Lege pro sede, re, & pro fuerant, fuerat, ex Mss. †
Th. Petr. †† Cit. à Bel.

815.

To 3 de Sacram. Euch. Ib. Pag. 261. Ep. 64 B. 2. †† Valde mihi inconueniens visum est, ut precem quam Scholasticus composuerat, super oblationem diceremus, & ipsam traditionem quam Redemptor noster composuit, super eius corpus & sanguinem taceremus.
l. 4. c. 13. p. 828 b. 4b. de Missa l. 2. c. 18. p. 119. d. & ib. c. 19. p. 112 b. & à Th. Petr. l. 1. Confess. Greg. p. 89.

816.

* Mss. a. b. c. Ib. Pag. 261. Ep. 64. B. 6. In quo ergo Græcorum consuetudines secuti sumus, qui aut veteres nostras reparauimus, aut nouas & viles constituimus, in quibus tamen alios comprobamur imitari?
d. c. f. Par. 1571. Lege, in quibus tamen alios non probamur, imitari? ex Mss.

Io. Diac. Mss. a. b. c. d. c.

Ib.

817.

Ib. Pag. 261. Ep. 64. B. 11. De Constantinopolitana Ecclesia quod dicunt, quis eam dubitet sedi Apostolicæ esse subiectam? quod & piissimus dominus Imperator, & frater noster Eusebius eiusdem ciuitatis Episcopus assidue profitentur.

Eusebius, *deest in Mss.* †

818.

Ib. Pag. 262. Ep. 66. B. 5. Sicut causæ meritum cognouerit, apud eum non defensor culpæ, sed potius intercessor existe.

Lege, cognoueris, *ex Mss.* *

819.

Ib. Pag. 262. Ep. 66. B. 10. Dictum est nobis etiam quod rustici possessionis eiusdem Caralitane Ecclesiæ iura propria deferentes in priuatorum possessionibus culturam laboris exhibeant.

Lege *ex Mss.* eiusdem Ecclesiæ iura deferentes.

820.

Ib. Pag. 263. Ep. 68. C. 7. Anatholio Diacono Constantinopolitano. *Deest in Mss.*

821.

Ib. Pag. 264. Ep. 70. C. 3. Illicite in synodo superbum ac pestiferum OEcumenicum, hoc est vniuersalis sibi vocabulum vsurpasse.

Lege, OEcumenici, *ex Mss.*

822.

Ib. Pag. 265. Ep. 70. A. 4. Neque legitima quidem, nec synodus dicenda est.

Neque legitima, quare quidem nec synodus dicenda est, *Mss.*

823.

Ib. Pag. 266. Ep. 74. C. 1. Constantio Episcopo Panormitano.

Lege *ex Mss.* Constantino Episcopo Narniensi, *ex Mss.*

824.

Ib. Pag. 266. A. 8 Epist. 73. Greg. Chrysantho Episcopo Spoletano.

Deest in omnibus Mss.

825.

Ib. Pag. 266. Ep. 75. D. 9. Maurentio magistro militum.

Legas *ex Mss.* Romano Defensori.

826.

Ib. Pag. 267. Ep. 78. E. 1. Hoc non ab illis perquirat, qui ab Ecclesiasticis exhibentur, sed ab aliis quos sine fauore patris esse cognouerit.

Lege *ex Mss.* quos sine fauore patris esse cognouerit.

827.

Ib. Pag. 269. Ep. 84. D. 3. Anatholio Diacono Constantinopolitano.

Deest in Mss.

828.

Ib. Pag. 270. Ep. 85. Fantino Defensori Panormitano.

Deest in Mss.

Cit à Bell.

de Ro Pōtif.

l. 2. c. 14. p.

768 a. & ib.

c. 17 p. 786 c.

à Coccio

par. de Hic

rarc. Ecclef.

p. 864 à Gra.

dist. 2. c. 4.

p. 75 & à Th.

Petr. l. i. Cō-

fell Greg p.

100 a. Mss.

† Mss. a. b. c.

d. e. f.

* Mss. a. b. c.

d. e. f.

Par. 1571.

Mss. a. b. c.

d. e.

Mss. a. b. c.

d. e.

Mss. a. b. c.

d. e.

Mss. a. b. c.

d. e.

Mss. a. b. c.

d. e.

Mss. a. b. c.

d. e.

Mss. a. b. c.

d. e.

Mss. a. b. c.

d. e.

Narniensi.

Ms. b.

Mss. a. b. c.

d. e.

Mss. a. b. c.

d. e.

Mss. a. b. c.

d. e.

Mss. a. b. c.

d. e.

Par. 1571.

Mss. a. b. c.

d. e.

Mss. a. b. c.

d. e.

Mss. a. b. c.

d. e.

Mss. a. b. c.

d. e.

829.

Mss. a. b.
c. d. e.Ib. Pag. 271. Ep. 89. A. 7. Gaudio Episcopo Eugubino.
Deest in Mss.

830.

Mss. a. b. c.
d. e.Ib. Pag. 271. Ep. 90. Clero, Ordini & Plebi Tadinati.
Deest in Mss.

831.8

Mss. a. b.
c. d. e.Ib. Pag. 271. Ep. 91. E. 2. Seuero Episcopo Anconitano.
Deest in Mss.

832.

Mss. a. b. c.
d. e.Ib. Pag. 272. Ep. 92. A. 2. Clero Ordini & Plebi Ausinae ciuitatis.
Deest in Mss.

833.

Ib. Pag. 272. Ep. 94. D. 10. Quatenus & ille dum alibi non fuerit occupatus, in officio suo assiduus possit & utilis inueniri, & congregatio quæ sibi eum postulat ordinari, quotiens necesse fuerit, ipso sacrificij solemnitate ueneratione debita celebrante, valeat, refoueri.

Mss. a. b. c.
d. e.

Legas ex Mss. quotiens necesse fuerit sacrificij solemnitate ueneratione debita celebrantes, valeant refoueri.

834.

Cit. à Coce.
par. 1. p. 475.

Ib. Pag. 273. Ep. 96. B. 2. Mastaloni: Deest in Mss.

835.

Mss. a. b. c.
d. e.

Ib. Pag. 273. Ep. 97. D. 5. Gulfari magistro militum. Deest in Mss.

836.

Mss. a. b. c.
d. e.

Ib. Pag. 274. Ep. 98. B. 1. Romano Defensori. Deest in Mss.

837.

Mss. a. b. c.
d. e.

Ib. Pag. 275. Ep. 101. B. 6. Habitoribus Capreae Insulae.

Legas, Habitoribus Insulae Capreae, Histriae prouinciæ consistentibus, ex Mss.

838.

Mss. a. b. c.
d. e.

Ib. Pag. 276. Ep. 102. A. 1. Legali prouisione decretum est tam momenti quam proprietatis causam in vno eodemque iudicio debere cognosci.

Lege, ex Mss. tam imminentis, quam principalis rei causam.

839.

Ib. Pag. 276. Ep. 103. B. 8. Cum eo debeant eligere cognitores, qui tam momenti quam principalis rei quæstiones cognoscere valeant & finire.

Mss. a. b. c.
d. e.

Lege ex Mss. qui tam imminentis quam - quæstionem cognoscere valeant & finire.

840.

Mss. a. b. c.
d. e.

Ib. Pag. 277. Ep. 104. A. 1. Rex eis sub festinatione scripta transmittat, quæ tamen ad nos deferantur, in quibus eis præcipiat, ut nos subscribere non petat.

Par. 1571.

Lege, petant ex Mss.

Ib.

841.

Ib. Pag. 277. Ep. 104. A. 5. Ita illi ne illuc exhiberetur laborem imponi *noluimus*, vt tamen aduersario ipsius iustitiam non negemus.

Mss. a. b. c.
d. e.
Par. 1571.

Lege, voluimus, ex Mss.

842.

Ib. Pag. 278. Ep. 110. E. 6. Fortunato Episcopo Neapolitano. Deest in Mss.

Mss. a. b. c.
d. e.

843.

Ib. Pag. 279. Ep. 111. D. 1. Tua ergo fraternitas & illas seruare, & ab earum adoratu populum prohibere debuit: quatenus & literarum *nescit* haberent, vnde scientiam historiae colligerent, & populus in picturae adoratione minimè peccaret.

Cit. à Bell.
To. 2. de i-
mag. 1. 2. c.
22. p. 1003 c.
& de reliq.
SS. 1. 2. c. 6.
p. 946. b.

Lege ex Mss. quatenus & literarum nescij.

844.

Ib. Pag. 280. Ep. 112. B. 1. Sicut -- is qui inuitatus, renuit, *questus* refugit, sacris est altaribus admouendus; sic qui ultro ambit, vel importunè se ingerit, est proculdubio repellendus.

& à Coccio
de SS. Eccle-
sia p. 561.

Lege ex Mss. † quæsitus, refugit.

" Mss. a. b. c.
d. e. f.

845.

Ib. Pag. 280. Ep. 112. C. 2. Dum non attenditur, quod diuina voce præcipitur: *Gratis accepistis, gratis date, agitur vt crescat, & geminata fiat in vno eodemque delicti contagio, ementis scilicet & vendentis. Et cum liqueat.

† Mss. a. b. c.
d. e. f.

Lege ex Mss. ementis scilicet & vendentis conditio. Et cum --

Par. 1571.
10. Diac.
* Matt. 10.

846.

Ib. Pag. 280. Ep. 112. D. 1. Nec venator feram, aut auem auceps deciperet, vel piscem piscator caperet, si aut illi laqueum in aperto proponeret, aut ille hamum esca absconditum non haberet.

Mss. a. b. c.
d. e. f.

Lege proponerent, ex Mss.

847.

Ib. Pag. 280. Ep. 112. D. 6. Eleemosyna Redemptoris nostri oculis illa placet, quæ non de illicitis & iniquitate congeritur, sed quæ rebus concessis & bene acquisitis impenditur.

Cit. à Bell.
de bonis o-
peribus in
particulari
1. 3. c. 9. p.
113. d.

Legas ex Mss. sed quæ de rebus concessis.

848.

Ib. Pag. 281. Ep. 112. B. 4. Sicut -- tunc Neophytus dicebatur, qui initio in sanctæ fidei erat *conuersatione* plantatus, sic modo Neophytus habendus est, qui repente in religionis habitu plantatus ad ambiendos honores sacros irrepsit.

Mss. a. b. c.
d. e. f.

Lege ex Mss. qui in initio in sanctæ fidei erat eruditione plantatus.

Par. 1571.
10. Diac.

849.

Ib. Pag. 281. Ep. 112. B. 10. Quid hoc celerius, quidve præcipitan-
tius, quam vt exoriatur à summitate principium, & ante esse incipiat Epi-
scopus quam minister?

Mss. a. b. c.
d. e. f.
10. Diac.

Mss. a. b. c. Legas ex Mss. pro exoriat, exordiatur -- & antequam incipiat esse
d. e. f. discipulus sit magister?
Io. Diac.

850.

Ib. Pag. 281. Ep. 112. C. 1. Quisquis ergo sacerdotium non ad elationis pompam, sed ad utilitatem adipisci desiderat, prius vires suas cum hoc quod est subiturus onere metiatur: & si impar abstineat, & ad id cum metu etiam cui se sufficere existimat, accedat.

Mss. a. b. c.
d. e. f.
† Par. 1571.

Lege, ex Mss. ut & impar abstineat, & ad id cum metu etiam † qui se sufficere existimat, accedat.

851.

Ib. Pag. 282. Ep. 113. D. 1. Ne -- aliqua adhuc tribulatio in vestra mente remaneat, hortor quiesce dolore, desine tristis esse.

Mss. a. b. c.
d. e. f.

Lege, Ne -- in vestra mente se teneat hortor: quiesce dolere, desine tristis esse. Ita Mss.

852.

Ib. Pag. 283. Ep. 114. D. 1. Anglorum genti per Augustinum quondam monasterij me præpositum nunc fratrem & Coepiscopum nostrum impendere studui.

Mss. a. b. c.
d. e.

Lege ex Mss. tunc monasterij mei præpositum.

853.

Ib. Pag. 284. Ep. 115. E. 5. Sub districta anathematis interpositione debeat interdici: ne vilis ex laico habitu subito ad Episcopatus audeat gradum accedere, neque pro Ecclesiasticis ordinibus cuilibet quidquam dare vel ausus sit accipere.

Mss. a. b. c.
d. e. f.

Lege, Quilibet, ex Mss.

854.

Ib. Pag. 285. Ep. 116. C. 5. Fertur -- Simoniacam hæresim quæ prima contra Dei Ecclesiam diabolica supplantatione surrepsit -- in regni vestri finibus dominari.

Mss. a. b. c.
d. e. f.
Par. 1571.
Io. Diac.

Lege, plantatione, ex Mss.

855.

Ib. Pag. 285. Ep. 116. D. 9. Dum vitia remunerantur honore, in locum vltoris is qui fortasse fuerat vlciscendus adducitur, atque hinc sacerdotes non proficere, sed perire potius iudicant.

Mss. a. b. c.
d. e. f.
Io. Diac.

Lege, ex Mss. iudicantur.

856.

Ib. Pag. 285. Ep. 116. E. 10. Quod dicere pudet, & graue tacere est, regendi rectores, & qui docendi sunt doctores nec erubescunt fieri, nec metuunt.

" Mss. a. b. c.
d. e. f.
† Cit. a Coc.
par. 1. de Hie.
rarc. Eccles.
p. 864. & à
Th. Petr. l. 1.
Confess.
Greg. p. 95.
Mss. a. b. c.
d. e. f.

Lege ex Mss. " nec erubescunt videri.

857.

Ib. Pag. 286. Ep. 117. D. 1. † Sicut hoc quod ratio exigebat utilitatis, oportuit definiri: ita quod definitum est, nisi forte ubi maior est auctoritas, non debet violari.

Lege ex Mss. Sicut hoc quod ratio exigebat, utiliter oportuit definiri: ita quod defini-

definitum est non debet violari. Nam illa verba, nisi forte vbi maior est auctoritas, sine dubio ex margine in contextum irrepsert.

858.

Ib. Pag. 287. Ep. 119. D. 7. Consentire videtur erranti qui corrigenda vt refecari debeant non corrigit.

Lege, concurrat, ex Mss.

Mss. a. b. c.
d. e.

859.

Ib. Pag. 287. Ep. 119. D. 11. Quia abiicit disciplinam infelix est.

Legitur: Qui abiicit &c. Ita Mss.

Mss. a. b. c.
d. e.
Par. 1571.

860.

Ib. Pag. 287. Ep. 120. E. 4. Virgilio, & Siagrio Episcopo Gallia.

Legas ex Mss. Virgilio Episcopo Arelateni, & Siagrio Episcopo Augustidunenfi.

Mss. a. b. c.
d.

861.

Ib. Pag. 288. Ep. 120. A. 1. Peruenit -- ad nos, Siagrium quondam vitam religiosam mutatis etiam vestibus assecutam.

Lege ex Mss. Siagrium quondam.

Mss. a. b. c.
d. e.

862.

Ib. Pag. 288. Ep. 119. E. 2. Vt qui nolunt perpeti, nec aliis imponant.

Lege & quod nolunt perpeti, ne aliis imponatur studeant, ex Mss.

Mss. a. b. c.
d. e.

863.

Ib. Pag. 289. Ep. 120. A. 2. Theodorico & Theoberto Regibus.

Lege ex Mss. Theoderico & Theodeberto.

Mss. a. b. c.
d. e.

864.

Ib. Pag. 289. Ep. 120. A. 5. Summum in regibus bonum est iustitiam colere, ac sua cuique iura seruare, & subiectis non sinere quod potestatis est fieri, sed quod æquum est custodire.

Lege ex Mss. & in subiectos non sinere -- sed quod æquum est custodiri.

Mss. a. b. c.
d. e.

865.

Ib. Pag. 289. Ep. 121. D. 1. Brunichildæ Reginae Francorum.

Deest in Mss.

Mss. a. b. c.
d. e.

866.

Ib. Pag. 290. Ep. 123. A. 2. Vantilono & Arigio: Deest in Mss.

Mss. a. b. c.
d. e.

867.

Ib. Pag. 290. Ep. 124. C. 2. Asclepiadoto Patricio in Galliis.

Deest in Mss.

Mss. a. b. c.
d. e.

868.

Ib. Pag. 290. Ep. 125. E. 2. Claudio in Hispaniis: Deest in Mss.

Mss. a. b. c.
d. e.

869.

Ib. Pag. 291. Ep. 126. C. 4. Accendebantur & mirabantur singuli, atque ipse ignis audientium demonstrabat qui fuerit ardor dicentis. Nisi enim prius in se faces ardeant, alium non succedunt.

Lege succedunt, ex Mss.

Mss. a. c.
d. e. f.
Par. 1571.

870.

Ib. Pag. 291. Ep. 126. E. 10. Quasi -- prospero flatu nauigabam, cum

tranquillam vitam in monasterio ducerem : Sed procellosis subito moribus, tempestas exorta, in sua perturbatione me rapuit, & prosperitatem itineris amisit : quia quiete perditæ mentis naufragium pertuli.

Mss. a. b. c.
d. e. f.
Par. 1571.

Lege, pro moribus, motibus, pro amisit, amisi, & pro perditæ, perditæ ex Mss.

871.

Mss. a. b. c.
d. e. f.
Par. 1571.

Ib. Pag. 292. Ep. 126. A. 10. Cœlestis remunerationem patriæ -- perducatur.

Lege, Ad cœlestis -- ex Mss.

872.

Mss. a. b. c.
d. e. f.
Io. Diac.

Ib. Pag. 293. Ep. 127. A. 6. Dauid -- dum concupita aqua de cisterna Bethleemitica -- fuisset allata, protinus dixit: Absit à me ut sanguinem iustorum hominum bibam.

Lege, Absit à me ut sanguinem hominum istorum bibam, ex Mss.

873.

Mss. a. b. c.
d. e. f.
Par. 1571.

Ib. Pag. 293. Ep. 127. E. 1. Ita quippe etiam cum delinquentium culpas exequitur, non debet menti quasi Domina præire, sed post rationis tergum velut ancilla famulari, ut ad faciem iussa veniat.

Lege, Ira quippe & cum &c. ex Mss.

874.

Producit
Bell. testi-
monium ex
hoc loco
To. 1. de
Trāslatione
Imperij Ro.
l. 1. c. 13. p.
1201. d.

Ib. Pag. 294. Ep. 127. A. 6. Item Anagnostico ante longum tempus, dulcissima mihi vestra excellentia, Neapolitano quodam iuvene veniente, mandare curauerat, ut piissimo Imperatori scriberem: quatenus pacta in cartophylacio requireret, quæ dudum inter piæ memoriæ Iustinianum principem & iura regni vestri fuerant emissæ, ut ex his colligeret, quid vobis servare debuisset. Sed ad hoc faciendum duæ res mihi vehementer obstitērunt. Vna quia chartophylacium prædicti piæ memoriæ Iustiniani principis tempore, ita surripiente subito flamma incensum est, ut omnino ex eius temporibus pæne nulla charta remaneret. Alia autem, quia quod nulli dicendum est, ea quæ contra te sunt, apud te ipsum debes documenta requirere, atque hæc pro me in mediam proferre. Ex qua re hortor ut vestra excellentia suis moribus congrua disponat, & quæque ad pacem pertinent, studiose peragat, ut regni vestri tempora per longa sint annorum curricula in magna laude memoranda. Præterea transmissimus clauim aliam à sacratissimo B. Petri Apostoli corpore, quæ cum digno honore reposita, quæque apud vos inuenerit benedicens multiplicet.

Mss. a. b. c.
d. e. f.

Desunt hæc omnia in Mss.

875.

Mss. a. b. c.
d. e.

Ib. Pag. 294. Ep. 128. C. 1. Italica Patricia & Domno Venantio Cancellario Italia.

Legatur, Venantio Exmonacho Patricio, & Italica iugalibus, ex Mss.

Ib. Pag.

Lib. 8. Epist.

129

876.

Ib. Pag. 294. Ep. 129. E. 3. Donello Erogatori. *Deest in Mss.*

Mss. a. b. c.
d. e.

877.

Ib. Pag. 295. Ep. 130. D. 6. Tota mente fraternitas vestra se exhibere festinet in prosperis humilem, & in aduersis, si quando eueniunt, cum iustitia erectam amicam bonis, peruersis contrariam. Nullius vnquam faciem pro veritate loquentis premens.

Legas ex Mss. Nullius vnquam faciem contra veritatem respiciens, pro, Nullius vnquam faciem pro veritate loquentis premens.

Mss. a. b. c.
d. e. f.

Lib. 8. Epist.

878.

Ib. Pag. 298. Ep. 2. B. 10. Præsente glorioso Casto.

Lege, præsente glorioso Casto magistro militum, ex Mss.

Mss. a. b. c.
d. e.

879.

Ib. Pag. 298. Ep. 2. B. 10. Rogæ quoque militum ita per prædictum confamulum meum Scribonem, præsentem quoque glorioso Casto magna factæ sunt, vt dona dominorum cuncti sub disciplina debita gratias agendo susciperent, & hoc quod eis prius donari consueuerat, accipiendo omne murmur auerteret.

*Legas ex Mss. -- glorioso Casto magistro militum factæ sunt, -- & hoc quod eis prius * dominari consueuerat, omne murmur * auerterent.*

Mss. a. b. c.
d. e.
* Par. 1571.

880.

Ib. Pag. 298. Ep. 3. C. 3. Fortunato Episcopo Neapolitano.

Deest in Mss.

Mss. a. b. c.
d. e.

881.

Ib. Pag. 298. Ep. 4. D. 7. Fantino Defensori. *Deest in Mss.*

Mss. a. b. c.
d. e.

882.

Ib. Pag. 299. Ep. 5. A. 4. Cum plerumque, quod in laicis culpa non est, hoc crimen in sacro sit ordine constitutis, quanta in eis districtione puniendum sit piacularæ flagitium, qui zelo rectitudinis vritur non ignorat.

Lege, ex Mss. quod in laicis culpa est.

Mss. a. b. c.
d. e.

883.

Ib. Pag. 299. Ep. 6. E. 5. Ecclesiæ S. Gregorij.

Lege S. Georgij, ex Mss.

Mss. a. b. c.
d. e.
Par. 1571.

884.

Ib. Pag. 300. Ep. 7. A. 2. Theodoro Curatori. *Deest in Mss.*

Mss. a. b. c.
d. e.

885.

Ib. Pag. 300. Ep. 8. B. 7. Mariniano Episcopo Rauennæ.

Deest in Mss.

Mss. a. b. c.
d. e.

886.

Ib. Pag. 301. Ep. 10. A. 2. Ioanni Episcopo Syracusano.

Deest in Mss.

Mss. a. b. c.
d. e.

R

887.

Ib. Pag. 301. Ep. 12. D. 5. Restrīgenda -- sub ratione potestas est nec quidquam agendum priusquam concitata ad tranquillitatem mens redeat. Nam commotionis tempore iustum omne putat ira quod fecerit.

Mss. a. b. c.
d. e. f.

Legas ex Mss. iustum putat ira quod fecerit.

888.

Ib. Pag. 302. Ep. 13. C. 3. Monasterium ipsum inquietudine asserit laborare.

Mss. a. b. c.
d. e.

Lege, inquietudine aduenientium asserit laborare: ita Mss.

889.

Ib. Pag. 302. Ep. 14. D. 1. Romano Defensori. *Deest in Mss.*

Mss. a. b. c.

890.

Ib. Pag. 303. Ep. 15. A. 2. Fantino Defensori Neapolitano. *Deest in Mss.*

Mss. a. b. c.
d. e.

891.

Ib. Pag. 303. Ep. 16. D. 5. Plerumque plus virium habet discreta in correctione remissio, quam in exequenda ultione districtio: adeo ut nonnunquam hæc fideliores atque subiectum, illa vero obstinatum faciat & æmulum.

Mss. a. b. c.
d. e. f.

Lege ex Mss. ideo quia nonnunquam.

892.

Ib. Pag. 304. Ep. 19. C. 4. Anthemio Subdiacono Campaniæ. *Deest in Mss.*

Mss. a. b. c.
d. e.

893.

Ib. Pag. 304. Ep. 20. E. 1. Ioanni Proconsuli Italiæ. *Lege, Papæ Italiæ, ex Mss.*

Mss. a. b. c.
d.

894.

Ib. Pag. 304. Ep. 20. E. 4. Scripsistis -- ut Dulcitio -- dicere deberemus, ne quid super diatyposim auderet expendere.

† Mss. a. c. d.
e.

* Ms. b.
Par. 1571.

*Legas ex Mss. ne quid † superbiæ typosi * vel typo.*

895.

Ib. Pag. 305. Ep. 21. B. 1. Leoni Episcopo Catanensi. *Deest in Mss.*

Mss. a. b. c.
d. e.

896.

Ib. Pag. 305. Ep. 22. D. 5. Hadriano Notario Siciliæ. *Deest in Mss.*

Mss. a. b. c.
d. e.

897.

Ib. Pag. 306. Ep. 24. C. 8. Fortunato Episcopo Neapolitano. *Deest in Mss.*

Mss. a. b. c.
d. e.

898.

Ib. Pag. 307. Ep. 26. D. 6. Aut culpam vleisci, aut festinetis innocentiam reuelare.

Mss. a. b. c.
d. e.

Par. 1571.

Lege, releuare, ex Mss.

899.

Ib. Pag. 308. Ep. 28. B. 8. Dicitis quod quædam religiosa loca respon-

sponsum iuri publico de rebus ei competentibus reddere contem-
nat.

Lege, contemnant, ex Mss.

Mss. a. b. c.
d. e. f.
Par. 1571.

900.

Ib. Pag. 308. Ep. 29. D. 1. Fantino Defensori. Deest in Mss.

Mss. a. b. c.
d. e.

901.

Ib. Pag. 309. Ep. 31. D. 5. Libertino Expræfecto.

Mss. a. b. c.
d. f.

Lege Exprætori: ita habent Mss.

Io. Diac.

902.

Ib. Pag. 309. Ep. 31. E. 2. Ipsi gratias agite, & patienter quæque il-
lata sunt, sustinere.

Mss. a. b. c.
d. e. f.

Lege, sustinete, ex Mss.

Par. 1571.
Io. Diac.

903.

Ib. Pag. 309. Ep. 31. E. 10. Viginti annuos vestitus ad pueros vestros
-- scripsimus præberi.

Mss. a. b. c.
d. e. f.

Lege, viginti à nobis vestitus, ex Mss.

904.

Ib. Pag. 310. Ep. 33. C. 8. Secundino Episcopo Tauromitano.
Deest in Mss.

Mss. a. b.
c. d. e.

905.

Ib. Pag. 312. Ep. 36. D. 7. De Frontinianistis autem fraternitas tua sit
omnino sollicita, & sicut cœpit studeat, quatenus ad finem S. Eccle-
siae reuocentur.

Mss. a. b. c.
d. e.

Lege Fotinianistis, ex Mss.

906.

Ib. Pag. 213. Ep. 39. E. 9. Monasterij Gazarensis, quod situm in
Plagia est.

Mss. a. b. c.
d. e.

Lege Gratterensis, & Plaia, ex Mss.

907.

Ib. Pag. 315. Ep. 41. C. 5. Quoniam in his diuino adiutorio opus
est, iniunctis dilecte frater precibus, omnipotentis Dei clementiam
exoremus.

Mss. a. b. c.
d. e. f.

Lege, iunctis, ex Mss.

908.

Ib. Pag. 315. Ep. 42. E. 4. Communis -- filius Anatholius Diaconus
suis mihi scriptis innotuit, in vrbe regia nonnulla Ecclesiastica quadam
tamen de causis terrenis inita.

Mss. a. b. c.
d. e.

Lege ex Mss nulla Ecclesiastica quondam de causis.

909.

Ib. Pag. 316. Ep. 42. A. 11. Scriptum est: Quia idem & horam neque
filius, neque Angeli sciunt.

Marc. 13.

Mss. a. b. c.
d. e.

Lege, Quia Diem, & horam, ex Mss.

910.

Ib. Pag. 316. Ep. 42. B. 7. Omnipotens filius nescire se dicit diem,
quem nescire facit, non quod ipse nesciat diem, sed quia nunc sciri

minimè permittat.

Mss. a. b. c. *Lege, ex Mss. nescire se dicit diem, quem nesciri facit, non quod ipse nesciat,*
d. e. f. *sed quia hunc sciri minimè permittat.*
Par. 1571.

911.

Mss. a. b. c. *Ib. Pag. 316. Ep. 42. B. 9. Pater solus dicit.*
d. e. f. *Lege, dicitur ex Mss.*
Par. 1571.

912.

Cit. à Cocc. *Ib. Pag. 316. Ep. 42. B. 11. Incarnatus vnigenitus factusque pro no-*
par. 1. de *bis homo perfectus, in natura quidem humanitatis nouit diem & ho-*
Christo p. *ram iudicii, sed tamen hunc non ex natura humanitatis nouit. Quod*
155. *ergo in ipsa nouit, non ex ipsa nouit qua Deus est homo factus*
diem & horam iudicii non nisi per deitatis suæ potentiam nouit.

Mss. a. b. c. *Pro humanitatis, lege, diuinitatis ex Mss. Et paulo post -- non ex ipsa*
d. e. f. *nouit: quia Deus homo factus diem & horam iudicii per deitatis.*

913.

Ib. Pag. 316. Ep. 42. C. 11. In illa verba (Io. 2.) Quid mihi & tibi
est mulier? nondū venit hora mea. Quod est dicere: In miraculo quod
† Par. 1571. *ex tua natura non habeo, te minimè + matrem recognosco, sed cum*
hora mortis venerit, cognosco te matrem quia vnde mori possum
hoc ex te habeo.

Mss. a. b. c. *Lege, Quod est: In miraculo -- te minime recognosco, cum hora mortis venerit*
d. e. f. *cognosco matrem.*

914.

Ib. Pag. 316. Ep. 42. D. 4. Diem ergo & horam iudicii scit: quia
Deus est homo.

Mss. a. b. c. *Defunt nonnulla ad elegantiam sermonis restituenda ex Mss. hoc pacto. Diem*
d. e. f. *ergo & horam iudicii scit Deus & homo; sed ideo quia Deus est homo.*

915.

Ib. Pag. 316. Ep. 42. E. 12. Immoralis mori dignatus est, vt nos libe-
Mss. a. b. c. *raret à morte.*

d. e. *Legendum proculdubio ex Mss. immortalis.*

916.

Mss. a. b. c. *Ib. Pag. 317. Ep. 43. C. 2. Venantio Episcopo Lunensi.*
d. e. *Deest in Mss.*

917.

Mss. a. b. c. *Ib. Pag. 317. Ep. 44. E. 1. Venantio Episcopo Lunensi.*
d. e. *Deest in Mss.*

918.

Ib. Pag. 318. Ep. 45. B. 6. Quid - si homines laudant, & conscien-
tia accuset? Aut quæ debet esse tristitia, si omnes accusent, & sola con-
Mss. a. b. c. *scientia nos liberos demonstret.*

d. e. f. *Lege ex Mss. si homines laudent -- & infra -- si homines accusent.*

919.

Mss. a. b. c. *Ib. Pag. 319. Ep. 47. B. 1. Ioanni Episcopo Syracusano.*
d. e. *Deest in Mss.*

Ib.

920.
Ib. Pag. 319. Ep. 48. C. 6. Ioanni Episcopo Syracusano.
Deest in Mss. Mss. a. b. c.
d. e.
921.
Ib. Pag. 319. Ep. 49. E. 1. Leontio Exconsuli.
Deest in Mss. Mss. a. b. c.
d. e.
922.
Ib. Pag. 320. Ep. 50. A. 2. Dominico Dometiano.
Dele Dominico, quia non reperitur in Mss. Mss. a. b. c.
d. e.
Par. 1571.
923.
Ib. Pag. 322. Ep. 52. A. 2. Amantino Domestico.
Lege, Amandino, ex Mss. Mss. a. b. c.
d. e.
924.
Ib. Pag. 322. Ep. 53. C. 2. Romano Defensori. *Deest in Mss.* Mss. a. b. c.
d. e.
925.
Ib. Pag. 322. Ep. 54. E. 1. Bono Episcopo Messanenfi.
Deest in Mss. Mss. a. b. c.
d. e.
926.
Ib. Pag. 323. Ep. 55. A. 4. Leontio Exconsuli. *Deest in Mss.* Mss. a. b. c.
d. e.
927.
Ib. Pag. 323. Ep. 56. E. 1. Amantino Domestico. *Deest in Mss.* Mss. a. b. c.
d. e.
928.
Ib. Pag. 323. Ep. 57. Secundino & Ioanni Episcopis Siciliae.
Deest in Mss. Mss. a. b. c.
d. e.
929.
Ib. Pag. 324. Ep. 58. A. 7. Indicavit -- nobis gloriosus filius noster
Gregorius expraefecto. Mss. a. b. c.
d. e. f.
- Lege, Gloriosus Gregorius Expraefectus, ex Mss.*
930.
Ib. Pag. 324. Ep. 59. B. 8. Ioanni & Fortunato Episcopis, & Anthemo Subdiacono.
Deest in Mss. Mss. a. b. c.
d. e.
931.
Ib. Pag. 324. Ep. 60. D. 1. Azimarcho Scriboni. *Deest in Mss.* Mss. a. b. c.
d. e.
932.
Ib. Pag. 324. Ep. 61. E. 2. Romano Defensori. *Deest in Mss.* Mss. a. b. c.
d. e.
933.
Ib. Pag. 325. Ep. 62. A. 2. Adeodatae Illustri foeminæ.
Deest in Mss. Mss. a. b. c.
d. e.
934.
Ib. Pag. 325. Ep. 63. C. 1. Decio Episcopo Lilybetano.
Deest in Mss. Mss. a. b. c.
d. e.
935.
Ib. Pag. 325. Ep. 64. D. 4. Hilario Notario.
Deest in Mss. Mss. a. b. c.
d. e. f.

936.

Mss. a. b. c. Ib. Pag. 327. Ep. 1. A. 4. Malos ab actione *propera* corrigatis.
d. c. Lege, ab actione *perpera*, ex Mss.

937.

Mss. a. b. c. Ib. Pag. 327. Ep. 1. A. 5. Queritur - supradictus frater noster, mul-
d. c. *tas in locis sacris violentas*, multaque alia contra Dei *timorem* Africanos
Par. 1571. iudices exercere.
Lege, ex Mss. Multas in locis suis violentias, -- contra edicti morem
Africanos iudices exercere.

938.

Mss. a. b. c. Ib. Pag. 327. Ep. 2. B. 2. Mariniano Episcopo Rauennæ.
d. c. Deest in Mss.

939.

Mss. a. b. c. Ib. Pag. 327. Ep. 3. D. 2. Anatholio Diacono Constantinopolitano.
d. c. Deest in Mss.

940.

Mss. a. b. c. Ib. Pag. 328. Ep. 4. A. 5. Alexandro Presbytero Siciliæ.
d. c. Lege Prætori *Siciliæ*, ex Mss.

941.

Mss. a. b. c. Ib. Pag. 328. Ep. 5. Leoni Episcopo Catanensi. Deest in Mss.
d. c.

942.

Mss. a. b. c. Ib. Pag. 328. Ep. 6. C. 8. Talitano. Deest in Mss.
d. c.

943.

Mss. a. b. c. Ib. Pag. 328. Ep. 7. E. 7. Romano Defensori. Deest in Mss.
d. c.

944.

Mss. a. b. c. Ib. Pag. 329. Ep. 8. B. 3. Bononi Abbati monasterij *Lirinensis*.
d. c. f. Lege ex Mss. Cononi Abbati *Galliæ Monasterij Syrinensis*.

945.

Mss. a. b. c. Ib. Pag. 329. C. 2. Quantum se aduersarius noster ex omni parte
d. c. f. *præcauerit* cognoscitur, tanto per occulta quærit irrumperere.
Par. 1571. Lege *præcaueri*, ex Mss.

946.

Mss. a. b. c. Ib. Pag. 330. Ep. 9. D. 7. Si quis imagines facere voluerit minime
d. c. f. prohibe: *adorare* vero imagines, modis omnibus *deuita*.
Adorari vero *imagines* modis omnibus *veta*, Mss.

947.

Mss. a. b. c. Ib. Pag. 331. Ep. 10. B. 9. Memorata mulieri illuc venienti charita-
d. c. tem quam decet ecclesiæ *filii* impendatis.
Lege *filios*, ex Mss.

948.

Mss. a. b. c. Ib. Pag. 331. Ep. 11. C. 3. Anthemio Subdiacono Campaniæ.
d. c. Deest in Mss.

Ib.

949.
Ib. Pag. 331. Ep. 12. E. 4. Anthemio Subdiacono. *Deest in Mss.* Mss. a. b. c.
d. e.
950.
Ib. Pag. 332. Ep. 13. A. 5. Anthemio Subdiacono. *Deest in Mss.* Mss. a. b. c.
d. e.
951.
Ib. Pag. 332. Ep. 15. E. 1. Scholastico Defensori. *Deest in Mss.* Mss. a. b. c.
d. e.
952.
Ib. Pag. 333. Ep. 16. A. 2. Romano Defensori. *Deest in Mss.* Mss. a. b. c.
d. e.
953.
Ib. Pag. 333. Ep. 18. C. 8. Vitali Defensori Sardiniae. *Deest in Mss.* Mss. a. b. c.
d. e.
954.
Ib. Pag. 333. Ep. 19. E. 1. Ioanni Tribuno Sipontino. *Deest in Mss.* Mss. a. b. c.
d. e.
955.
Ib. Pag. 334. Ep. 20. A. 5. Grata *vobis* fraternitatis vestrae sollicitu-
dinem fuisse cognoscito.
Lege, nobis, ex Mss. Mss. a. b. c.
d. e.
956.
Ib. Pag. 334. Ep. 22. E. 2. Probo Abbati monasterij S. Andreae.
Deest in Mss. Mss. a. b. c.
d. e.
957.
Ib. Pag. 336. Ep. 24. D. 2. Ioanni Religioso.
Lege, Ioanni Subdiacono Rauennae, ex Mss. Mss. a. b. c.
d. e.
958.
Ib. Pag. 337. Ep. 25. A. 2. Venantio Episcopo Syracusano.
Lege, Ex monacho Patritio, ex Mss. Mss. a. b. c.
d. e. f.
959.
Ib. Pag. 337. Ep. 25. B. 7. Considerandum -- est, quanta erga nos di-
spensatione pietatis agat conditor noster, quod morte dignos affi-
duè percutit, & tamen adhuc minimè occidit minatur enim quod
facturus est, nec tamen facit, ut dolores nos praecurrentes terreant, &
conuersos ad timorem districti iudicis ab eius nos animaduersione
in aeternum abscondant.
Mss. Codic. in vitae termino abscondant. Mss. a. b. c.
d. e. f.
960.
Ib. Pag. 337. Ep. 25. C. 11. Quisquis -- festinat euadere districtio-
nem sententiae iudicij, sequentis, per amaritudinem poenitentiae o-
mnem sibi dulcedinem intermittat vitae praesentis. Quaecumque au-
tem huius mundi bona sunt, cuius dona sunt nisi conditoris?
Lege ex Mss. iudicij sequentis, & pro intermittat, interimat: & paulo
post. -- Quaecumque autem huiusmodi bona sunt. Mss. a. b. c.
d. e. f.
Par. 1571.
961.
Ib. Pag. 338. Ep. 27. A. 2. Maximiano Episcopo Arabiae.
Lege, Mariniano Episcopo Rauennae, ex Mss. Mss. a. b. c.
d. e.
962.
Ib. Pag. 338. Ep. 27. B. 3. Fit plerunque, ut vno in me tempore

Mss. a. b. c. ardor cum dolore affligat, & corpus in me animusque deficiat.
d. e. Lege, configat, ex Mss.

963.

Ib. Pag. 338. Ep. 28. E. 1. Si -- qualitas temporis ad veniendum præ-
pedierit, aliquo paruo remedio dato, apud agonem agi potest, ut ipse
Mss. a. b. c. vobiscum hominem suum usque Romam transmittat.
d. e. Lege, paruo exenio dato, ex Mss.

964.

Ib. Pag. 339. Ep. 29. B. 6. Quidam eorum ad singulos tremisses,
quidam ad binos, quidam ad singulos solidos, vel si visum fuerit am-
plius dimittantur.
Mss. a. b. c. Dele quidam ad binos, ex Mss.
d. e.

965.

Ib. Pag. 339. Ep. 30. C. 3. Barbaræ & Antonia.
Mss. a. b. c. Lege Antoninæ, ex Mss. Corrige hunc errorem in sequenti epistola.
d. e.

966.

Ib. Pag. 339. Ep. 30. C. 6. Non minor nos de dilectissimi filij nostri,
Mss. a. b. c. quam vos de patris ægritudine mæror afficit.
d. e. Lege ex Mss. non minor dilectissimæ filia nostræ.

967.

Ib. Pag. 341. Ep. 33. A. 2. Vito Defensori. Deest in Mss.
Mss. a. b. c. d. e.

968.

Ib. Pag. 341. Ep. 34. B. 4. Romano Defensori.
Mss. a. b. c. Deest in Mss.
d. e.

969.

Ib. Pag. 341. Ep. 35. C. 5. Romano Defensori. Deest in Mss.
Mss. a. b. c. d. e.

970.

Ib. Pag. 341. Ep. 36. E. 1. Ioanni Episcopo Syracusano.
Mss. a. b. c. Deest in Mss.
d. e.

971.

Ib. Pag. 344. Ep. 39. C. 5. Tunc -- oleum in vasis cum lampadi-
bus sumimus, quando de bonis actibus nitorem gloriæ non à lau-
dantibus proximis quærimus, sed hunc in testimonio conscientia ser-
uamus.
Mss. a. b. c. d. e. f. Lege ex Mss. Non ab adulantibus proximis.

972.

Ib. Pag. 345. Ep. 39. E. 12. Priores -- eorum sponte vobis secretò vo-
candi sunt, atque ipsis ratio reddenda & peruersa quædam capitula
quæ tenere vos existimant, coram ipsis anathematizanda.
Mss. a. b. c. d. e. Lege priores -- eorum spondeorum & postea, quæ teneri existimant.

973.

Ib. Pag. 346. Ep. 39. A. 3. Nec vobis indignum videatur, tali eis
modo satisfacere, nec de imperiali genere sit contra eos aliquod in
vestra mente fastidium.
Mss. a. b. c. d. e. f. Lege fastidium, ex Mss.
Par. 1571.

Ib. Pag.

974.
Ib. Pag. 350. Ep. 42. B. 4. *Lucifano monasterio.*
Lege, Lucifano, ex Mss. Frequenter occurrit in hac Epistola.
Mss. a. b. c.
d. e. f.
975.
Ib. Pag. 350. Ep. 42. D. 8. *Cellarius etiam Lucifer.*
Lege Celarius, etiam -- ex Mss. confirmatur hac lectio ex Epist. 22.
Mss. a. b. c.
d. e. f.
- lib. 10.
976.
Ib. Pag. 350. Ep. 43. E. 1. *Vrbico Abbati. Deest in Mss.*
Mss. a. b. c.
d. e.
977.
Ib. Pag. 353. Ep. 49. B. 5. *Vt Synodus ad eruendam ipsam hæresim congregari possit inliste.*
Lege, ad eradendam, ex Mss.
Mss. a. b.
c. d. e.
Par. 1571.
978.
Ib. Pag. 357. Ep. 57. B. 8. *Confidimus quod tanto propitius causas vestras sua pietate disponat, quanto ipse de sua vos videt esse causa sollicitos.*
Lege, sollicitas, ex Mss. Porro probatur ex inscriptione epistolæ Brumchildæ Regina Francorum.
Mss. a. b. c.
d. e.
979.
Ib. Pag. 358. Ep. 58. A. 7. *Domine in nomine tuo dæmonia nobis subiecta sunt.*
Lege, in nomine tuo etiam dæmonia &c ex Mss.
Mss. a. b. c.
d. e. f.
980.
Ib. Pag. 359. Ep. 59. B. 2. *Aldiberge Regina Anglorum.*
Lege, Bertæ Regina Anglorum, ex Mss.
Mss. a. b. c.
d. e.
981.
Ib. Pag. 359. Ep. 60. E. 6. *Aldiberto Regi Anglorum.*
*Lege † Adelberto, vel * Athelberto, ex Mss.*
† Mss. a. b. c.
d.
* Mss. c.
982.
Ib. Pag. 360. Ep. 60. D. 6. *Praua autem xenia transmissi, quæ vobis parua non erunt, cum à nobis ex B. Petri Apostoli fuerint benedictione suscepta.*
Lege, Parua, & vobis, ex Mss.
Mss. a. b. c.
d. e.
Par. 1571.
983.
Ib. Pag. 361. Ep. 61. C. 3. *Verbum carnem dicimus factum, non immutando quod erat, sed suscipiendo quod non erat.*
Lege, ex Mss. non amittendo, quod erat.
Mss. a. b. c.
d. e. f.
984.
Ib. Pag. 363. Ep. 64. A. 6. *Quis -- populi se peccatis intercessor obiciat, si Sacerdos qui exorare debuerat, grauiora committat?*
Lege, Quis -- pro populi, -- ex Mss.
Mss. a. b. c.
d. e. f.
Par. 1571.
985.
Ib. Pag. 363. Ep. 65. B. 8. *Candido Presbytero Gallia.*
Deest in Mss.
Mss. a. b. c.
d. e.

986.

Ib. Pag. 364. Ep. 67. A. 8. Ne rebus venerabilibus vel cuilibet cultui
defit obsequium.

Mss. a. b. c. Ne locis venerabilibus, vel quando licet culturæ defit obsequium. Ita Mss.
d. e. f.

987.

Mss. a. b. c. Ib. Pag. 364. Ep. 68. Mariniano Abbati. Deest in Mss.
d. e.

988.

Mss. a. b. c. Ib. Pag. 365. Ep. 70. C. 7. Aurelio ex Francis. Deest in Mss.
d. e.

989.

Mss. a. b. Ib. Pag. 366. Ep. 72. C. Claudio Abbati. Deest in Mss.
c. d. e.

990.

Ib. Pag. 367. Ep. 75. E. 6. Vos de labore alieno laudem quæritis,
d. e. quæ fortasse adhuc ad fufum manum nunquam misistis.

Par. 1571. Lege, ex Mss. quia fortasse, &c.

Lib. 10. Epist.

991.

Mss. a. b. c. Ib. Epist. 2. C. 9. Anthemio Subdiacono. Deest in Mss.
d. e.

Cit. Bell. To. 3. de Missa. l. 2. c. 19. p. 1123. a.

992.

Mss. a. b. c. Ib. Pag. 369. Ep. 4. C. 8. Fantino Defensori. Deest in Mss.
d. e.

993.

Mss. a. b. c. Ib. Pag. 369. Ep. 5. E. 4. Mariniano Episcopo Rauennæ.
d. e.

Deest in Mss.

994.

Mss. a. b. c. Ib. Pag. 370. Ep. 6. B. 1. Theodoro Curatori. Deest in Mss.
d. e.

995.

Ib. Pag. 370. Ep. 7. C. 2. Sabinellæ, Columbæ, & Gallæ à pa-
ribus.

Mss. a. b. c. Lege Sabinellæ, ex Mss. & Agnellæ, pro Gallæ.
d. e. f.

996.

Mss. a. b. c. Ib. Pag. 371. Ep. 9. C. 2. Castorio Notario. Deest in Mss.
d. e.

997.

Mss. a. b. c. Ib. Pag. 371. Ep. 10. D. 6. Anthemio Subdiacono. Deest in Mss.
d. e.

998.

Mss. a. b. c. Ib. Pag. 372. Ep. 11. A. 2. Fantino Defensori. Deest in Mss.
d. e.

999.

Mss. a. b. c. Ib. Pag. 372. Ep. 12. Passiuo Episcopo Firmano.
d. e.

Deest in Mss.

1000.

Ib. Pag. 373. Ep. 14. B. 2. Tu itaque ad omnipotentem Deum to-
ta mente conuerrere, quantum sit fugitiua præsens vita considera, æ-
terna præmia lucrari festina.

Mss. a. b. c. Lege, quam nihil sit fugitiua, ex Mss.
d. e.

Ib.

1001.
Ib. Pag. 373. Ep. 15. C. 2. Fantino Defensori. *Deest in Mss.* Mss. a. b. c. d. e.
1002.
Ib. Pag. 373. Ep. 16. E. 2. Romano defensori. *Deest in Mss.* Mss. a. b. c. d. e.
1003.
Ib. Pag. 374. Ep. 17. C. 1. Azimarcho Scriboni. *Deest in Mss.* Mss. a. b. c. d. e.
1004.
Ib. Pag. 374. Ep. 18. D. 2. Azimarcho Scriboni. *Deest in Mss.* Mss. a. b. c. d. e.
1005.
Ib. Pag. 374. Ep. 19. E. 7. Maurilioni Expræfecto. *Deest in Mss.* Mss. a. b. c. d. e.
1006.
Ib. Pag. 375. Ep. 20. A. 7. Maurentio magistro militum. *Deest in Mss.* Mss. a. b. c. d. e.
1007.
Ib. Pag. 375. Ep. 21. C. 2. Eupatori Duci Sardiniae. *Deest in Mss.* Mss. a. b. c. d. e.
1008.
Ib. Pag. 376. Ep. 22. D. 6. Augustino viro clarissimo. *Lege, Augusto vicecomiti, ex Mss.* Mss. a. b. c. d. e. f.
1009.
Ib. Pag. 376. Ep. 23. E. 3. Maurentio magistro militum. *Deest in Mss.* Mss. a. b. c. d. e.
1010.
Ib. Pag. 377. Ep. 24. A. 6. Maurentio magistro militum. *Deest in Mss.* Mss. a. b. c. d. e.
1011.
Ib. Pag. 377. Ep. 25. C. 2. Gregorio Expræfecto. *Deest in Mss.* † Mss. a. b. c. d. e.
1012.
Ib. Pag. 377. Ep. 26. D. 7. Stephano Episcopo. *Deest in Mss.* Mss. a. b. c. d. e.
1013.
Ib. Pag. 378. Ep. 27. A. 4. Romano Defensori. *Deest in Mss.* † Mss. a. b. c. d. e.
1014.
Ib. Pag. 378. Ep. 28. C. 1. Maurentio magistro militum. *Deest in Mss.* ** Cit. in iure Canon. can. 1. q. 7. c. 9. à Bell. To 1 de Ro. Pōt l. 2. c. 11. p. 86. c. & To 2. de Conc. & Ecclesia l. 1. c. vlt. p. 66. a. & à Th. Pet. Conf. Greg. l. 1. p. 50. † Mss. a. b. c. d. e.
1015.
Ib. Pag. 378. Ep. 29. Quertino Expræfecto. *Deest in Mss.* * Mss. a. b. c. d. e.
1016.
Ib. Pag. 379. Ep. 30. ** Promissio cuiusdam Episcopi hæresim suam anathematizantis, quam solui fecit in nomine Domini Imper. Constantinopoli sub die 10. Mensis Febr. Indict. 5. *Deest in Mss.* †
1017.
Ib. Pag. 381. Ep. 33. B. 7. A summa iniuria ad necem pene perductum. *Legas, " & ad summam iniuriam ac necem, pene perductum.* † Mss. a. b. c. d. e.
1018.
Ib. Pag. 383. Ep. 37. B. 1. Ciridano. *Deest in Mss.* * Mss. a. b. c. d. e.
1019.
Ib. Pag. 383. Ep. 38. E. 5. Nunc quantum asserit fraternitas vestra S 2

non quidem *impedimentis intentum*, sed affectu benevolentiae in officium eum suae vult reuocare Ecclesiae.

Mss. a. b. c.
d. e.

Lege, non quidem impedientis intentu, ex Mss.

1020.

Mss. a. b. c.
d. e.

Ib. Pag. 384. Ep. 39. A. 2. Bonito Defensori. *Deest in Mss.*

1021.

Mss. a. b.
c. d. e.

Ib. Pag. 384. Ep. 40. B. 5. Romano Defensori Anthemio Subdiacono, & Sauino Subdiacono. *Deest in Mss.*

1022.

Mss. a. b. c.
d. e.

Ib. Pag. 385. A. 3. Ep. 42. Fantino Defensori. *Deest in Mss.*

1023.

Mss. a. b. c.
d. e.

Ib. Pag. 385. Ep. 43. B. 9. Gennadio patricio Africae. *Deest in Mss.*

1024.

Mss. a. b. c.
d. e.

Ib. Pag. 385. Ep. 44. D. 1. Venantio Patritio Panhormitano. *Deest in Mss.*

1025.

Mss. a. b. c.
d. e.

Ib. Pag. 385. Ep. 45. E. 5. Panthaleoni Notario. *Deest in Mss.*

1026.

Mss. a. b. c.
d. e.

Ib. Pag. 386. Ep. 46. B. 1. Romano Defensori. *Deest in Mss.*

1027.

Mss. a. b. c.
d. e.

Ib. Pag. 386. Ep. 47. D. 1. Romano Defensori. *Deest in Mss.*

1028.

Mss. a. b. c.
d. e.

Ib. Pag. 386. Ep. 48. E. 3. Ioanni Episcopo Syracusano. *Deest in Mss.*

1029.

Mss. a. b. c.
d. e.

Ib. Pag. 387. Ep. 49. B. 2. Anthemio Subdiacono Campaniae. *Deest in Mss.*

1030.

Mss. a. b. c.
d. e.

Ib. Pag. 387. Ep. 50. C. 4. Eugenio Diacono. *Deest in Mss.*

1031.

Mss. a. b. c.
d. e.

Ib. Pag. 388. Ep. 52. A. 4. Venantio Episcopo Perusino. *Deest in Mss.*

1032.

Mss. a. b. c.
d. e.

Ib. Pag. 388. Ep. 53. B. 5. Lucido Episcopo. *Lege Lucio, ex Mss.*

1033.

Mss. a. b. c.
d. e.

Ib. Pag. 388. Ep. 55. Exemplum concessionis Pallij. *Deest in Mss.*

Lib. II. Epist.

1034.

Mss. a. b. c.
d. e.

Ib. Pag. 389. Ep. 1. A. 1. De Phoca coronato, & Mauritio interfecto cum filiis suis. *Deest in Mss.*

1035.

*Cit. à The.
Petr. l. 2. Cō-
fess. Greg. p.
181.

Ib. Pag. 389. Ep. 2. B. 4. *Sermo B. Gregorij P. tempore mortalitatis. *Deest in Mss.*

Mss. a. b. c.
d. e.

Ib.

1036.
Ib. Pag. 391. Ep. 5. E. 3. Adeodato Seruo Dei. *Deest in Mss.* Mss. a. b. c.
d. c.
1037.
Ib. Pag. 393. Ep. 8. E. 12. Inde habita inquisitione, si nulla culpæ,
quas sacri Canones insequuntur, subiecti sunt, ipse eos debeat ordi-
nare. Mss. a. b. c.
d. c.
1038.
Ib. Pag. 394. Ep. 9. D. 10. Burgoaldo & Varmaricario, filiis nostris
apud vos agenda mandasti. Mss. a. b. c.
d. c.
1039.
Ib. Pag. 395 Ep. 10. D. 11. Simili quoque definitione iuxta deside-
rium conditorum decernimus, ut nullus eorum qui eidem xenodo-
chio atque monasterio Abbas aut presbyter in posterum fuerit or-
dinatus, ad Episcopatus officium quacunque obreptione sit ausus
accedere.
Addas, ex Mss. nisi prius Abbatis officio sit priuatus, aliusque loco Mss. a. b. c.
ipsius subrogatus, ne res &c. d. c.
1040.
Ib. Pag. 396. Ep. 11. A. 8. Thessalia Abbatissa.
Legendum, ex Mss. Thalassia. Mss. b. c.
d. c.
1041.
Ib. Pag. 396. Ep. 12. C. 1. Lupponi Presbytero & Abbati.
Deest in Mss. Mss. a. b. c.
d. c.
1042.
Ib. Pag. 398. Ep. 16. A. 2. Barbaro Episcopo Beneuentano. *Deest in Mss.* Mss. a. b. c.
d. c.
1043.
Ib. Pag. 398. Ep. 17. C. 5. Plebi consistenti Turritanen & Tauria-
nen. *Deest in Mss.* Mss. a. b. c.
d. c.
1044.
Ib. Pag. 398. Ep. 18. E. 1. Venerio Episcopo. *Deest in Mss.* Mss. a. b. c.
d. c.
1045.
Ib. Pag. 399. Ep. 19. Clero Ordini & plebi Panhormitanæ Ciui-
tatis. *Deest in Mss.* Mss. a. b. c.
d. c.
1046.
Ib. Pag. 399. Ep. 20. C. 1. Passiuo Episcopo Firmano. *Deest in Mss.* Mss. a. b. c.
d. c.
1047.
Ib. Pag. 400. Ep. 22. B. 1. Nos nobis inuicem *specialia* per Aposto-
lorum orationem admonemur *impartiri* suffragia.
Legas ex Mss. spiritualia per Apostolorum adhortationem admonemur Mss. a. b. c.
impartire suffragia. d. c.
1048.
Ib. Pag. 402. Ep. 29. E. 1. Sauino Subdiacono Regionario.
Deest in Mss. Mss. a. b. c.
d. c.

1049.
Mss. a. b. c. Ib. Pag. 403. Ep. 30. A. 2. Sauino Subdiacono Regionario.
d. e. *Deest in Mss.*
1050.
Mss. a. b. c. Ib. Pag. 403. Ep. 32. E. 5. Anthemio Subdiacono. *Deest in Mss.*
d. e.
1051.
Mss. a. b. c. Ib. Pag. 404. Ep. 33. A. 6. Anthemio Subdiacono. *Deest in Mss.*
d. e.
1052.
Mss. a. b. c. Ib. Pag. 407. Ep. 41. B. 8. Valerio -- chartulario nostro.
d. e. f. *Lege Salerio, ex Mss.*
1053.
Mss. a. b. c. Ib. Pag. 407. Ep. 42. E. 2. Catulo Romano & Victori.
d. e. *Lege Catulo, & Romano, ex Mss.*
1054.
Mss. a. b. c. Ib. Pag. 408. Ep. 43. B. 2. Pro qua re valde non fraternitas tua con-
d. e. f. tristatos agnoscat.
Par. 1571. *Lege ex Mss. Valde nos -- cognoscat.*
1055.
Mss. a. b. c. Ib. Pag. 408. Ep. 44. C. 5. Ioanni Episcopo Panhormitano.
d. e. *Deest in Mss. Cit. à Bellar. in Epist. ad Blakvillum Archipr. contra ius regum,*
1056.
Ib. Pag. 409. Ep. 46. C. 2. Quantas -- omnipotenti Deo gratias
debemus, quod tam dura longi temporis pondera ceruicibus no-
stris amota sunt, & imperialis culminis leue iugum subiit quod libeat
portare subiectis?
Mss. a. c. *Lege, ex Mss. lene iugum rediit.*
d. e. f.
1057.
Ib. Pag. 411. Ep. 49. C. 8. Transmisimus crucem paruulam, in qua
de catenis amatorum vestrorum sanctorum Petri & Pauli, Apostolo-
rum inserta est benedictio, quæ oculis vestris assidue supponatur: Quia
Mss. a. b. c. multa per eandem benedictionem miracula fieri consueuerunt.
d. e. *Lege ex Mss. superponatur.*
1058.
Mss. a. b. c. Ib. Pag. 411. Ep. 50. D. 7. Ioanni Episcopo Panhormitano.
d. e. *Deest in Mss.*
1059.
Mss. a. b. c. Ib. Pag. 414. Ep. 53. A. 2. Vitali Defensori Caralitano. *Deest in Mss.*
d. e.
1060.
Mss. a. b. c. Ib. Pag. 414. Ep. 55. D. 1. Sententia Ioannis Defensoris. *Deest in Mss.*
d. e. *Cit. à Bell. To. 2. de Clericis, l. 1. c. 28. p. 401. c.*
1061.
Ib. Pag. 415. Ep. 56. Capitulare Legum Imperialium pro immuni-
tate clericorum Ioanni defensori eunti Hispaniam. *Deest in Mss.*
Mss. a. b. c. d. e.
1062.
Mss. a. b. c. Ib. Pag. 417. Ep. 57. A. 7. Theodoro Curatori. *Deest in Mss.*
d. e.

Ib.

Lib. 11. Epist.

143

1063.

Ib. Pag. 417. Ep. 59. E. 9. Ex nostra *distinctionis* auctoritate commo-
ne, vt eadem xenodochia *sine periculo suo*, sollicitè ac vtiliter studeant
ordinare.

Lege, ipsi in periculum suum *solicite* - & *distictè, loco*, distinctionis, Mss. a. b. c.
ex Mss. d. e.

1064.

Ib. Pag. 418. Ep. 59. B. 4. *Pompeiana*.
Lege Pomponianæ, ex Mss. crebrò occurrit.

Mss. a. b. c.
d. e.

1065.

Ib. Pag. 419. Ep. 62. E. 9. Quia - res suas antedictus Petrus apud
Ecclesiæ Colonos perhibet *retineri*: volumus vt sine cuiusquam im-
pedimento eas habeat, si tamen ita est exigendi licentia. Nam si in-
uentus fuerit esse culpabilis, non solum res suas amittere, sed in se
debet dignam ultionem suscipere.

Lege, pro retinere, reiacere & *infra*. Nam etsi inuentus fuerit esse culpabi-
lis, non res suas amittere - ex Mss.

Mss. a. b. c.
d. e.
Par. 1571.

Lib. 12. Epist.

1066.

Ib. Pag. 420. Ep. 2. C. 5. *Isauria Ciuitatis*.
Lege *Euriæ Ciuitatis*, bis vel ter in hac Epistola, ex Mss.

Mss. a. b. c.
d. e.

1067.

Ib. Pag. 421. Ep. 3. D. 1. Dum Imperatori esset quoddam in *præiudicio*.
Lege ex Mss. Dum Mauricio quondam Imperatori esset in præiu-
diciu..

Mss. a. b. c.
d. e.
Par. 1571.

1068.

Ib. Pag. 423. Ep. 6. B. 2. *Florentium* -- Diaconum.
Lege Florentinum, ex Mss.

Mss. a. b. c.
d. e.
Par. 1571.

1069.

Ib. Pag. 424. Ep. 9. Felici Subdiacono Reçtori patrimoniij Appiæ.
Deest in Mss.

Io. Diac.
Cit. à Cocc.
par 2 de Ba-
ptismo p. 551.
Mss. a. b. c.

1070.

Ib. Pag. 425. Ep. 10. C. 6. Felici Episcopo Messanenfi. Deest in Mss.

d. e.
Mss. a. b. c.

1071.

Ib. Pag. 426. Ep. 12. B. 4. Conductoribus Massarum per Galliam.
Deest in Mss.

d. e.
Mss. a. b. c.

1072.

Ib. Pag. 427. Ep. 14. B. 1. Datiano Episc. Metropolitano. Deest in Mss.

Mss. a. b. c.
d. e.

1073.

Ib. Pag. 428. Ep. 17. D. 4. Asclepiodoro patricio Gallorum.
Deest in Mss.

Mss. a. b. c.
d. e.

1074.

Ib. Pag. 429. Ep. 19. C. 5. Sabino Subdiacono. Deest in Mss.

Mss. a. b. c.
d. e.

1075.

Ib. Pag. 429. Ep. 20. E. 2. De iure quondam patricij viri pie recordationis.

Mss. a. b. c.
d. c.

De iure quondam patriciae recordationis Iulij, Ita legas ex Mss.

1076.

Mss. a. b. c.
d. c.

Ib. Pag. 430. Ep. 21. B. 1. Veloci magistro militum. Deest in Mss.

1077.

Mss. a. b. c.
d. c.

Ib. Pag. 430. Ep. 22. C. 7. Mauritio & Vitaliano magistris militum. Lege Maurilio, ex Mss.

1078.

Mss. a. b. c.
d. c.

Ib. Pag. 430. Ep. 23. E. 2. Mauritio & Vitaliano magistris militum. Deest in Mss.

1079.

Mss. a. b. c.
d. c.

Ib. Pag. 431. Ep. 24. B. 2. Vniuersis militibus Neapolitanis. Non extat in membranis. Cit. in iure Can. cau. 23. q. 1. c. 7. p. 849.

1080.

Mss. a. b. c.
d. c.

Ib. Pag. 431. Ep. 25. C. 5. Maurentio Magistro militum. Deest in Mss.

1081.

Mss. a. b. c.
d. c.

Ib. Pag. 432. Ep. 27. Honorato Diacono. Deest in Mss.

1082.

Mss. a. b. c.
d. c.

Ib. Pag. 432. Ep. 28. Anthemio Subdiacono. Deest in Mss.

1083.

Mss. a. b. c.
d. c.

Ib. Pag. 432. Ep. 29. D. 8. Romano Defensori. Deest in Mss.

1084.

Mss. a. b. c.
d. c.

Ib. Pag. 433. Ep. 30. A. 2. Petro Subdiacono Siciliae. Deest in Mss.

1085.

Ib. Pag. 435. Ep. 31. A. 2. De expositione diuersarum rerum B. Gregorij P. Urbis Romae quam transmisit in Saxoniam transmarinam ad Augustinum quem ipse pro se ad praedicandum misit.

Mss. a. b. c.
d. c.

Non habetur inter Epistolas, D. Gregorij: sed extat apud Bedam loco citato in margine. Et in libro vetustissimo, qui falso inscribitur. POENITENTIALE B. GREGORII P. VRBIS ROMAE IN BIBLIOTHECA PUBLICA.

FINIS.

AVG. 6. 1623.

Laudo diligentiam: omninoque exopto vt hoc opus fiat publici iuris.

IMPRIMATUR, inquam,

THOMAS GOADE.

SERIES EPIST. GREG. MAGNI
iuxta Edit. Romanam & Mss. Codices.

Edit. Rom. & Mss.	Rom. edit.	Mss.	Rom. ed.	Mss.
Lib. 1. nullum est discrimen.	40. 41. 42.	39. 40. 41.	33. 34. 35.	31. 32. 33.
Lib. 2. Indict. 2.	43.	42.	36. 37. 38. 39.	34. 35. 36. 37.
haud magnum est discrimen: nisi quod Ep. 26 in Rom. est 38. in Mss. & è con- trario Epist. 38. in Rom. est Ep. 26. in Mss.	Lib. 4. Ind. 3. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32.	Lib. 5. in Mss. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 9. 15. 8. 7. 10. 11. 12. 13. 14. 16. 17. 18. 19. deest deest 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30.	40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. Edit. Rom. 1.5. Ind. 14. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9.	38. 39. 40. 41. deest. 42. 43. 44. 45. 46. 48. 47. 49. 50. 51. 52. 53. 0. Mss. Lib. 6. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 0. 38.
Li. 2. Ind. Lib. 3 in 11. Mss. Concordant Epi- stolę cufæ cum Mss. nisi quod propter defectum Epist. 55. quæ non extat in Mss. perturbatus sit ordo seqq.	56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66.	55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65.		
Lib. 3. Lib. 4. Ind. 12. in Mss. cōsentiunt reliq̃ 39. rātū deest in Mss. itaq;				

T

Edit. Rom.	Mss.	Edit. Rom.	Mss.	Edit. Rom.	Mss.
10.	9.	54.	50.	29.	28.
11.	10.	55.	51.	30.	29.
12.	11.	56.	52.	31.	30.
13.	12.	57.	54.	32.	31.
14.	13.	58.	47.	33.	32.
15.	14.	59.	55.	34.	33.
16.	15.	60.	56.	35.	34.
17.	16.	61.	57.	36.	35.
18.	0.	62.	58.	37.	36.
19.	17.	63.	59.	38.	37.
20.	18.	64.	60.	39.	38.
21.	19.			40.	39.
22.	20.	Ed. Rom.	Mss.	41.	40.
23.	21.	1.6. Ind.			
24.	22.	15.		Edit.	lib. 8.
25.	23.			Rom.	Mss.
26.	24.	1.	1.	lib. 7.	
27.	25.	2.	2.	Ind. 1.	
28.	26.	3.	3.	1.	13. l. 14.
29.	61.	4.	5.	2.	1.
30.	41. l. 7.	5.	4.	3.	2.
31.	27.	6.	6.	4.	3.
32.	28.	7.	7.	5.	4.
33.	29.	8.	8.	6.	61. l. 9.
34.	30.	9.	9.	7.	5.
35.	31.	10.	10.	8.	6.
36.	32.	11.	11.	9.	7.
37.	33.	12.	12.	10.	8.
38.	34.	13.	13.	11.	9.
39.	35.	14.	14.	12.	10.
40.	36.	15.	15.	13.	11.
41.	37.	16.	0.	14.	12.
42.	38.	17.	16.	15.	13.
43.	39.	18.	17.	16.	14.
44.	40.	19.	18.	17.	15.
45.	41.	20.	19.	18.	16.
46.	42.	21.	20.	19.	17.
47.	43.	22.	21.	20.	18.
48.	44.	23.	22.	21.	19.
49.	45.	24.	23.	22.	20.
50.	46.	25.	24.	23.	21.
51.	0.	26.	25.	24.	22.
52.	48.	27.	26.	25.	23.
53.	49.	28.	27.	26.	24.

T

27

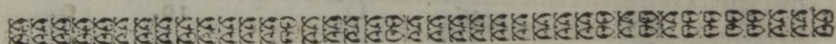
Rom. ed.	Mss.	Edit. Rom.	& Mss.	Rom. edit.	Mss.
27.	25.	34.	27.	78.	50.
28.	26.	35.	28.	79.	51.
29.	27.	36.	29.	80.	52.
30.	28.	37.	30.	81.	54.
31.	29.	38.	31.	82.	55.
32.	30.	39.	32.	83.	53.
33.	31.	40.	0.	84.	0.
34.	32.	41.	31.l.14.	85.	0.
		42.	0.	86.	56.
Lib. 7.	Mss.	43.	0.	87.	57.
Ind. 2.	Lib. 9.	44.	37.l.14.	88.	58.
1.	1.	45.	33.	89.	0.
2.	2.	46.	34.	90.	0.
3.	0.	47.	0.	91.	0.
4.	0.	48.	35.	92.	0.
5.	60.l.9.	49.	0.	93.	3.
6.	0.	50.	36.	94.	4.
7.	62.l.9.	51.	37.	95.	44.
8.	63.l.9.	52.	0.	96.	0.
9.	45.l.9.	53.	39.	97.	0.
10.	46.	54.	40.	98.	0.
11.	13.	55.	33.l.7.Ind.1.	99.	38.
12.	14.	56.	34.l.7.Ind.1.	100.	41.
13.	15.	57.	59.	101.	43.
14.	16.	58.	0.	102.	10.
15.	0.	59.	0.	103.	11.
16.	0.	60.	0.	104.	12.
17.	0.	61.	5.	105.	66.
18.	0.	62.	6.	106.	67.
19.	0.	63.	7.	107.	22.l.14.
20.	0.	64.	8.	108.	29.l.14.
21.	0.	65.	9.	109.	68.
22.	0.	66.	64.	110.	0.
23.	0.	67.	65.	111.	69.
24.	20.	68.	0.	112.	74.
25.	0.	69.	42.	113.	75.
26.	0.	70.	47.	114.	77.
27.	21.	71.	0.	115.	70.
28.	22.	72.	17.	116.	72.
29.	23.	73.	18.	117.	73.
30.	24.	74.	19.	118.	76.
31.	0.	75.	0.	119.	78.
32.	25.	76.	48.	120.	79.
33.	26.	77.	49.	120.	71.
				T	3

Edir. Rom.	Mss.	Edir. Rom.	Mss.	Edir. Rom.	Mss.
120.	80.	30.	11.	5.	0.
121.	0.	31.	12.	6.	0.
122.	0.	32.	24.1.14.	7.	0.
123.	0.	33.	0.	8.	28.1.8.
124.	0.	34.	13.	9.	29.1.8.
125.	0.	35.	14.	10.	30.1.8.
126.	81.	36.	15.	11.	0.
127.	82.	37.	16.	12.	0.
128.	83.	38.	17.	13.	0.
129.	0.	39.	18.	14.	28.1.14.
130.	84.	40.	19.	15.	0.
131.	85.	41.	20.	16.	0.
		42.	21.	17.	31.1.8.
		43.	0.	18.	0.
		44.	0.	19.	0.
		45.	22.	20.	32.1.8.
		46.	23.	21.	33.1.8.
		47.	0.	22.	0.
		48.	0.	23.	1.
		49.	0.	24.	2.
		50.	25.1.14.	25.	3.
		51.	24.	26.	4.
		52.	26.1.14.	27.	5.
		53.	0.	28.	6.
		54.	0.	29.	7.
		55.	0.	30.	8.
		56.	0.	31.	10.
		57.	0.	32.	9.
		58.	30.1.14.	33.	0.
		59.	0.	34.	0.
		60.	0.	35.	0.
		61.	0.	36.	0.
		62.	24.	37.	34.1.14.
		63.	0.	38.	11.
		64.	0.	39.	12.
		65.	25.	40.	13.
				41.	14.
				42.	27.1.14.
				43.	0.
				44.	15.
				45.	16.
				46.	17.
				47.	18.
				48.	19.

Ed. Rom.	Mss.	Ed. Rom.	Mss.
1.8.1.14.3.	1. 0.	19. Ind.	1.11.
1.	1.	4.	
2.	41.1.14.	1.	26.1.8.
3.	0.	2.	0.
4.	0.	3.	0.
5.	2.	4.	27.1.8.
6.	36.1.14.		
7.	0.		
8.	0.		
9.	3.		
10.	0.		
11.	4.		
12.	5.		
13.	23.1.14.		
14.	0.		
15.	0.		
16.	35.1.14.		
17.	6.		
18.	7.		
19.	5.		
20.	8.		
21.	0.		
22.	0.		
23.	9.		
24.	0.		
25.	33.1.14.		
26.	32.1.14.		
27.	39.1.14.		
28.	10.		
29.	0.		

Edit. Rom.	Mss.	Edit. Rom.	Mss.	Edit. Rom.	Mss.
49.	23.	14.	5.	Edit.	Mss.
50.	25.	15.	0.	Rom.	l. 13.
51.	27.	16.	0.	l. 11.	
52.	26.	17.	0.	1.	0.
53.	31.	18.	0.	2.	0.
54.	34.	19.	0.	3.	1.
55.	35.	20.	0.	4.	2.
56.	32.	21.	0.	5.	0.
57.	33.	22.	6.	6.	3.
58.	21.	23.	0.	7.	5.
59.	20.	24.	0.	8.	4.
60.	22.	25.	0.	9.	6.
61.	36.	26.	0.	10.	8.
62.	28.	27.	0.	11.	0.
63.	29.	28.	0.	12.	0.
64.	30.	29.	0.	13.	7.
65.	0.	30.	0.	14.	10.
66.	37.	31.	7.	15.	11.
67.	38.	32.	8.	16.	0.
68.	0.	33.	9.	17.	0.
69.	39.	34.	10.	18.	0.
70.	0.	35.	11.	19.	0.
71.	40.	36.	12.	20.	0.
72.	0.	37.	0.	21.	11.
73.	41.	38.	21. l. 14.	22.	13.
74.	42.	39.	0.	23.	14.
75.	43.	40.	0.	24.	15.
Edit.	Mss.	41.	13.	25.	16.
Rom.	l. 12.	42.	0.	26.	17.
l. 10.		43.	0.	27.	18.
1.	1.	44.	0.	28.	19.
2.	0.	45.	0.	29.	0.
3.	20. l. 14.	46.	0.	30.	0.
4.	0.	47.	0.	31.	20.
5.	0.	48.	0.	32.	0.
6.	0.	49.	0.	33.	0.
7.	2.	50.	0.	34.	21.
8.	3.	51.	38. l. 14.	35.	22.
9.	0.	52.	14.	36.	23.
10.	0.	53.	15.	37.	24.
11.	0.	54.	0.	38.	25.
12.	0.	55.	0.	39.	26.
13.	4.			40.	27.
				T. 3.	

<i>Edit. Rom.</i>	<i>Mss.</i>	<i>Edit. Rom.</i>	<i>Mss.</i>	<i>Edit. Rom.</i>	<i>Mss.</i>
41.	28.	60.	2.	14.	0.
42.	29.	61.	3.	15.	0.
43.	30.	62.	4.	16.	14.
44.	0.			17.	0.
45.	31.	<i>Ed. Rom.</i>	<i>Mss.</i>	18.	15.
46.	32.	l. 12.	l. 14.	19.	0.
47.	33.	1.	5.	20.	17.
48.	34.	2.	6.	21.	0.
49.	35.	3.	7.	22.	16.
50.	0.	4.	8.	23.	0.
51.	36.	5.	9.	24.	0.
52.	37.	6.	10.	25.	0.
53.	0.	7.	11.	26.	18.
54.	38.	8.	12.	27.	0.
55.	0.	9.	0.	28.	0.
56.	0.	10.	0.	29.	0.
57.	0.	11.	40.	30.	0.
58.	l. 14.	12.	0.	31.	0.
59.	1.	13.	42.	32.	44.

MONITIO AD LECTOREM.

Cum hæ Vindiciæ prelo iam commiffæ fuiffent, nec facile authoris manum vbique aflequerentur operæ, varia interdum Gregorij exemplaria confulere coacti, reipfa deprehendimus Gregorij editiones, quò sunt vetuftiores, eò propiùs à Mss. abeffe: & autographorum veltigiis multò preffius infiftere, quàm pofteriores, quas in peius proficiens Correctorum, an Corruptorum, audacia, ad compendium fuum, quotidie procudit. Speciminis gratia, nonnulla hîc loca, quibus illi in controuerfiarum negotio abutuntur, fubiicere, & cum Lectore beneuolo communicare vifum eft: vnde, cum Tertulliano, *prioritatem veritati pofteritatem mendacio deputandâ* iudicabit. Parifienfes nêpe editiones an. 1533. apud Clau. Cheuallon, & an. 1551. apud viduam Cl. Cheuall. genuinum Gregorij fenfum, & cum Mss. Anglicanis confenfum conftanter, fine variæ lectionis indicio, retinent iis locis qui notantur Vindiciarum

Loco 147. Contra opinionem *Meritorum*.

Loco 556. Cuius corruptio *monachorum* nâfo fuauiffimè olet.

Loco 663. Vbi, fupposititia voce, fictitiis *Miraculis* authoritatem conciliare fatagunt Nouatores.

Loco 857. Qui, in *Primates* gratiam, afcitiua exceptione interpolatus.

Loco

Loco 623. De ministro Confirmationis.

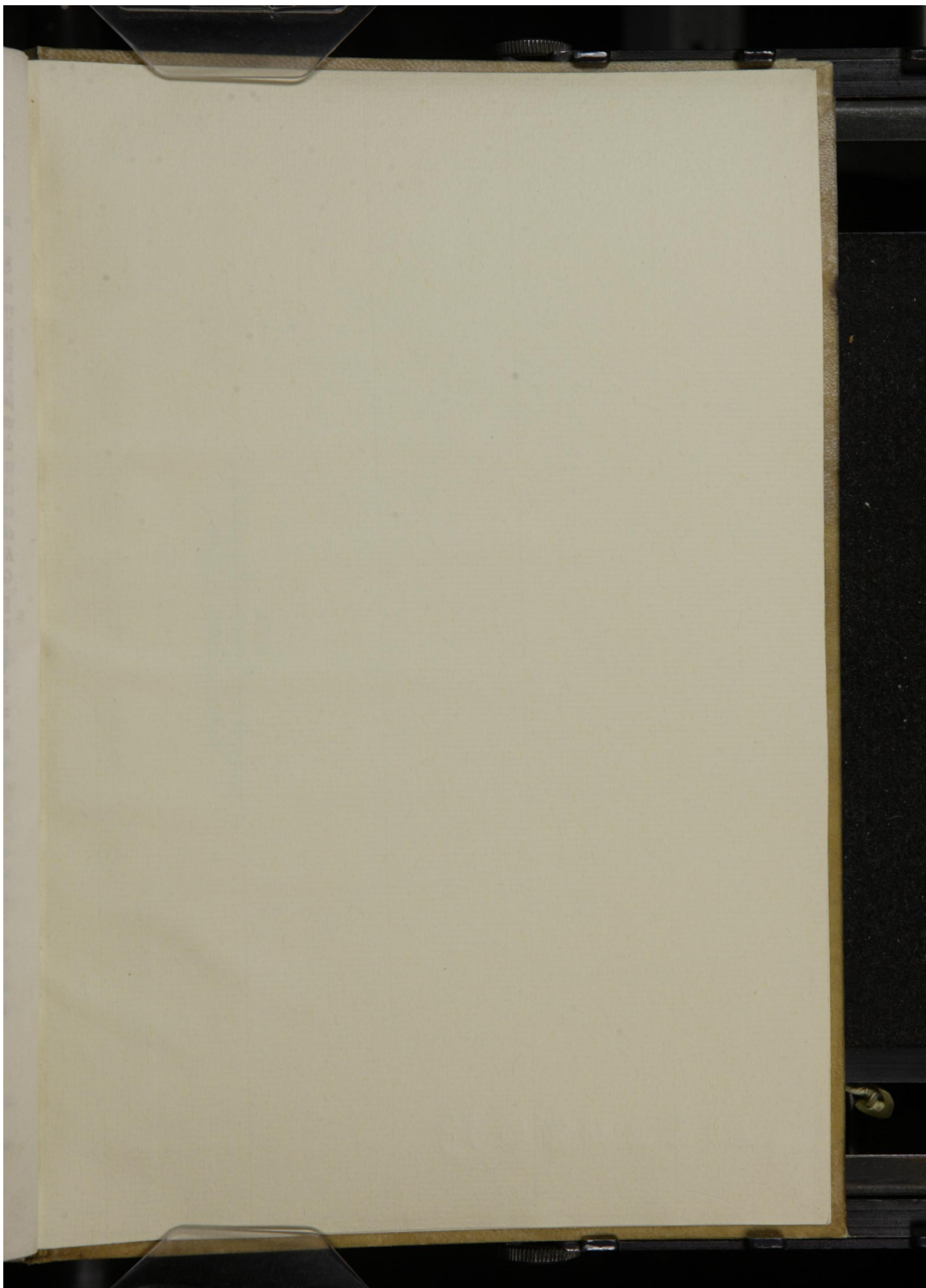
Loco 600. Priuilegium Monasterij S. Medardi, tanquam commentitium omittunt.

Imò & loco qui habetur num. i. genuinæ lectioni locum saltem in margine reliquerunt: quam nuperi Rom. plane eliminarunt.

His antiquior editio Par. an. 1518. apud Magistrum Bertholdum Rembolt, cum iisdē locis, quibus ille duæ, tum aliis, ut eo qui habetur n. 53. cū Mss. conuenit. Gregorianarum Epistolarū prima, quæ typis vulgata fuit, editio, Venetiis apud Lazarum Soardum, anno 1505. calculo etiam suo Mss. suffragatur, non tantum superioribus Epistolarum locis, sed etiam iis qui extant n. 664. *Petrus esse membrum Ecclesiæ.* & n. 666. ubi *Antichristo* dicebat iam tempore suo Greg. *sacerdotum apparari exercitū.* Pauca hæc nobis, currente prelo, obseruare licuit: ex quib. tamen cuius proclive est colligere, quis sit fraudum progressus, & quanta falsariorum impudentia, qui ista loca, tanquam idonea causæ suæ firmamenta, Christianis, coram Deo, obtrudere non verentur. Plura curioso lectori in rem præsentem eunti, & diuersarum editionum, tum inter se, tum cum Mss. codicibus, collationem instituenti, statim occursura non dubitamus. Absoluo, si te quoque, Christiane lector, monuero, multa quæ in Gregoriano textu submiraberis errata, nec Clar. Iamesio, nec typographo, adscribenda: sed ipsi Romanæ editioni, è cuius exemplo illa transcripta cum fuerint, fideliter quoque, ne quid illi suum ereptum sibi quererentur, retinenda fuerunt. Alia, si quæ sunt, operarum nostrarū *σφάλματα*, cuiusmodi pag. 38. lin. 11. *Iudicat* pro *Indicat*. & pa. 100. in ipsa Inscriptione. *lib. 1. Epist.* pro *lib. 3. Epist.* & si quæ similia, pro tua æquitate corriges: neque enim nobis *ἀναιμάρτος*. ac arrogamus: ac humanorum lapsuum veniam petimusque damusque vicissim.

FINIS.

005265099

KONSERVIERT DURCH
ÖSTERREICHISCHE FLORENZHILFE
WIEN